
3 0081 007 967 775

DATE DUE

REC'D MAY 17 '10			
REC'D MAY 09 '11			

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD GALFRIDUM CUMBERLEGE

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS V

HYMNOS CYCLVM FRAGMENTA MARGITEN
BATRACHOMYOMACHIAM VITAS CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII
Excudebat Carolus Batey
Architypographus academicus

FIRST PUBLISHED 1912
REPRINTED 1930, 1946 (WITH CORRECTIONS), 1952

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

In tomo hoc quinto opera quae sub Homeri nomine feruntur conclusimus, scilicet hymnos, Cycli epici fragmenta, Batrachomyomachiam, quibus, id quod his ducentis annis in Britannia vix factum est, vitas Homeri accedere iussimus. Hymnorum traditioni nonnulla addidimus, Batrachomyomachiae pauca, Vitarum satis multa. quae ut omnia Academiae Oxoniensis munificentiae accepta referimus ita quae ex Hispanis bibliothecis eruimus debentur Mauricii de Bunsen Regis Britannici apud aulam Hispaniensem oratoris amplissimi summae humanitati, qua aditus patefactus est nobis cum in thesauros Matritenses tum in Scorialenses in tutela patrum reverendorum Augustinianorum feliciter adservatos.

Dabamus in Aula Reginae in urbe Oxonia die XXVII *mensis Iulii anno salutis* MDCCCCXI.

IN HOC LIBRO CONTINENTVR

HYMNI

Post tres hymnorum editiones iam quartam mihi paranti illud propositum erat ut remotis recentiorum coniecturis ad codicum fidem quam maxime auctorem revocarem. etenim post primos atque faciles anonymorum qui editionis principis bina exempla adnotaverunt, eius qui codicem Γ correxit, fortasse et illius qui codicem S confecit, Chalcondylae, Casauboni, Martini conatus, quibus aperti scribarum errores sanati sunt, defuit Musa criticis. unum fetum vel duo feliciter peperit Josua Cantabrigiensis, unum Pierson, unum si dis placet Samuel Clarke; at renascentibus post Moscoviensis codicis inventionem his studiis dira passi sunt hymni. doctrinam sane contulerunt Ruhnken, Ilgen, Matthiae, optime de lectoribus meruit Baumeister: textum vero quae saeculo inerat traditionis inscitia pessum dederunt, superati tamen ipsi a programmatum scriptoribus ducem vitae diam Ignorantiam secutis. collegit demum centum annorum monstra Eugenius Abel a. 1886. melius fateor egit eodem anno Gemoll, ut qui satis multa perspexerit. septem post annis poetam nos Eduardi Sikes eximia rerum grammaticarum metricarum divinarum scientia muniti in statum magis suum restituimus. quod qui dubitaverit conferat iubeo editionem Gemollii cum illa quae Londinii apud Macmillanos a. 1904 prodiit. nunc cum quod et omnibus et mihi potissimum dolendum est ab hisce curis se receperit collega meus Cantabrigiensis, codicum lectionum etiam purius exhibendarum muneri solus incubui, quoniam persuasum habui praeter locos paucos ubi voces quasi in elementa sua

discesserint, quae quidem felici arte iterum conciliaverunt saeculi xvi et xvii critici, poetarum verba satis sincera propagata esse. quippe et mutandi causam librariis defuisse, neque in sermone epico recentiore peregrinitatem quas apud tragicos turbas dedisse. supellectili criticae accesserunt si non multa tamen nonnulla. codicem Matritensem munificentia aucti academiae Oxoniensis contulimus, quo facto ut testimonium Bethianum plerisque locis confirmaverimus ita iam licet Isaaco Casaubon neque Constantino Lascari laudem correctionis *κρισσαίων* (h. Apoll. 446) adserere. praeterea codicem Monacensem a S. Riezler excussum contulimus. Bruxellensem ab E. Ouverleaux accuratissime exscriptum inspeximus, neque non codices Parisinum suppl. 1095 et Ven. 456 relegimus idque cum fructu. notas quasdam marginales editionis principis Venetiis ix. 37 signatae exscripsimus, quae et cum familia *y* et cum lectore codicis Γ maximam habent cognationem: similia et ab H. Hollander in exemplo editionis principis Laur. 32. 7 observata adiecimus. ex editione Stephani academiae Cantabrigiensis inventa quaedam excerpsimus Casauboni, quibus laudem recentioribus aliquibus praeripit. ad hymnum qui in Cererem est praesto fuit papyrus Orphica Berolinensis. L^4R^3 contulerunt viri amicissimi caelo gaudentes nobis feliciore. cetera e nostris collationibus in usum Alfredi Goodwin praeceptoris nostri olim factis sciat lector desumpta esse.

Cum autem ut iam dictum est saeculorum post Christum natum xviii et xix inventa pleraque eiecerimus, tamen a viris doctis hodiernis multa licuit recipere: egregia enim eaque invidenda felicitate invenerunt Tyrrell, Postgate, Agar, Marx, Tucker: hic autem intercedente Eduardo Sikes et coniecturarum seriem praeclaram obtulit. ita factum est ut seniorum mendis iuniores medeantur.

HYMNORVM CODICES

1. A = Parisinus 2763. chart. mm. 220×146, ff. 244, s. xv. cont. Orphei Arg. hymn., Proculi Callimachi (ff. 91–129) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως δραπέτης, Musaei Her. Leandr., Hesiodum, Theocritum.

2. At = Athous in monasterio Vatopedi 587. chart. in fol. s. xv. cont. Sophoclis Aiac. Electr. O. T., Euripidis Hec. Or. Phoen., (ff. 191–218) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachum. hymnorum lectiones edidit M. Constantinides *Classical Review* 1894, 341 sqq.

3. B = Parisinus 2765. chart. mm. 192×139, ff. 58, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 23–58) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως.

4. C = Parisinus 2833. membr. mm. 243×147, ff. 214, s. xv. cont. Theocr., (ff. 44–85) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Musaei Her. Leand., Dionysii Cosmogr., Theognidem, Phocylidem.

5. D = Ambrosianus 120 B 98 sup. membr. mm. 255×180, ff. 227, s. xv. cont. Apollonii Argonautica, Batrachomyomachiam, Herodoti vitam Hom., Maximi Tyrii opuscula (ff. 178–209), Homeri hymnos iii–xxxiii, Callim.

6. E = Estensis 164 iii E 11. chart. mm. 292×203, ff. 93, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Callimachi (ff. 50–84) Homeri hymnos iii–xxxiii. in calce γεώργιος ὁ οὐάλλα (corr. in βάλλας) πλακεντῖνος ἔγραψε.

7. G = Vaticanus Reginae Suec. 91. chart. mm. 292×202, ff. 350, s. xvi. cont. Odysseam, Batrachomyomach., hymnos iii–xxxiii, scilicet eadem quae editionis principis tomus alter.

8. Γ = Bruxellensis 74 (11377–11380). chart. mm. 202×145, ff. 94, s. xvi. cont. Theognidem, (ff. 27–63) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Orphei Proculi hymnos. f. 95 ἀριστοβούλου χειρὸς ἐκ διακόνου | ὕμνοι ὁμήρου λάβον ἄξιον ὕμνον πέρας. contulit E. Ouverleaux.

9. H = Harleianus 1752. chart. mm. 230 × 160, ff. 191, s. xv. cont. (ff. 2–5) Homeri hymnos viii–xviii h. Apoll. 1–55, Orphei hymnos Argonaut., Lycophronem, Pindari Ol. Pyth. Nem.

10. J = Estensis 51 ii B. 14. chart. mm. 216 × 152, ff. 264, s. xv. cont. Arati Phaenomena, Tzetzis περὶ ποιητῶν, (ff. 55–64) Homeri hymnos viii–xviii h. Apoll. 1–185 om. 184, Hesiodi Theog. Scut., Lycophronem, Pindari Pyth.

11. K = Laur. 31. 32. membr. mm. 269 × 185, ff. 55, s. xv. cont. Hesiodi Scut. Theog., (ff. 25–30) Homeri hymnos viii–xviii h. Apoll. 1–185 om. 184, Arati Phaenomena.

12. L[1] = Laur. 32. 45. membr. mm. 267 × 178, ff. 170, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Orphei (ff. 144–170) Homeri hymnos iii–vii. 33.

13. L[2] = Laur. 70. 35. membr. mm. 252 × 178, ff. 109, s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 68–103) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Musaei Heron. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

14. L[3] = Laur. 32. 4. chart. mm. 407 × 229, ff. 476, s. xv. cont Iliad. Odyss. (ff. 450–476) hymnos iii–xxxiii. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

15. L[4] = Laur. Aedil. 220. chart. mm. 256 × 175, ff. 90, s. xv. cont. Orphei Argonaut. hymnos, Proculi Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Musaei Her. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae. contulit Hieronymus Vitelli.

16. L[5] = marginalia atque correctiones editionis principis Laur. 32. 7. vulgavit Hollander, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der homerischen Hymnen* 1895, ff. 10, 11.

17. M = Leidensis 22 xviii 33 H. chart. mm. 293 × 210, ff. 50, s. xiv. cont. ff. 1–30 Iliadis Θ 435–N 134, 31–50 Homeri hymnos i. 10–xviii. 4.

18. Mon. = Monacensis 333. chart. mm. 230 × 155, ff. 110, s. xv–xvi. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 72–90) Homeri hymnos iii–iv 192, Herodoti vit. Hom., contulit S. Riezler.

19. N = Leidensis 28. xviii. 74 C. membr. mm. 230 × 168, ff. 111, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos (ff. 53–104) Homeri

hymnos iii–xxxiii, Proculi hymnos, Moschi Ἔρως, Musaei Her. Leand.

20. O = Ambrosianus 845 C 10 inf. chart. mm. 216 × 128, ff. 143, s. xv–xvi. cont. Platonis Cratylum, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 127–143) Homeri hymnos iii–iv 80.

21. P = Vaticanus Palat. 179. membr. mm. 255 × 165, ff. 140 s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymn., Proculi (ff. 86–129) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Musaei Heron. Leand.

22. Π = Parisinus suppl. graec. 1095. chart. mm. 335 × 228 ff. 280, s. xv. cont. Iliadem (ff. 225–245) Homeri hymnos iii–xxxiii, Callimachi Orphei Proculi hymnos, Batrachomyomachiam.

23. Q = Ambrosianus 734 S 31 sup. chart. mm. 230 × 158, ff. 320, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 39–89) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Callimachum, Pindari Ol. Pyth.

24. R[1] = Riccardianus 53 K ii 13. membr. mm. 223 × 143, ff. 106, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 61–99) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως, Musaei Heron. Leand. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

25. R[2] = Riccardianus 52 K ii 14. membr. mm. 214 × 144, ff. 73, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 31–72) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi Ἔρως. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

26. R[3] = Riccardianus 3195 (nunc 3020). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. cont. Batrachomyomachiam (ff. 6, 7) Homeri hymnos ix, xii, xiii, miscell. manu scriptus est Bartolomaei Comparini. contulit A. Olivieri.

27. S = Vaticanus 1880. chart. mm. 230 × 165, ff. 266. s. xv–xvi. cont. ff. 1–8 (s. xv) h. Apoll. 1–357, (a. 1503) miscell.

28. T = Matritensis 4562 = 24. chart. mm. 280 × 180, ff. 136, a. 1466. cont. Musaei Her. Leand., Orphei Argon. hymnos, (ff. 56–83) Homeri hymnos iii–xxxiii, Callimachum, epigrammata f. 100 v. *κτῆμα κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως ἐν μεδιολάνῳ ὑπ' αὐτοῦ ἐκγραφέν.* ͵ᾱ ῡ ξ̄ δ.

29. V[1] = Venetus 456. membr. mm. 311 × 252, ff. 541. s. xv. cont. Iliadem, Quint. Smyrn., Odysseam (ff. 509–534), hymnos iii–xxxiii.

30. V[2] = marginalia editionis principis Ven. ix. 37 tomi alterius.

FAMILIAE

p = A B C Γ G L^2 L^3 L^4 Mon. N O P Q R^1 R^2 V^1.
x = E L^1 Π T.
y = marginalia E L^1 Π T interdum et in textu reperta, maxime in E T.
z = H J K.

𝔭 = papyrus Orphica Berolinensis 44 (*Berliner Klassikertexte*, 1907, 7 sqq.) in qua nonnulli hymni ii versus citantur.

Casauboni coniecturas sumpsimus ex H. Stephani Poetarum heroicorum exemplo in bibliotheca academiae Cantabrigiensis Nn. v. 17 notato: in fronte exstat *Isaacus Casaubonus* eadem qua adversaria manu.

Jacobi Philippi D'Orville adversaria e commentariis illius in bibliotheca Bodleiana Dorv. 216 (17094) ol. Auct. X. 1. 6. 27 notatis vulgavimus J. Phil. xxv. 250 sqq.

v. Hollander *Die handschriftliche Ueberlieferung der homerischen Hymnen* 1886, *Zur Ueberlieferung der hom. Hymnen* Hermes 1891. 170, 636 *Ueber den Codex Estensis der hom. Hymnen* Neue Jahrbb. f. Phil. 1892, 544, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der hom. Hymnen* 1895: praeterea J. H. S. 1895, 138 sqq., ed. Hymnorum 1904 xiii sqq.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ

I. *Fragmenta Hymni in Bacchum*

Versus 1-9 citantur a Diodoro III, 66. 3; 8, 9 tantum ib. I, 15. 7, IV, 2. 4, schol. Apoll. Rhod. II, 1211, Eudoc. 932, p. 406.

οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος εἰραφιῶτα,
οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν ἄναξ σε λέγουσι γενέσθαι
ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
ἔστι δέ τις Νύση ὕπατον ὄρος ἀνθέον ὕλῃ
τηλοῦ Φοινίκης σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων

hic incipit fol. xxxi codicis M

καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
ὡς δὲ τάμεν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
ἄνθρωποι ῥέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
ὣς εἰπὼν ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
ἵληθ' εἰραφιῶτα γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
ᾄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ', οὐδέ πῃ ἔστι

8 *κέρας* pro *ὄρος* scholiasta Apollonii sed cf. Ap. Rh. iv. 282 *ἀνθέον* (*ἔνθεον* MSS.) *ὕλᾳ* Alcman 58. 1   10 *οἱ*] sc. Semelae   11 *ὣς δέ, τὰ μὲν τρίασοι πάντως* M   *τάμεν* (*secuit*) nos   16 *ἐπένευσε* Ruhnken, sed cf. Ψ 642 Ω 326

σεῖ' ἐπιληθόμενῳ ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ ἥν περ καλέουσι Θυώνην.

II. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἠΰκομον σεμνὴν θεὰν ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον ἣν Ἀϊδωνεὺς
ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεύς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσαν κούρῃσι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλὰ
λειμῶν' ἂμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτῃ
θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν ἰδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει,
κῶζ' ἥδιστ' ὀδμή, πᾶς δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἂμ πεδίον τῇ ὄρουσεν ἄναξ πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν

19 *ἐπιλαθόμενοι* M, *ἐπιληθόμενον* Ruhnken cl. vii. 59. vel ex hoc vel ex alio hymno versum
αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνῃσιν κομόωντες
sumpsit Crates *ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου* ap. Athen. 653 B (p. 65 Wachsmuth): quidni et fr. homericum xxiv. p. 150 *βαρύβρομα θωύσσοντες* hinc venerit? 21 *ἣν καλέουσι* M corr. m. p.

II. *codex*: M. Tit. *τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δήμητραν* litteris rubris M 1 *δημήτηρ'* M corr. Ruhnken (cf. 315) 2 *και τανυσφορον ειπει[ν]* Philodem. Voll. Herc. vi. col. vii. 157 Gomperz *Szgb. Ak. Wien.* 1890. 29 7 *λειμῶνα μαλακὸν* M corr. Hermann (*ἂν* Ruhnken) 8 *ἔφυσε* Ilgen cl. 428 *καλυκώπιδι*—12 *ἀπὸ ῥί* = 𝔭 c. 4. 12–16 10 *τότε* M: *ὅτε* 𝔭: *τό γε* Goodwin 13 *κῶδις τ' ὀδμῇ* M corr. Tyrrell 17, 18 = 𝔭 c. 5. 1–3 18 *ἀθανάτα[ισι* 𝔭

ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ
κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι,
εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
ἄϊεν ἐξ ἄντρου Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τε ἄναξ Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ
δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσι
πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λεῦσσε θεὰ καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα
αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων,
τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·
ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ, τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
σεύατο δ' ὥς τ' οἰωνὸς ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
μαιομένη· τῇ δ' οὔ τις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὔτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
στρωφᾶτ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο

28 *πολύκλίστω* M corr. Ruhnken cl. h. Ap. 347 ε 445   33–36 = 𝔭 c. 5. 3–6.   35 *ἔτι ἤλπετο* 𝔭   37 lacunam post h. v. statuit Hermann, sed cf. 127, 315, 445, h. Herm. 110, T 80 et de re Galen. vi. 106, x. 275 K.   49 *ἢ δεπότοιο* M corr. Ruhnken cl. ο 507

πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἠώς
ἤντετό οἱ Ἑκάτη σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καί ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
   πότνια Δημήτηρ ὡρηφόρε ἀγλαόδωρε
τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ὅς τις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.
   ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
ἤϊξ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
   Ἠέλι' αἴδεσσαί με θεὰν σύ περ, εἴ ποτε δή σευ
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα.
κούρην τὴν ἔτεκον γλυκερὸν θάλος εἴδεϊ κυδρὴν
τῆς ἁδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥς τε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος εἴ που ὄπωπας
ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
   Ὣς φάτο, τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ Δήμητερ ἄνασσα
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἅζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,

50 πᾶσατ' M corr. Ruhnken   51 φαινόλη M corr. Ruhnken cl. Sapph. 95   55, 56 = 𝔭 c. 7. 3–5   55 θεὸς οὐράνιος 𝔭   56 ἥπα]φε θυμόν 𝔭   64 θέας ὕπερ M corr. Ludwich cl. 116   70 καταδέρκεται M   71 ὄπωπεν M corr. Ruhnken   72 ἐμοῖο M corr. Ruhnken   76 μέγα σ' Ruhnken, sed cf. Hes. Theog. 532, Theogn. 280

ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
ἀλλὰ θεὰ κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τι σὲ χρὴ
μὰψ αὔτως ἄπλητον ἔχειν χόλον· οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεὺς
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμὴν
ἔλλαχεν ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
  Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί·
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ
Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἴργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
τέσσαρες ὥς τε θεαὶ κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,

83 cf. Paus. ii. 28. 4 γαμβρὸν οὐ μεμπτόν, Aph. 136 87 μετανaίεται M corr. Voss 98 τετιημένος M corr. Ruhnken 99 πὰρ θείῳ φρέατι Wolf: φρείατι Παρθενίῳ Porson: πὰρ φρέατ' Ἀνθείῳ Tucker 107 φίλου Matthiae et 180

Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασῶν·
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Τίς πόθεν ἐσσὶ γρηῢ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷς; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τηλίκαι ὡς σύ περ ὧδε καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν ἔπει ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ' αἵ τινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔ τοι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
†Δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηῒ θοῇ Θορικὸν δὲ κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός,
λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονaίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα
ἥ τις δὴ γαῖ' ἐστὶ καὶ οἵ τινες ἐγγεγάασιν.

109 cf. 𝔓 c. 4. 2, 3 *καλλιόπης δὲ καὶ κλ[ει]σι[δί]κης καὶ Δαμ[ω]ν[άσ]σης* 109, 110 Paus. i. 38. 3 *τὰ δὲ ἱερὰ τοῖν θεοῖν Εὔμολπος καὶ αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κελεοῦ· καλοῦσι δὲ σφᾶς Πάμφως τε κατὰ ταὐτὰ καὶ Ὅμηρος Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ τρίτην Σαισάραν* 112 δ' add. Ruhnken 115 *πιλνᾶς* M : *πίλνασαι* Voss : *πιλνᾷ* Hermann 117 *φίλονται* M corr. Voss 118 *ἔφαν* Voss 119 *φίλα· τίνες* M corr. Fontein 120 *οὔτι* M 121 *εἰρομένοισιν* M 122 *Δωσὼ* Passow : *Δωρὶς* Ruhnken : *Δμωὶς* Mitscherlich : *Δωὶς* Hermann, Bechtel : *Δωὰς* Hermann : *Δηὼ* Fontein : *Δὼς μὲν* Brunck 132 *ἀπονοίατο* M corr. Ruhnken 134 *ἐκγεγάασιν* M corr. Ruhnken

ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε κοῦραι

. . . .

προφρονέως φίλα τέκνα τέων πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται·
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον καί κ' ἔργα διαθρήσαιμι γυναικός.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμὴς
Καλλιδίκη Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν.
ἠμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἠδὲ Διόκλου
ἠδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι·
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.
εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ

137 ἔμ' αὖτ' Fontein: ἐμὲ δ' οἰκτείρατε Ilgen: ἐμοὶ δ' αὖτ' εἴπατε Cobet. lacunam statuimus cuius sententia fuerit τοῦτο δέ μοι σαφέως ὑποθήκατε ὄφρα πύθωμαι cl. 149 138 τέως pro τέων Ruhnken 141 ἔχουσα ex ἔχουσιν M m. p. 144 διαθήσαιμι γυναικὸς M corr. Bothe: διδασκήσαιμι γυναῖκας Voss: διασκήσαιμι Sikes: διαθλήσαιμι Ignarra: διαντλήσαιμι Mitscherlich 153 ἡ μὲν . . . ἡ δὲ 154 ἡ δὲ M corr. Matthiae 154 Pausanias i. 38. 2 Ὁμήρῳ δὲ ἐς μὲν τὸ γένος ἐστὶν οὐδὲν αὐτοῦ πεποιημένον, ἐπονομάζει δὲ ἀγήνορα ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Εὔμολπον, unde ἀγήνορος hic ἀμύμονος 155 Ruhnken

εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερον δ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
ῥεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι, ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες ἤαρος ὥρῃ
ἅλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἱ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὰν ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ', ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη, ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἔδραμον, ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.

174 αἵδ' ὥς τοι M corr. Brunck εἴαρος Ruhnken; cf. 401 180 φίλου Matthiae ut 107 182 κατ' ἄκρηθεν M corr. Ruhnken 183 θεῆς M corr. Ruhnken

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
ἧστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύῃς μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν ἁγνὴν
μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ', ἣ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
πίνειν οἶνον ἐρυθρόν, ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν ὡς ἐκέλευε·
δεξαμένη δ' ὁσίης ἕνεκεν πολυπότνια Δηὼ

τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
ἔμμεναι ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
καὶ χάρις, ὡς εἴ πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ' ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον

192 *ὡραφόρος* M corr. Ruhnken 196 *κῶα* M corr. Ruhnken 202 *χλεύης* M corr. Ruhnken 203 *παρασκώπτουσα τρέψατο* M corr. Voss 205 *ἤδη* M, *ἔβαδεν* M corr. Ruhnken 207 *οἱ*] *τοι* M corr. Matthiae 211 lacunam statuimus cuius sententia fuerit *ἔκπιεν, ἡ δὲ λαβοῦσα δέπας θέτο ἔνθ' ἀνάειρε* pro *ἕνεκεν ἔλαχεν* Schaefer: *ἐπέβη* Voss *πίε πότνια* Franke

ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοί ἐστιν.
εἰ τόν γε θρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
ἦ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι ὥς με κελεύεις·
θρέψω, κοὔ μιν ἔολπα κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔθ' ὑποτάμνον·
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσίν τ' ἀθανάτοισι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος ⟨γάλα μητρὸς⟩
Δημήτηρ
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὡς εἰ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἠΰτε δαλὸν
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο
ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα
νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,

220 *πολυήρατος* M corr. Ruhnken 228 *ἐπηλσίησι δηλήσεται οὔθ' ὑποταμνὸν* M : *ἐπηλυσίη* Ruhnken, cl. Herm. 37 pro *ὑποταμνὸν ὑποταμνὼν* Ignarra : *οὔτε τομαῖον* Voss : *ὑπόθαμνον* et *ὀρόδαμνος* commendat Buecheler. subcidens vermis est 229 *ὑλοτόμοιο*] *οὐλοτόμοιο* Voss. et silvicida vermis 236 *θησάμενος δημήτηρ* M. lacunam a Mitscherlichio statutam explevit Hermann, cf. Herm. 267 237 *ἀλλά μιν ἠματίη μὲν ἐυστέφανος Δημήτηρ* Stoll 240 *λάθρα ἑῶν* Spitzner

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφόων ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδον δὲ
ἐξανελοῦσα πυρὸς θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς μήκιστον ἀάσθης.
ἴστω γὰρ θεῶν ὅρκος ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ
ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται οὕνεκα γούνων
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρῃσιν δ' ἄρα τῷ γε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.
εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥ τε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄνεαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ

248, 249 = 𝔭 c. 6. 12–14 248 *πυρῇ ἔνι πο*]*λλῇ* 𝔭 nescio an recte; cf. 287 *η* 13 *ι* 251 Herod. ii. 39 253 *ἄπω* M corr. Matthiae 256–262 = 𝔭 c. 6. 15–20 qui ita se habent:

ἄφρονε[s] ἄνθ[ρω]ποι δυστλήμονες [οὔτε κακοῖο
ἐπ]ερ[χομένου πρ]ογνώμονες οὔτ' ἀ[γ]α[θοῖο
γ]ὰρ ἀβραδί[ῃs]μος πολὺ πείρατι νυκτὸs
τη εκ.α ἥρπασεν ἀγήρ
νῦν δ' οὐ]κ ἔσθ' ὥs [κεν θά]νατον [. . . .

cf. et Orphica fr. 76 Abel. 257 *προγνώμενοι* M corr. Matthiae: *-εs* 𝔭 258 *νήκεστον* Voss cl. Hes. Opp. 283 259–261 om. 𝔭 261 *ποιήσασα* M corr. Ruhnken 263 *ἄφθιτον* M corr. Ruhnken 267 *συναυξήσουσ'* M corr. Ignarra 268 𝔭 c. 7. 2, 3 *εἰμὶ δὲ Δη[μ]ήτηρ ὡρηφόρ[οs ἀγλαό]δωροs*, cf. 54 269 *ἀθανάτοιs θνητοῖσιν ὄνειαρ* M: *θνητοῖσί τ'* Ruhnken: *ὄνεαρ* Ilgen

τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ·
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι ὡς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος ἀστεροπῆς ὥς.
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων, τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεεινήν,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ,
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι', ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἁπαλοῖσι
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεὰ καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ' ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο

274 νηὸν M corr. Ruhnken 279 θεῆς M corr. Hermann 280 αὐτῆς M corr. Ruhnken 287 πυρὰν ἔκαι' M corr. Ruhnken, v. 248 299 αἶψα πίθοντο M ante corr. 301 ἐτέλεσσαν M corr. Valckenaer

βάν ῥ' ἴμεν οἶκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἕλκον ἀρούραις,
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἑῷ τ' ἐφράσσατο θυμῷ.
Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
πείθετο καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Δήμητερ καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
  Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
αὖτις ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἐόντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ' ἅς κ' †ἐθέλοιτο† μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι·
ἀλλ' οὔ τις πεῖσαι δύνατο φρένας οὐδὲ νόημα
θυμῷ χωομένης, στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.

302 βὰν δ' M corr. Wyttenbach 304 θυγατρός ex γυναικός corr. M 308 εἶλκον M 314 ἤρην M corr. Ruhnken, contra ἤρην pro ἶριν Bentleius ad Ar. Av. 575 317 τὸ μεσηγὺ Ilgen cl. Ap. 108 325 πατὴρ add. Valckenaer, cf. 345 328 κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι Hermann cl. 444 : κε βόλοιτο nos cl. Λ 319 329 ἠδὲ Brunck mutatione facili (E 484 O 409 P 42 Ω 750 al.) sed vix necessaria

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἁγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἐσσυμένως κατόρουσε λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα
ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἀποτηλοῦ
ἔργοις θεῶν μακάρων ⏑⏑– μητίσετο βουλῇ.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἅιδη κυανοχαῖτα καταφθιμένοισιν ἀνάσσων
Ζεύς σε πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον
φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

332 ἐπιβήσεσθ' M corr. Voss 344 ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων M : ἀποτηλοῦ satis probabiliter Ilgen, cf. ἀπάνευθε 355 : ἔτ' ἄπλητον idem : ἀτελέστων Ruhnken : ἔτ' ἄληκτον Voss : ἐπ' ἀλιτρῶν seu ἀπατηλῶν Mitscherlich : ἐπ' ἀλάστοις Hermann : ἐπὶ ἔργοις | ἀτλήτοισι C. Burney in marg. ed. Ruhnkenianae 345 ἔργοις θεῶν] ὀργισθεῖσα Ignarra : excidisse videtur anapaestus cl. 325, ex. gr. θάνατον (O 349), τι κακὸν (Ap. 325 a). ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μηνίετο βουλήν Ruhnken : ἔργοισιν μακάρων ὀλοὴν Hermann : δεινὴν μηνίετο βουλὴν Voss 348 σε] με Wyttenbach 351 λήξειεν C. Burney, Hermann cl. 410

*Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὀφρύσιν, οὐδ᾽ ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
ἐσσυμένως δ᾽ ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
ἔρχεο Περσεφόνη παρὰ μητέρα κυανόπεπλον
ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ᾽ ἀκοίτης
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἔνθα δ᾽ ἐοῦσα
δεσπόσσεις πάντων ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
τιμὰς δὲ σχήσησθα μετ᾽ ἀθανάτοισι μεγίστας,
τῶν δ᾽ ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα
οἵ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκωνται
εὐαγέως ἔρδοντες ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
καρπαλίμως δ᾽ ἀνόρουσ᾽ ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅ γ᾽ αὐτὸς
ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρῃ
ἀμφὶ ἓ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
αὖθι παρ᾽ αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
ἡ δ᾽ ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
σεῦε διὲκ μεγάρων· τὼ δ᾽ οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν, οὐδὲ θάλασσα
οὔθ᾽ ὕδωρ ποταμῶν οὔτ᾽ ἄγκεα ποιήεντα
ἵππων ἀθανάτων οὔτ᾽ ἄκριες ἔσχεθον ὁρμήν,
ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
στῆσε δ᾽ ἄγων ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα

357 ἀνέρων M corr. Ruhnken: eadem tria verba I. G. Sic. Ital. 1842 362 θυσθύμαινε M corr. Ruhnken 363 ἄκοιτις M corr. Ruhnken 364 ἰοῦσα M corr. Ruhnken 366 σχήσεισθα Boissonade alii 368 ἱλάσκονται M corr. Valckenaer 373 ἀμφί ἑ Ruhnken alii: ἀμφὶς Santen

ἤϊξ' ἠΰτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλης.
Περσεφόνη δ' ἑτέρ[ωθεν ἐπεὶ ἴδεν ὄμματα καλὰ]
μητρὸς ἑῆς κατ' [ἄρ' ἥ γ' ὄχεα προλιποῦσα καὶ ἵππους]
ἆλτο θέει[ν, δειρῇ δέ οἱ ἔμπεσεν ἀμφιχυθεῖσα·]
τῇ δὲ [φίλην ἔτι παῖδα ἑῆς μετὰ χερσὶν ἐχούσῃ]
α[ἶψα δόλον θυμός τιν' ὀΐσατο, τρέσσε δ' ἄρ' αἰνῶς]
πα[υ]ομ[ένη φιλότητος, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·]
Τέκνον μή ῥά τί μοι σ[ύ γε πάσσαο νέρθεν ἐοῦσα]
βρώμης; ἐξαύδα, [μὴ κεῦθ', ἵνα εἴδομεν ἄμφω·]
ὣς μὲν γάρ κ' ἀνιοῦσα π[αρὰ στυγεροῦ 'Αΐδαο]
καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφέϊ Κρονίωνι]
ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένη ἀθανάτοι]σιν.
εἰ δέ, πτᾶσα πάλιν ⟨σύ γ'⟩ ἰοῦσ' ὑπ[ὸ κεύθεσι γαίης]
οἰκήσεις ὡρέων τρίτατον μέρ[ος εἰς ἐνιαυτόν,]
τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ [ἄλλοις ἀθανά]τοισιν.
ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδε[σιν] ἠαρινο[ῖσι]
παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς Πολυδ]έγμων;
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ σοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
εὖτέ μοι 'Ερμῆς ἦ[λθ]' ἐριούνιος ἄγγελος ὠκὺς
πὰρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων

386 *ὕλης* M: cf. Anacreon 51, Anacreontea 32. 7, Moschus iii. 89 Hecataeus 172 *οὔρεα δασέα ὕλησι*, C. R. 1906. 290: *ὕλῃ* Ruhnken 387 lacunam quae versus 387–405, 462–478 hausit explevit scriba s. xvi (*m*): quae dedimus supplementa Alfredi Goodwin ingenio plerumque debentur 392 *παομένη* leg. E. Maunde Thompson 394 *βρώμης* M corr. Voss *μὴ κεῦθ'* Ilgen *ἵνα εἴδομεν ἄμφω* Hermann 395 *κε νέουσα* M corr. Ruhnken 396 suppl. *m* 397 *ναιετάεις* M (ss. *οι*) *τετιμημένη* *m* corr. Ruhnken 398 *εἰ δὲ πτᾶσα πάλιν ἰοῦσ' ὑπ* M reposuimus C. R. 1901. 97 *ὑπὸ κεύθεσι γαίης* *m* 399 *ὀρέων* M corr. Ilgen *μοῖραν εἰς ἐνιαυτὸν* *m* sed *μέρ* M 400 suppl. *m* 401 suppl. *m* 403 *ἀνεῖ* M corr. Wyttenbach lacunam statuit Ruhnken: *εἰπὲ δὲ πῶς σ' ἥρπαξεν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα* suppl. Goodwin 404 *καί τιν' ἐξαπάτησε* M corr. Ruhnken 407 suppl. Mitscherlich

ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος, αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
ᾤχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἐξερέω καὶ πάντα διίξομαι ὡς ἐρεείνεις.
ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη
καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις
Χρυσηΐς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε
καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
καὶ Στὺξ Οὐρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ
Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
παίζομεν ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσ' ὥς περ κρόκον εὐρεῖα χθών.
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι, γαῖα δ' ἔνερθε

411 *αὐτίκ'* Ilgen: *εἶθαρ* Ruhnken 418–423 = 𝔭 c. 2. 7–13. Paus. iv. 30. 4 *πρῶτος δὲ ὧν οἶδα ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης μνήμην. ἐποιήσατο δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα, ἄλλας τε τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὡς ὁμοῦ Κόρῃ τῇ Δήμητρος παίζοιεν, καὶ Τύχην ὡς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὖσαν. καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη·*

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα
Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη
Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Oceanides recenset et Hesiodus Theog. 349 sqq. 418 *φανερη* 𝔭 *Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε* Hes. Theog. 349 419 om. 𝔭 Paus. *Ἱππώ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε* Hes. 351 *ῥόεια* M 420 ita 𝔭 Paus. *Μηλόβοσίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη* Hes. 354 *μηλοβόστη τε* corr. ex *μηλοβοείη* seu *μηλοβότη τε* M *ὠκύρθη* M 421 ita 𝔭 *ἀκατάστη* M 422 hab. 𝔭 423 ita 𝔭 cf. Hes. 353, 361 *ταλαξαύρη* M 426 *κροκοέντα γανὸν* M corr. Voss 427 *ῥόδα ἐς* M corr. Heyne 428 cf. 178, Ap. Rhod. iii. 855, Diosc. iv. 161 (158), Hipponax 41 *ἔστι δ' οἷά περ κρόκος* 429 *δρεπομένη* M corr. Ruhnken

χώρησεν, τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων.
βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
πόλλ' ἀεκαζομένην, ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
  Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον
ἀμφαγαπαζόμεναι, ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἔδιδ[όν τε.]
τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνῆς·
ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
ταῖς δὲ μετάγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
Ῥείην ἠΰκομον ἣν μητέρα κυανόπεπλον
ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἃς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
ἐσσυμένως δ' ἤϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότε γ' οὔ τι φερέσβιον, ἀλλὰ ἕκηλον
ἑστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν
ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·

437 *γηθόσυναι* M corr. Ruhnken   *ἐδίδ* M : *ἐδίδοντο* *m* corr. Ruhnken
440 *πρόπολον καὶ ὀπάονα* cit. Philodemus de piet. 40. 5 (*Ὅμηρος ἐν τοῖς ὕμνοις*)   441 *μετ'* M   442 *Δημήτερα* Fontein, cf. Herod. iv. 53. 6   450 *ῥίον* M corr. Ruhnken   452 *εἱστήκει* M corr. Hermann

Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
[δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλῃσθα] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
[τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠ]ερόεντα,
[τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν.
[ὣς ἄρ' ἔφη τελέ]εσθαι· ἑῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
[ἀλλ' ἴθι τέκνον] ἐμὸν καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀ[ζηχὲς μεν]έαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
α[ἶψα δὲ κα]ρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
Ὧ[ς ἔφατ', οὐ]δ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
δ[εῖξε,] Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσι,
Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ,
σεμνά, τά τ' οὔ πως ἔστι παρεξ[ίμ]εν [οὔτε πυθέσθαι,]
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν σέβας ἰσχάνει αὐδήν.
ὄλβιος ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὔ ποθ' ὁμοίων
αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ

462 et seqq. suppl. *m* 464 *ερόεντα* (ss. ῑ) M (et olim *ζόφον* ss. *ω*?) cf. 482 465 expl. Ruhnken: post h.v. versus 449–453 repetivit M expunxit *m* 466 expl. Goodwin: *δύο δὲ πὰρ σοὶ ἔσ m* 467 suppl. *m* 468 suppl. *m* 469 suppl. *m* 470 suppl. *m* 474–6 cit. Paus. ii. 14. 3 474 δ˜ M: *δεῖξεν* Paus.: *εἶπε m* 476 *χρησμοσύνην* M: *δρησμοσύνην* Paus. *ὄργια καλὰ* M: *πᾶσι* Paus. 478 *παρεξ ͗ . ̈ .* (ss. *εν*) M: *παρεξίμεν* Matthiae: *παρεξέμεν* Ruhnken *οὔτε* olim M ut vid. *πυθέσθαι* add. *m* 479 *σ . . . σ* M ut vid.: *σέβας* Cobet: *ἄχος m*: *ἄγος* Valckenaer 484 *θέων* M corr. Ruhnken

σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος ὅν τιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια ἀγλαόδωρ' ὡρηφόρε Δηοῖ ἄνασσα
αὐτὴ καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια
πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὀπάζειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

III. Εἰς Ἀπόλλωνα

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπὶ σχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν, ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

488 *μέγαν δόμον* M corr. Ruhnken 490 *ἀλλὰ θελευσῖνος* M corr. Ruhnken 494 *ὄπαζε* M corr. Voss

III. *Codices*: M *p x y z* (usque ad 185) S (usque ad 357). Titvlvs: *τοῦ αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα* M: *ὁμήρου ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα* D L[1]: *ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα* E Π S T ed. pr. (*α*ος add. E T): *ὕμνοι ὁμήρου· εἰς τὸν* (om. Mon.) *ἀπόλλωνα p* (*ὕμνος εἰς* V): *εἰς ἀπόλλωνα* J: *ἐς ἀπόλλω* H om. K 1 cit. Certamen Hom. et Hes. 316 *σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχὴ* [v. 1], Tzetzes praef. in Lycophr. f. 3 Scheer 3 *τ'* Hermann: *γ'* codd. *ἐπὶ x z* D V[1] Peppmueller: *ἐπισχεδὸν* M *p* 5 *παρὰ* ed. pr. 9 *ἧσεν* M 11 *δὲ* om. *p* H S

χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος ὑπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.
Πῶς τάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβλήαται ᾠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἅλα δὲ προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.
ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξῄει χέρσον δὲ λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν·
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.
ὅσσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν
νῆσός τ' Αἰγίνη ναυσικλειτή τ' Εὔβοια
Αἰγαί τ' Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος
Θρηΐκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα
Θρηϊκίη τε Σάμος Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα
Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ

14 *μάκαιρα λητοῖ* M 18 *ἐπ'* Reiz *οἰνώποιο z* : *ἰνώποιο* sim. cet. (*ποταμοῦ* ss. T), *-οῖο* Schneidewin 19 *γάρ* codd. *πάντοσσ'* M : *πάντων* A B C O Q 20 *νόμος* codd. : *νόμοι* Matthiae : *νομοὶ* Barnes 21 *παντοτρόφον p*, *πρὸς* ss. T 23–73 om. M : *λείπουσι στίχοι ν̅α̅ m* 24 *λίμναι p*, cf. Herod. iv. 195 25 *ἦ ὡς* A ed. pr. : *ἠώς* cet. 26 *κύνθου* Holstein cl. 141 : *κύνθος* codd. : *κύνθος· καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως* Steph. Byz. 28 *ἐξείει x* : *ἔξεισι* T mg. *λιγυπνόοις p* 30 *τ'* add. Hermann *Ἀθηνέων* Hermann 31 *αἴγινα* codd. (*αἰγίνα* J Π O Q) em. Barnes, cf. Herod. iii. 59 *ναυσικλείτη* codd. corr. Barnes *εὔβοια κυδνὴ* H J : Steph. Byz. *Κύδνα· πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς* ⟨F. H. G. iv. 509 fr. 5⟩· *ἢ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται.* legit pro *Αἰγαί* ut videtur quidam. *Κύδνα* et oppidum Lycium, Ptol. Geogr. v. 3 (*Πύδναι* Stadiasm. 248) 32 *Πειρεσίαι* Ruhnken *ἀγχίαλος p* : *ἀγχιάλην* Π 33 *ἄθως* codd. corr. Barnes 35 *αὐτοκανὴς x z* At D S : ΑΥΤΟΚΑΝΑ nummi sequitur in z At D v. 41

Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα
Λέσβος τ' ἠγαθέη Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος
καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα
καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ
καὶ Σάμος ὑδρηλὴ Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα
Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα
Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος Ῥήναιά τε πετρήεσσα,
τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἑκηβόλον ἵκετο Λητώ,
εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα
πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσετο πότνια Λητώ,
καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἔνι πίονα νηόν·
ἄλλος δ' οὔ τις σεῖό ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε λήσει,
οὐδ' εὔβων σέ γ' ἔσεσθαι ὀΐομαι οὔτ' εὔμηλον,
οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις·

38 *νῆσος* E T   39 *κορύκου* *x* D K : *κουρύκου* J : *κουρίκου* H   40 *ἀσαγέης* Mon.   *τόπος ἐστὶ τοῦ ὀψικίου ὁ νῦν καλούμενος μαλάγινα περὶ οὗ φησὶ καὶ ὁ λυκόφρων* ⟨1464, 5⟩ *κλάρου μιμάλλων ἥτι φίκιον τέρας* Π marg.   dici quidem oppidum Malaginam seu Melam in themate Obsequii monuit J. G. C. Anderson : quid vero ita sibi scholiasta voluerit nescimus. cf. et *Αἰσαγέη*, *Αἰγαγέη* Nic. Ther. 218, *Αἰγανέη* Anth. Pal. vii. 390, *Ἀγχαλέη* Hipponact. 99   42 *πόλεις* *p*   44 *ῥήναιά* S : *ῥηναία* cet. cum Steph. Byz. : *Ῥήνεια* Lobeck   *πετρήδεσ(σ)α* L^1 Π   v. om. Mon.   45 *ἐπωδίνουσα* codd. corr. Barnes   46 *οἱ* H L^5 T corr. : *σοι* cet. praeter *p* : *εἴ τις γαιάων* *p* (*σοὶ* add. A m. rec.)   *θέλοι* L^5 Mon. S : *θέλει* cet.   48 *προτέρη* Q   49 *ἐβήσατο* D K L^1 (*σσ*) : *βήσατο* H J   51 *κ' ἐθέλοις* H S : *κεθέλοις* J : *κεθέλης* L^1 (*κέλης*) Π : *-εις* cet.   *ἐμοῖο* A H L^1 Π R^1 S : *ἐμεῖο* cet. cf. 314   52 *ἐπὶ* J : *ἐνὶ* cet. corr. Hermann   53 *ἄλλως* J L^5 S Bothe   *λήσει* Agar C. R. x. 388 : *λήσει* (ss. *σ*) S : *λίσσει* cet. cf. λ 102 υ 85, Theogn. 20, Anth. Pal. vii. 513. 3. Herod. iii. 2, Batr. 93   54 *ὀυδ'* Γ Ο Π Q S   *εὔβουν* *p* : *εὔβωλο* S   *γ'* add. Hermann, cf. 88 (*σ' ἐσέσεσθαι* L^1)   55 *οἴσεις* H J (*οἰστεῖς* L^1 Π : *οἰσεῖς* cet.) : *πολλὴν* *y*

αἲ δέ κ᾽ Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχησθα,
ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ᾽ ἑκατόμβας
ἐνθάδ᾽ ἀγειρόμενοι, κνίση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ᾽ οἵ κέ σ᾽ ἔχωσι
χειρὸς ἀπ᾽ ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ᾽ οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη κεν ἐγώ γε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
μὴ ὁπότ᾽ ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός εἰμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
κλύσσει, ὁ δ᾽ ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἥ κεν ἅδῃ οἱ
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ᾽ ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι

57 ita J : *ἀγινήσουσιν* vulg.: *ἀγινησοῦσα* V[2] : *ἀγίνουσιν* S ed. pr. 59 *δημοῦ* Cobet, reliqua Stoll : *δηρὸν* (ss. *μ*) *ἄναξ εἰ βόσκοις περί* (ss. *θ*) *τας* s *ἔχωσιν* E T (om. *μ* hic) : *δηρον* (ss. *μ*) *ἄναξ εἰ βόσκοις* *σ᾽ ἔχωσιν* L[1] : *δηρὸν ἄναξ εἰ βόσκοις θεοί κε σ᾽ ἔχωσιν* D K (-*εις*) Π : *γρ. εἰ βόσκοισθε οἵ κε σ᾽ ἔχωσιν* margo E : *δηρὸν ἄνακτ᾽ εἰ βόσκεις· δὴ ῥὰ θεοί κε σ᾽ ἔχωσι* J : *δηρὸν ἄνακτ᾽ εἰ βόσκοις θεοί κε σ᾽ ἔχωσι* S, *ἄνακτ᾽* et L[5] : *δηρὸν ἄναξ εἰ βόσκοις* (ss. *ει*) *θύτας οἵκε σ᾽ ἔχωσι ἄνακτ᾽* Γ m. 2 : *θύτάς θ᾽ οἳ κέ σ᾽ ἔχωσι*, et *δήμον. δηρὸν ἄνακτ᾽ εἰ βόσκοις* V[2] : *δηρὸν . . . βόσκοις* *p* 60 *πῖαρ*] *πεῖαρ* O J K T : *πείαρ* L[1] Π : *πεῖας* E 62 *μεγάλοιο κρόνοιο* codd. corr. Barnes 63 *κεν*] *μὲν* ed. pr. S 65 *γ᾽ ἐροίμην* *x* D K 71 *ἴδης* *x* D K : *ὅτι* (om. L[1] Π) *τὸν ἥλιον φασὶν* (*φησὶ* O) *προυπάρχειν τοῦ ἀπόλλωνος* L[1] O Π marg. 72 ita *p* : *ἀτιμήσω* *x* D K uv. : *ἀτιμήσῃ* J S D ss. K T corr. (ex -*ω* uv.) 73 *ὤσει* *x* At D J S tuetur Marx *Rh. Mus.* 1907. 620 74 *ἄλλυδις* J : *ἄλλυδις ἄλλο* Stephanus 75 *ἀδὴ οἱ* sim. *x* : *ἀδοίη* *p* : *ἀΐδης* M N 76 *ἄλγεα* Π

οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτεϊ λαῶν·
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
[. . . .]
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἦ πολυώνυμος ἔσται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἄνακτος,
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι
ὅσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε Ῥείη τε
Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἥρης φραδμοσύνῃς λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνῃ ὅ τ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον
χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον ἐννεάπηχυν·

78 ἄχη τεϊλάων E T : ἕκαστά τε φῦλα νεπούδων p 81 lac. stat. Hermann : ex gr. τευξάσθω νηούς τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα 82 ἔσται M, γρ. J : ἐστὶν cet. 83 ὅμοσεν x : ὄμωσεν D K, γρ. J 86 τε om. E T D J πέλεται J 87 μη L^1 Π : ἦ μή Π marg. αἰὲν codd. corr. Barnes 88 σ' ἔξοχα x : σε ἔξοχα J S (γ' add. m. pr.) 93 ἔσαν] ἔασι Wolf : ἔσαν δὲ Tucker ῥέη codd. corr. ed. pr. 96 v. om. M E T μεγάροις codd. corr. ed. pr. 99 φραδμοσύνης M : -η cet. corr. Baumeister 104 ἐεργμένον codd. corr. Barnes, cf. A 486 E 89 σ 296

νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης
μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον
αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὸ μεγάροιο θύραζε
ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ, μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δέ, θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
ἔνθα σὲ, ἤϊε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ
λεπτῷ νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
    Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

110 ἀπὸ M: ἀπὲκ (ἀπ' ἐκ) cet. 112 ἔχοντες E T 114 Ar. Aves 575 Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ. schol. ad loc. ὅτι ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας ⟨E 778⟩

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιήμασιν ὁμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι. ἴθμαθ' M: ἴσμαθ' *x*, cf. Marx l. c.: ἴσθμαθ' *p* S commendat Jacobsohn *Hermes* 1910. 201: ἴδμαθ' *z* D, Π ss. eaedem varietates E 778 115 μονοστόκος L[1] Π: μογοστόλος E 116 μενήνυσε M 119 ἐν L[1] Π 120 λοῦον codd. corr. Steph. 122 στροφὸν codd. corr. Stephanus, item 128 125 ἀθανάτοισι K V[1] ἐπώρξατο M 128 ἔσχον S ἀσπαίροντες E T 129 δεσμά σ' *p*: δεσμά τ' seu δέσμα τ' cet. 130 ἀθανάτοισι D J E ed. pr.

εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται, χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Ↄ βεβρίθει καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
Ↄ γηθοσύνῃ ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
Ↄ νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
• ἤνθησ' ὡς ὅτε τε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' ἂν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλα δὲ προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ
ὃς τότ' ἐπαντιάσει' ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·

132 δ'] τ' *x* M P S 133 ἐπὶ Matthiae, sed cf. E 13 τ 389 χ 72, I. G. Ins. Aeg. iii. 449 136–138 om. codd. praeter *y*: (scilicet exstant in marg. E L[1] T praefixis in E T Ↄ Ↄ et ἐν ἑτέρῳ κεῖνται καὶ οὗτοι οἱ στίχοι, in textu Π signis Ↄ ante vv. 136, 137 isdemque verbis καὶ οὗτοι οἱ στίχοι κεῖνται praefixis: in marg. O m. 2, in textu S ed. pr.:) 136–138 et 139 alius esse recensionis signis indicavimus 137 οἵλατο Π marg. (voluitne ἵλατο?) 139 ὡς ὅτε γ' ἀνθέει οὔρεος ἄνθεσιν ὕλη J similia D'Orville *J. Ph.* xxv. 251 142 ἂν D'Orville: αὖ codd., cf. B 198 144 ἄκραι J 145 ὑψηλῶντ' ὀρέων ποταμοὶ ἅλ. M 146–150 Thuc. iii. 104 δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἅ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος 146 ἀλλ' ὅτε Thuc. ἐπετέρπεο M μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης Thuc. 147 ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ν̄ ἰλιάδος [685] ἰαόνες ἑλκεσιχίτωνες L[1] Π: cf. Asii Samii fr. 13 Kink. 148 σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν Thuc. 149 ἔνθα σε Thuc. ὀρχηστυῖ Thuc. 150 καθέσωσιν Thuc. 151 ἀθάνατος M, Bernardus Martin αἰεὶ] ἀνὴρ *x* (ἀνὴρ αἰεὶ L[1]) At D K: ἄνδρας J K m 2 152 οἳ τότ' ἐπ' ἀντιῶσι τ' ἰάονες M: οἳ τότ' ἐπάντια σεῖο τ' ἰάονες *x z* At D S: οἳ δὴ τότ' ἐπαντία σεῖο *p* corr. Martin, cf. Herod. i. 124

πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
νῆάς τ' ὠκείας ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κοῦραι Δηλιάδες Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
αἵ τ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἀμφ' ἡμέων·
τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ,

156 *τόδ' αὖ* J *ὅου* B E: *θ' οὗ* M: *ὃ οὗ* sim. cet. cf. Herm. 400 157 *δηλιάδες δ'* codd. praeter M 158 *ἂρ*] *ἂν* z 159 *αὖθις* p 162 *βαμβαλιαστὺν* E T: *κρεμβαλιαστὺν* (ss. *βαμ*) L¹ Π: *κρεμβαλιαστὺν* D L³ Q S ed. pr.: *-στὴν* M J K Mon. *-σὺν* p (plerique) 163 *μιμεῖσθαι* codd. corr. Barnes 164 *ἀοιδῇ* L¹ 165 Thuc. l. c. *ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγὼν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἅ ἐστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου· τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας ἐτελεύτα τοῦ ἐπαίνου ἐς τάδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη* [165–172]. Aristides xxxiv. 35 *διαλεγόμενος γὰρ ταῖς Δηλιάσι καὶ καταλύων τὸ προοίμιον εἴ τις ἔροιθ' ὑμᾶς φησὶν* [169–172] cf. xxviii. 19 *ἀλλά γε λητὼ μὲν καὶ ἀπόλλων* M: *ἀλλ' ἄγε δὴ λητὼ μὲν ἀπόλλων* cet. praeter S: *ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν ἀπόλλων* L⁵ S Thucydidis codd. vetustiores: reposuit Normann 166 *ἐμεῖο* D K L² N R² V¹: *ἐμοῖο* cet. 168 *ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθών* Thuc. 171 *ὑποκρίνασθε* codd. (*-θαι* S: *ὑποκρίνεσθ'* M: *ἀπ-* Aristid.) *ἀφ' ἡμέων* M D L¹ Π At D z: *ἀφ' ἡμῶν* Aristides: *ἀφ' ὑμέων* E T S: *ἀφ' ὑμῶν* p: *ἀφήμως* Thuc. codices antiquiores *εὐφήμως* recentiores: correxit F. Marx *Rh. Mus.* 1907. 620. poeta ap. Suidam in v. Κοκκύαι. *ἀ⟨μ⟩φ' ὑμέων κοκύῃσι καθημένῃ ἀρχαίῃσι* 172 *σῆ ἐντεῦθεν ἔστιν εἰδέναι τὸν ὅμηρον χῖον εἶναι* T marg.: *σῆ ὡς ἐντεῦθεν φαίνει* (*ἐμφ.* L¹) *ὅμηρος ἑαυτὸν χῖον εἶναι* L¹ Π marg.

τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
καὶ Μίλητον ἔχεις ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων
τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ ἐΰφρονες Ὧραι
Ἁρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται οὔτ' ἐλάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης

174 ἡμέτερον *x* At D 176 ἐπειδὴ M E T S: ἐπιδὴν *p* 178 ὑμνῶν *p* 181 δ' αὖ] γὰρ M περικλύστου] ita M : περικλύστης cet. : περικλύστης (ss. οιο) Γ (sc. om. μέγ') 184 ἔχον *p* L¹ Π τεθυώδεα codd. : θυώδεα (ss. τε) Γ: εὐωδέα Pierson: corr. Barnes pro hoc versu ἔνθεν δὲ πρὸς ὄλυμπον (186) *z* quae hic desinit 189 om. *p* 192 ἀμφαδέες libri praeter M Γ marg., cf. Nonn. v. 349 197 οὔτε λάχεια omnes praeter *p* (-εῖα M E T) 198 ἀγητὴ] ἀγαυὴ M 200 ἔνθ' codd. praeter M αὐτῇσιν M

παίζουσ᾽· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς, αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει
μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ᾽ ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς
υἷα φίλον παίζοντα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
πῶς τ᾽ ἄρ σ᾽ ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
ἠέ σ᾽ ἐνὶ μνηστῇσιν ἀείδω καὶ φιλότητι
ὅππως μνωόμενος ἔκιες Ἀζαντίδα κούρην
Ἴσχυ᾽ ἅμ᾽ ἀντιθέῳ Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ;
ἢ ἅμα Φόρβαντι Τριοπέῳ γένος, ἢ ἅμ᾽ Ἐρευθεῖ;
ἢ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
πεζός, ὁ δ᾽ ἵπποισιν; οὐ μὴν Τρίοπός γ᾽ ἐνέλειπεν.
ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον;
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο κατῆλθες·
Λέκτον τ᾽ ἠμαθόεντα παρέστιχες ἠδ᾽ Αἰνιῆνας
καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ᾽ εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ᾽ ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης·
στῆς δ᾽ ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

202 ἀμφιφαείνη L^3 N Q R^2 V^1, η ss. x L^2, γρ. marg. Γ R^1: -ειὴ O: -ειη L^1: -ει (ss. η) Π T, (ss. ηι) E 203 μαρμαρυγὰς O ut Bothe 204 μέγα M 207 πάντοσ᾽ M 208 μνηστῆρσιν E 209 ὁππόταν ἱέμενος M: ὁππότ᾽ ἀνωόμενος S: ὅπποσ᾽ ἀνωόμενος cet. corr. Martin: ὁππόσα μαιόμενος κίες εἰς Ludwich ἀτλαντίδα M: Ἀζανίδα Martin 210 ἐλατιονίδη E B ed. pr.: ἐλατινιονίδη cet. (ἐλατινονίδη M) 211 v. om. p At τριοπέῳ correximus: τριόπω (τριοπῶ M) γένος x M: τριοπόω om. γένος marg. L^1 Π ἅμ᾽ ἐρεχθεῖ M D'Orville: ἀμαρύνθω marg. L^1 Π: Ἐρύμανθος Ptol. Heph. 146 b 41 213 ἐνέλειπεν A Q S: ἐνέλιπεν vulg.: ἐλέλιψεν M 214 ὡς] καὶ E L^1 T 215 ἀπόλλωνος p (= ἀπόλλων ss. o) 216 πιερίην S: πετρίην M, cf. Herod. viii. 44: πιερίης x D ed. pr.: πιερίη p 217 Λέκτον] Λύγκον Hermann: Λάκμον Baumeister ἠμαθόεντα] Ἠμαθίην τε Matthiae Αἰνιῆνας] ἠδ᾽ ἁγνιήνας M: ἢ μαγνιήνας y, γρ. V^2: μαγνηΐδας (ss. ν) Γ: ἢ μαγνηίδας x p: μαγνηΐας At: Ἐνιῆνας Matthiae. mirus gentium ordo 218 ἰωλκὸν codd. (ἰολκὸν M) corr. Barnes 219 κυναίου A B: κῦναί Γ 220 τῶτ᾽ M οὐχάδε codd. (ἅδε Π), corr. ed. pr. 221 τεύξεσθαι L^1 Π

ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἄπολλον
βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἶξες ἀπ' αὐτοῦ
ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβης ἂμ πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἶξες Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
ἕλκων ἅρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ
ἐκ δίφροιο θορὼν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
κείν' ὄχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀφιέντες.
εἰ δέ κεν ἅρματ' ἀγῇσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἄνακτι
εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
τὸν διαβὰς Ἑκάεργε καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον
ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἁλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀπήμων
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

223 ἶξες *x p* : ἴξας D S ed. pr. : εἶξας M ἀπ' M ed. pr. ἐπ' cet. 224 μυκάλισσον M τέμμισον M : τελμησσὸν *p* : Τευμησσός, ὄρος Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ citato h. v. Steph. Byz. 227 πω τότε *p* D : πώποτε cet. 228 ἀμπεδίον codd. corr. Ilgen ὕλην codd. corr. Barnes 230 ὄγχηστον hic codd. τὰ εἰς στος τῷ η παραληγόμενα κύρια ὀξύνεται, Ὀγχηστὸς ἄλσος [B 506] Herodian. i. 223. 29 Lentz; cf. Herm. 88, 186, 190 231 ἀναπνείει codd. praeter M N S 232 om. (ex homoeotel.) M B O 233 οὐδὲ L[1] Π 234 κείν' vulg.: κεῖνον M (sc. κεῖν'): κεῖν' S κρατεόυσιν M ἀφιέν (ss. τ) M 235 ἄγησιν codd. corr. Ilgen, Cobet 241 προχέει] προίει Hesiod. fr. 37 243 ἁλΐαρτον Γ m. 2 '*leg.* ἁλιαρ' Casaubon: ἅμαρτον, ἄμαρτον cet. 244 δελφούσης (ss. τ) Γ : δελφούσης cet. οἱ codd. praeter M E

στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Τελφοῦσ' ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵ τέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κάτα νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δὲ ἰδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἳ δέ τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
ἅρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων
ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἐσσὶ ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον·
ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.
ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλά τοι ὡς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα

247 δελφοῦσ' (256 δελφοῦσα) praeter M codd. 249 ἐνθάδ'] πολλοὶ M 251 ἀμφιρύτας codd. praeter M 252 τ'] κ' Ilgen, cf. 292 253 θεμιστεύσοιμι B Γ, cf. 293 ἐν M 255 ἡ δὲ ἰδοῦσα Hermann cl. 341 : δ' ἐσιδοῦσα codd. 259 ἀνθρώποισι codd. praeter *p* 260 τελειέσσας E T *p* (praeter P R[1]) 261–289 om. E T 263 πηγῶν M 269 κρίση M : -ει V[1] : κρίσση cet. ποιῆσαι M παρνησοῖο M : -ασ(σ)οῖο cet. 272 τοι M : καὶ cet. προάγοιεν *x* D S ed. pr. : προσάγοιεν cet. (προσάγοι ἐνηεῖ παιήονι M)

ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
῝Ως εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ μηδ' Ἑκάτοιο.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἶξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
ἐν καλῇ βήσσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,
ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα
κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
τρηχεῖ'· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἶπέ τε μῦθον·
ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον οἵ τέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
῝Ως εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.

274 δέξαι M *x* D S : δέξαιο *p* corr. Ilgen 276 τελφούσῃ M L^1 ss. : δελφούσῃ cet. hινα κλεος ειη I. G. Ins. Aeg. 737 279 ναιετάεσκον M 282 ἶκες S κρίσσην praeter M libri 283 κνῆμον D L^1 Π 284 πέτρος M ὑποκρέμαται *x* At D S ed. pr. 290–293 bina signa (⁝) praefixa habet T 291 ἠδ'] οἵδ' *x* N ed. pr. ἀμφιρύτας ed. pr. 292 τοῖσιν] τῇσιν *x* D ed. pr. ἄρ' M : ἂν cet. 293–320 om. B 293 θεμιστεύσοιμι praeter M omnes, cf. 253 νηῷ] βωμῷ *p* (νηῷ νιῷ ss. N O P V^1) 295 μακρὰ] καλὰ M διηνεκὲς M : διαμπερὲς cet., cf. 255 297 υἱέε σεργίνου vulg. : υ. σεργῖνος Π corr. S V^2 ed. pr. 299 ξεστοῖσιν Ernesti : ῥυτοῖσιν, τυκτοῖσιν alii

ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα δράκαιναν
κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο
ζατρεφέα μεγάλην τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ' ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
ἡνίκ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐν κορυφῇ· ἣ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
  κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὅ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὃν τέκον αὐτὴ

ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν·
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσσασθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε ποικιλομῆτα τί νῦν μητίσεαι ἄλλο;

304 *ταναύποδ'* *x* S ed. pr.: *τανύποδ'* cet., cf. Herm. 232, ι 464 306 *τυφάονα* *p* S ed. pr., cf. 352: *τυφλὸν* *x* At D: *τυφλὸν τε* M 308 *ἤνεκ' ἄρα* M praefixis punctis: *εὖτ' ἄρα δὴ* cet. 309 *κορυφῆς*, s m. 2, Γ: *ἄλλως ἐκ κορυφῆς* V², idem Barnes 310 *ἡδὲ* M D N 311 *θεαὶ* pro *θεοὶ* A Γ L² O P 313 *ἐποιήσατο* codd. corr. Steph. 314 *ἐμοῖο* M Γ 317 *λείπει* marg. ed. pr., lacunam stat. Matthiae *αὐτὴ* ex *αὐτὸς* uv. T 318 *ῥίψ' ἀ̣ν̣ὰ̣* (ss. *δε*) Γ: *ῥίψα δὲ χερσὶν* V² *ἐλοῦσα* (ss. *ὢν*) T *ἔμβαλον* M ed. pr. Γ ss.: *ἔμβαλεν* cet. 320 *κόμισεν* codd. corr. Steph.: *ἐβάστασεν· εἰ δὲ μετὰ τοῦ η̄ ἐπιμελείας ἠξίωσεν· ὁ αὐτὸς καὶ ἐν τῇ σ̄ ἰλιάδος* [395]· *ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκ* (ss. *α*) marg. L¹ Π 321 *χαρίσασθαι* M: *χαρίζεσθαι* cet., cf. 430 322 *σχέτλια* M *μητίσεαι* M: *μήσεαι* *x* D: *ἔτι μήσεαι* *p*

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἦα ῥ' ἐν ἀθανάτοισιν οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
φράζεο νῦν μή τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω·
καὶ νῦν μέν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
παῖς ἐμὸς ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς,
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
  Ὣς εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὅ γε φέρτερος ἔστω ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
  Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἡ δὲ ἰδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν, ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὡς τὸ πάρος περ
αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·

325 ἣ ῥ' ἐν M D L^1 Π : ἡ ρ' ἐν E T : ἧ ῥ' ἐν *p* : ἧ' ἂρ S : ἦν Γ m. 2 ed. pr. corr. Matthiae 325ᵃ om. codd. praeter *y* (γρ. Π : γρ. καὶ E T : γρ. καὶ οὕτως L^1) : μήτι τοι marg. L^1 Π T : τοί om. marg. E 326 ita M, καὶ νῦν τοίγαρ *p* ed. pr. (γάρ τοι Γ) : καὶ νῦν μὲν τοὶ γὰρ *x* At D ἐγὼ τεχνήσομαι] ἔγωγ' ἐκθήσομαι M 328 αἰσχύνας codd. praeter *p* 331 περ] κῆρ Barnes 335 lacunam hic statuit Peppmueller 336 ἕξ L^1 338 μὴ δ' ἀντιβίην M 339 ἔστιν. ὅσον M : ἣ ὅσσον ed. pr. : ἣ πόσσον *x* D (πόσον subscr. *s*T): ἣ παρόσον *p* : ἔστω correximus : εἴη Hermann 341 schol. Genev. Φ 319 Ἀπολλόδωρος δέ φησι περισσὸν τὸ σ̄ παρ' αὐτῷ εἶναι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ τὴν φερέσβιον ἡ δ' ἐσιδοῦσα praeter M codd. 342 ᾤετο M 344 om. *p* E (ex homoearch.) 346 φραζάσκετο *x* D

ἀλλ᾿ ἥ γ᾿ ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
ἀλλ᾿ ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἡ δ᾿ ἔτεκ᾿ οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
δεινόν τ᾿ ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν.
αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν, ἡ δ᾿ ὑπέδεκτο·
ὃς κακὰ πόλλ᾿ ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ᾿ ἀνθρώπων.
ὃς τῇ γ᾿ ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ
πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
καρτερόν· ἡ δ᾿ ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι
κεῖτο μέγ᾿ ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
θεσπεσίη δ᾿ ἐνοπὴ γένετ᾿ ἄσπετος, ἡ δὲ καθ᾿ ὕλην
πυκνὰ μάλ᾿ ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείουσ᾿, ὁ δ᾿ ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
ἐνθάδ᾿ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ᾿ οὔτε Τυφωεὺς
ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ᾿ αὐτοῦ
πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ᾿ ἐπευχόμενος, τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
τὴν δ᾿ αὐτοῦ κατέπυσ᾿ ἱερὸν μένος Ἠελίοιο·
ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται, οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον οὕνεκα κεῖθι
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.

347 πολυκλίστοισι M : πολυαλίστοισι At, cf. Dem. 28 349 μῆνες M : νύκτες cet. 350 ἐπιτελλομένου M 351 ἐναλίγγιον p 352 τυφῶνα πῆμα θεοῖσιν M 356 τώγ᾿ M αἴσιον p 357 hic finitur S 358 χαλεπῇσι p M corr. : -οῖσι cet. 363 πουλυβοτείρῃ At 364 δήλομα L[1] 366 ἀδινήσουσι p (praeter N et L[3] P R[1] ss.) 367 δυσκλεέ᾿ M τυφωνεύς M 370 ὄσσ᾿ ἐκάλυψε M 371 ἵμερον codd. corr. Casaubon '*leg.* ἱερ.', Martin 373 πύθιον codd. corr. Barnes 374 αὐτοῦς O πέλας M

Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
οὕνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
πέτρῃσι προχυτῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται
οὕνεκα Τελφούσης ἱερῆς ᾔσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
οὕς τινας ἀνθρώπους ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο
οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ·
ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωΐου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῒ μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυλοιγενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ἐοικὼς
νηῒ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι

377 κεχολωμένοι L[1]: -ον E 382 ἧσεν E T 386 τελφούσιον (ss. ω) Γ 389 ὀργίοτας E T (-οτ- corr. fort. ex -ων-): ὀργίονας cet. 391 ἴσως λείπει στίχος εἷς M marg. ταῦτ' ἄρ' ἅμ' Ludwich 392 ἠμαθόην codd. corr. M T man. rec. (νημ̈αθόην, ν praefixo) Γ marg. ed. pr. ἔνθ' M 393 κνώσσου p E M: κνωσσοῦ cet. corr. Baumeister 394 ῥέζουσι E T: ῥέξ- cet. ἀγγελέουσι p γρ. V[2] 398 πυληγενέας codd. corr. Fick, cf. B 54 402 οὔτις M, Γ marg. ἐπιφράσσαιτο p: ἐπιφράσσατο seu ἐπεφράσ(σ)ατο cet.

πάντοσ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα.
οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῒ καθήατο δειμαίνοντες,
οὐδ' οἵ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
οὐδ' ἔλυον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο·
ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν
ὣς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν ἁλιστέφανον πτολίεθρον
ἷξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρούσει·
ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργής,
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
ἤϊ' ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
ῥηϊδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ
καὶ Πύλον ἠμαθόεντα Πυλοιγενέας τ' ἀνθρώπους·
βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·

403 πάντοσ' *p*: πάντοθ' cet. ἀνασσείασκε M T: ἀνασ(σ)είσασκε cet. δουρός M 404 καθείατο codd. 406 ita M: οὐδὲ λύον cet. 407 πρώτιστα M: πρῶτα cet.: οἳ τὰ πρῶτα ed. pr. 408 ἔπειγε Ruhnken, sed cf. Herod. vii. 49 Ap. Rhod. i. 666, 1159, iii. 295 Anth. Pal. vi. 21. 12 Quintus Smyrnaeus ix. 271 410 Ἕλος τ' ἔφαλον pro ἁλιστέφανον Matthiae 416 om. *p* 417 ἀμφὶς] αὖθις Pierson 420 ἤϊ' M: ἦεν cet. πνοιὴν M 423 ἐΰκτιτον M Γ marg.: ἐυκτίμενον, ἐυκτίσμενον cet., cf. Β 592 Quint. Smyrn. xii. 91 αἶπυ M O T marg.: αἰπὺ L[1] T: αἰπύ cet. 424 πυληγενέας codd.: πολυγενέας ed. pr. cf. 398. idem fere iter narrat Stesich. fr. 44 425 ο 295 βὰν δὲ παρὰ κρουνοὺς καὶ χαλκίδα καλλιρέεθρον in codd. Odysseae omissum cit. Strabo 350, 447 (et hic quidem πετρήεσσαν e Β 640 fort. petitum) 426 = ο 298

εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ
καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσατο πᾶσαν,
καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων
ὅς τε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει,
ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ Διὸς αἴσης
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἄψορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἶξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν
ἐς λιμέν', ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἶκεν·
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γε φλόγα δαῖε πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔμβαλ' ἑκάστῳ.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἆλτο πέτεσθαι
ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
πρωθήβῃ, χαίτῃς εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·

427 φέρας M : φερᾶς L[1] ἡ δὲ φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ ο 297 (ἀγαλλομένη cit. Strabo 350): ubi φεαῖς (seu φεὰς) leg. Aristarchus, cf. et Rhian. ap. Steph. Byz. in Ἀρτεμίτα 428 πέφανται M : πέφαντο corr. ex πέφανται Mon.: πέφαντο cet. 429 = α 246 ι 24 π 123 430 παρενίσατο M : παρενίσσετο cet. 431 ἐπὶ M R[1]: ἐπεὶ cet. κρίσης M : κρίσσης cet. 436 ἄψορρον M, cf. Ω 330 Hes. Theog. 659 438 κρίσσην praeter M codd., item 445 439 ἐς λιμένος δ' ἀμάθοισιν M : ἐλλιμέν' E 441 ἤματι μέσω (ss. β, α) E T 442 πώτοντο M ἧκεν codd. corr. Barnes 443 κατέδυσσε x ed. pr. ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων Ar. Eq. 1016 444 ἐν δ' codd. corr. Hermann φλόγ' ἔδαιε praeter x M codd. πιφασκόμενος Γ V[1] E L[1]: ἐπιφ. Π 445 κρίσιν M : κρίσσην cet. 446 κρισ(σ)αγῶν vulg.: κρισσαίων V[2] Casaubon : -σ- Hermann 447 εἶλεν ἕκυστον x p 450 χαίτη Γ corr., ed. pr.

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
ἔκβητ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔ τι ἑκόντες
νόστου ἱέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρίν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος
ἔς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι,
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

452 *πόθεν ἐστὲ* codd., *τίνες* Γ ss., ed. pr., cf. Dem. 411, Merc. 453 459 *ἐπὶ* M 460 *σφας p* 466 *γάρ τοι* E T 468 *ἐκγεγάασιν* libri, corr. Ilgen 475 *κνωσσὸν* libri 479 *ἐμὸν λλοῖσι* L[1] Π: *καλλοῖσι* E T

οὔ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα·
ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἀν' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
πῦρ ἐπικαίοντες ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες·
εὔχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
αὐτὸς δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον' ἀείδειν
εἰς ὅ κε χῶρον ἵκησθον ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρον δὲ θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
εὔχονθ' ὡς ἐκέλευε παριστάμενοι περὶ βωμόν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,

488 θοὴν ἐπὶ ἠπείρου codd. (ἐπ' ἠπ- M T) corr. Agar cl. 506 491 ἐπικαίοντές γ' M Γ O 496 δελφίνιος M : δέλφιος A D O P Q 501 εἰς ὅτε M 505 βῆσαν M 507 περὶ δ' ἔργματα M 510 περὶ Π marg. Ernesti : παρὰ cet., cf. 492

καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἐρατὸν κιθαρίζων
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ καὶ ἰηπαιήον' ἄειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες οἷσί τε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
ὦ ἄν' ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὐλείμων,
ὥς τ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἄνθρωποι δυστλήμονες οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

515 *ἐρατὸν* M, Barnes: *ἔχων ατὸν* E T: *ἔχω ατὸν* L[1] Π: *ἀγατὸν* D ed. pr.: *χρυσῆν* *p*: *χαρίεν* Athen. 22 C (*Ὅμηρος ἢ τῶν Ὁμηριδῶν τις ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ φησὶν* [514 *Ἀπόλλων*—516 *βιβάς*]) 516 *ῥήσσοντες* M Γ: *φρίσσοντες* cet. 522 *τετιμημένος* M At Γ 523 *ἄδυτον ζάθεον* *y* *γρ.* V[2]: *αὐτοῦ δάπεδον* cet. 525 *τῶν* *x* ed. pr.: *τὸν* cet. (cum V[2]) 530 *τ' εὖ*] *τίνας* uv. T ss. 532 *μελεδώνας* L[1] Π 534 *ῥηιδίως* M 536 *μᾶλα* *p* (*μάλα* B Γ) 537 *ὅσσα*] *αἰὲν* M *ὅσσ' ἅμ' ἐμοί κ'* Ludwich 538 om. *p* M (ex homoeotel.) *νηὸν δὲ* Ilgen: *τε* codd.

ἐνθάδ᾽ ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα

. . . .

ἠέ τι τηΰσιον ἔπος ἔσσεται ἠέ τι ἔργον,
ὕβρις θ᾽, ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ᾽ ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ᾽ ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ᾽ ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

IV. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ὕμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα
νύμφη ἐϋπλόκαμος Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ᾽ ὅμιλον
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
τῇ δ᾽ ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
καὶ τότ᾽ ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
ληϊστῆρ᾽, ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ᾽ ὀνείρων,

539 *ἰθύντε* T   *τὰ μάλιστα* D'Orville: *καὶ ἐμὴν ἴθυντε θέμιστα* Baumeister (Hes. Opp. 9 *δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας*), lacunam nos.   540 *ἠέ τ᾽ ἐτήσιον* M: *μάταιον* ss. T   *γ᾽ ἔπος* D ed. pr.   543 *δεδμήσασθ᾽* M   *ὄμματα* M   544 *δ᾽ ἐνὶ* M

IV. *codices* M *x y p* (Mon. usque ad 192 O usque ad 80)   Titvlvs. *τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς ἑρμῆν* M: *ὕμνος δεύτερος εἰς ἑρμῆν* E T: *εἰς ἑρμῆν* D L[1] Π ed. pr.: *εἰς τὸν ἑρμῆν* *p*   1 *ὑμνεῖ* *x* At D ed. pr.   5 *ἠλαύνετ᾽* At   10 *δὴ* om. *p*   11 *μὴς* (ss. *εἰς*) M: *μεῖς* D ed. pr., cf. T 117   13 *τότε γείνατο* *x* M

νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἠῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
ὃς καὶ ἐπεὶ δὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
ἔνθα χέλυν εὑρὼν ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν,
ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
  σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω.
χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα χοροιτύπε δαιτὸς ἑταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
αἰόλον ὄστρακον ἕσσο χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν·
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς τότε κεν μάλα καλὸν ἀείδοις.
  Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας
ἂψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου

15 ὀπωπ[ητῆρα Kaibel Ep. Gr. 1032. 1 = I. G. Sic. Ital. 2557 21 ἱερῶς E T 33 ἕσσο Matthiae, Tyrrell: ἐσσὶ codd. 36 βέλτιον B Γ: σῆ τὸν ἡσίοδον κλέψαντα (κεκλοφότα p) τὸν στίχον [Opp. 365] L¹ Π C L² L³ O R¹ R²: cf. Cercidas fr. 3 (P. L. G. ii. 514), carm. pop. 21 ib. iii. 662: σῆ· περὶ ἀποδημήσεως Π τὸ om. x D 37 ἐπηλύσιος B Γ R¹ ἔχμα Ruhnken: αἰχμὰ codd. (αἶχμα M: αἰγχμὰ L¹) 38 θάνῃς M D ed. pr.: θάνοις cet. κεν Hermann: ἂν codd. ἀείδεις (ss. οις) E T 41 ἀναπειρήνας Stephanus: ἀναπηδήσας Barnes: ἀναπιλήσας perperam Hermann: ἀναπειλήσας Agar

αἰῶν᾽ ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος ὅν τε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
ὣς ἅμ᾽ ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ᾽ ἄρ᾽ ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο
πειρήνας διὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο χελώνης.
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
καὶ πήχεις ἐνέθηκ᾽, ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν,
ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἣ δ᾽ ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον
†ὃν πάρος ὠρίζεσκον† ἑταιρείῃ φιλότητι,
ἥν τ᾽ αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ᾽ ἄρα κρειῶν ἐρατίζων

42 *αἰὼν* M, marg. *γρ. ὡς δοκεῖ μοι ἀγῶν᾽ ἐξετό* *ὀρεσκώ λώνης* E L[1] : *ὀρεσκώιο κολώνης* Π : *ὀρεσκώηι λώνης* T uv. ante corr. 43 *περήσῃ* B Franke : *περήσει* cet. 44 *θαμιναὶ* codd., Ruhnken : cf. Choerobosc. An. Ox. ii. 180, Matro 79, Nicand. Ther. 239, Call. Aet. 36 (Ox. Pap. vii. 1011), Xen. Anab. iv. 1. 16 (v. l.) : *θαμειαὶ* Barnes 45 *ἢ ὅτε* M V[2], marg. Γ : *αἳ ὅτε* *x* : *ἃς ὅτε* *p* *δυνηθῶσιν* *p* At *ἀμαλδύναι* *y* 46 *ἐμήσατο* E 47 *ταμὼν*] *λαβὼν* D 48 *τετρήνας* Matthiae, cf. vv. ll. Herod. ii. 11 pro *διὰ ῥινοῖο* coni. *κραταιρίνοιο* Barnes (cl. Herod. i. 47) : *διατρήτοιο* Ludwich 51 *συμφώνους*] *θηλυτέρων* Antigonus Carystius c. 7 : voce *συμφωνούσας* utitur Ion Chius 3. 2 53 *μέρος* codd. 54 *κονάβησε* M : -*ισ(σ)ε* cet. 55 *ἤντε κόραοι* M 56 *παραίβολα* M 58 *ὃν* codd. (*ὃν πάρος* Nonnus ii. 269) : *ὡς* Γ corr., V[2] : *οἳ* Clarke *ἠρίζεσκον* Γ : *ἐρίζεσκον* (ss. *ἠ*) V[2] : *ὠρίζ.* M *καὶ ἑταιρείῃ* M 59 *ὀνομακλυτὴν* *p* *ὀνομάζων* praeter M codd.

ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν οἷά τε φῶτες
φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
'Ηέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανὸν δὲ
αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν, αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἐΰσκοπος 'Αργειφόντης
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης
ἀντία ποιήσας ὁπλάς, τὰς πρόσθεν ὄπισθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
σάνδαλα δ' αὐτίκα ῥιψὶν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν
ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε, θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέαν ἀγκάλῳ ὥρην
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος 'Αργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδόν, αὐτοτροπήσας.

65 *ἆλτο* M : *ὦρτο* *p* V² : *ὦτο* *x*, cf. Υ 62 67 *φιληταὶ* M D, cf. 159, 175 69 *αὐτὰρ ὅγ'* Barnes 70 *Πηρείη* (B 766) non *Πιερίη* in fabula pristina videtur stetisse : cf. Antonini Lib. 23 (*αἱ δὲ ἐνέμοντο ἵναπερ ἦσαν αἱ 'Αδμήτου βόες*) *θεῶν* (sc. *θεῖα*, cf. 551 ω 67 Υ 53) codd. praeter D ed. pr. 72 *ἀκειρασίους* *x* D ed. pr. 74 *ἀγέλας* M 76 *ἴχνη* codd. corr. Hermann cl. 218 al. 78 *πρώτας* M 79 *αὐτίκ'* om. *x* (*σάνδαλα ἔριψεν* E : *σάνδαλα κ' ἔριψεν* L¹ : *σάνδαλα αὐτίκ' ἔριψεν* Π : *δ' αὐτί-* in spatio vacuo suppl. T) *ἔριψεν* codd. em. Postgate 81 *συμμϊότων* E T : *συμμίστων* L¹ 82 *νεοθηλέος ἄγκαλον* (*ἀγκαλὸν* *x* At Γ ed. pr.) *ὕλης* vulg. : *νεοθηλέαν ἀγκαλωρήν* M 83 *ἀβλαδέως* Headlam *J. Ph.* 1910. 2 85 *ἀλεείνων*] *ἀλεγύνων* Windisch cl. 361 86 *αὐτοτροπήσας* M V² *p y* (*-τραπήσας* Mon. V¹ : *αὐτοτροπήσας ὣς* E T, *γρ. αὐτοτροπήσας* Π marg.) : *αὐτοπρεπὴς ὣς* L¹ Π D ed. pr. : *φὼς* pro *ὣς* Martin

τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
ἱέμενον πεδίον δὲ δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
ὦ γέρον ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυοινήσεις εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρησι

καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη
Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἄνακτος,
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους
καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον ἀθρόας οὔσας
λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἑρσήεντα κύπειρον,
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ

ἄρμενον ἐν παλάμῃ, ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή·

87 *δέμων ἀνθοῦσαν* M : *δόμων αἴθουσαν* cet. 88 *ὀγχηστῶν λεχεποίων* M ante corr. 90 *ἐπικαμπύλα ξύλα* M 91 *πολυοινήσεις* Ilgen: *πολὺ οἰν.* M : *πολὺ οἰμ-* (*οἰμ-*)*ήσεις* cet., cf. *χρηστοινεῖν* Strabo 637 : lacunam stat. Groddeck quam verbis *εἴκε πίθῃ μάλα περ μεμνημένος ἐν φρεσὶ σῇσι* E. White explevit 93 *σῖγαν* E L[1] 94 *φασὶν ἔσευε* codd. (*ἔσκευε* L[1]) corr. ed. pr. 99 *σκοπιῇ* At D ed. pr. 103 *ἤλαυνον* At D 108 *τέχνην*] *τύνη* M : *τέχνῃ* Ilgen 109 *ἐπέλεψε* *x p* cet. : *ἐνίαλλε* M, unde *λείαινε* Postgate, cf. Quintus xii. 136, Plat. Tim. 65 E lacunam hic statuit Kuhn *Herabkunft des Feuers* 36 110 *ἀνὰ δ' ἄμπνυτο* praeter M codd. *θυμὸς αὐτμῇ* M

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φύζαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ὑποβρύχιας ἕλικας βοῦς ἕλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός, δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή·
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνας τετορήσας,
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
ὦπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι, τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τὰ μέτασσα πολυχρόνιοι πεφύασι
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἡδεῖ'· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ
καί τε μάλ' ἱμείροντι περῆν' ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,

111 *πύρια* (ss. *ή*) *x* praeter Π 112 *κᾶλα p* : *καλὰ, κάλα* cet. 114 *φύσαν* E: *φύζαν* cet.: *φῦσαν* D'Orville, Hemsterhuys 116 *ὑποβρύχους* Ludwich *εἷλκε* codd. 119 *ἐγκλίνων*] *ἐκκρίνας* M *αἰῶνος p* T corr. : *αἰῶνας* cet. 120 *πίονι* praeter M codd., cf. Ψ 750 al. 124 *κατὰ* M D ed. pr. *στυφελῇ* M 125 *τὰ μέτασσα* M, O. Müller *Hyperbor. Röm. Stud.* 310 (An. Ox. i. 280 *παρὰ τὴν μετὰ μέτασσα*) : *τὰ μετ'* (*τάμετ'* E L[1]) *ἄσσα* (*ἄσσα*) cet. : *τὰ μέταζε* Baumeister 127 *χαρμοφέρων* M *x* : *χάρμα φέρων p*, corr. Stephanus : *χαρμόφρων· ὁ Ἑρμῆς* Hesych. 132 *ἐπεπείθετο* M om. *οἱ* 133 *περῆν* M : *πέρην' x* At D ed. pr. : *πέρην p* : *περᾶν* Barnes : *περῆν'* Clarke : *πιεῖν* Ludwich : *παρεῖν'* Tucker, cf. xxx. 8

δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας
οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
παννύχιος· καλὸν δὲ φόως κατέλαμπε Σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν
αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος ἠΰτ' ὀμίχλη.
ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν
ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὥς περ ἐπ' οὔδει.
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς·
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος ἠΰτε τέκνον
νήπιον ἐν παλάμῃσι περ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
τίπτε σὺ ποικιλομῆτα πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
ἔρχῃ ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,
ἢ σὲ φέροντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
ἔρρε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

136 v. om. M : *φωνῆς* codd. corr. Hermann cl. 385 138 *τοι* A ed. om. cet. *ἐπειδὴ* M 141 *παννύχιον* M *ἐπέλαμπε* codd. praeter M 148 *ἰθύνας* praeter M codices 151 *ἠλυμένος* M 152 *περιγνύσι* M O : *περ' ἰγ.* x ed. pr. : *παρ' ἰγ.* p 155 *τάδε* codd. corr. Wolf, cf. α 409 157 *ἢ τάχ'*] *δύσαχ'* M : *δὴ τάχ'* Bywater *πλευροῖσι* p 159 *φέροντα* M : *λαβόντα* cet. : *λαθόντα* Matthiae : fort. *βαλόντα*, cf. 256 *φηλητεύσειν* p : *φιλ-* cet., cf. 67 161 *θνητῶν* (ss. *οῖς*) E T

μῆτερ ἐμὴ τί με ταῦτα †τιτύσκεαι† ἠΰτε τέκνον
νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
ταρβαλέον καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἥ τις ἀρίστη
βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν
πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι ἧς περ Ἀπόλλων.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἦ τοι ἔγωγε
πειρήσω, δύναμαι, φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
πορθήσω καὶ χρυσόν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
  Ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστὸν δ' ἀφίκανε κιὼν πολυήρατον ἄλσος
ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς.

163 *δεδίσκεαι* Pierson cl. Υ 201 164 *πολλὰ ἐνὶ . . . ἄρμενα* M 165 *ταρβαλέων* L[1] 167 *βουκολέων* Ludwich (*βουκολέειν* Gemoll): *βουλεύων* codd., cf. Ξ 445 168 *ἄλιστοι γ* (sc. E T in textu, L[1] Π ss.): *ἄπαστοι* (ss. *λι*) L[2] Mon. N P R[1]: *ἄπλιστοι* A C L[3] Q: *ἄπ στοι* B: *ἄπαστοι* M At Γ D V[1] ed. pr. 169 *ἀεξόμεθ'* M 171 *πολυλήϊλον* E T 173 *ἧπερ* E 175 *δύναμαι δὲ φιλητεύων* (*φιλητέον* M) codd. corr. ed. pr., Steph., Bothe 183 *μήτηρ* pro *μαῖα* M 186 *ὄγχηστόνδ'* Π: *ὀγχηστὸν δ'* D E: *ὀγχηστόνδ'* cet., v. h. Apoll. 230 188 *κνώδαλον*] *κάνδαλον* Ilgen: *ἰκμάδα* Groddeck: *τρόχμαλον* seu *νωχαλὸν* Hermann: *κλῶνας ὄγ'* Schneidewin: *καμπύλον* Stoll: *νώδαλον* Ridgeway: *κώδαλον* Rossbach *νέμοντα*] *ἐλῶντα* Ilgen: *λέγοντα* Schneidewin: *ἀμῶντα* Tyrrell: *δέμοντα* Barnes, Fick

τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
  Ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτάς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος, χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες ἠΰτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος, ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ' ἔβαν ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ γεραιὲ παλαιγενὲς εἴ που ὄπωπας
ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
  Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος ἀργαλέον μὲν ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅς τις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν,
ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
  Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶττον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας.
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἠγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·

193 ἐβόσκετο om. *p*   200 κέλευθα M   202 ἴδοιμι M : ἴδοιο Ernesti   203 ὁδῖται (ss. σ, sc. ὁδισταί) E   205 πρήσσουσιν M   208 νοήσας M   209 εὐκραίροισιν *p*   211 ἔχον Hermann   212 φῆ δ' L[2]   θᾶσσον codd., cf. 255   μῦθον ἀκούσας M *y* A B C Γ : φοῖβος ἀπόλλων cet.   214 φηλητὴν ed. pr. : φηλωτὴν *p* : φιλοτὴν E T : φιλητὴν cet.   217 πορφυρέῃ L[1] : πορφυρη (ss. εί) E

ἴχνιά τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος εἶπέ τε μῦθον·
Ὢ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται οὔτε γυναικὸς
οὔτε λύκων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων·
οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι
ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλῃ
πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἠΰτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
ὣς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀνεείλε' ἓ αὐτόν.
ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε
φή ῥα νεόλλουτος προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον,
ἐγρήσσων ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς

218, 219 om. M 224 ἔλπομαι εἶναι M *y*: ἔστιν ὁμοῖα cet. (ἤστιν Π: ἤστην L[1]): cf. Batr. 170 b (ἦσαν ὁμοῖοι) 230 κρονίωνα M 232 ταναύποδα *x*: τανύποδα cet., cf. Apoll. 304 238 ὁλοσποδὸς M: ὕλης σποδὸς cet. i. q. τῇ ξυλίνῃ σποδῷ Strab. 269, cf. ἄνθρακα δρυός Galen. xiv. 521 K, μηρίων σποδόν Herod. iv. 35 ἀμφικαλύπτοι codd. praeter D ed. pr. 239 ἀλέεινεν (-ον E Π) codd. em. Postgate (ἀνέειλεν Lohsee): ἀλέαινεν Ilgen 241 δή ῥα νεόλλουτος M *x p*: θῆρα νέον λοχάων (-εύων Π mg.) *y*: φή Barnes νήδυμον *p* προκαλούμενος M 242 ἄγρης (ἄγρην B: ἄγρην (ss. *s*) εἰνεόν γε Γ) εἰνέτεόν τε codd.: ἐγρήσσων invenit Martin, cetera Hermann δ' om. codd. add. Hermann

νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
παῖδ' ὀλίγον δολίῃς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
παπτήνας δ' ἀνὰ πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε λαβὼν κληῗδα φαεινὴν
νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
Ὦ παῖ ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἐρρήσεις ὀλίγοισι μετ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Λητοΐδη τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας
καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα,
οὐδ' ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἐμοί γε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

246 *ἀνὰ* M : *ἄρα* cet. 248 *ἐμπλείους* M : *ἐκπλείους* cet. 254 *λίκνῳ*] *κλίνη* *x* At D *κατάκηαι* *p* praeter N 256 *λαβὼν* Ilgen 259 *ὀλίγοισι* *parvulis* : *κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεόν* Anth. Pal. ix. 334 : *ὀμφακίας νεκροὺς* *infantes* Lucian Catapl. 5 *μετ'* M : *ἐν* cet. 265 *οὔτε* codd. corr. Baumeister : *οὔτι* Hermann 269 *πόθου* pro *πόθεν* T 272 *ἀγραύλησι* M

χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
εἰ δὲ θέλεις πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
ὀφρύσι ῥιπτάζεσκεν ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον τὸν μῦθον ἀκούων.
τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον ἠπεροπευτὰ δολοφραδὲς ἦ σε μάλ' οἴω
πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔννυχον οὔ χ' ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντῇς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀΐεσσιν.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις·
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσί,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε, τοῖο δ' Ἀπόλλων
ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

273 δ' ὀσποχθὼν L[1] 279 ῥιπάζεσκεν M 280 τὸν *y* At D: ὡς M ed. pr.: ὡς τὸν *p* 284 οὐχ (οὐδ' M) codd. em. Tucker 286 δραύλους *x* D (δραύλους ss. δ' ἀγραύλους T) 287 κρειῶν] μήλων M 288 ἄντην βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις οἴεσσιν *y* corr. Gemoll: ἀντήσῃς (-εις) ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων cet. 289 ἰαύσεις M: ἰαύῃς Π 290 νυκτὸς δὲ φίλη καὶ ἑταίρη carmen ap. Origen. in haeret. 72 (P. L. G. iii. 682) 292 αὖχος M: ἀργὸς E φηλητέων ed. pr.: φηλι////τέων corr. ex φιλητέων P: φηλιτέων *p* praeter B R[2]: φιλητέων cet. 296 τλήμονα μετὰ E T, cf. xxvii. 13

ἕζετο δὲ προπάροιθε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Θάρσει σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει,
σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐελμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
Πῇ με φέρεις Ἑκάεργε θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὢ πόποι εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν

οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
αἶψα δὲ τέρθρον ἵκοντο θυώδεος Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

303 *αὐτοῖς* M *οἰωνοῖς εὖ* ed. pr. : *οἰωνοῖσιν εὖ x* D : *σὺ* M *p* (*εὖ* Γ marg.) 305 commate interpunximus 306 *σπάργανον*, D'Orville *ἐέλμενος* M : *ἐλιγμένος* (*ἑλ-*) cet. : *ἐελμένον* Baumeister : *ἐλελιγμένον* Gemoll 308 *ἐνέχωνδὲ* M *ὀρσοπολεύεις p* : *ὀρσολοπεύεις. ἀλλαχῶς ὀρσοπολεύεις* V² 312 *δέξαι πὰρ p* 313 *ἔπειτα* M *ἐρέεινεν x p* M ed. pr. 315 *φωνὴν* codd. : *φῶρα* Windisch, cf. 136, 385 lacuna fortasse statuenda servato *φωνήν* 322 ita M L¹ Π : *δ' ἵκοντο κάρηνα p y* ed. pr.

†εὐμιλίη† δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
ἄφθιτοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις
παῖδα νέον γεγαῶτα φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν
κερτομέων ὡς οἶος ἐγὼ φιλοληΐός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας
κέρτομον, οἷον ἐγώ γε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαῖαν.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
εὐθὺ Πύλον δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια δοιὰ πέλωρα
οἷά τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος †ὅδ' ἐκτὸς† ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν
οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα
τοῖα πέλωρ' ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

325 *εὐμιλίη* M : *εὐμυλίη* cet. : *εὐμελίη, εὐνομίη, στωμυλίη* D'Orville : *αἱμυλίη* Heyne : *εὐμελίη, ἐμμελίη* Hermann : *εὐελίη* Franke : *ἀδμωλὴ* Bergk : *εὐδίη* Baumeister : *αἰθρίη* Schmitt : *εὐκηλίη* Sikes : *εὐμολίη* Ludwich an *οὐμιλίη* sc. *ὁμιλίη*? 326 ita *y* : *ποτὶ πτύχας οὐλύμποιο* cet. 336 *ἤγουν* (*ἢ* Π ss. *τ*) *φανερὸν κλέπτην* marg. L[1] Π 339 *γαῖαν* M : *γαίη x p* 342 *εὐθύπυλονδ'* M : *εὐθυπόρονδ'* cet. *δῖα p* : *δοιὰ* cet. 343 *ἀγάσ(σ)εσθαι* codd. praeter M 344 *τοῖσι* M 349 *βαίνων* M

ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε
καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον, οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
αὐγὰς ὠμόργαζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
  Ἦ τοι ἄρ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' ἄλλον μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπε,
δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων·
  Ζεῦ πάτερ ἦ τοι ἐγώ σοι ἀληθείην ἀγορεύσω·
νημερτής τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός·
οὔ τι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.

352 *μέγαν*] *πολὺν* M 356 *κατέερξε* *p*: *κατέρεξε* cet. 357 *διαπῦρ* M D L[1]: *παλάμησεν* M: *διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν* cet. corr. Ilgen, cf. Stolz *Wiener Studien* 1903. 251 360 *λάων* (ss. *βλέπων*) E L[1] 361 *ὠ(ὼ)μάρταζε* codd. (*ὠμόρταζε* T) em. Ilgen cl. *σ* 199 *ἀλεγύνων* *x* O: *ἀλεγίζων* M: *ἀλεείνων* *p*, cf. 557 362 *ἀπολεγέως* E L[1] Π 366 ita *y*: *ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα* cet. 368 *ἀγορεύσω* M: *καταλέξω* cet., cf. K 384 al. 370 *ἡμέτερον* Barnes, cf. *β* 55, *η* 301, *ρ* 534 371 *νέον γ'* *p* (praeter A Q): *γ'* add. D m. p.

πείθεο, καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι,
ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἴην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.
Ἠέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς
ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' †ἐπιδαίομαι ὅρκον·
οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὶ νηλέα φωρὴν
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
  Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο
ὅππῃ δὴ αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἶξον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον
ἠχοῦ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας

381 δὲ om. codd. praeter M   382 ita M: καί σε cet.   383 ἐπιδεύομαι M: ἐπιδαίομαι cet. (δαι in ras. L[2]: ἐπιδεόμαι Π): ἐπιδώσομαι Barnes: ἐπιμαίομαι Herwerden: an μέγαν δ' ἄρ' ἐπαιδέομ' ὅρκον? olim μέγαν δ' ἔπι ὅρκον ὀμοῦμαι proposuimus   385 ποτὶ M: ποτὲ cet., cf. ρ 191   φωρὴν M: φωνὴν cet.   386 κραταιῷ p, cf. 265   394 ἴφιμα L[1] T   397 σπεύδοντο x At D ed. pr. Γ ss.   398 δ' ἐπ' x At D ed. pr.   400 corr. Fick coll. ηχοι I. G. vii. 235. 16: ὅχου δὲ τὰ χρήματα τιτάλλετο M: ἦχ' οὐ, ἦχ' οὗ, ἦχ' οὐ sim. cet.   ἀτιτάλλετο vulg.: ἀντιβάλλετο E: ἀντιτάλλετο T, em. ed. pr.   401 ἐς pro παρὰ M   402 ἤλαυνε p   403 ἀπάνευθεν M, cf. E 445

πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Πῶς ἐδύνω δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι,
ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἐγώ γε
θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι Κυλλήνιε Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ

ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο
αὐτόθεν ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι
ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο πῦρ ἀμαρύσσων

ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτός,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε, γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς, καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
στῆ ῥ' ὅ γε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος, τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνή,
κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.

404 γαίῃ κατ' M εἴρετο M 406 νεογνοίων M 408 ἀέξασθαι M 409 lacunam hic et 415 stat. Baumeister 410 ἀγνοῦ L[1] T (ex ἁγ.): ἅγνου, ἁγνοῦ cet.: ἅγνους Ludwich φέροντο V[2] 411 ἀμβολάδην M 412 ἀγραύλῃσι M *x* 414 ὅτε V[2] 417 ἐπράυνεν E T (-εν ex -αν) 418 χειρὸς] λύρην M 420 κονάβισσε *p* 422 v. om. praeter M omnes 425 λλιγέως *x* 426 ἕπετο T 427 κραίνων] κλείων Hermann: αἰνῶν Steph.: οὐρανὸν Tucker κραίνειν· τιμᾶν. κραίνουσι· πληροῦσι, παρέχουσι, τιμῶσι. Hesych., cf. *τ* 567, Emped. 111. 2 Diels

Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ
μητέρα Μουσάων, ἣ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βουφόνε μηχανιῶτα πονεύμενε δαιτὸς ἑταῖρε
πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω.
νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ
ἦ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαυματὰ ἔργα
ἦέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὔ πώ ποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε τιν' ἀθανάτων οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
νόσφι σέθεν φηλῆτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς
καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔ πώ τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν
οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται·
θαυμάζω Διὸς υἱὲ τάδ' ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶδας,

431 *πρέσβην* codd. em. Matthiae, cf. 515 *ἅπαντες* M 438 *διακρίνεσθαι* M D 440 *σοί γ'*] *σὺ* *p* *γενεῆς* praeter M libri 443 super *νεήφατον* nonnihil scriptum habet T (*ην? ειν?*) 446 *φηλητὰ* *p* At: *φιλητὰ* cet. acc. corr. Barnes 448 *τρὶς* Γ 449 *νήδυμον* *p* 451 *ὕμνος* M *y*: *οἶμος* cet. 453 *ἄλλο* M: *ὧδε* cet., cf. Apoll. 452 456 *οἶσθα* M

ἶζε πέπον καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι.
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
ναὶ μὰ τόδε κρανέϊνον ἀκόντιον ἦ μὲν ἐγώ σε
κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον †ἡγεμονεύσω,
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
εἰρωτᾷς μ' Ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔ τι μεγαίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι, σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
πρῶτος γὰρ Διὸς υἱὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
καὶ τιμὰς σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντείας θ' Ἑκάεργε Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα·
τῶν νῦν αὐτὸς ἔγωγε †παῖδ' ἀφνειὸν† δεδάηκα.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε.
εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπιστάμενος ἀγορεύειν.
εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν
καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,

457, 458 om. praeter M omnes 457 *θυμὸν* cod. em. Ruhnken, cf. σ 167 (v. l.) Σ 313 sec. Epaphroditum. Δ 412 *τέττα σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ* 460 ita Ilgen : *κρανάϊνον* A At Γ : *κρανάϊον* cet. (*αϊ* in ras V[1]), cf. Herod. vii. 92 *ἔγωγε* E L[1] T 461 *ἡγεμόν' εἴσω* Tyrrell 468 *θοάσσεις* M 471 *σέ γέ px* ita interpunximus : *καὶ τιμάς· σὲ δέ φασι δ. ἐκ Δ. ὀμ. μαντείας θ' ἑκάεργε· Διὸς παρὰ θέσφατα πάντα* codd. 472 *μαντείας θ'* M A Q Π corr. δ' V[1] : *τ'* cet. *πάρα* Steph. : *παρὰ, παρα* codd. 473 *τῶν y* V[2] : *καὶ* cet. *ἔγωγε παῖδ' ἀφνειὸν* codd. : *ἐγώ σε* Hermann, cf. 460 : *πεδ' ἀφνειῶν* Tyrrell 474 *αὖτ' ἄγρετόν* codd. em. ed. pr. 478 *γλυκύφωνον* E T *ἑταῖρον p* 479 *ἐπισταμένως* codd. em. Barnes 481 *φιλομειδέα p χῶρον p*

εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος. ὅς τις ἂν αὐτὴν
τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ
φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε·
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
βουσὶ νομοὺς Ἑκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
  Ὣς εἰπὼν ὤρεξ', ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινήν,
βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἡ δ' ὑπὸ νέρθεν
σμερδαλέον κονάβησε, θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισεν.
  Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο
τερπόμενοι φόρμιγγι, χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς,

482 ὅστις ἂν καὶ M : ὅστις ἄρ' ed. pr. 483 ἐξερεείνει (ss. η) T 484 νόᾳ *p* 486 ita M : φθέγγουσα *x p* 487 ἰὼν M ἐρέεινε praeter M omnes (ἐρέεινε T) 488 θρυαλίζοι codd. em. Ruhnken, Schneidewin 489 αὖτ' ἄγρετόν codd. corr. ed. Aldina 491 αὖ ed. pr. 493 θ' ἕξουσι M 494–Ven. 152 evulsi e Π 497 ἔχειν D'Orville : ἑκὼν Martin : fort. ἑλών 499 om. M 501 ὑπὸ νέρθεν M : ὑπὸ καλὸν cet. 502 σμερδαλέον M : ἱμερόεν cet. κονάβισσε *p* καλὸν M : μέλος cet. (-λλ- E L¹ T) 503 ἔνθα] καί ῥα M βόας M ποτὶ] κατὰ M 504 δραπέτην M

ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καὶ τὰ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὡς ἔτι καὶ νῦν,
σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
ἱμερτήν, δεδαὼς ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν·
αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δείδια Μαιάδος υἱὲ διάκτορε ποικιλομῆτα
μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβιμα ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἢ κεφαλῇ νεύσας ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
μή ποτ' ἀποκλέψειν ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον

σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἠδ' ἅμα πάντων
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον
χρυσείην τριπέτηλον, ἀκήριον ἥ σε φυλάξει
πάντας ἐπικραίνουσα θεμοὺς ἐπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.

507 *καὶ τὰ μὲν* M : *καὶ τὸ μὲν* cet. interpunxit Tucker 509 *σήματ'* M : *σῆματ'* cet. 510 om. M : interpunxit Ludwich *ὑπωλένιον* codd. corr. Ilgen, cf. 433 515 *ἅμα κλέψῃς* M, cf. γ 276 *κιθάρην* praeter E M omnes 516 *ἐπ' ἀμοίβημα* M corr. Ludwich : *ἐπαμοίβια* cet. 518 *μέγαν*] *κατὰ* m in rasura : fuerat uv. *κ'* (ss. *τ*) *μεγ'* (ss. *αν*) 522 *μήτ'* pro *μή ποτ'* M *ἐκτετάτισται* E T, M ss. 524 *ἀριθμῷ* M cf. Ap. Rhod. ii. 755 526 lacunam statuimus 530 *ἀκήραον* p L[1] (-*αον* ss. *ϊ*) 531 *θεοὺς* codd. : *θεμοὺς* Ludwich : *οἴμους* Hermann : (*πᾶν τοι*) *τέλος* Bothe : *ἄθλους* Sikes

μαντείην δὲ φέριστε διοτρεφὲς ἣν ἐρεείνεις
οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἐγώ γε
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται ὅς τις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ τ' ἠδὲ ποτῇσι τελεέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ' ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
σεμναὶ γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
παρθένοι ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ
κηρία βόσκονται καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν

533 διαμπερὲς pro διοτρεφὲς M 534 ἄλλων M 535 om. E T 538 θυμὸν T ante corr. 539 χρυσάραπι At D 540 πιφάσκειν *p* βούλεται At D 542 περιτραπῶν M 543 καὶ μὴν At : καὶ μὴ M 544 φωνή τ' ἠδὲ πότησι M : φωνῇ καὶ πτερύγεσσι cet. 547 ἐθελήσει *x* M At D 550 υἱὸς M 552 σεμναὶ M : μοῖραι cet. : Θριαὶ Hermann 556 διδασκαλίαν ἐπὶ M 557 ita Hermann cl. 361, Quintus ii. 428 : ἀλέγυνεν *x* M D At : ἀλέγεινεν *p* 558 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ libri corr. Schneidewin 560 θυίωσιν M : θυίσωσιν *x* D : θύσωσι *p* ἐδωδυῖαι *p*

προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδεῖαν ἐδωδὴν
ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι, σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης
πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται αἴ κε τύχησι.
ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱὲ καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργοὺς

καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν,
οἶον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι, χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
πᾶσι δ' ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ·
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

V. Εἰς Ἀφροδίτην

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε
καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα,

561 *ἐθέλωσι* *x* 563 ita *y* (*δενέουσαι*) V[2] (*δὲ νέουσαι*), corr. Baumeister: *πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν* cet. 565 *ἢν* At E *ἄνδρ' ἀδαῆ* in extremo versu M 568 lacunam stat. Wolf 568 post 571 transp. E 570 *χθονὸν* L[1] 572 δ' om. At D 576 *ἀθανάτοισι νομίζων* M

V. *codices* M *x* (praeter Π) *p* (praeter Mon. O) Titvlvs: *τοῦ αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀφροδίτην* M *ὕμνος εἰς ἀφροδίτην* *p* At *εἰς ἀφροδίτην* D E L[1] ed. pr.: *εἰς ἀφροδίτην* *γ* (ss. *ος*) T 4 *διιπετέα* M

ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
ποιῆσαι σατίνας καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἡ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα.
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·

8 ita M: γλαυκώπιδ' cet. 10 ἅδον Q, ex ἅδον M: ἅδεν At Γ: ἅδεν cet. 11 om. E 13 σάτινα vulg.: σκύτινα At D: σάκεα V² marg. Γ corr. Barnes 16 χρυσήλατον x D, cf. 118 17 φιλομειδὴς x M D ed. pr., cf. 49, 56 18 καὶ γὰρ τῇ ἅδε] πουλύχρυσα δὲ M 20 πτόλις Γ marg. ed. pr.: πόλις x At D: πόλεις M: πόνος p 22 ἑστίη M At D 25 στερρῶς M 30 πεῖαρ M

τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅς τε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ εὖτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε,
ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι,
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης
μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,

38 *ἐθέλη* M 39 *κατὰ* codd. (et 46, 50, 51, 52) *θνητοῖσι* *p* 46 *μιγημέναι* At D 47 *ἀπὸ* T 49 *γελάσασα* M *φιλομειδὴς* libri et 56 (ubi -*μ*- ss. *μ* T), 65 50 *σύμμιξε* M *θνητοῖσι* *p* 51 *τέκεν* praeter M libri 52 *συνέμιξε* Schäfer 57 *ἐκπάγλης* L[1]

ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
σεύατ' ἐπὶ Τροίης προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον
ὕψι μετὰ νέφεσιν ῥίμφα πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες
ἄρκτοι παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἤϊσαν· ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον, οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας
πάντες, ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων.
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
εἶδός τε μέγεθος καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς,
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν
καλοὶ χρύσειοι παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·

63 ἑανῶ, ἐανῶ codd. em. Clarke cl. Ξ 172 66 *τροίης* M : *τροίην* cet. *κῆπον* M 67 *νέφεσι ῥίμφα* M : *νεφέεσσι θοῶς* cet. 68–112 om. M 68 *θεῶν*, mg. *γρ. θηρῶν* E T 71 *πορδάλιες* B Γ L^2 L^3 N R^1 R^2, cf. N 103 P 20 Φ 573 δ 457 72 *ἤεσ(σ)αν* codd. em. Ilgen 82 *τε καὶ* A B C Γ L^3 Q R^1 84 *θάμβαινέν* p, cf. Pind. Ol. iii. 83 85 *τε καὶ* codd. 87 *ἐπὶ* Q : *ἔπι* Barnes

Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητὼ ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵ τε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἤ τις νυμφάων αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
ἢ νυμφῶν αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν ἐῢ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο
ὄλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
ἀλλὰ καταθνητή γε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴ που ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα·
Τρῳὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν, ἣ δὲ διὰ πρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
ὣς δή τοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·

93 χρυσῇ libri em. Barnes 97 om. E T 99 πείσεα (ss. βη) L[1] corr. Clarke Ruhnken: βήσεα cet. 105 ἐῢζώειν libri praeter T 110 γε Gemoll: τε libri 113 ὑμετέρην καὶ ὑμετέρην E T (priorem corr. T) 114 τρωὰς M: τρωὸς cet. διὰ M D: δια cet. 116 γε Hermann: τε libri 117 ἀνήρπαζε E T 118 χρυσηλάτου libri praeter M D ed. pr.

ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους,
οὐδὲ ποσὶ ψαύσειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν ἤ τοι ὅ γ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδνὰ ἰδυίῃ
σοῖς τε κασιγνήτοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·
οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
πέμψουσιν, σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
  Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
  Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, ὡς ἀγορεύεις,
ἀθανάτου δὲ ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις

122 ἐπήγαγεν codd. em. Barnes 123 ἄκτιστον E T (ἄκτιστον ss. τ T) 125 ψαύειν praeter M libri φυσιζώου codd. em. Steph. 127 τεκέσθαι Buttmann: τελεῖσθαι Tucker 132 μὲν om. praeter M T omnes κε M: τοι V[1] ed. pr.: τε cet., cf. δ 64 135 δοιώ τε κασιγνήτω M post 136 add. εἴ τοι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι ἠὲ καὶ οὐκί M x At D, cf. Dem. 83, 84 pro 136, 136a οὔ σφιν ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι ἠὲ καὶ οὐκὶ p 139 οὐδέ τε A Q: οἱ δέ τε cet. praeter M τοι add. Matthiae χρυσόν κεν praeter M libri 144 ἔρως p M 146 ἀγοράζεις p (ἀγορεύεις N, marg. ἀγοράζεις) 147 ἀθανάτοιο δ' ἕκητι libri praeter M (ἕκατι M N)

Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
οὔ τις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
ἕρπε μεταστρεφθεῖσα κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινόν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
λῦσε δέ οἱ ζώνην ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
ἔκδυε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων
ἔστη ἄρα κλισίῃ, εὐποιήτοιο μελάθρου
κῦρε κάρη, κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.

152 *προΐοι* Γ L³ N Q R¹ V¹: *προοίοι* L² R²: *προΐῃ* cet. 155 ita A B L² N ss.: *φιλομει-* cet. 156 *μεταστραφθεῖσα* (ss. *ε*) E T 157 *λέχον* M *ἔσκεν αὐτὴ* M 158 *δίνησι* pro *χλαίνῃσιν* M 159 *ἄρκτων*] *ἐκ τῶν* M 164 *ἠδ'* M 173 *ἄρα*] *πὰρ* Stephanus *κεὐποιήτοιο* Sikes: *εὐποιήτου δὲ* Ruhnken 174 *κῦρε* M, cf. Dem. 189: *βυρε* E T: *ἤυρε* L¹ Π *p*: *ἦρε* At D: *ἦρε* ed. pr. 175 *ἰοστεφάνου* M, cf. vi. 18

ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ορσεο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι εἴ τοι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
῞Ως φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα θεὰ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἔγνων ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται ὅς τε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε
οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἦ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται οὕνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
ἦ τοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος ἵν' ἀθανάτοισι μετείη
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,

178 τοι] τι *x* ed. pr. ἀγὼν M 179 με om. La Roche, τὸ Hermann 181 δ' εἶδε M 186 ἔειπας (ss. ε) E T 189 βιοφθάλμιος M N P, cf. Pind. Ol. vii. 20 190 ἀθανάτοισι Γ N 194 τι τοι M : τοι om. *p* 197 ἐκγεγάοντες Baumeister 198 καὶ om. D L[1] 200 ἀγχίθεοι Barnes, separatim codd. 202 ἤτοι codd. praeter E 203 ita At Γ, Hermann : ἥρπασ' ἐνὸν *x* M (αἰνὸν M) : ἑὸν *p* D 204 ἐπιοινοχοεύειν M : ἐπὶ οινοχοεύει E (ss. οι) T (ἐπ' Π)

θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει
ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα
ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἶσα θεοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ὅ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων
οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς
ὑμετέρης γενεῆς ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν.
τὸν δ' ἦ τοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ
ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
τοῦ δ' ἦ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠώς,
αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν

205 *τετιμένον* M : *τετιμένονος* *x* (sc. *-ον* ss. *ος*) 206 *κρατῆρος* praeter M omnes *ἀφύσσειν* M 207 *τρῶς* E T, mg. Π 208 *ὅποι* M 212 *δὲ* Wolf : *τε* libri 214 *ἀγήραος* At D, cf. Θ 539 *ἶσα θεοῖσι* M *y* : *ἤματα πάντα* cet. 218 *χρυσόθρονον* *p* 224 *ἄπο* E T : *ἀπὸ* cet. 225 *δ' ἤτοι* M N Π : *δήτοι* cet. 229 *εὐγενέος* codd. praeter M : *καὶ εὐγενέος* ed. pr. 230 *δή τοι* codd. em. Hermann

οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
τοῦ δ' ἤ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κῖκυς
ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οὐκ ἂν ἐγώ γε σὲ τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψει
νηλειές, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
οὐλόμενον καματηρόν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξί,
τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι
τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην
σχέτλιον οὐκ ὀνοταστόν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
αἵ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἕπονται·
δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.

237 δ' ἦτοι] δ' οὔτοι Α Γ L² N P V¹ : δ' οὔτϊ B : δήτι D : δήτοι cet. κίκυς libri corr. Abel 244 καταγῆρας (ss. τάχα) L¹ Π marg. τὸ ὁμοίιον (ὅμοιον L¹) ὅμηρος πανταχοῦ ἐπὶ κακοῦ τιθέναι εἴωθεν L¹ Π 245 νηλειεὺς E T (ε|s) : νηλεὲς Π τ' p : γ' x M At D : σ' Π 247 ἐν M ed. pr. : μετ' cet. 252 στοναχήσεται codd. em. Martin 254 ὀνότατον codd. corr. Clarke : ὀνομαστὸν Martin 255 ζώνην M 256 ἐπεὶ M ἴδῃ] ἤδη E T

τῇσι δὲ Σειληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ
καλαὶ τηλεθάουσαι ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
ἑστᾶσ' ἠλίβατοι, τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ' οὔ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,
φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὄζοι,
τῶν δέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείποι φάος ἠελίοιο.
αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη
ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα·
σοὶ δ' ἐγώ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἥ τις σοὶ φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος ὥς σε κελεύω·
φασίν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.

262 *σιληνοὶ* M L[1] Π D ed. pr.: *σεληνοὶ* E T: *σειληνοὶ* *p* 263 *μυχῶν* E T (*ν* T): *χυμῶ* L[1] 265 *ἔφυγαν* (ss. *σ*) E T 266 *ἐν οὔρεσι δ'* L 267 *ἔστασ'* *x* M ed. pr. 268 *οὔτοι* *p* D 269 *παρεστήκοι* *p*: *-ει* cet. corr. Stephanus 271 *ἀπ' ὄζοι* codd. (*ἄποζοι* M) corr. Steph. 272 *δέ θ'* Hermann *ψυχῆ* E T (-ῆ) *λείπει* codd. 275 *ἄξουσί τοι* M 276 *κε* add. Barnes 279 *γηθήσαις* *p* 280 *ἄξαις* *p* *νιν* codd. (*νῦν* M): *μιν* Hermann 281 *εἰρήσεταί* T *σε* om. L[1] 284 *φάσθαι* Matthiae *ἔγγονον* codd. em. Barnes 288 *σε*] *τε* B Γ

εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας
ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε θεὰ Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

VI. Εἰς Ἀφροδίτην

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
ᾄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν,
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσείην, ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος,
δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

290 ὀνόμηνε codd. em. Hermann 292 εὐκτισμένης E T
VI. *codices*: M *x p* praeter Mon. O Titulus: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην M : εἰς τὴν αὐτὴν vulg. : εἰς ἀφροδίτην E N : ἔτι εἰς ἀφροδίτην V^1 : in B Γ continuatur hymnus cum priore. 7 ἐύτικτον *x* At D ed. pr. 9 ἔνθεμ' *p* 12 κοσμίσθην *x* D ed. pr. : κοσμήσθην M ὁππότϊ ἦεν M 15 ἰδέσθαι M 16 τε δεξιόωντο *x* 18 ἐϋστεφάνου *p* (ἰο P ss.), cf. Aphr. 175 19 δός δ' ἀγγῶον L^1

VII. Εἰς Διόνυσον

Ἀμφὶ Διώνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον, αἶψα δ' ἑλόντες
εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι, κυβερνήτης δὲ νοήσας
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
Δαιμόνιοι τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες
καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα, μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε μή τι χολωθεὶς
ὄρσῃ ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
δαιμόνι' οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς

VII. *codices*: M *x* (L[1] usque ad v. 34) *p* praeter Mon. O Titvlvs: *τοῦ αὐτοῦ εἰς διόνυσον* M: *εἰς τὸν διόνυσον p*: *διόνυσος ἢ λησταί x* D ed. pr. 3 *νεανίη* ET 5 *φάρος* codd. em. Steph. 8 *ἤγαγε* codd. praeter *p* 9 om. L[1] 13 *λυδοὶ* libri praeter M (*ληδοὶ*), corr. ed. pr. 17 *θεῶν δεσμὰ ἐθέλοντες* M 21 *ἴκελος* codd. em. Steph.

σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ἔλπομαι ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὅ γε Κύπρον
ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
οὕς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς
ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
νῆ' ἤδη τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα σήματα φαίνων·
ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἀρχὸν ἕλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπεὶ ἴδον εἰς ἅλα δῖαν,
δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῦθον·

29 ὁ ἑκαστέρω M (sc. ὅγ', cf. υ 245 ἥ δέ ε g): ἑκατέρω E T τελευτὴν (ss. ε) M: ἐς δὲ τελευτὴν Theognis 755 34 in voce σφιν finitur L[1] 36 κελάρυξ' M E ὄρνυτο Γ N V[1] 37 φόβος y (E) M: ἤγουν φόβος marg. P 39 κατεκριμνῶντο x D ed. pr. 43 ita Hermann cl. Apoll. 392, Herod. v. 85: μὴ δ' ἤδη M: μὴ δή δειν p Π T At: μὴ δείδειν Γ: μὴ δέ δειν E: Μηδείδην Barnes

Θάρσει † δῖ' ἑκάτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηῒς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πῃ ἔστι
σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

VIII. Εἰς Ἄρεα

Ἆρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαλέος ἥβης,
πρηῢ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὥς κε δυναίμην
σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν ὅς μ' ἐρέθῃσι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

55 *δῖ' ἑκάτωρ* M: *δῖε κάτωρ* cet. alibi Acoetes audit, cf. et *Κα(σ)τρεύς* Apollod. ii. 23 *τῶ 'μῶ* *x* M D: *τὠμῶ* *p* corr. Ilgen
VIII. *codices* M *x* praeter L[1] *p* praeter Mon. O *z* At D Titvlvs: *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρεα* M: *εἰς ἀρέα* *x* D J K: *εἰς τὸν ἀρέα* L[3] R[1] V[1]: *εἰς τὸν ἄρην* cet. (*ὁμήρου ὕμνοι εἰς θεούς εἰς ἄρην* H) 2 *ὀμβριμόθυμε* *x* D H ed. pr. 3 *δορισθενὲς* M 4 *θέμιστα* H 7 *ἑπταπύροις* M 9 *εὐθαλέος* *p* E T: *εὐθαρλέσεος* Π (sc. *εὐθαλεος* ss. *ρσ*): *εὐθαρσέος* M: *εὐθηλ-* Gemoll 10 *πρηῢ*] *πρὶν* M 11 *ὥς τε* V[1] 12 *σεύασθαι* M: *-εσθαι* cet. *ἐμοῖο* B: *ἐμεῖο* cet. 13 *ὑπογνάμψαι* M: *-άψαι* cet.

IX. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν ὕμνει Μοῦσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἥ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

X. Εἰς Ἀφροδίτην

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι ἥ τε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἱμερτὸν θέει ἄνθος.
Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα
εἰναλίης τε Κύπρου· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XI. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν
δεινήν, ᾗ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα
περθόμεναί τε πόληες ἀϋτή τε πτόλεμοί τε,
καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισόμενόν τε.
Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

IX. *codices*: qui ad h. viii et R[3] Titvlvs: *εἰς ἄρτεμιν x z* M D: *εἰς τὴν ἄρτεμιν p* 1 *ὑμνεῖ* E T At D H ed. pr. 3 ita M (*-νοῖο*) *μελήτης x z* At D L[3]: *μιλήτης p* praeter L[3] 7 *θ'* M: *δ'* cet. 8 *σέ τε* M: *σέθ'* E T

X. post h. xi invenitur in M. *codices*: qui ad h. viii Titvlvs: *εἰς ἀφροδίτην x z* M D ed. pr.: *εἰς τὴν ἀφροδίτην p* praeter L[3] 1 *υπρογενῆ* D V[1]: *οὐπρογενῆ* B: *ευπρογενῆ* E K T 3 *ἐφιμερτὸν x* J *θέει* M, cf. ζ 45 υ 357: *φέρει* cet. 4 *χαῖρε μάκαιρα κυθήρης εὐκτιμένης μεδέουσα* M 5 *εἰναλίης τε κύπρου* M: *καὶ πάσης κύπρου* cet.

XI. *codices*: qui ad h. viii Titvlvs: *εἰς τὴν ἀθηνᾶν p*: *εἰς ἀθηνᾶν* cet. 3 *πόλιες* praeter M N P codd. *αὐτοί* M V[1] *πόλεμοι p*

XII. Εἰς Ἥραν

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον ἣν τέκε Ῥείη,
ἀθανάτην βασίλειαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
κυδρήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
ἁζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

XIII. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἠΰκομον σεμνὴν θεὰν ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάου πόλιν, ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

XIV. Εἰς Μητέρα Θεῶν

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
ὕμνει Μοῦσα λίγεια Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ᾗ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

XII. *codices*: qui ad h. viii et R^3 TITVLVS: *εἰς τὴν ἥραν p*: *εἰς ἥραν* cet. (*ἥρην* K) 1 *ἥραν* M R^3 4 *κυδνὴν* J (= *κεδνὴν* ss. *υ*)

XIII. *codices*: qui ad h. viii et R^3 TIIVLVS: *εἰς μητ' . . ρα θεῶν* (ss. *δή ραν*) M: *εἰς δήμητραν x* D H K ed pr.: *εἰς δήμητρα* J: *εἰς τὴν δήμητραν καὶ περσεφόνην p*: (*περσεφόην* L^2: *περσεφόνειαν* P) 1 *Μημήτηρ'* M: *δημήτηρ'* E K: *δημήτηρ'* (ss. *δη*) T: *δημήτρ'* H J: *δημήτερ' p* D corr. ed. pr. *θεὰν* M: *θεὸν* cet. 2 *φερσεφόνειαν x p* D, cf. Dem. 493 3 *χαῖρε . . . πόλιν* = Call. Dem. 134 *σάω* Barnes, cf. *ρ* 595 Call. Epigr. 35 Alcman 45 *Μῶσ' ἄγε . . . ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων* Pind. Nem. iii. 10

XIV. *codices*: M, qui ad h. viii TITVLVS: *εἰς μητέρα θεῶν* M D Π ed. pr.: *εἰς μητέρα τῶν θεῶν* E T: *εἰς τὴν ῥέαν p*: *εἰς ῥέαν* H J, om. K 2 *ὑμνεῖ x* At D H 3 *κροτάλη p* *τυπάνων p* praeter Γ R^2: *τυμπάνων* cet. (*τυπάνων* ss. *μ* L^2): *τυπάνα* E marg., cf. Ap. Rhod. i. 1139 Anth. Pal. vi. 165. 5 *βρόμος p* M V^2, cf. h. Merc. 452: *τρόμος* cet. 6 *θ'* M: *δ'* cet. *ἀοιδῆς* E T

XV. Εἰς Ἡρακλέα λεοντόθυμον

Ἡρακλέα Διὸς υἱὸν ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος .
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
Χαῖρε ἄναξ Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XVI. Εἰς Ἀσκληπιόν

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν
υἱὸν Ἀπόλλωνος τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XVII. Εἰς Διοσκούρους

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείσεο Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη

XV. *codices*: qui ad h. viii Titvlvs: *εἰς ἡρακλέα λεοντόθυμον* *x* M D ed. pr.: *εἰς τὸν ἡρακλέα* *p*: *εἰς ἡρακλέα* H: *εἰς ἡρακλῆ* J, om. K 4 *ὃς ῥὰ ἠμὲν* M 5 *πλαζόμενος πημαίνετ'* (ss. *η*) *ἀεθλεύων κραταιῶς* M: *ἀεθλεύων δὲ κρ.* Ilgen 6 *ἔξοχα ἔργα* M: *πολλὰ δ' ἀνέτλη* cet.

XVI. *codices*: qui ad h. viii Titvlvs: *εἰς τὸν ἀσκληπιὸν* *p* M: *εἰς ἀσκληπιὸν* cet. om. K 1-3 cit. schol. Pind. Pyth. iii. 14 (*ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ὕμνοις*) 2 *κορωνίς* om. M add. m. 2 3 *δωτίνω* *p* *φλεγύος* At D K N: *φλεγέος* H J: *φλεγύα* scholiasta Pindari 4 *κακὸν* H J *θελγηθρον ανε[ιῶν]* I. G. xiv. 2557

XVII. *codi es*: qui ad h. viii Titvlvs: *εἰς τοὺς διοσκούρους* M: *εἰς διοσκούρους* *x* D ed. pr.: *εἰς κάστορα καὶ πολυδεύκη* H J *p* (sed haec quidem *πολυδεύκην*), om. K 1 *ἀείδεο* Steph. 3 *λήδα* V[1]

λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

XVIII. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ὃν τέκε Μαῖα
Ἄτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

XIX. Εἰς Πᾶνα

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε Μοῦσα,
αἰγιπόδην δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ' ἀνὰ πίση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις
αἵ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον
αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά,
ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,

5 *ἐπιβήτορες*] *ἐπ' ἀμήτων* M

XVIII. *codices*: qui ad h. viii Titulus: *εἰς τὸν ἑρμῆν* *p*: *εἰς ἑρμῆν* cet. om. K 2 *πολυμήλου* (ss. *ης*) M 4 in hoc versu expl. M 6 *πολυσκίω* J 8 *ἔχει* *p* H (*οι* ss.) 12 *ἑάων* Π P N corr. V[1]

XIX. *codices*: *x* praeter L[1] *p* praeter Mon. O Titulus: *εἰς τὸν πᾶνα* *p*: *εἰς πᾶνα* cet. 2 *αἰγοπόδην* codd. em. Hermann *πίσση* libri corr. Steph. 4 *στείβουσαι* E T 7 *κάρηνα* D Π ed. pr.: *κέλευθα* cet.

ἄλλοτε δ᾽ αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
πολλάκι δ᾽ ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
πολλάκι δ᾽ ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων
ὀξέα δερκόμενος· τότε δ᾽ ἕσπερος ἔκλαγεν οἶον
ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὕπο μοῦσαν ἀθύρων
νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις ἥ τ᾽ ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
θρῆνον ἐπιπροχέουσ᾽ ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἠχώ·
δαίμων δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τοτὲ δ᾽ ἐς μέσον ἕρπων
πυκνὰ ποσὶν διέπει, λαῖφος δ᾽ ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
λυγκὸς ἔχει λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
ἐν μαλακῷ λειμῶνι τόθι κρόκος ἠδ᾽ ὑάκινθος
εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ.
ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
οἷόν θ᾽ Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
ἔννεπον ὡς ὅ γ᾽ ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι
καί ῥ᾽ ὅ γ᾽ ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
ἐξίκετ᾽, ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
ἔνθ᾽ ὅ γε καὶ θεὸς ὢν ψαφαρότριχα μῆλ᾽ ἐνόμευεν
ἀνδρὶ πάρα θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·

11 *μηλόσκοπον* codd. em. Gemoll 12 *αἰγινόεντα* codd. em. Barnes 14 *τοτὲ* V[1] *οἶον* libri corr. Peppmüller (sc. *μόνον*, cf. Hes. Theog. 26, Aesch. Ag. 136, C. I. A. iii, p. i. 171 B v. 22 *ου μα[ν το]υδε χαριν σε τελεσφορε αιδομεν οιον*) 15 *ἄκρης* codd. (*ἄκρη* V[1]) em. Pierson 18 *ἐπιπροχέουσα χέει* codd. em. Ilgen: *ἰαχεῖ* Ruhnken 20 *πύκα* Barnes 22 *τότε ἐς* codd. δ᾽ add. Buttmann 24 *λυγγὸς p* 26 *θαλέθων p*: *θαλέων* cet. cf. Ap. Rh. ii. 843 *ποίην* libri corr. Hermann 29 *θεοῖς θεὸς* V[1] 31 *τε* Hermann: *δέ* codd. *κυλληνίον* ed. pr. 32 *ψαφερότριχα x* At D: *ψαφορότριχα* A Q 33 *θάλε* libri: *λάθε* Ruhnken

ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
αἰγιπόδην δικέρωτα πολύκροτον ἡδυγέλωτα·
φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
δεῖσε γὰρ ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἠϋγένειον.
τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε παῖδα καλύψας
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
πὰρ δὲ Ζηνὶ καθῖζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XX. Εἰς Ἥφαιστον

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἠΰτε θῆρες.
νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ' Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

38 *ἀναίξας λεῖπεν* libri corr. Martin 44 *κάθιζε* T V[1] 45 *ἔτερφθον* libri : *-ον* ss. *ε* Γ 48 *ἵλαμαι* Π marg. : *λίσομαι* (ss. *ἵλα*) Π : *ἱλάσομαι* E T : *λίσσομαι* D : *λίσομαι* cet.

XX. *codices* : qui h. xix et hymnos xxi–xxxiii continent Titvlvs : *εἰς τὸν ἥφαιστον p* : *εἰς ἥφαιστον* cet. 4 *ναιετάεσκον* B Γ 8 om. E T

XXI. Εἰς Ἀπόλλωνα

Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει
ὄχθῃ ἐπιθρῴσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XXII. Εἰς Ποσειδῶνα

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ' ἀείδειν
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
διχθά τοι Ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
καὶ μάκαρ εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

XXIII. Εἰς Δία

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἠδὲ μέγιστον
εὐρύοπα κρείοντα τελεσφόρον, ὅς τε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.
Ἵληθ' εὐρύοπα Κρονίδη κύδιστε μέγιστε.

XXIV. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη, ἥ τε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·

XXI. Titvlvs: εἰς τὸν ἀπόλλωνα *p*: εἰς ἀπόλλωνα cet. 1 Φοῖφε (ss. β) T 5 ἵλασμαι E T
XXII. Titvlvs: εἰς τὸν ποσειδῶνα *p*: εἰς ποσειδῶνα cet. 1 θεῶν *p* 3 cf. vit. Herod. 236 αἶγας libri corr. ed. pr.
XXIII. Titvlvs: εἰς τὸν δία *p*: εἰς δία ed. pr.: εἰς ὕπατον κρονίδην *x*: εἰς ὕπατον κρονίδην ἢ δία D 2 θέμιτι libri corr. Barnes, cf. O 87 π 403
XXIV. Titvlvs: εἰς τὴν ἑστίαν *p*: εἰς ἑστίαν cet. 3 καὶεὶ Tucker

ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα
σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.

XXV. Εἰς Μούσας καὶ Ἀπόλλωνα

Μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVI. Εἰς Διόνυσον

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
ὃν τρέφον ἠΰκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
ἐκ δ' αὖθ' ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

4 ἔν' ἔρχεο Tucker cl. O 710. cf. et Ap. Rh. iv. 1030   5 om. E add. marg.
XXV. Titvlvs: εἰς μούσας ἀπόλλωνα καὶ δία *p*: εἰς μούσας καὶ ἀπόλλωνα cet.   1 ἄρχομαι libri em. Stephanus   2–5 = Hes. Theog. 94–7   2 ἐκ γάρ τοι Μουσέων schol. Pind. Pyth. iv. 313, Nem. iii. 1   3 χθόνα Hes. Theog. 95   5 φιλεῦνται codd. Hes. Theog. 97 plures
XXVI. Titvlvs: εἰς τὸν διόνυσον *p*: εἰς διόνυσον cet., om. T, add. aliquis   13 ὁράων E T

XXVII. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα
εὐφρήνῃ δὲ νόον χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
Φοίβου Ἀπόλλωνος Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον
Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
ὑμνεῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους,
Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVIII. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκήεσσαν
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς

XXVII. Titvlvs: *εἰς τὴν ἄρτεμιν* *p*: *εἰς ἄρτεμιν* cet. om. T 7 *ἐπιδάσκιος* libri corr. Hermann 8 *δεινῆς* Π 13 *μετὰ κασιγνήτοιο* *x* D, cf. Herm. 296 18 *ἀμβροσίων* Π 22 *τε καὶ* Barnes
XXVIII. Titvlvs: *εἰς τὴν ἀθηνᾶν* *p*: *εἰς ἀθηνᾶν* cet.

σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν
χρύσεα παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἅλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXIX. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχες πρεσβηΐδα τιμὴν
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἑστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
καὶ σύ μοι Ἀργειφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ
ἄγγελε τῶν μακάρων χρυσόρραπι δῶτορ ἐάων,
ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν

ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.

10 ὑπ' ὀμβρίμης x D ed. pr.: ὑπ' ὀβρίμης cet. corr. Ruhnken 12 δ' N ed. pr.: θ' codd. 14 δειρὸν E T V[1] εἰς ὅ κε ed. pr., cf. ω 134
XXIX. Titulus: εἰς τὴν ἑστίαν p: εἰς ἑστίαν cet. 3 ἔλαχες p: ἔλαχε cet. 6 ἑστίη D Q: ἱστίη cet. 8 ἑάων codd. em. Steph. 9 lacunam statuimus: v. 9 post 11 transp. Martin, White 11 ἑστίη D: ἱστίη cet. 12 θ' ex τ' A, ss. Π: τ' cet.

Χαῖρε Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXX. Εἰς Γῆν μητέρα πάντων

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι ἠϋθέμεθλον
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπόσ' ἐστίν·
ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἠδ' ὅσα πόντον
ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι
πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσῃς· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
οὕς κε σὺ τιμήσῃς σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXXI. Εἰς Ἥλιον

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις

XXX. Titulus: *εἰς γῆν μητέρα πάντων* x D ed. pr.: *εἰς τὴν γῆν* p (imaginem terrae add. A P Q, solis L[2]) 3 *ὑπέρχεται* D ed. pr.: *ἀπέρχεται* Π 8 *τιμήσεις* libri em. Franke *περ* (*πέρ*) *ἐστι* x D L[2] N P: *πέρεστι* B: *πάρεστι* cet. 13 *ἢ πάντες* marg. E 14 *περεσανθέσιν* x D ed. pr.: *παρ' εὐανθέσιν* p V[2] corr. Ernesti 15 *παίζουσι χαίρουσι* libri (*παίζουσαι* Γ ss. ed. pr.) corr. Ruhnken *μαλακὰ* codd. em. Stephanus 16 *κε*] *καὶ* x D *τιμήσεις* codd. em. Franke
XXXI. Titulus: *εἰς τὸν ἥλιον* p: *εἰς ἥλιον* cet. solis imaginem add. A P Q R[1] R[2]

γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρκεται ὄσσοις
χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος
λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι

ἔνθ' ἄρ' ὅ γε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους
θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ ὠκεανὸν δέ.
Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλῄσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXII. Εἰς Σελήνην

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς ἵστορες ᾠδῆς·
ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν
εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη

4 *ἀγακλυτὴν* praeter D libri, cf. Π 463 al.   5 *οἵη* B Γ   10 *χρυσέης* Barnes   11 C. I. A. II. i. 703. vv. 10, 11 *κρανιδιον . . . παρειας ουκ εχον*, sim. 676, 701; *χαλκοπαρῄου* M 183 al.   14 lacunam stat. Hermann

XXXII. Titulus: *εἰς τὴν σελήνην* *p* E T : *εἰς σελήνην* cet.   lunae imaginem habent A Q R^1 R^2, lunae phasium P   1 *σελήνην* Γ   *ἀείδει* R^1 : *εὐειδῆ* Bothe : *ἀϊδίην* Sikes   *ἕσπεται* E : *ἕσπετε* cet. corr. Baumeister   4 *κόσμον* D E Π   5 *δ' ἀλάμπετος* libri corr. Barnes   6 *χρυσοῦ* *p*   *ἀκτῆρες* *x* At D ed. pr. : *ἀκτῖνες* *p*   *ἐνδαίονται* Roscher   8 *ἥματα* Γ N V^1 (*ἥμ-*)

ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας
ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους
ἑσπερίη διχόμηνος· ὅ τε πλήθει μέγας ὄγμος,
λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε δῖα Σελήνη
πρόφρον ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
ᾄσομαι ἡμιθέων ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ
Μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

XXXIII. Εἰς Διοσκούρους

Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
Τυνδαρίδας Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν ὑποβρυχίην, οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξουθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι,

11 πλήθη *p* praeter B C V[1] 12 τελέθωσιν libri corr. Baumeister 17 λευκώλενος T (corr. in ε): λευκώλενες E

XXXIII. Titvlvs: εἰς διοσκούρους *x* D ed. pr.: εἰς κάστορα καὶ πολυδεύκην *p* 1 ἔσπετε D N T V[1] ed. pr. 9 διϝος κωροιν μεγαλοιο I. G. III. i. 649 (s. vi a. C. n.) 11 ἄνεμός τε καὶ (ss. με) E: με καὶ Π T 14 ἀέλλας C Π: ἀνέμους, marg. γρ. ἀέλλας E T: ἀέλλαι cet.

ναύταις σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Εἰς Ξένους

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο
οἳ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
ναίετε, Σαιδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο
Ἕρμου καλὰ ῥέοντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

16 *σφίσιν*] *κρίσιν* Baumeister: *λύσιν* Abel: *σβέσιν* nos: *πόνου ἀπονόσφισιν* Bury om. *ναύταις* ad calcem *δευρὶ πέλας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων ὁμήρου p* praeter V[1]

Poemation *εἰς ξένους* habent C D E Π T ed. pr.: exstat et in vita Herodotea c. ix 2 ita codd., *κύμην ἐριώπιδα κούρην* Herod. 3 *ναίετ' ἐς ᾅδην ἧς πόδα* codd.: *σαρδήνης* Herod.: *Σαιδηνή, ὄρος Κύμης* Steph. Byz. 4 *θείου* Herod. 5 *ἕβρου* codd.: *ἕρμου* Herod.: *Ἑρμοῦ πεδίον, τόπος πλησίον Κύμης, Ἔφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ* ⟨fr. 131⟩ Steph. Byz. *δινήεντος* Herod. *τέλος τῶν ὕμνων ὁμήρου* E T: *τέλος τῶν ὁμήρου ὕμνων* Π

II. CYCLVS

Cycli fragmenta collegerunt post Barnesium (t. iii. 98 sqq.) C. Gul. Müller *de Cyclo Graecorum Epico et poetis cyclicis* 1829, Fr. Dübner in ed. Homeri Didotiana a. 1833, Düntzer *Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen bis zur Zeit Alexanders des Grossen* 1840, 1841, Welcker *Der epische Cyclus* ii. 495 sqq. a. 1849, G. Kinkel *Epicorum Graecorum Fragmenta* 1877. huiusce syllogae pauca accesserunt e libris papyraceis Herculanei semiustilatis, ubi fortasse et plura latent. invidit hucusque Aegyptus.

PROCVLI CHRESTOMATHIAE QVAE AD HOMERVM PERTINENT

Chrestomathiam Proculi multo ante saeculum x in artius redactam omissis praecipue quae non ad bellum Troianum spectarent praefationi inservisse poematum Homericorum diu cognitum est: talem syllogen ad caput habuit cod. Venetus 454 vitam Homeri, Cypriorum, Aethiopidis, Parvae Iliados, Iliu persidos, Nostorum, Telegoniae enarrationes complexam: liber Scorialensis non ita multo post Venetum scriptus tantum vitam et Cypriorum paraphrasin habet, eadem codex Neapolitanus Taccone saeculi ut videtur xii, eadem etiam quattuor libri saec. xv qui et textum unum eundemque Iliadis praebent: scilicet B 766 *φηρίῃ* Ψ 244 *βλείωμαι* habent, quod de Monacensi affirmavit mihi vir humanissimus de Schoor: vitam solam plurimi continent. quo quidem fato evenerit ut inde a decimo saeculo e prolegomenis istis solae vita et Cypriorum enarratio propagatae sint maxime obscurum est, et alias erit inquirendum: interea Proculea quanta exstant duximus coniungenda esse.

subsidia

vita Proculi Suidea: *Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ*

φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός, οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλά, φιλόσοφα καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον· ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας· περὶ χρηστομαθίας βιβλία γ′· περὶ ἀγωγῆς β′· εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ′· εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν· συμφωνίαν Ὀρφέως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος· περὶ τὰ λόγια βιβλία δ′· περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν· ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη′. οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη′ ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρῳακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι ὄψεται ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

16–20 cf. Marini v. Procul. c. 33. obiit Proculus *τῷ δ′ καὶ κ′ καὶ ρ′ ἔτει ἀπὸ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας, ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικαγόρου τοῦ νεωτέρου, μηνὸς κατὰ μὲν Ἀθηναίους Μουνυχιῶνος ιζ′, κατὰ δὲ Ῥωμαίους Ἀπριλίου ιζ′.* [sc. a. D. 485] Marini vita c. 36.

Proculi opus ipsum cum perierit, ad nos per plures epitomas et ampliores et breviores pervenerit, visum est primum Photium advocare testem, tum alios scriptores qui opus citaverunt, denique codices.

et bibliothecam quidem Photii nemo post Bekkerum adhuc edidit.[1] is codices contulit Ven. 450 s. x–xi, Pariss. 1226, 1227, 1266, mutuatus est a Gaisfordio in ed. Hephae-

[1] haec cum scriberem nondum vidi opus Edgari Martini *Textgeschichte der Bibliotheke des Patriarchen Photios von Konstantinopel. I. Die Handschriften, Ausgaben und Uebertragungen.* 1910.

stionis a. 1810 cum Harl. 5591, 5592, 5593 bibliothecam manu Henrici Stephani scriptam continentes (sunt autem apographa codicis Veneti) tum Reg. 16 C XIII, qui est epitome quaedam epitomae Photianae seorsim edita atque in capitula distincta, cuius fratres videntur esse Ottobon. 163 Vat. graec. 1408 (et hic quidem teste Immisch op. citando). vitam autem ampliore quam apud Photium forma conceptam primus edidit Leo Allatius e quonam codice Vaticano sumptam dubium: habent Vat. graec. 30, Ottobonianus 58 f. 23, sed hic utique serius in aedes Vaticanas venit quam ut eo Allatius uti posset. codicem Venetum vulgavit Villoison, Scorialensem Tychssen, Monacensem Thiersch, Parmensem Keil, Neapolitanum Stark, quibus praeter Neapolitanum et Parmensem denuo collatis adiecimus A^2, Bm^3, H, P^7, P^{13}, Pe, U^5.[1] Cypriorum enarratio paucioribus adhibetur libris: Scorialensi, Neapolitano, Monacensi, Parmensi addidimus Bm^3, H, Pe, denuo collatis Scorialensi Monacensi: abrupto ut videtur quaternionis filo amisit U^1: ceterum turbatum iam archetypon illius fuisse testantur lacunae verborum hic illic obviae. reliquorum Cycli poematum enarrationem solus continet U^1: textum ad imaginem Dominici Comparetti edidimus, ipso codice identidem collato.

A

PHOTII PATRIARCHAE ECLOGARVM PROCVLI EPITOME

[Photii bibliotheca e recensione Immanuelis Bekkeri 1824 cod. 239 f. 318 b.]

ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς Προκλοῦ χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί. ἔστι δὲ τὸ βιβλίον εἰς δ′ διῃρημένον

[1] codicum descriptiones vide f. 187.

1 *ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς*] *ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου* Ven. Harl. *ἐκ τῆς φωτίου βιβλιοθήκης· ἀνεγνώσθη ἐκ τῆς πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί* rubrica pro titulo Reg. 2 *ἔστι . . . διῃρημένον*] *τὸ παρὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς δ′* praeter Ven. Harl. codd.

λόγους. καὶ ἐν μὲν τῷ α′ λέγει ὡς αἱ αὐταί εἰσιν ἀρεταὶ τοῦ λόγου καὶ ποιήματος, παραλλάσσουσι δὲ ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον. καὶ ὅτι τοῦ πλάσματος τὸ μέν ἐστιν ἰσχνόν, τὸ δὲ ἁδρόν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἁδρὸν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα, καὶ ποιητικὸν ἐπιφαῖνον κάλλος· τὸ δὲ ἰσχνὸν τὴν τροπικὴν μὲν καὶ φιλοκατάσκευον σύνθεσιν μεταδιώκει, ἐξ ἀνειμένων δὲ μᾶλλον συνήρτηται, ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς γοεροῖς ἄριστά πως ἐφαρμόττει· τὸ δὲ μέσον καὶ τοὔνομα μὲν δηλοῖ ὅτι μέσον ἐστὶν ἀμφοῖν. ἀνθηρὸν δὲ κατ᾽ ἰδίαν οὐκ ἔστι πλάσμα, ἀλλὰ συνεκφέρεται καὶ συμμέμικται τοῖς εἰρημένοις, ἁρμόζει δὲ τοπογραφίαις καὶ λειμώνων ἢ ἀλσῶν ἐκφράσεσιν. οἱ δὲ τῶν εἰρημένων ἀποσφαλέντες ἰδεῶν ἀπὸ μὲν τοῦ ἁδροῦ εἰς τὸ σκληρὸν καὶ ἐπηρμένον ἐτράπησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσχνοῦ εἰς τὸ ταπεινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἀργὸν καὶ ἐκλελυμένον. διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ κρίσεως ποιήματος, ἐν ᾧ παραδίδωσι τίς ἤθους καὶ πάθους διαφορά. καὶ ὅτι τῆς ποιήσεως τὸ μέν ἐστι διηγηματικὸν τὸ δὲ μιμητικόν, καὶ τὸ μὲν διηγηματικὸν ἐκφέρεται δι᾽ ἔπους ἰάμβου τε καὶ ἐλεγείου καὶ μέλους, τὸ δὲ μιμητικὸν διὰ τραγῳδίας σατύρων τε καὶ κωμῳδίας. καὶ ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις, ἑξαμέτροις χρησμοῖς χρησαμένη· καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησμοῖς τὰ πράγματα εἵπετο καὶ σύμφωνα ἦν ἔπος τὸ ἐκ μέτρων κληθῆναι. οἱ δέ φασιν ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο καὶ ἐκλήθη ἔπος, καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος τὸν ποιητὴν καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ᾠκειώσατο, ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευον. γεγόνασι δὲ τοῦ ἔπους ποιηταὶ κράτιστοι μὲν Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος. διέρχεται δὲ τούτων ὡς οἷόν τε καὶ γένος καὶ πατρίδας καί τινας ἐπὶ μέρους πράξεις. διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται

μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας, διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσσέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος κτείνεται. λέγει δὲ ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ ποιήματα διασῴζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. λέγει δὲ καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον. λέγει δὲ καὶ περί τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασῖνον ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἡγησῖνον τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν, οἱ δὲ Ὅμηρον· δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνῳ, καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια τὸν πόνον ἐπικληθῆναι. ἀλλ' οὐ ⟨προσ⟩τίθεται ὁ συγγραφεὺς ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ, μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα. sequitur de ceteris poesis generibus disserens: finem facit 322 a. 39 Bekk. verbis οἱ μὲν δ' λόγοι τῆς Πρόκλου γραμματικῆς χρηστομαθίας ἐν τούτοις.

scholia in S. Gregor. Nazianz. oratt. (Patrologia ed. Migne xxxvi. 914 C) φασὶ δὲ καὶ ἰδικῶς ἐγκύκλιον τὴν ποιητικήν, περὶ ἧς καὶ Πρόκλος ὁ Πλατωνικὸς ἐν μονοβίβλῳ περὶ κύκλου ἐπιγεγραμμένῃ τὰς τῶν ποιητῶν διέξεισι ἀρετὰς καὶ τὰ ἴδια.

monobiblos eadem videtur esse atque epitome Photiana seorsum edita velut in codd. Reg. 16 Ott. 163 Vat. 1408.

2 γεννῶσι Ven. Harl.: ἑτέρους ἀποτίκτουσι cet. 3 διαπορεύεται κτλ. ita Ven. Harl. E. M. διεξέρχεται δὲ περὶ θεῶν τά τε ἄλλα cet. 8 ἀγνοοῦντος Ven. Harl.: ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἴη cet. 14 ἡγήσιον codd. praeter Ven Harl 15 δοῦναι] γράψαι Ven.: γράψαι δοῦναι Par. 1266 18 κύπρία Ven., marg. Harl. 21 δ'] δύο codd., correximus *C. Q* 1908. 65 n. 2. de ratione divisionis huius operis disputant O. Immisch *Festschrift Th Gomperz dargebracht* 1902. 237 sqq., Stein *de Procli Chrest. gram. quaest. sel.* Bonnae 1907

scholia cod. Par. 451 in Euseb. praef. evang. 39 D (Dindorf, Eus. ed. 1867 praef. p. v) *τοὺς περὶ τὸν ἐπικὸν καλούμενον κύκλον ποιητὰς λέγει. οὗτος ὁ ἐπικὸς καλούμενος κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως μυθολογουμένης, καὶ περατοῦται συμπληρούμενος ἐκ διαφόρων ποιητῶν μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἴη κτείνεται.* cf. f. 97. 5 sqq. codex cum a. 914 scriptus sit Photianis usum esse Aretham acerrimum scholiorum collectorem vix veri simile videtur.

epitomen Photianam in brevius redactam habet E. M. 327. 39. *ἔλεγος] ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθίας Πρόκλου. ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς ἑκατόγχειρες γίνονται· καὶ ἑξῆς. διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι Ὀδυσσέως. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν κτλ.*

nonnulla et epistolographus quem edidit e cod. Barocc. 131 Cramerus tradidit (est autem Michael Italicus secundum Treu *Byz. Zeitschr.* iv. 1. sq.) in An. Ox. iii. 189. 18 *καὶ εἰ μή τισι μειρακιευόμενος ἔδοξα, τὰ Φημονόης ἄν σοι διεξῆλθον καὶ Δημοῦς τῆς γραμματικῆς, τῆς μὲν ἔπος εὑρούσης, τῆς δὲ τέχνας συγγραψαμένης· εἶπον ἂν καὶ τίνες μὲν τοῦ ἔπους γεγόνασι κράτιστοι ποιηταί, ὧν ὁ Πανίασις γνωριμώτατος μετὰ Ὅμηρον· τίς δὲ ὁ ἐπικὸς κύκλος· τίνα δὲ Στασίνῳ τὰ Κύπρια· τίς δὲ ἡ μελικὴ ποίησις κτλ.*

B

PROCVLI CHRESTOMATHIAE ECLOGAE

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τῶν εἰς δ′ διῃρημένων τὸ α′

Ὁμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κράτιστοι Ὅμηρος Ἡσίοδος Πείσανδρος Πανύασσις Ἀντίμαχος. Ὅμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ' οὐδὲ οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποίησιν αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἠβούλετο ἐχαρίσατο. καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον· καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τἀνδρός, ὅθεν εἰκότως ἂν κοσμοπολίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννηθῆναι δὲ ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγενῆ ὀνομασθῆναι· δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὁμηρείαν Ὅμηρον κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασι τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ Αἰολέων ὁμήρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος ⟨fr. 6⟩ δὲ καὶ Δαμάστης ⟨F. H. G. ii. 66⟩ καὶ Φερεκύδης ⟨F. H. G. iv. 639⟩ εἰς

1—p. 102, l. 6 vita Proculea (III West.) *codices*: A^2 Bm^3 E^2 H M^1 N P^7 P^{14} Pa Pe U^1 f. 1, U^5. non collati Pa Pe neque praeter titulum N. Titvlvs: quem dedimus exhibet U^1: *πρόκλου περὶ ὁμήρου* A^2 Bm^3 E^2 H N: *γένος ὁμήρου* P^{14} om. P^7 + *ἐν τοῖς χρόνοις ῥοβοὰμ ἦν ὅμηρος καὶ ἡσίοδος* + *κατὰ τοὺς χρόνους σαμουὴλ τοῦ προφητοῦ ἐγένετο ὁ πόλεμος ὁ ἰλιακός· ἐν ἔτεσι δέκα· καὶ τὸ ἴλιον ἥλω* P^7 in marg. 4. 5 *ἐπῶν . . . ἀντίμαχος* om. P^7 P^{14} 4 *ποιητικῶν* A^2 5 *πανυάσσης* A^2 Bm^3 M^1 6 *ὅμηρος ὁ ποιητής τινων μὲν γονέων* P^7 P^{14} *ἐγένετο* om. Bm^3 E^2 H M^1 9 *τούτου* M^1 12 *οἱ δὲ κυμαῖον* P^{14} 13 *ἀντιποιῆσαι τοῦ ἀνδρὸς* Bm^3 M^1 15 *μαίωνος* Bm^3 E^2 H M^1 (corr. ex *-ονος*): *μάρενος* A^2, cf. 19 vit. iv. 1 16 *μελησιγενῆ* H P^{13} U^1: *-γεννῆ* Bm^3: *-ένη* cet.: *μελησ-* corr. ex *ἴσ* vel *ἴσσ* E^2: *μελήσσιος γώνη* (ss. *γωνῆ, νης*) M^1 17 *ὠνομασθῆναι* M^1 20 *ἑλλάνικος*—6 pag. inf. *ἀνάγει* om. P^7 P^{14} 21 *δάμαστος* A^2: *δαμάσθης* (ss. *στ*) H *εἰς* om. A^2 E^2 M^1

Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γάρ φασι τὸν Ὁμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου τοῦ Ἐπιφράδεος τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλοτέρπεος τοῦ Ἰδμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωρίωνος τοῦ Ὀρφέως. Γοργίας δὲ ὁ Λεοντῖνος ⟨fr. 25 Diels⟩ εἰς Μουσαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῖψαι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἅλωσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεωφύλου περιφέρεται. καθεζόμενον δὲ ἐπί τινος ἀκτῆς, θεασάμενον ἁλιεῖς προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες, ἆρ' ἔχομέν τι;

ὑποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἕνα εἰπεῖν

οὓς ἕλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγμα, ὅτι ἐπὶ ἰχθυΐαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δὲ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δὲ αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δ' ἐκεῖνον ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβάνοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον

1 παράγουσιν Bm^3 E^2 H M^1 μαίωνα Bm^3 E^2 H M^1 : μάρωνα A^2 φησι A^2 2 ἀπὸ ἕλλιδος E^2 M^1 : ἀπὸ ἕλλιδος H : ἀπὸ ελλιδος Bm^3 : ἀπέλλιαοσ A^2 3 μελανωποῦ U^1 ἐπιφραδέως E^2 4 φιλοτελπέος A^2 ἰδμονίδου A^2 εὐκλεοῦσ Bm^3 E^2 6, 7 τοιοῦτος τις φέρεται λόγος Bm^3 E^2 H M^1 (ἐφέρετο) 7 αὐτὸν Bm^3 M^1 9, 10 = Anth. Pal. xiv. 65, v. ad vit. Plut. 48 9 ἐστιν ἴηος P^{14} : ἴηος tantum P^7 10 φυλάξω Bm^3 M^1 12 παρὰ] περὶ A^2 E^2 H M^1 12 κρεοφ- Bm^3 E^2 H M^1 U^1 : κρεοφίλω A^2 : κλεοφύλω P^{14} 13 κρεοφ- Bm^3 H M^1 U^1 : κρεοφίλου A^2 : κλεοφ- P^{14} 15 ἀνακίναι A^2 16 ἆρ'|ἦρ' E^2 H M^1 P^7 P^{14} U^5 17 ὑποτυχόντες A^2 Bm^3 E^2 H M^1 αὐτῶ A^2 E^2 H M ἐναν Bm^3 18 v. ad Certam. 328 ὅσσ' . . . ὅσσ' οὐχ U^5 20 ἰχθύαν M^1 : -ΐαν Bm^3 v. ad vit. Her. 500 23 ἐπιέναι A^2 24 ὀλισθόντα E^2 H περιπτέσθαι A^2 : περιπέσαι (ss. αι) Bm^3

τελευτῆσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως· ἵνα δὲ μηδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα κατεχώρισα. τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπεφήναντο, αὐτοί μοι δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρῶσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατεῖδεν ἄνθρωπος ὅσα οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δὲ οἵτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν Ἡσιόδου παρέδοσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν ὅσον ἡ ποίησις διέστηκεν αὐτῶν. ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον ἀλλήλοις. ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάσαντες τοῦτο

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὅμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων Ἡμερῶν· ἕτερον γάρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἑξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα ⟨fr. ed. Wachs. p. 40⟩ *ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους. φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλελοιπὼς τὸν βίον· ἡ γὰρ ἀνυπέρβλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν ἡλικίαν παρίστησιν. πολλὰ δὲ ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκουμένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὑρίσκεται. τούτῳ δὲ προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι· αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων*

1–3 *ἀλλὰ . . . κατεχώρισα* om. P^7 P^{14} 3 *κεχώρηκα* A^2 H M^1 : *κατεχώρησα* cet. corr. Dindorf.   4 *κατοῖδεν* A^2 Bm^3 M^1 5 *ὅσα οὐδεὶς ἄνος πώποτε* A^2 Bm^3 E^2 H M^1 *τινες* P^{14} 7 *τῷ* E^2 Bm^3 *ἡ* om. Bm^3 E^2 H M^1 8 *ἄλλος* Bm^3 H M^1 *συνεπέβαλον* P^{14} 9–18 *ἄθλιοι . . . χρόνους* om. P^7 P^{14} 10–12 v. ad Certam. 213   11 *ὕμνον* M^1, fort. E^2 m. rec.   16, 17 *τὸ δὲ περὶ . . . ἔτεσιν π'* om. A^2 E^2 H M^1 19 *ἐκλελοιπὼς τὸν βίον* om. A^2 relicto spatio   20 *προβεβηκυῖαν*] *τέλειαν* Bm^3 E^2 H M^1 21 *ἐπεληλυθὼς* om. relicto spatio A^2 22 *τοῦτο* P^7 P^{14} 23 *πλού . . . γενέσθαι* A^2 *πολλοῦ* Bm^3 M^1 24 *ἐπιδημίαι* A^2 *δέονται ἀναλωμάτων* A^2 Bm^3 H M^1 25 *τοὺς*   *πάντων* A^2

ἀκινδύνως οὔτε ἐπιμισγομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων ῥᾳδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν, ἣν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γε ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστιθέασι δὲ αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν· ἑπτάπεκτον αἶγα, Κέρκωπας κενούς.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Κυπρίων λεγομένων ποιημάτων

Ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν βιβλίοις φερόμενα ἕνδεκα, ὧν περὶ τῆς γραφῆς ὕστεοον ἐροῦμεν, ἵνα μὴ τὸν ἑξῆς λόγον νῦν ἐμποδίζωμεν. τα δὲ περιέχοντά ἐστι ταῦτα.

Ζεὺς βουλεύεται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου· παραγενομένη δὲ Ἔρις εὐωχουμένων τῶν θεῶν ἐν τοῖς Πηλέως γάμοις νεῖκος περὶ κάλλους ἐνίστησιν Ἀθηνᾷ, Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, αἳ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ κατὰ Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις Ἀλέξανδρος. ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὑποθεμένης ναυπηγεῖται, καὶ Ἕλενος περὶ τῶν μελλόντων αὐτῷ προθεσπίζει.

1 *μισγομένων* U^5 *πῶ* U^1: *πως* M^1: *πῶς* A^2 Bm^3 E^2 H P^7 P^{14} 2 *γεγράφθαι* Bm^3 E^2 H M^1 P^7 P^{14}: *γεγραφθ'* (ss. *α*) *δύο* A^2 3-4 *ἣν . . . αὐτόν* om. P^7 P^{14}: *ἣν* om. A^2 Bm^3 E^2 H M^1 4 *καὶ ἀναφέρουσιν* A^2 4, 5 *προστιθέασι δὲ τινὲς αὐτῶ* P^7 P^{14} 5 *μαργίτην καὶ* Bm^3 E^2 H M^1, post *μαργίτην* add U^1 marg. *οἱ δὲ λέγουσι τήγρητος τοῦ καρός* *βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν* E^2 P^7 P^{14} U^1: *βατραχομυομαχίαν* cet. 6 *ἕν τε πακτίον* A^2 Bm^3 (*ἕν τε*) E^2 H P^7 P^{14} (*ἕν τε*) *ἐντεπάκτιον* cet.: *ἑπταπακτικὴν* vit. Herod. 333: *ἠθιέπακτος ἤτοι ἴαμβοι* Suid. 45: *ἑπταπάκτιον* Suid. 103 (*ἑπτάκιον* cod. vit Herod. Ma) *ἑπταεπάκτιον* Tzetzes proem. alleg. Hom. 33: forte *ἑπταπέκτιον* Allatius: *ἑπτάπεκτον* Dindorf ut vid., cf. *ἑπτάπεκτος· ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην· ἡ δυναμένη ἑπτάκις τμηθῆναι* E. M. et Suid.: *ἑπταπέκτιος· ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα* Hesych. *κενούς* sc. vacuos non viatores sed latrones: *καινούς* Dindorf 7–p. 105. 18 Cypriorum enarratio. *codices*: Bm^3 E^2 H M^1 N Pa Pe: om. U^1 13 *βούλεται* codd. praeter N *θέτιδος* codd. corr. Heyne 15 *ἀνίστησιν* N 18 *τοῖς*] *τῆς* Bm^3 H M^1 N Pe 19 *ἔπειτα καὶ* Bm^3 H M^1 Pa (om. *ἐπαρθεὶς . . . Ἀλέξανδρος*) Pe 20 *αὐτῷ* Heyne pro *αὐτοῖς* (*αὐτῆς* M^1)

καὶ ἡ Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει. καὶ Κασσάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ. ἐπιβὰς δὲ τῇ Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ Μενελάῳ· καὶ Ἑλένῃ παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ μετὰ ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν. ἐν τούτῳ δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μετὰ τὴν μίξιν τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς ἀποπλέουσι. χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα. καὶ προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν.

Ἐν τούτῳ δὲ Κάστωρ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν. καὶ Κάστωρ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἴδα ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ Ἴδας ὑπὸ Πολυδεύκους· καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερήμερον νέμει τὴν ἀθανασίαν. καὶ μετὰ ταῦτα Ἶρις ἀναγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ γεγονότα κατὰ τὸν οἶκον. ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς ἐπ' Ἴλιον στρατείας βουλεύεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος. Νέστωρ δὲ ἐν παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῷ ὡς Ἐπωπεὺς φθείρας τὴν Λύκου θυγατέρα ἐξεπορθήθη, καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδνην. ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα. καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῷ μὴ θέλειν συστρατεύεσθαι ἐφώρασαν, Παλαμήδους ὑποθεμένου τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαντες.

2 *κάσανδρα* Bm^3 E^2 H M^1 Pa Pe 3 *παρὰ*] *περὶ* Bm^3 M^1 Pe 9 *μετὰ*] *μὲ* M^1 11 *αἵρει* Bm^3 E^2 H Pa Pe 12 *ἀπετέλεσεν* Bm^3 H Pa Pe 13 *ἴδας* M 14 *λυγέως* Bm^3 H Pa Pe *βάς* Pa: *βᾶσ* Bm^3 *ὑφαιρόμενοι* Bm^3 H M^1 N Pa *ἐφοράθησαν* E^2 15 *λυγεὺς* Bm^3 Pa Pe 17 *ἀγγέλει* Bm^3 E^2 H N Pa Pe 22 *λύκου* Heyne: *λυκούργου* codd. *οἰδίππουν* Bm^3 Pa Pe 23 *ἡρακλέος* Pa Pe 26 *ἐφόρασαν* Bm^3 M^1 Pa Pe: *ἐφόρεσαν* H *παλλαμίδους* Pa Pe (-λ-)

Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι· καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς. ἔπειτα ἀναχθέντες Τευθρανίᾳ προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθήσας Θερσανδρόν τε τὸν Πολυνείκους κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται. ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμὼν ἐπιπίπτει καὶ διασκεδάννυνται. Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρῳ προσσχὼν γαμεῖ τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηϊδάμειαν. ἔπειτα Τήλεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰᾶται Ἀχιλλεὺς ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ.

Καὶ τὸ δεύτερον ἠθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι Ἀγαμέμνων ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε καὶ τὴν Ἄρτεμιν. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ πλοῦ χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελεύσαντος θύειν τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν ἐπιχειροῦσιν. Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης παρίστησι τῷ βωμῷ.

Ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον. καὶ εὐωχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγεὶς διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνῳ κατελείφθη, καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερον κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα. ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον

2 γένημ (ss. α) Pa Pe : γενημα Bm^3 3 quod ait Bachmann ad Lyc. 202 (ed. 1830), cf. 233, litteram ε in margine cod. Neap. hic appositam esse unde indicatum fuerit quintum Cypriorum librum ab ἔπειτα incipere cum a libro Gargiulli sumptum sit nulla fide nititur (cf. Welcker l. c. p. 505) 4 προσέσχουσι Bm^3 M^1 Pa Pe 5 ἐκβοηθήσας] ἐκ βοηθείας codd. (ἐκβοήθειαν M^1 : ἐκβοηθεῖ N) em. Heyne 8 διασκεδάννυται Pe προσχὼν Bm^3 E^2 H M^1 Pe 11 τοῦτ' ἐπ' Bm^3 M^1 (om. ἐπ') Pa Pe 13 θήραν codd. (θῆραν Bm^3 H) em. Bekker 14 μηνύσασα Bm^3 M^1 Pa 15 χειμόνας Bm^3 Pa Pe 16 τοῦ M^1 Pa θύει Bm^3 Pa Pe 17 αὐτν E^2 : αὐτῇ Bm^3 H M^1 N Pa Pe 23 κατεβλήθη (marg. man. al. κ λήφθη ss. τ) Pe : κατελήθη (ss. β) M^1 : κατελήφθη H Pa (marg. κατεβλήθη) : κατεβλήθη Bm^3 ὕστερος Bm^3 N Pe : ὕστερ (ss. ο) E^2

εἴργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνῄσκει Πρωτεσίλαος ὑφ᾽ Ἕκτορος. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται, καὶ διαπρεσβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ἀπαιτοῦντες. ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα δὴ τειχομαχοῦσιν. ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι καὶ τὰς περιοίκους πόλεις. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἀφροδίτη καὶ Θέτις. εἶτα ἀπονοστεῖν ὡρμημένους τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει. κἄπειτα ἀπελαύνει τὰς Αἰνείου βόας, καὶ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωΐλον φονεύει. Λυκάονά τε Πάτροκλος εἰς Λῆμνον ἀγαγὼν ἀπεμπολᾷ, καὶ ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηΐδα γέρας λαμβάνει, Χρυσηΐδα δὲ Ἀγαμέμνων. ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνατος, καὶ Διὸς βουλὴ ὅπως ἐπικουφίσῃ τοὺς Τρῶας Ἀχιλλέα τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστήσας, καὶ κατάλογος τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχησάντων.

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τὸ δεύτερον

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ Ἰλιὰς Ὁμήρου· μεθ᾽ ἥν ἐστιν Αἰθιόπιδος βιβλία ε̄ Ἀρκτίνου Μιλησίου, περιέχοντα τάδε. Ἀμαζὼν Πενθεσίλεια παραγίνεται Τρωσὶ συμμαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾷσσα δὲ τὸ γένος· καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ Τρῶες αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι

2 κύκνου Pa 5 ἐνταῦθα δὴ om. N 8–10 Ἑλένην . . . Ἀχιλλεὺς om. Bm³ M¹ Pa Pe 8 συνήγαγον N 11 ποθεῖ Bm³ H Pe 12 περιοικίδεων Pa 14 τὴν βρισ. N 15 παλαμίδους Bm³ Pa Pe 16 βουλῆ M¹ ἐπικουφήσῃ M¹ : -ίσει N 21–p. 106. 17 Aethiopidis enarratio. *codex*: U¹ f. 6 r. folia in U¹ discussa ordinavit Heyne

καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως. Μέμνων δὲ ὁ Ἠοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει. καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται, ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει· καὶ τούτῳ μὲν Ἠὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ εἰς τὴν πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσέως ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων Ὀδυσσεῖ καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.

Ἰλιάδος μικρᾶς Δ̄ Λέσχεω

Ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω Μιτυληναίου περιέχοντα τάδε. Ἡ τῶν ὅπλων κρίσις γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς λαμβάνει, Αἴας δ' ἐμμανὴς γενόμενος τήν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμαίνεται καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἕλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώσεως τούτου Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει. ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει· καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου καταικισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. μετὰ δὲ ταῦτα Δηίφοβος Ἑλένην γαμεῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος

18–p. 107. 14 Iliados parvae enarratio. *codex*: U[1] f. 6r.

τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. καὶ οἱ Τρῶες πολιορκοῦνται· καὶ Ἐπειὸς κατ' Ἀθηνᾶς προαίρεσιν τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάζει· Ὀδυσσεύς τε αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Ἴλιον παραγίνεται, καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται, κτείνας τέ τινας τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. ἔπειτα εἰς τὸν δούρειον ἵππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τάς τε σκηνὰς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον ἀνάγονται· οἱ δὲ Τρῶες τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι τόν τε δούρειον ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται, διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὡς νενικηκότες τοὺς Ἕλληνας.

Ἰλίου περσίδος $\bar{\beta}$ Ἀρκτίνου

Ἕπεται δὲ τούτοις Ἰλίου πέρσιδος βιβλία $\bar{\beta}$ Ἀρκτίνου Μιλησίου, περιέχοντα τάδε. ὡς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες βουλεύονται, ὅ,τι χρὴ ποιεῖν· καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηνᾷ ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾷ ἡ τούτων γνώμη. τραπέντες δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται ὡς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέμου. ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τόν τε Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἴδην· καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα.

15–p. 108. 13 Iliu persidos enarratio. *codex*: U[1] f. 6 v.

Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Δηΐφοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Ἰλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον· ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βουλεύονται τὸν Αἴαντα, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασῴζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. ἔπειτα ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. καὶ Ὀδυσσέως Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει. καὶ τὰ λοιπὰ λάφυρα διανέμονται· Δημοφῶν δὲ καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὑρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται.

Νόστων ε̄ Ἀγίου

Συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία ε' Ἀγίου Τροιζηνίου, περιέχοντα τάδε. Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκείαν διασῴζονται· μεθ' οὓς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν νεῶν ἐν τῷ πελάγει. οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα καὶ Πολυποίτην πεζῇ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποπλεόντων Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπιφανὲν πειρᾶται διακωλύειν προλέγον τὰ συμβησόμενα. εἶθ' ὁ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμὼν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέτιδος ὑποθεμένης πεζῇ ποιεῖται τὴν πορείαν· καὶ παραγενόμενος εἰς Θρᾴκην Ὀδυσσέα καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ, καὶ τελευτήσαντα Φοίνικα θάπτει· αὐτὸς δὲ

14–p. 109. 4 Nostorum enarratio. *codex* : U[1] f. 4 r.

εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεῖ. ἔπειτα Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία, καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομιδή.

Τηλεγονίας β̄ Εὐγάμμωνος

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὁμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου, περιέχοντα τάδε. οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται· καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας Νύμφαις εἰς Ἦλιν ἀποπλεῖ ἐπισκεψόμενος τὰ βουκόλια, καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ δῶρόν τε λαμβάνει κρατῆρα, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέαν. ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ῥηθείσας τελεῖ θυσίας. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδίκην βασιλίδα τῶν Θεσπρωτῶν. ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρύγους, Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα τρέπεται, καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθηνᾶ καθίσταται· τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει. μετὰ δὲ τὴν Καλλιδίκης τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται· κἂν τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δ' ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεθίστησιν· ἡ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκῃ δὲ Τηλέμαχος.

5–27 Telegoniae enarratio. *codex*: U[1] f. 4 r. v.

CYCLI POEMATVM FRAGMENTA

Τιτανομαχία

Testimonia

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 9 *τιτανο]μαχιας ουχ ην τελεσις ο μηθυμναιος υ[πεθηκε.* Philo Byblius fr. 2. 28 (F. H. G. iii. 570) *ἔνθεν Ἡσίοδος οἵτε κυκλικοὶ περιηχημένοι θεογονίας καὶ γιγαντομαχίας καὶ τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐνίκησαν τὴν ἀλήθειαν.*

Eumelo adscribunt scholiasta Ap. Rhod. i. 1195 (v. fr. 2), Hyginus ut vid. (fr. 3), Eumelo vel Arctino Athen. 22 C 277 D (v. frr. IV, V).

I. Philodem. de piet. col. 137. 10 = p. 61 Gomperz *ο δε τὴν τι|τανο] μαχιαν γρα|ψας εξ] αιθερος φησ|ιν]* . . . Epimerism. Hom. in *Ἄκμονα* (Anec. Oxon. ed. Cramer i. 75. 13) *Αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.*

II. scholiasta in Ap. Rhod. i. 1165 *Εὔμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν.* inde Eudocia 29. 4, 91. 20.

III. scholiasta Townleianus in Ψ 295 *καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν δὲ γράψας δύο ἄρρενάς φησιν Ἡλίου καὶ δύο θηλείας.* Hyginus Fab. 183 *hi funales sunt mares: foeminae iugariae Bronte, quae nos tonitrua appellamus, Sterope, quae fulgitrua. huic rei auctor est Eumelus Corinthius.*

e libro II

IV. Athenaeus 277 D. Zoilus *οἶδα* inquit *ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὔμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος*

ἢ Ἀρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ δευτέρῳ οὕτως εἴρηκεν·

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ
νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

V. Athenaeus 22 C Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος τὸν Δία ὀρχούμενόν που παράγει λέγων

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

VI. Clemens Alex. Strom. i. c. 15 § 3 Stählin ὁ δὲ Βηρύτιος Ἕρμιππος Χείρωνα τὸν Κένταυρον σοφὸν καλεῖ, ἐφ' οὗ καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας φησὶν ὡς πρῶτος οὗτος

εἴς τε δικαιοσύνην θνητῶν γένος ἤγαγε δείξας
ὅρκους καὶ θυσίας ἱλαρὰς καὶ σχήματ' Ὀλύμπου.

VII. Athenaeus 470 B Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὥρων (F. H. G. iv. 515) ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρώτου εἰπόντος τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος.

VIII. Philodemus de pietat. col. 92. 24–31 = p. 43 Gomperz τας αρπυιας τα μη[λα φ]υλαττειν Ακο[υσιλ]αος, Επιμενιδης δε και τουτο και τας αυτας ειναι ταις Ερινυσιν· ο δε την Τι[τα]νομαχιαν [τα] μεν μηλα φυλατ[τειν . . . . .

locum e Gigantomachia a scholiasta Apollonii Rhod. i. 554 citatum ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας φησὶν ὅτι Κρόνος μεταμορφωθεὶς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ, διόπερ καὶ ἱπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων· τούτου δὲ γυνὴ Χαρικλώ huc rettulerunt editores.

Οἰδιπόδεια

Testimonium

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 11 τ]ην οιδιποδειαν την υπο κιναιθωνος του| . . . τες επων ουσαν ϛχ

Cinaethoni et Iliadem parvam ascripsit Hellanicus (p. 128).

I. Paus. ix. 5. 10 παῖδας δὲ ἐξ αὐτῆς [sc. τῆς Ἰοκάστης]

οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὁμήρῳ χρώμενος ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσείᾳ (λ 271–4)

μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδρείῃσι νόοιο
γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ εἰ δὴ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐπικάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι; ἐξ Εὐρυγανείας δὲ τῆς Ὑπέρφαντος ἐγεγόνεσαν· δηλοῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη ποιήσας ἃ Οἰδιπόδια ὀνομάζουσι.

II. schol. cod. Mon. 560 in Eur. Phoen. 1760 Schwartz: *οἱ τὴν Οἰδιποδίαν γράφοντες,* ⟨*ἄλλος δ'*⟩ *οὐδεὶς οὕτω φησί, περὶ τῆς Σφιγγός*

ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἱμεροέστατον ἄλλων
παῖδα φίλον Κρείοντος ἀμύμονος Αἵμονα δῖον . . .

excidit Sphinx.

Θηβαΐς

Testimonia

Certamen Hom. et Hes. v. 265 *ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ͵ζ* (*ζ* cod.), *ἧς ἡ ἀρχὴ*

Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες,

εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ͵ζ (*ζ* cod.) *ὧν ἡ ἀρχὴ*

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292. 12 . . *τες επων ουσαν ϛχ υποθησομεν θηβαιδα* |

· · · *ν τον μιλησιον λεγουσιν επων οντα θφ*|

Paus. ix. 9. 5 *ἐποιήθη δὲ καὶ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη Θηβαΐς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος* ⟨fr. 6⟩ *ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι. Καλλίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταὐτὰ ἔγνωσαν·*

ἐγὼ δὲ τὴν ποίησιν ταύτην μετά γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσέα ἐπαινῶ μάλιστα.

I. Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες poematis principium; v. Certamen 265 iam laudatum.

II. Athen. 465 E ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὡς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἔκπωμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως

αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἠρᾶτο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν·
ὡς οὔ οἱ πατρώϊ' ἐν ἠθείῃ φιλότητι
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε . . .

Athenaeum exscr. Eust. 1684. 7.

III. schol. Laur. in Soph. O. C. 1375 Papp. τοῦτο ἅπαξ ἅπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην εἴτε ἐξ ὁτουοῦν ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν, ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγενῶς ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ' αὐτῶν δόξας κατολιγωρεῖσθαι· ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως·

II. 1 *αὐτὰρ ὁ διογενὴς πολυνείκης* cit. schol. A Π 57   8 *θεὸν* codd. corr. Meineke   9 *πατρωιαν εἴη φιλότητι* cod. A Athen. corr. Meineke: *ἐνηέι ἐν* Ribbeck, possis et *ἑταιρείῃ* cl. h. Merc. 58   10 *δάσαντο* cod. corr. Hermann

ἰσχίον ὡς ἐνόησε χαμαὶ βάλε εἶπέ τε μῦθον·
ὤμοι ἐγώ, παῖδες μὲν ὀνειδείοντες ἔπεμψαν . . . . .
εὖκτο Διὶ βασιλῆι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἴσω. 4

IV. Paus. viii. 25. 8 ἐπάγονται δὲ ἐξ Ἰλιάδος ἔπη καὶ ἐκ Θηβαΐδος μαρτύριά σφισιν εἶναι τῷ λόγῳ, ἐν μὲν Ἰλιάδι ἐς αὐτὸν Ἀρείονα πεποιῆσθαι [Ψ 346], ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι ὡς Ἄδραστος ἔφευγεν ἐκ Θηβῶν

εἵματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρείονι κυανοχαίτῃ.

αἰνίσσεσθαι οὖν ἐθέλουσι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Ἀρείονι εἶναι πατέρα. schol. A B Ψ 346 ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

V. Pindarus Ol. vi. 15

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαιονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς
αμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι.

schol. cod. Ambros. C 222 inf. ὁ Ἀσκληπιάδης ⟨cf. F. H. G. iii. 299, Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* ii. 19 n. 100⟩ φησὶ ταῦτα εἰληφέναι ἐκ τῆς κυκλικῆς Θηβαΐδος.

VI. Apoll. Biblioth. i. 74 Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἱππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἡσίοδος δὲ κτλ. (fr. 73 R).

VII. Paus. ix. 18. 6 πρὸς δὲ τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφόδικος οὗτος ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Ἀργείους Παρθενοπαῖον τὸν Ταλαοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν, ἐπεὶ τά γε ἐν Θηβαΐδι ἔπη τὰ ἐς τὴν Παρθενοπαίου τελευτὴν Περικλύμενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι.

III. ad v. 2 signum solitum, quod idem ac ζήτει valet, apposuit scriba, fortasse ob ὀνειδείοντες; lacunam statuit Hermann 3 βασιλεῖ cod. corr. Triclinius 4 καταβῆναι cod. corr. Lascaris

EPIGONI

Ἐπίγονοι

Testimonium

Certamen Hom. et Hes. 265 ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα . . . εἶτα Ἐπιγόνους [ἐπειγομένου cod. em. Barnes], ἔπη ,ζ (ζ cod.) ἧς ἡ ἀρχή

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι. Herodoti testimonium vide ad fr. 3. Antimacho poema adscribit schol. Ar. Pac. 1270, v. fr. 1. Teiumne voluit? (quem floruisse ol. vi. 3 tradit Plut. vit. Romul. 12, fr. 2 K).

I. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.
operis principium: v. Certamen iam laudatum. parodia exstat ap. Aristophanem Pac. 1270

ΠΑ. Λ. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡΥ.
παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδων.

ibi schol. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

II. Photius Lex. et Suidas in v. Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαικὰ γεγραφηκότες (γεγραφότες Suid.) ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος (F.H.G. iii. 309)· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δηιόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν (Πρόκνην Suid.), καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ (ἑνικοῦ Phot.) κύκλου.

III. Herod. iv. 32 ἀλλ' Ἡσιόδῳ (fr. 209 R) μέν ἐστι

περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὁμήρῳ ἐν Ἐπιγόνοισι, εἰ δὴ τῷ ἐόντι γε Ὅμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε.

IV. schol. Ap. Rhod. i. 308 *οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασὶν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ Μυκηναίῳ τὸ γένος. καὶ γημαμένη αὐτῷ· τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσῃ· ἐλθοῦσα εἰς Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖ δυσθυμήσασα ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν.*

fortasse ex Epigonis sumpsit Aristophanes et quos post fr. 1 citat versus:

Pac. 1282 ΠΑ. Λ. *ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὐχένας ἵππων*
ἔκλυον ἱδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
1286 *θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι* ΤΡΥ. *ἄσμενοι οἶμαι.*
ΠΑ. Λ. *πύργων δ' ἐξεχέοντο βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.*

de quibus tacet quidem scholiasta, sed idem Certaminis auctor ita 1282, 1283 adhibet (107, 108) ut 1282 Hesiodo adscribat, lecto tamen *δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο* in initio.

CYPRIA

Testimonia

Herodoti ii. 117 v. fr. viii, Athenaei 35 C, 334 B, 682 C v. frr. iv, vi, x, Clementis Alex. Protr. ii. 30. 5 v. fr. v, Strom. vi. 2. 19. 1 v. fr. xxii, Pausaniae iv. 2. 7 v. fr. xiv, x. 26. 1 v. fr. xix, 26. 4 v. fr. xi, 31. 2 v. fr. xviii.

Aelianus Var. Hist. ix. 15 *λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν* [*ὁ Ὅμηρος*] *ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια· καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος* ⟨fr. 265⟩.

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 30 οἱ δ' ἄλλοι [sc. praeter Homerum] περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 ap. Cramer. An. Ox. iv. 315–38 ἕκτον κρίσις ποιημάτων, πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν—ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης.

schol. Clem. Alex. Protrept. 26 Pott ix. 782 Migne Κύπρια ποιήματά εἰσι τὰ τοῦ κύκλου· περιέχει δὲ ἁρπαγὴν Ἑλένης· ὁ δὲ ποιητὴς αὐτῶν ἄδηλος· εἷς γάρ ἐστι τῶν κυκλικῶν. κυκλικοὶ δὲ καλοῦνται ποιηταὶ οἱ τὰ κύκλῳ τῆς Ἰλιάδος ἢ τὰ πρῶτα ἢ τὰ μεταγενέστερα ἐξ αὐτῶν τῶν Ὁμηρικῶν συγγράψαντες. Suidas in Ὅμηρος 29 γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος υἱοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημεν Στασῖνος ὁ Κύπριος. 37 ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια.

Tzetzes Chil. xiii. 636

Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου,
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασῖνος,
Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὁμήρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνῳ.

I. scholl. A, Vind. 61, minn. in A 5 Διὸς βουλὴν] οἱ μὲν τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν, ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεοπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσείᾳ . . . [ξ 327]. ἄλλοι δ' ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον. φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρουμένην ὑπ' ἀνθρώπων πολυπληθίας, μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν δὲ Δία πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι Θηβαικὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον

δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρός φησιν, ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθείρειν. ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῷ τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν καὶ θυγατέρος καλῆς γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησι τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ χρόνου συνέβη κουφισθῆναι τὴν γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίνῳ (*ταρσίνω* Vind. 61) *τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως*

ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
. . . . *βαθυστέρνου πλάτος αἴης.*
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν,
ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
ὄφρα κενώσειεν θανάτου βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

II. voll. Hercul. coll. alt. viii. 105 [*ὁ δὲ τ*]*ὰ Κύπ*[*ρια ποιήσας Ἥ*]*ραι χαρ*[*ιζομένη*]*ν φεύγειν αὐ*[*τοῦ τὸ*]*ν γάμον, Δ*[*ία δὲ ὀμ*]*όσαι χολω*[*θέντ*]*α διότι θνη*[*τῶι συ*]*νοικίσει. κα*[*ὶ παρ' Ἡ*]*σιόδωι* ⟨fr. 80⟩ *δὲ κε*[*ῖται τ*]*ὸ παραπλήσ*[*ιον.*

attulit Reitzenstein *Hermes* xxxv. 73 sq., coll. Apollodor. iii. 168 sq., Apoll. Rhod. iv. 790 sq.

III. schol. A et minn. in Π 140 *προκατεσκεύακε μόνον αὐτῷ τὸ δόρυ σῴζεσθαι διὰ τὸ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον. κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ*

I. Cf. et schol. Eur. Orest. 1641 *ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἠξίωσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βάρος* : sim. schol. cod. Barocc. 162 in A 5 (An. Ox. iv. 405) 1 *πλαζόμενα* codd. corr. Barnes : *λανήμενα πλαζόμενα* J. Nic. Loensis in Gruteri *Lampas sive Fax Artium Liberalium* Francofort. 1605 vi. 401, sc. e glossa codicis alicuius *πλαζόμενα* (ss. *λανήμενα*) 2 *ἐκπάγλως* Schneidewin, *ἐβάρυνε* Boissonade in lacuna *βαρυστέρνου* codd. : *βαθυ-* scholl. min. ed. 1517 3 *ἄλγησε* Vind. 61 4 *κουφίσαι παμβώτορα γαίης ἀνων* A : *παμβότειραν γαίην ἀνθρώπων* Vind. 61 5 *ῥιπίσαι τε* A : *ῥιπίσαι* Vind. 61 (om. *πολέμου*) *ἰλιακοῦ* Vind. 61 6 *θανάτῳ* scholl. min. *οἱ δὲ ἐν τροίᾳ* Vind. 61 scholium codicis Vind. 61 protulit S. in censura operis Duentzerani *Allgemeine Literatur-Zeitung*, Halle u. Leipzig, 1840, p. 516.

III. 2 *αὐτὸ* codd. em. Cobet 3 *γὰρ* om. scholl. min.

θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχεν. φασὶ μὲν Ἀθηνᾶν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια ποιήσαντι.

IV. *e libro primo*

Athen. 682 D ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ Στασῖνος· Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἁλικαρνασσοῦ ⟨F. H. G. ii 444⟩ Κύπρια Ἁλικαρνασσέως δὲ αὐτὰ εἶναί φησι ποιήματα· λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ α' οὑτωσί·

εἵματα μὲν χροὶ ἕστο τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι,
οἷα φοροῦσ' Ὧραι, ἔν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ
ἔν τε ἴῳ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ
ἡδέι νεκταρέῳ, ἔν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσι
ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόου·
δ' οἷ' Ἀφροδίτη
ὥραις παντοίαις τεθυωμένα εἵματα ἕστο.

V. pergit Athenaeus 682 F οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται δι' ὧν λέγει

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδὴς Ἀφροδίτη . . .
πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,

III. 6 μὲν] δὲ scholl. min. Ἀθηνᾶν μὲν scholl. min. 7 ἀρίστευε scholl. min. 9 πεποιηκότι scholl. min.

IV. impugnavit Demodamas eos qui e Cypriorum titulo poetam comprobabant Cyprium, velut e Naupactiis carminibus Naupactium alii (Paus. x. 38. 11). Κυπρία ante Ἁλ. scripsit Hecker : ad sensum quidem μὲν post Κύπρια suppleas 1 ἱμάτια cod. em. Canter χροιᾶς τότε οἱ cod. em. Meineke 6 ἄνθεσι et καλλιρρόου dubia : καὶ λειρίου Meineke 7 δ' οια cod. : τοῖ' Meineke : δῖ' Casaubon lac. stat. Köchly

V. lacunam post v. 1 pos. Meineke

Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῇ Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ᾽ ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης.

VI. Clemens Alex. Protrept. ii. 30. 5 Stählin *προσίτω δὲ καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας*

Κάστωρ μὲν θνητός, θανάτου δέ οἱ αἶσα πέπρωται,
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀθάνατος Πολυδεύκης, ὄζος Ἄρηος.

VII. Athen. 334 B *οὐ λανθάνει δέ με . . . καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἐστιν ἢ Στασῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων·*

τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε θαῦμα βροτοῖσι . . .
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆϊ τέκε κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης·
φεῦγε γάρ, οὐδ᾽ ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι
πατρὶ Διὶ Κρονίωνι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεῦγε, Ζεὺς δ᾽ ἐδίωκε· λαβεῖν δ᾽ ἐλιλαίετο θυμῷ·
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθύϊ εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
ἄλλοτ᾽ ἀν᾽ ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ᾽ ἀν᾽ ἤπειρον πολυβώλακα· γίγνετο δ᾽ αἰεὶ
θηρί᾽, ὅσ᾽ ἤπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

VIII. Paus. iii. 16. 1 *πλησίον δὲ Ἱλαείρας καὶ Φοίβης ἐστὶν ἱερόν· ὁ δὲ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια θυγατέρας αὐτὰς Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι.*

cf. Steph. in Ar. Rhet. ii. 23 (p. 306 Rabe) *Τυνδάρεως καὶ Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος ἀδελφοί. ὁ δὲ Λεύκιππος εἶχε θυγατέρας δύο, Φοίβην καὶ Ἱλάειραν, ἃς οἱ Διόσκουροι ἔτι παρθένους οὔσας ἐξήρπασαν· εἰ γοῦν μὴ οἱ Τυνδαρίδαι πρῶτοι περὶ τὰς ἐξαδέλφας αὐτῶν ἐμάνησαν οὐδ᾽ ἂν Ἀλέξανδρος περὶ τὴν αὐτῶν ἀδελφήν. οὕτως ἐν τῷ*

VII. 1 *τοῖς* cod. em. Meineke. lacunam stat. Welcker

γάμμα ⟨sc. ad Iliadis Γ⟩ *τὸ λεξικὸν τὸ Ὁμηρικὸν λέγει, εἰ καὶ ὁ Λυκόφρων* ⟨546 sqq.⟩ *ἄλλως λέγει περί τε τούτων καὶ περὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως υἱῶν Ἴδα καὶ Λυγκέως.*

cf. scholl. in Γ 243.

IX. Schol. Eur. Andr. 898 *Λυσίμαχος* ⟨fr. 18 F. H. G. iii. 340⟩ *καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικόστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας Πλεισθένην φησί, μεθ' οὗ εἰς Κύπρον ἀφῖχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἀλεξάνδρῳ Ἄγανον.*

X. scholl. A minn. ad Γ 242 *Ἑλένη ἁρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορεῦσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται· διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἄφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφίδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀθήνας* (*ἀφίδνας* sch. min.). *ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις* ⟨fr. 10 F. H. G. iii. 118⟩ *ἢ τοῖς* [*ἤτοι* sch. minn.] *κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ* ⟨deest apud P. L. G. iii⟩.

ἡ ἱστορία παρὰ κυκλικοῖς sola habet cod. Leidensis Voss. 64 teste Valckenaerio. *τελαμωνίοις* pro *πολεμωνίοις* cod. Vat. 915 auctore Baumeistero Philol. xi. 1856. 168.

XI. schol. Pind. Nem. x. 114 *ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἥμενον, ἀκολούθως τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένῃ ἱστορίᾳ. ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυὶ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως· τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ καὶ Ἀπολλόδωρος* ⟨Bibl. iii. 136⟩ *κατηκολούθησε. πρὸς οὕς φησι Δίδυμος ἀμφοτέρων ὑπὸ τῇ δρυὶ λοχώντων τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους μόνον ὁ Λυγκεὺς τὸν Κάστορα εἶδε. μήποτε οὖν δεῖ φησὶν ἀναγινώσκειν τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν ὀξυτόνως ἡμένος ἢ διὰ τοῦ ω̃ς ἡμένως, ἵνα κατ' ἀμφοῖν ἀκούηται. ὁ δὲ Λυγκεὺς δρυὸς ἐν*

στελέχει ἡμένος ἀντὶ τοῦ ἡμένους δηλονότι τοὺς Διοσκούρους, ὡς ἀελλόπος καὶ τρίπος, οὐχ ἕδος ἐστι γεραιέ, ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕδους ⟨Λ 648⟩. *παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια γράψαντα οὕτω λέγοντα·*

αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Ταΰγετον προσέβαινε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς.
ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντλίδου Πέλοπος, τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος ἥρως
δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα·
νύξε δ' ἄρ' [*ἄγχι στὰς* . . .

XII. Herod. ii. 117 *κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τοῦτο τὸ χωρίον* [Z 289 sqq. δ 227 sqq. 351 sq.] *οὐκ ἥκιστα ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι ἀλλ' ἄλλου τινός. ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπίκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων Ἑλένην, εὐαέι τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι* [Z l.c.] *λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν.* vide Eust. 643. 1–5.

XIII. Athen. 35 C

οἶνόν τοι Μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας

ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής, ὅστις ἂν εἴη. eadem Suidas in *Οἶνος* (*ὁ δὲ Κύπριός φησι ποιητής*), Eust. 1623. 44. Theognis 883 *τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας.*

XIV. Paus. x. 26. 4 *τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὅμηρος*

XI. vv. 1–6 hab. et Tzetzes in Lycophr. 511 (*τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει*), Chiliad. ii. 711 4 *ὄμβριμος* pro *κύδιμος* Tzetz. Chil. 5 *δεινοῖς* om. schol. Pind. (*εἰν* ed scholl. Romana 1515) 7 *νύξε δ' ἄρ'* om. Tzetzes. *ἄγχι στὰς* ex *ἀγχίστωρ*, quod pro vulgato *ὁ κάστωρ* in scholio quod insequitur dat ed. Romana, Heyne. cf. et Philodem. de piet. col. 34 C *καστο|ρα δ]ε υπο ειδα του | αφαρ]εω κατηκ|οντισθαι γεγρα[φεν* . . .
. . . .

μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἁπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει· τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν . . . . ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικίᾳ ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο.

XV. schol. Laur. in Soph. El. 157 ἢ Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ὡς ὁ τὰ Κύπρια δ′ φησίν, Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν.

εἰρηκότι ζῆν Laur. 2725 | τρεῖς τὰς Lascaris | δ′] διαφόρους perperam Elmsley : tres Homerus, quattuor filias Agamemnoni imputat Stasinus, scilicet et Iphigeniam et Iphianassam.

XVI. *Les Papyrus Grecs du Musée du Louvre*, Paris 1866, papyrus II. col. 11. v. 27 εἰ Ἀγαμέμνων οὕτως ἔφασκεν

οὐκ ἐφάμην Ἀχιλῆι χολωσέμεν ἄλκιμον ἦτορ
ὧδε μάλ' ἐκπάγλως, ἐπειὴ μάλα μοι φίλος ἦεν (ηην pap.)

ἀξίωμα ἐστίν.

Cypriis versus attribuit Letronne (*Journal des Savants*, 1838, p. 322), fortasse recte, opus rhetoricum Chrysippo Bergk.

XVII. Paus. iv. 2. 7 Λυγκέως μὲν δὴ παῖδα οὐκ ἴσμεν γενόμενον, Ἴδα δὲ Κλεοπάτραν θυγατέρα ἐκ Μαρπήσσης ἣ Μελεάγρῳ συνῴκησεν. ὁ δὲ τὰ ἔπη ποιήσας τὰ Κύπρια Πρωτεσιλάου φησίν, ὃς ὅτε κατὰ τὴν Τρῳάδα ἔσχον Ἕλληνες ἀποβῆναι πρῶτος ἐτόλμησε, Πρωτεσιλάου τούτου τὴν γυναῖκα Πολυδώραν μὲν τὸ ὄνομα, θυγατέρα δὲ Μελεάγρου φησὶν εἶναι τοῦ Οἰνέως.

XVIII. schol. T in Π 57 πόλιν εὐτείχεα πέρσας Achilles unde Briseida cepit] τὴν Πήδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί, αὐτὸς δὲ Λυρνησσόν ⟨B 690⟩.

XIX. Eust. 119. 4 in A 366 ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη, οὔτε καταφυγοῦσα ἐκεῖ, οὔτ' ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολῖτις ἤτοι συμπολῖτις Ἀνδρομάχης οὖσα. unde Cypriorum nomen Eustathius traxerit ignotum. schol. A minn. in v. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι

καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολιχνίου ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστέρᾳ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυηκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον.

XX. schol. Lycophr. 570 Scheer Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ. ταύτῃ ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος δὲ ὁ Στάφυλος ἔβαλεν αὐτὴν εἰς λάρνακα καὶ ἀφῆκε κατὰ τὴν θάλασσαν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ καὶ ἐγέννησεν αὐτόθι περί τι ἄντρον παῖδα, ὃν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνιαθῆναι αὐτὴν δι' αὐτόν· τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς γήμας Δωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλονται σπέρμα λαμβάνειν. Φερεκύδης ⟨F. H. G. i. 94⟩ δέ φησιν ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τραφήσεσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι.

XXI. Paus. x. 31. 2 Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προελθόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν, Διομήδην δὲ τὸν ἀποκτείναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσέα ἐπιλεξάμενος ἐν ἔπεσιν οἶδα τοῖς Κυπρίοις.

XXII. Paus. x. 26. 1 Λέσχεως ⟨fr. 19⟩ δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνείᾳ.

XXIII. Plato *Euthyphr.* 12 A λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας

Ζῆνα δὲ τόν θ' ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς.

ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. scholiasta ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. schol. Soph. Aj. 1074 καὶ Ἐπίχαρμός φησιν ⟨fr. 58 Lor. 221 Kaibel⟩

ἔνθα δέος ἐνταῦθα καὶ αἰδώς.

XXIII. 1 τὸν ῥέξαντα Stob. Apost., marg. cod. Plat. Ven. 184

sine auctoris nomine ἵνα—αἰδώς adferunt Plut. Cleom. 9, schol. B 7 Ω 435, Apostolius ix. 6, x. 50, Diogen. v. 30 (om. γάρ). Platonem exscripsit Stob. Flor. 31. 18.

XXIV. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως c. 9 Lehrs, ii. 914. 15 Lentz καὶ ἡ νῆσος ἰδίως ἐν Ὠκεανῷ Γοργόνων οἰκητήριον οὖσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια φησί

τῷ δ' ὑποκυσαμένη τέκε Γοργόνας αἰνὰ πέλωρα,
αἳ Σαρπηδόνα ναῖον ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
νῆσον πετρήεσσαν. 3

XXV. Clem. Alex. Strom. VI. ii. 19. 1 πάλιν Στασίνου εἰπόντος

νήπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει.

ut παροιμίαν versum citat Ar. Rhet. i. 15 ii. 21; cit. et Polybius xxiii. 10. 10 Hultsch, Suidas in Νήπιος, Φίλιππος ὁ Μακεδών, Arsenius Viol. v. 366 qui omnes κτείνας pro κτείνων. | παῖδας] υἱοὺς Polyb. Suid. ἀπολείπει Suid. altero loco. Arctino versum adscribebant Müller et Welcker.

XXVI. schol. Eur. Hec. 41 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα] ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἴβυκος ⟨fr. 36⟩· ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἁλώσει τραυματισθεῖσαν, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει.

de Polyxena agitur cuius fatum cantasse Cypriorum poetam evincit Förster *Hermes* xviii. 475. Γλαῦκος ἐν τῇ προηγήσει citatur in alio in eundem versum scholio: per eum videtur scholiasta Cypria cognosse: qui idemne ac Glaucus Rheginus ⟨F. H. G. ii. 23⟩ sit necne nescimus.

AETHIOPIS ARCTINI

Testimonia

Suidas: Ἀρκτῖνος Τήλεω τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου ⟨F. H. G. iv. 314⟩, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν.

Eusebius, Chronicon: Ol. i Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐπὶ πολὺ ἤκμαζεν.

XXIV. 1 δεινὰ cod. corr. Dindorf 2 καὶ cod.: αἳ Heinrichsen

Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2 παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητὴς Ἀρκτῖνος (cf. p. 137).

C. I. Ital. et Sicil. 1284 αι[θ]ιοπις κατα αρκτινον τον μιλησιον

inter personarum nomina ποδαρ]κης πενθεσιλεια αχιλλευς αχιλλευς θερσιτης αχιλλευς μεμνων αντιλοχος αχιλλευς αιας οδυσσευς αχιλλεως σωμα μουσα θετις αχιλλ[ ] αιας [μανι]ωδης.

ib. 1285 *argumentum* πενθεσιλη αμαζων παραγινεται αχιλλευς πενθεσιληαν αποκτεινει μεμνων αντιλοχον αποκτεινει αχιλλευς μεμνονα αποκτεινει εν ταις σκαιαις πυλαις αχιλλευς υπο [. . . . . .

et Arctino et Eumelo adscribit Titanomachiam (fr. 4) Athenaeus 277 D.

I. schol. T Ω 804 τινὲς γράφουσιν

ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζὼν
Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνοιο.

his versibus incepisse Aethiopidem ut veri simile sit ita incertum est. Cf. Hesiodeae Theogoniae finem.

II. schol. Pind. Isthm. iii. 53 ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκάν] . . τὸ δὲ ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ τριχῶς νοεῖται· ἢ γὰρ τὴν ὀψίαν τῆς ἡμέρας . . ., ἢ κατὰ τὸ ὀψὲ τῆς νυκτὸς . . ., ἢ τὸ πρὸς ἕω . . ., τοῖς δὲ τὸν ὄρθρον ἀκούουσι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας συνᾴδει· ὁ γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα γράφων περὶ τὸν ὄρθρον φησὶ τὸν Αἴαντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

Propertius ii. 13. 45

nam quo tam dubiae servetur spiritus horae?
  Nestoris est visus post tria saecla cinis.
cui tamen si longae minuisset fata senectae
  Gallicus Iliacis miles in aggeribus,
non ille Antilochi vidisset corpus humari
  diceret aut o mors, cur mihi sera venis?

Iuvenalis Sat. x. 246

rex Pylius magno si quidquam credis Homero
exemplum vitae fuit a cornice secundae.
felix nimirum qui tot per saecula mortem
distulit atque suos iam dextra computat annos
quique novum totiens mustum bibit. oro parumper
attendas quantum de legibus ipse queratur
fatorum et nimio de stamine cum videt acris
Antilochi barbam ardentem, cum quaerit ab omni
quisquis adest socius cur haec in tempora duret,
quod facinus dignum tam longo admiserit aevo.

haec ex Arctino, seu recta seu obliqua via, videntur provenisse.

ILIAS PARVA

Testimonia

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 37 *οἱ δ' ἄλλοι* [sc. praeter Homerum] *περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες.*

Κύπρια pro *κυπρικὰ* Reiz.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1284 (Tabula Iliaca)

ιλιας η μικρα λεγομενη κατα λεσχην πυρραιον
argumentum :

. . . *ευρυπυλος νεοπτολεμος οδυσσευς διομηδης παλ[λ]ας δουρηος ιππος τρωιαδες και φρυγες αναγουσι τον ιππον πριαμος σινων κασσανδρα σκαια πυλη.*

Clemens Alex. Strom. i. c. 21. 131. 6 *ναὶ μὴν καὶ Τέρπανδρον ἀρχαΐζουσί τινες. Ἑλλάνικος* ⟨F. H. G. i. 61⟩ *γοῦν ἱστορεῖ τοῦτον κατὰ Μίδαν γεγονέναι, Φανίας* ⟨F. H. G. ii. 299⟩ *δὲ πρὸ Τερπάνδρου τιθεὶς Λέσχην τὸν Λέσβιον*

Ἀρχιλόχου νεώτερον φέρει τὸν Τέρπανδρον, διημιλλῆσθαι δὲ τὸν Λέσχην Ἀρκτίνῳ καὶ νενικηκέναι. Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς ⟨F. H. G. i. 43⟩ περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα.

schol. Eur. Troad. 822 τὸν Γανυμήδην καθ' Ὅμηρον Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκαιέα φασίν, οἱ δὲ Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον ὡς Ἑλλάνικος ⟨omissum F. H. G. i. 61⟩, οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον.

Ἑλλάνικος G. Hermann, cod. μελάνικος.

hinc Tzetzes Exeg. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 45 Ἰλιὰς ἡ παροῦσα ποίησις ἐπιγέγραπται—Ὁμήρου δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μικρῶν Ἰλιάδων. καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος, Κιναίθων τέ τις Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Διόδωρος, Τρυφιόδωρός τε καὶ Κόιντος ὁ Σμυρναῖος καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν.

vit. Hom. Herodotea c. 15 ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήγυος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὁμήρου τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἕτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν εἰ θέλοι ἅ γε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεί. τῷ δ' Ὁμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον
ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος (fr. 1)

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἄλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείῃ εἶχε τὸν Ὅμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδη θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο.

Leschae poema adscribunt schol. Pind. Nem. vi. 85 (fr. v), schol. Lycophr. 344 (fr. xii) 1268 (fr. xix), schol. Ar. Lysistr. 155 (fr. xvii) constanter Pausanias (frr. xiii, xiv, xv, xvi, xviii, xix, xx): Thestoridae, Diodoro alii, Cinaethoni Hellanicus (v. supra): patriam oppidum Pyrrham perhibent Pausanias, Tabula Iliaca, schol. Ar. frustulum illud adicimus ἤρετο πρῶτον τὸν Λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος auctoris ignoti ap. Suidam in κρηπιδούμενος.

I. vit. Hom. Herodotea c. 16 (v. supra) διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον
ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος.

II. schol. Aristophanis Eq. 1056:

ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὅ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεῦσαι τοῖς Ἕλλησι πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Τρώων, ὠτακουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας, ὧν τὴν μὲν λέγειν ὡς ὁ Αἴας πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως, διερχομένην οὕτως

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηιοτῆτος
ἥρω Πηλείδην οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς,

τὴν δ' ἑτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοίᾳ

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεῦδος;

τοῦτο δὲ ἵνα δείξῃ ὡς Δημοσθένους οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ κατόρθωμα. Ἄλλως· τοῦτο ἐκ κύκλου ἀφείλκυσται. λέ-

γεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρῳάδων κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσέα. λέγεται δὲ ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

Aristophanis locus quem e cyclo detractum testatur scholiasta alter hic est:

Eq. 1056

καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.

versum priorem citat Plut. de Alex. magn. fort. ii. c. 5 = 337 E.

III. Porphyrius ap. Eust. 285. 34 (*ἱστορεῖ δὲ ὁ Πορφύριος*) *καὶ ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ μηδὲ καυθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα, τεθῆναι δὲ οὕτως ἐν σορῷ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως.* haec e Porphyrii Paralipomenis derivasse demonstravit Schrader *Hermes* xiv. 231 sqq.

IV. schol. T Eust. T 326 *τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος, ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα* (*γράψας* add. Eust.)*ἀναζευγνύντα αὐτὸν ἀπὸ Τηλέφου προσορμισθῆναι ἐκεῖ·*

Πηλείδην δ' Ἀχιλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα,
ἔνθα γ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἵκετο νυκτὸς ἐκείνης.

V. schol. T Π 142 *οἱ δὲ πλάττονται λέγοντες ὡς Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρωνος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς* [sc. *τῆς μελίης*], *Ἀχιλλεὺς δὲ παρὰ Πηλέως, ὁ δὲ οὐδένα ἐδίδαξεν. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος ποιητὴς*

ἀμφὶ δὲ πόρκης
χρύσεος ἀστράπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος αἰχμή.

schol. Pind. Nem. vi. 85 *μετάγουσι δὲ τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς Λέσχου μικρᾶς Ἰλιάδος λέγοντος οὕτως·* [eadem].

IV. v. 1 solum habent schol. B et cod. Par. 2679 in An. Par. iii. 26
1 *οὔρωνδε* T pro *σκῦρόνδε*

V. 1 *πόρκις* schol. Pind. 2 *αὐτῶν* T : *αὐτὸ* schol. Pind. *δίκρος αἰχμῆς* T : *δίκροος δίη* schol. Pind. corr. Heyne : *ἄρδις* Scaliger

VI. schol. Eur. Troad. 822 Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι . . . [v. supra]· φησὶ δὲ οὕτως·

ἄμπελον ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα
χρυσείοις φύλλοισιν ἀγανοῖσιν κομόωσαν
βότρυσί θ' οὓς Ἥφαιστος ἐπασκήσας Διὶ πατρὶ
δῶχ', ὁ δὲ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί. 4

schol. Eur. Orest. 1391 τινὲς δὲ οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγεται· [eadem].

VII. Paus. iii. 26. 9 Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

VIII. schol. Lycophr. Alex. 780 ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ τρωθῆναι τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Θόαντος ὅτε εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο.

IX. Hesychius Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος ⟨F. H. G. ii. 320⟩ μέν φησι Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινὰς καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι. narrant rem schol. Plat. Rep. 493 D, Eust. 822. 18, Zenob. prov. iii. 8, Conon ap. Phot. Bibl. 228.

X. Homerus δ 285

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη. 5

VI. 2 χρυσείην schol. Or. ἀγανοῖσι nondum sanatum 3 Διὶ πατρὶ δῶχ' ὁ δὲ] πατρὶ δῶκεν αὐτὰρ ὁ schol. Or. de re cf. schol. λ 521 Ptol. Heph. 152 b 8, Dict. Cret. iv. 14, schol. Iuvenalis vi. 655

schol. H[3] et partim M[4] ad loc. Ἀρίσταρχος τοὺς ε´ (δύο H[3] M[4] corr. Porson) ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής—ὁ Ἄντικλος ἐκ τοῦ κύκλου. οὐκ ἐφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις. huc rettulit Welcker, Arctino adscripsit Müller.

XI. Homerus δ 247

ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκε
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

scholl. ὁ κυκλικὸς τὸ δέκτῃ ὀνοματικῶς ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσέα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι, ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς νηυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτῃ μὲν ἐπαίτῃ.

cf. et familias codicum Od. *f p* vocem ut propriam notantes. collato fr. x cyclicum pro Lesche habeas.

XII. schol. Eur. Hec. 910 Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν ⟨Scrr. rerum Alex. magn. fr. 15 Müller⟩ οὕτως γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαργηλιῶνος μηνός, ὡς μέν τινες τῶν ἱστορικῶν, ιβ' ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, η' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν ἡνίκα

νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλῃ δ' οὔ. cf. Plut. Camill. 19.

Clem. Alex. i. 21. 104. 1 κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἴλιον ἑάλω . . . Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος ⟨F. H. G. iii. 26⟩, Ἀγίας ⟨ib. iv. 292⟩ δὲ καὶ Δερκύλος ἐν τῇ τρίτῃ ⟨ib. iv. 387⟩ μηνὸς Πανήμου ὀγδόῃ φθίνοντος. Ἑλλάνικος γὰρ δωδεκάτῃ Θαργηλιῶνος μηνός ⟨F. H. G. i. 65⟩, καί τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως πληθυούσης σελήνης·

νὺξ μὲν ἔην

φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς

μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.

ἕτεροι δὲ Σκιροφοριῶνος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

unde Euseb. Praep. Evan. x. 12. v. 498 B 6.

schol. Lycophr. 344 Eudocia 38 Fl. ὁ Σίνων ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν ὡς ὁ Λέσχης φησὶν ἡνίκα [eadem quae schol. Eur. sed λαμπρή]. versum in suos recipit Tzetzes Posthom. 720, 773 (δ' ἄρ' ἔην μέσση λαμπρὴ—σελήνη).

XIII. Paus. x. 25. 5 πλησίον δὲ τοῦ Ἑλένου Μέγης ἐστί· τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ Λέσχεως ὁ Αἰσχυλίνου Πυρραῖος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησε· τρωθῆναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον ἣν ἐν τῇ νυκτὶ ἐμαχέσαντο οἱ Τρῶες ὑπὸ Ἀδμήτου φησὶ τοῦ Αὐγείου. γέγραπται δὲ καὶ Λυκομήδης παρὰ τὸν Μέγητα ὁ Κρέοντος, ἔχων τραῦμα ἐπὶ τῷ καρπῷ· Λέσχεως δ' οὕτω φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἀγήνορος τρωθῆναι. δῆλα οὖν ὡς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ Πολύγνωτος ἔγραψεν οὕτω τὰ ἕλκη σφίσιν εἰ μὴ ἐπελέξατο τὴν ποίησιν τοῦ Λέσχεω.

XIV. Paus. x. 26. 7 Ὅμηρος μέν γε ἐδήλωσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ ὡς Ἑλικάονι ἡ Λαοδίκη συνοικοίη τῷ Ἀντήνορος· Λέσχεως δὲ τετρωμένον τὸν Ἑλικάονα ἐν τῇ νυκτομαχίᾳ γνωρισθῆναί τε ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης φησίν.

XV. Paus. x. 26. 4 οὗτος μὲν δὴ [sc. ὁ Ἔλασος] ὀλίγον ἐμπνέοντι ἔτι εἴκασται. Ἀστύνοον δέ, οὗ δὴ ἐποιήσατο καὶ Λέσχεως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει.

XIII. 3 λέσχεως] λέσχης 'P[1] y' (Spiro) αἰσχυλίνου corr. Dind. ex αἰσχυλήνου 10 λέσχεω] λέσχεως 'P[1] y[2]'

XVI. Paus. x. 27. 1 *νεκροὶ δὲ ὁ μὲν γυμνὸς Πῆλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῶτόν ἐστιν ἐρριμμένος, ὑπὸ δὲ τὸν Πῆλιν Ἠιονεύς τε κεῖται καὶ Ἄδμητος ἐνδεδυκότες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐτῶν Λέσχεως Ἠιονέα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φιλοκτήτου φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἄδμητον . . . ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν . . . Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις. ἐς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι* ⟨fr. 19⟩ *ἐποίησεν ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι· Ἀξίονα δὲ παῖδα εἶναι Πριάμου Λέσχεως καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Εὐαίμονός φησι. τοῦ Ἀγήνορος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος αὐτόχειρ ἐστί.*

Coroebum a Diomede interfectum esse docet et papyrus Rylands xxii. 5.

XVII. Aristoph. Lys. 155

ΛΑΜ. *ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα*
γυμνᾶς παραυιδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.

schol. *ἡ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ* ⟨fr. 35⟩· *τὰ δ' αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι· καὶ Εὐριπίδης* ⟨Androm. 628⟩. schol. Vesp. 714 Leschen omittit.

XVIII. Paus. x. 25. 8 *Λέσχεως δὲ εἰς τὴν Αἴθραν ἐποίησεν ἡνίκα ἡλίσκετο Ἴλιον ὑπεξελθοῦσαν ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτῆσαι Δημοφῶν αὐτήν. ὁ δ' ἐκείνῳ μὲν ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσειν δὲ οὐ πρότερον ἔφη πρὶν Ἑλένην πεῖσαι· ἀποστείλαντι δὲ αὐτῷ κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν.*

XIX. schol. Lycophr. Alex. 1268 *Λέσχης δ' ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους*

φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα· φησὶ δὲ οὕτω·

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐυπλοκάμοιο τιθήνης
ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἐκ δ' ἕλεν Ἀνδρομάχην, ἠύζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος, ἥν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμεναι γέρας ἀνδρί,
αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Paus. x. 25. 9 γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχη καὶ ὁ παῖς οἱ προσέστηκεν ἑλόμενος τοῦ μαστοῦ· τούτῳ Λέσχεως ῥιφθέντι ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευτήν, οὐ μὴν ὑπὸ δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα ἐθελῆσαι γενέσθαι.

XX. Paus. x. 26. 1 ἐπὶ δὲ τῇ Κρεούσῃ λέγουσιν ὡς ἡ θεῶν μήτηρ καὶ Ἀφροδίτη δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν ἐρρύσαντο, εἶναι γὰρ δὴ καὶ Αἰνείου τὴν Κρέουσαν γυναῖκα· Λέσχεως δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια ⟨fr. 19⟩ διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνείᾳ. γεγραμμέναι δὲ ἐπὶ κλίνης ὑπὲρ ταύτας Δηινόμη τε καὶ Μητιόχη καὶ Πεισίς ἐστι καὶ Κλεοδίκη. τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένῃ μικρᾷ μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηινόμης.

XXI. schol. Lycophr. Alex. 1232 ὕστερον δὲ τῆς Τροίας πορθουμένης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων ὁ αὐτὸς Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν

XIX. 6–11 Simmiae ἐν τῇ Γοργόνι tribuit schol. Eur. Andr. 14, cf. Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* i. 179, 180 n. 34

Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς οἰκεῖ πρῶτον τὰς περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακεδονικὰς πλησίον Κισσίου ὄρους κειμένας, τὸ δὲ Ῥαίκηλον ἀπὸ τούτου Αἶνος ἐκλήθη.

et haec fortasse Simmiae communia erant: cf. ad fr. 19.

XXII. Apollodor. epit. 5. 14 Wagner ὕστερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῷ ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. οὗτος ἐπὶ τῶν Ἴδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον, ἔνδοθεν δὲ εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεῳγμένον. εἰς τοῦτο Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς ἀρίστους, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησὶ τρισχιλίους.

XXIII. Plutarchus conv. sept. sap. c. 10 = 153 F ἀκούομεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς Χαλκίδα τῶν τότε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνῆλθον· ἦν δὲ ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ πολλὰ πράγματα παρασχὼν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Ληλάντου μάχαις ἔπεσεν, ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὴν καὶ δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ' αἰδοῦς τοῖς κρίνουσι παρεῖχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας ἐρωτήσεις καὶ προὔβαλ' ὁ μέν, ὥς φησι Λέσχης,

μοῦσά μοι ἔννεπε κεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε
μήτ' ἔσται μετόπισθεν,

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσίοδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος

ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεὶς τοῦ τρίποδος τυχεῖν.

non est cur cum Goettlingio Welckero ceteris alterum fingamus Leschen, siquidem Cynaethus se versibus venditat hymn. Apoll. 166 sqq., Theogoniae auctor Hesiodum nominat v. 22, Hesiodus de se ipso verba facit Opp. 633, 650 sqq., victoriam cantat fr. 265.

Ἰλίου πέρσις

Testimonia

C. I. Ital. et Sicil. 1285. ii. in pag. altera (p. 336):

νεοπτολεμος α]π[οκ]τεινει πριαμον και αγηνορα πολυποιτης

εχειον θρασ[υ]μηδης νι[κ]αινετον φιλοκτητης διοπιθην διο . . .

argumentum certe Iliu persidos, sed utrum Arctini an Stesichori fuerit disputatur.

scripsit et Sacadas Argivus Iliu persida, P. L. G. iii. 203. huiusce poematis auctorem Arctinum perhibent praeter Proculum scholiasta homericus diserte, minus certe Dionysius et Diomedes.

I. Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἱεροῖς ἀρχαίοις εἴδωλα τῶν θεῶν τούτων ἐθεασάμεθα, καὶ ἐν ἅπασι νεανίσκοι δύο στρατιωτικὰ σχήματα ἔχοντες φαίνονται. ὁρᾶν μὲν δὴ ταῦτα ἔξεστιν, ἀκούειν δὲ καὶ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἃ Καλλίστρατός τε ὁ περὶ Σαμοθρᾴκης συνταξάμενος ἱστορεῖ ⟨F. H. G. iv. 355⟩ *καὶ Σάτυρος ὁ τοὺς ἀρχαίους μύθους συναγαγὼν* ⟨ib. iii. 165⟩ *καὶ ἄλλοι συχνοί, παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητὴς Ἀρκτῖνος. λέγουσι γοῦν ὧδε· Χρύσην τὴν Πάλλαντος θυγατέρα γημαμένην Δαρδάνῳ τά τε Παλλάδια καὶ τὰ ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν διδαχθεῖσαν αὐτῶν τὰς τελετάς. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐπομβρίαν φεύγοντες Ἀρκάδες Πελοπόννησον μὲν ἐξέλιπον, ἐν δὲ τῇ Θρᾳκίᾳ νήσῳ τοὺς βίους ἱδρύσαντο, κατασκευάσαι τὸν Δάρδανον ἐνταῦθα τῶν θεῶν τούτων ἱερὸν ἀρρήτους τοῖς ἄλλοις ποιοῦντα τὰς ἰδίους αὐτῶν ὀνομασίας καὶ τὰς τελετὰς αὐτοῖς τὰς καὶ εἰς τόδε χρόνου γινομένας ὑπὸ Σαμοθρᾴκων ἐπιτελεῖν. ὡς δὲ μετῆγε τοῦ λεὼ τὴν πλείω μοῖραν εἰς τὴν Ἀσίαν, τὰ μὲν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰς τελετὰς τοῖς ὑπομείνασιν ἐν τῇ νήσῳ καταλιπεῖν· τὰ δὲ Παλλάδια καὶ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας κατασκευασάμενον ἀγαγέσθαι*

μετ' αὐτοῦ. διαμαντευόμενον δὲ περὶ τῆς οἰκήσεως τά τε ἄλλα μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς φυλακῆς τόνδε τὸν χρησμὸν λαβεῖν·

εἰς πόλιν ἣν κτίζῃσθα θεοῖς σέβας ἄφθιτον αἰεὶ
θεῖναι καὶ φυλακαῖς τε σέβειν θυσίαις τε χοροῖς τε.
ἔστ' ἂν γὰρ τάδε σεμνὰ καθ' ὑμετέρην χθόνα μίμνῃ
δῶρα Διὸς κούρης ἀλόχῳ σέθεν ἡ δὲ πόλις σοι
ἔσται ἀπόρθητος τὸν ἀεὶ χρόνον ἤματα πάντα.

69. *Δάρδανον μὲν ἐν τῇ κτισθείσῃ τε ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὀνομασίας ὁμοίας τυχούσῃ πόλει τὰ ἕδη καταλιπεῖν, Ἰλίου δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ συνοικισθέντος ἐκεῖσε μετενεχθῆναι πρὸς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ τὰ ἱερά. ποιήσασθαι δὲ τοὺς Ἰλιεῖς νεών τε καὶ ἄδυτον αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἄκρας καὶ φυλάττειν δι' ἐπιμελείας ὅσης ἐδύναντο πλείστης θεόπεμπτά τε ἡγουμένους εἶναι καὶ σωτηρίας κύρια τῇ πόλει. ἁλισκομένης δὲ τῆς κάτω πόλεως τὸν Αἰνείαν καρτερὸν τῆς ὥρας γενόμενον ἄραντα ἐκ τῶν ἀδύτων τά τε ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν καὶ ὅπερ ἔτι περιῆν Παλλάδιον (θάτερον γὰρ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην νυκτός φασιν εἰς Ἴλιον ἀφικομένους κλοπῇ λαβεῖν) οἴχεσθαί τε κομίσαντα ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐλθεῖν ἄγοντα εἰς Ἰταλίαν. Ἀρκτῖνος δέ φησιν ὑπὸ Διὸς δοθῆναι Δαρδάνῳ παλλάδιον ἓν καὶ εἶναι τοῦτο ἐν Ἰλίῳ τέως ἡ πόλις ἡλίσκετο κεκρυμμένον ἐν ἀβάτῳ, εἰκόνα δ' ἐκείνου κατεσκευασμένην ὡς μηδὲν τῆς ἀρχετύπου διαφέρειν ἀπάτης τῶν ἐπιβουλευόντων ἕνεκα ἐν φανερῷ τεθῆναι, καὶ αὐτὴν Ἀχαιοὺς ἐπιβουλεύσαντας λαβεῖν.*

II. Lysanias ⟨F. H. G. iii. 342⟩ ut videtur ap. schol. Eur. Andr. 10 *Στησίχορον μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι* [*ὁ Ἀστυάναξ*], *καὶ τὸν τὴν πέρσιδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφθείη. ᾧ ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην.* scholium confusum est: *στησίχορος* et *ἱστορεῖ* codd., corr. Cobet.

III. Lysimachus ⟨F. H. G. iii. 310⟩ fr. 19 ap. schol.

Eur. Troad. 31 ἔνιοι ταῦτά φασι πρὸς χάριν εἰρῆσθαι. μηδὲν γὰρ εἰληφέναι τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐκ τῶν λαφύρων ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν καὶ ἀφίκοντο εἰς Ἴλιον, Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος δὲ τὸν τὴν πέρσιδα πεποιηκότα φησὶ γράφειν οὕτως·

Θησείδαις δ' ἔπορεν δῶρα κρείων Ἀγαμέμνων
ἠδὲ Μενεσθῆι μεγαλήτορι ποιμένι λαῶν.

πέρσιδα corr. ex περσηίδα Cobet.

IV. Demosthenes Epitaph. 29 ἐμέμνηντ' Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν ἐν οἷς Ὅμηρος εἵνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας Ἀκάμαντ' εἰς Τροίαν στεῖλαι.

Acamantidas Arctinum pro Homero habuisse in re tali satis veri simile videtur.

V. schol. B T Eust. Λ 515 ἔνιοι δέ φασιν ὡς οὐδὲ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰατροὺς ὁ ἔπαινος οὗτός ἐστι κοινός, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν Μαχάονα, ὃν μόνον χειρουργεῖν τινες λέγουσι· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διαιτᾶσθαι νόσους· καὶ τεκμήριον τούτου Ἀγαμέμνων (Δ 193) τρωθέντος Μενελάου οὐκ ἄμφω ἐπὶ τὴν θεραπείαν καλεῖ, ἀλλὰ τὸν Μαχάονα. τοῦτο ἔοικε καὶ Ἀρκτῖνος ἐν Ἰλίου πορθήσει νομίζειν ἐν οἷς φησι

αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε πατὴρ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέροις, ἕτερον δ' ἑτέρου κυδίον' ἔθηκε·
τῷ μὲν κουφοτέρας χεῖρας πόρεν ἔκ τε βέλεμνα
σαρκὸς ἑλεῖν τμῆξαί τε καὶ ἕλκεα πάντ' ἀκέσασθαι,
τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πάντα ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν
ἄσκοπά τε γνῶναι καὶ ἀναλθέα ἰήσασθαι·
ὅς ῥα καὶ Αἴαντος πρῶτος μάθε χωομένοιο
ὄμματά τ' ἀστράπτοντα βαρυνόμενόν τε νόημα.

VI. Diomedes in Gramm. Lat. i. 477 ed. Keil. *auctor huius vibrationis Arctinus Graecus his versibus perhibetur:*

IV. Cf. Eur. I. A. 247 Hec. 123 Troad. 31 Hellanicus fr. 75 Plut. Thes. 35 Dionysius cyclographus F. H. G. iv. 653 A Eust. 284. 29
V. 1 κλυτὸς add. Heyne ἐννοσίγαιος πεσεῖν B T : hoc pro παισὶν habuit Heyne e Podalirii quadam aristia ut videtur deprompti versus iam mortuo Machaone (Il. parv. 7) 7 μάθε pluris quam perfecti vim habet

ὁ Ἴαμβος
ἐξ ὀλίγου διαβὰς προφόρῳ ποδὶ ὄφρ' οἱ γυῖα 2
τεινόμενα ῥώοιτο καὶ εὐσθενὲς εἶδος ἔχησι.

Νόστοι

Nostos conscripserunt etiam Eumelus ut creditur (Kinkel E. G. F. p. 187): prosa oratione Lysimachus (F. H. G. iii. 337 sqq.), Anticlides (Script. rer. Alex. magni ff. 148, 9). Diomedis reditum tractat Mimnermus fr. 22. Herodotusne iii. 91, vii. 91 hoc poemate usus est?

I. Apollod. ii. c. 23 ἔγημε δὲ [ὁ Ναύπλιος] ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσιν Κλυμένην τὴν Κατρέως, ὡς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὡς δὲ Κέρκωψ ⟨poeta Pythagoreus, Diels *Vorsokr.* 32?⟩, Ἡσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἴακα Ναυσιμέδοντα.

II. Homerus δ 10 de Menelao

υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης·

scholl. αὕτη ὡς μὲν Ἀλεξίων Τειρίς, ὡς δ' ἔνιοι Τηρίς, θυγάτηρ Ζευξίππης, ὡς δὲ ὁ τῶν νόστων ποιητής, Γέτις. τινὲς δὲ τὸ δούλης κύριόν φασι. aliter οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης. Τηριδάη γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Apoll. iii. 133 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατά τινας Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἢ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι ⟨fr. 28⟩ Τηρηίδος, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὔμηλον ⟨fr. 7 sed potius in Νόστῳ suo⟩.

III. Paus. x. 28. 7 ἡ δὲ Ὁμήρου ποίησις ἐς Ὀδυσσέα καὶ ἡ Μινυάς τε καλουμένη καὶ οἱ Νόστοι· μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ Ἅιδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστίν· ἴσασιν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα.

IV. Paus. x. 29. 6 ἔστι δὲ πεποιημένα ἐν Νόστοις Μινύου

VI. 2 *podio frao igyati* seu *igriati* codd. corr. Scaliger alii ὄφρ' οἱ genuinum videtur

μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι, γήμασθαι δὲ αὐτὴν Κεφάλῳ τῷ Δηίονος καὶ γενέσθαι σφίσιν Ἴφικλον παῖδα.

V. Paus. x. 30. 5 ὑπὲρ τούτους Μαῖρά ἐστιν ἐπὶ πέτρᾳ καθεζομένη. περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νόστοις ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ αὐτὴν εἶναι Προίτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν δὲ εἶναι Σισύφου.

VI. Arg. Eur. Medeae . . . περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν. 3

schol. Ar. Eq. 1321 ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως [eadem].

VII. Paus. i. 2. 1 ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν ⟨fr. 175⟩ φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι, Τροιζηνίῳ δὲ Ἡγίᾳ τοιάδε ἐς αὐτὴν πεποίηται· Ἡρακλέα Θεμίσκυραν πολιορκοῦντα τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ἑλεῖν μὴ δύνασθαι, Θησέως δὲ ἐρασθεῖσαν Ἀντιόπην· στρατεῦσαι γὰρ ἅμα Ἡρακλεῖ καὶ Θησέα· παραδοῦναι τὸ χωρίον. τάδε μὲν Ἡγίας πεποίηκεν.

Hegian Troezenium eundem esse atque Troezenium Agiam veri simile videtur. Nostorum poetam non alibi nominat Pausanias.

VIII. Clem. Alex. Strom. vi. 2. 12. 8 Αὐγίας ἐποίησε

δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νοῦν ἤπαφεν ἠδὲ καὶ ἔργα

αὐγίας ex αὐγείας Laur. v. 3; pro nostro Augian habuit Thiersch.

IX. Eustathius 1796. 45 ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον Ὀδυσσεῖ Ἄγριος καὶ Λατῖνος· ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος. Ὁ δὲ τὴν Τηλεγονείαν γράψας Κυρηναῖος ⟨fr. 1⟩ ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγρά-

VI. 2 ἰδυίῃσι cod. Paris. 2713: εἰδ- cet.

φει καὶ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον ⟨F. H. G. iii. 339⟩ υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος Τηλέμαχον μέν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην.

e Lysimacho περὶ νόστων (cf. Il. pers. iii) traxisse sua Eustathium veri simile est: cur autem hominem Troezenium Colophonium tamquam Antimachum vocaverit dubium.

X. Athen. 281 B φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.

aut de Agia aut de Eumelo cogitavit Athenaeus.

XI. Etym. Magn. 600. 8, Gud. 405. 1, Angelicum e cod. A. 3. 24 (Ritschl Opusc. i. 689) παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς αἱ ψυχαὶ νεκάδες λέγονται·

ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσι νεκάδεσσιν

Ἰλιάδος ε' [885, 6].

Ἰλιάδος ε' om. Gud. quae dicunt Etymologi si vera sunt possunt ad Νόστους referri, ubi (fr. 3) fuit Necyia. Cf. Düntzer *Nachtrag* 19.

XII. schol. Hom. β 120 Τυρὼ] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη Ἠλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκήνη Ἰνάχου θυγάτηρ

καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ἧς καὶ Ἀρέστορος (ἀριστερός codd. em. Buttmann) Ἄργος, ὡς ἐν τῷ κύκλῳ φέρεται.

simili licet incerta ratione heroinas in Necyiam reposuimus, cf. frr. 3, 4, 5.

Τηλεγονία

Testimonium

Clemens Alex. Strom. VI. ii. 25. 1 ἤδη δὲ οὐ τὰς διανοίας μόνον καὶ λέξεις ὑφελόμενοι καὶ παραφράσαντες ἐφωράθησαν, ὡς ἐδείχθη, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ φώρια ἄντικρυς ὁλόκληρα ἔχοντες διελεγχθήσονται· αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ Εὐγάμμων ὁ Κυρηναῖος ἐκ Μουσαίου ⟨fr. 6 Diels *Vorsokrat.* p. 49⟩ τὸ περὶ Θεσπρωτῶν βιβλίον ὁλόκληρον καὶ Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς Πεισίνου τοῦ Λινδίου τὴν Ἡράκλειαν, Πανύασις τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν.

I. Eust. 1796. 35 ἰστέον δὲ ὅτι γενεαλογοῦσι Διὸς μὲν καὶ Εὐρυοδίας Ἀρκείσιον, αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης Λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας Ὀδυσσέα· οὗ καὶ Πηνελόπης Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν, ὡς Ἡσίοδος ⟨fr. 17. 3⟩. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ ⟨fr. 463⟩ καὶ Ἑλλάνικος ⟨fr. 141⟩ δὲ Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις ἐνευκαιροῦσιν. ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον ⟨Theog. 1011⟩ Ὀδυσσεῖ Ἄγριος καὶ Λατῖνος, ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ τὴν Τηλεγονείαν γράψας Κυρηναῖος ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγράφει ἢ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ

5 εὐγάμμων] εὐγάμων cod. Laur. v. 3: εὐγράμμων Eus. Praep. ev. x. 2. 7

colonia deducta est Cyrenam annis A. C. 640–631. Telegoniam scripsit et Cinaethon Laco teste Euseb. Chron. ad Ol. iv. 2 [A. C. 762] E. G. F. p. 196

Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον ⟨F. H. G. iii. 339⟩ υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ ⟨in dramate Ὀδυσσεὺς ἀκανθόπληξ ut vid.⟩ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος ⟨Nostoi fr. ix⟩ Τηλέμαχον μέν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην. περιττὰ ταῦτα καὶ κενὴ μοχθηρία. εἰ δ' οὖν στενῶς φράζοιντο, μικρὸν τὸ βλάβος. inde Eudocia 77. 11. pauca tantum schol. M[4]. cf. et scholl. Lycophr. 818 ad finem.

quae de Telegonia aeque ac quae de Nostis dicit videtur Eust. e Lysimacho sumpsisse. quae narrat Plutarchus quaest. graec. 14 (Aristotel. fr. 464) fortasse e Telegonia fluxerunt.

CARMINA EPICA CYCLO NON COMPREHENSA

I

AMPHIARAI EXELASIS

Vit. Herod. c. 9 Homerus cum Neontichos advenisset κατήμενος ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ.

Suidas in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις . . .

II

OECHALIAE HALOSIS

Suid. in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας (Οἰχαλίας Pearson) ἅλωσις . . .

Strabo 438 τὴν δ' Οἰχαλίαν πόλιν Εὐρύτου λεγομένην

ἔν τε τοῖς τόποις τούτοις ἱστοροῦσι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ μετονομάζουσιν ἄλλοι ἄλλως, ὃ καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται ⟨338⟩. περὶ δὲ τούτων ζητοῦσι καὶ μάλιστα τίς ἦν ἡ ὑπὸ Ἡρακλέους ἁλοῦσα, καὶ περὶ τίνος συνέγραψεν ὁ ποιήσας τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν.

638 Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος (vi. W.) ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
 δεξαμένου· κλείω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθεν
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
 γράμμα· Κρεωφύλῳ Ζεῦ φίλε τοῦτο μέγα.

τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον.

epigramma habet et Sext. Emp. adv. Math. i. 47 = 226 lecto Κρεωφύλου pro τοῦ Σαμίου v. 1.

cf. Paus. iv. 2. 3 (fr. 2).

Plat. rep. 600 B ὁ γὰρ Κρεώφυλος, ὦ Σώκρατες, ἴσως, ὁ τοῦ Ὁμήρου ἑταῖρος τοῦ ὀνόματος ἂν γελοιότερος ἔτι πρὸς παιδείαν φανείη, εἰ τὰ λεγόμενα περὶ Ὁμήρου ἀληθῆ. λέγεται γὰρ ὡς πολλή τις ἀμέλεια περὶ αὐτὸν ἦν ἐπ' αὐτοῦ ἐκείνου ὅτε ἔζη. schol. in loc. Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστορήκασι γαμβρὸν Ὁμήρου ἐπὶ θυγατρί, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὅμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος.

Suidas Κρεώφυλος. Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός· τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὁμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

Eust. 330. 41 περὶ δὲ Οἰχαλίας ἐν τῷ τῶν Πυλίων

καταλόγῳ ⟨298. 16⟩ ἱκανῶς ἐρρέθη· τῆς Θεσσαλικῆς δὲ νῦν Ὅμηρος μέμνηται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ Εὐρύτου ἐκεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰόλης δι' ἣν ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν. εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτε δεξάμενος τὸν Ὅμηρον ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν, τουτέστιν ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι Κρεώφυλον μὲν γράψαι Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος [ut supra]· τινὲς δὲ καὶ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον, ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκοννήσιον, ὡς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ ⟨638 supra⟩.

similia traduntur de Stasino et Cypriis, p. 117.

I. Epimerism. Hom. Cram. An. Ox. i. 327
ἔνθεν λύσομεν καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ προτεινόμενον
ῥωγαλέα τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι ⟨ξ 343⟩
τοῦτο δὲ εὑρήσομεν καὶ ἐν τῇ Οἰχαλίας ἁλώσει, ἣ εἰς Ὅμηρον ἀναφέρεται, ἔστι δὲ Κρεώφυλος ὁ ποιήσας.
Ἡρακλῆς δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς Ἰόλην
ὦ γύναι αὐτὴ ταῦτα τ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.

II. Paus. iv. 2. 3 Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς, ἥκει γὰρ δὴ ες ἀμφισβήτησιν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ πλείω, λέγουσιν οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον· χωρίον δ' ἔρημον ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ Εὐρύτιον· πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἐκαλεῖτο Οἰχαλία, τῷ δὲ Εὐβοέων λόγῳ Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείᾳ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα, Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ⟨fr. 106⟩ ἐν Σκίῳ μοίρᾳ τῆς Ἐρετρικῆς ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν.

III. schol. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός· Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ' φησιν ἐξ Εὐρύτου

I. 3 Οἰχαλίας] Χαλίας cod. 6 αὐτὴ add. Köchly

καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως ⟨fr. 110⟩, Κρεώφυλος δὲ β', Ἀριστοκράτης ⟨F. H. G. iv. 333⟩ δὲ γ'.

IV. schol. Eur. Med. 264 Δίδυμος δὲ ἐναντιοῦται τούτῳ [τῷ Παρμενίσκῳ] καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως· τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσαν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμάκοις. δείσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ υἱούς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκραίας Ἥρας καθίσαι νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον ὅτι ἡ Μήδεια οὐ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε.

III. PHOCAIS

Herod. vit. c. 16 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἧς ἡ ἀρχή ⟨fr. 1⟩, καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα (φωκίδα Ma[1] Ma[2]) καὶ τἄλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι.

Versus heroici Homero adscripti qui neque in Iliade Odyssea Hymnis neque in Cycli fragmentis inveniuntur.

I, II.

Hippocrates περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς 8.

καλῶς γὰρ Ὅμηρος καταμεμάθηκε ὅτι πάντων τῶν προβάτων βόες μάλιστα ἀτονέουσι ταύτην τὴν ὥρην, καὶ βοῶν οἱ ἀρόται, ὅτι τὸν χειμῶνα ἐργάζονται. τούτοισι τοίνυν καὶ ἐκπίπτει μάλιστα· οὗτοι γὰρ μάλιστα λεπτύνονται. . . . διὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν τάδε τὰ ἔπη·

ὡς δ' ὁπότ' ἀσπάσιον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἕλιξιν
ὅτι ἀσμενωτάτη αὐτοῖσιν ἡ βαθεῖα ποίη φαίνεται.

Mochlicon 5 *ὦμος δὲ ἐκπίπτει κάτω· . . . οἷον καὶ βουσὶ χειμῶνος φαίνεται διὰ λεπτότητα . . . τό τε Ὁμήρειον καὶ διότι λεπτότατοι βόες τηνικαῦτα.*

III. Plat. Gorg. 516 C *οὐκοῦν οἵ γε δίκαιοι ἥμεροι, ὡς ἔφη Ὅμηρος.*

IV. Xen. Sympos. viii. 30
καὶ ἐγὼ δέ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. μαρτυρεῖ δὲ τοὔνομα αὐτοῦ· ἔστι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ

γάνυται δέ τ' ἀκούων·

τοῦτο δὲ φράζει ὅτι ἥδεται δέ τ' ἀκούων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλοθί που

πυκινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδώς·

τοῦτο δ' αὖ λέγει σοφὰ φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς.

auctor seu cyclici carminis seu hymni figura ludit etymologica.

V. Plato Phaedr. 252 B *λέγουσι δέ, οἶμαι, τινὲς Ὁμηριδῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὑμνοῦσι δὲ ὧδε·*

τὸν δ' ἤτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνόν,
ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην.

unde hos versus traxerit Plato incertum : hymnum sapere nobis visi sunt C. Q. 1907. 136.

VI. Aeschines i. § 128 *καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τοὺς προγόνους φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμὸν ἱδρυμένους, καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι*

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε.

Dem. Epitaph. 29 v. Iliu pers. IV; Aristoph. Pac. 1282, 1283, 1286, 1287 v. p. 116.

I, II. 6 Cf. ψ 233 *ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,* Hes. O. D. 585 sqq.
VI. 6 *ἦλθε*] *ἧκε* cod. Par. 3002

VII. schol. T Ω 420 ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ⟨fr. 159 Rose⟩ εἰρηκέναι Ὅμηρον

μῦσεν δὲ περὶ βροτόεσσ' ὠτειλή.

τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐ φέρεται.

verissime scholiasta.

VIII. Ar. de An. I. c. 2. 404 A 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ψυχὴν εἶναι λέγει τὴν κινοῦσαν, καὶ εἴ τις ἄλλος εἴρηκεν ὡς τὸ πᾶν ἐκίνησε νοῦς, οὐ μὴ παντελῶς γ' ὥσπερ Δημόκριτος ⟨§ 100 Diels⟩. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῶς ταὐτὸν ψυχὴν καὶ νοῦν· τὸ γὰρ ἀληθὲς εἶναι τὸ φαινόμενον· διὸ καλῶς ποιῆσαι τὸν Ὅμηρον ὡς

Ἕκτωρ κεῖτ' ἀλλοφρονέων.

IX, X, XI. Ar. Eth. Nic. iii. 8. 1116 B 26 ἰτητικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους, ὅθεν καὶ Ὅμηρος

σθένος ἔμβαλε θυμῷ
καὶ μένος καὶ θυμὸν ἔγειρε
καὶ δριμὺ δ' ἀνὰ ῥῖνας μένος ⟨ω 318, 319 ordine turbato⟩
καὶ ἔζεσεν αἷμα.

XII. Chrysippus ap. Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 115

πρῆσεν ἐνὶ στήθεσφιν ἐρισθενέος Διὸς ἀλκὴν
γνωμέναι.

XIII. idem ib.

τότε δὴ στηθέων θ' ἅμα φρένας ἐξέλετο Ζεύς

emendatio incerta. cf. P 470 Z 234 T 137.

XIV. idem ib.

ἄλλο δ' ἐνὶ στήθεσσι νόος καὶ μῆτις ἀμύμων.

XV. Plutarchus vit. Hom. ii. 23 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ μετωνυμία . . . οἷόν ἐστι παρ' αὐτῷ

ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσι

VIII. eadem Alex. Aphr., Themist., Syrian., Asclep., Simpl., Philop., Elias. cf. Λ 356 quem notavit Ar., Ξ 420 saepe omissum.

IX. 3 Cf. Λ 11 Ξ 151 σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ Π 529 μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ   4 Cf. E 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι O 232 οἱ ἔγειρε μένος μέγα 594 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα   6 ῥέε, ἔρρεεν de sanguine sollemnia

idem de Iside et Osiride 66, 377 D

ποιητὴς δέ τις ἐπὶ τῶν θεριζόντων

τῆμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσιν.

XVI. Plut. vit. Hom. ii. 20

εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, οἷον

φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρῴροιο.

anonymus in anecd. graec. Boissonadii iii. 286 ἔτι τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν ἀντιστρέφουσιν, αἱ δ' οὔ. καὶ ἀντιστρέφουσι μὲν αἱ τοιαῦται [eadem] καὶ

ἵππων κυβερνητῆρες ⟨cf. Oppian. i. 96⟩.

XVII. idem ii. 55 τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ

δωρήσω τρίποδα χρυσούατον

ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι.

XVIII. schol. in Lycophr. 86 λεύσσω θέοντα γρυνόν] . . . γρυνὸν δὲ εἶπε τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ μετωνυμίαν καλέσας· γρυνὸς γάρ ἐστιν ὁ κορμός· καὶ Ὅμηρος

γρυνοὶ μὲν δαίοντο μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη

eundem versum Etym. magn. 241. 45 sed γρουνοί.

XIX. Ammonius περὶ διαφορᾶς ὀνομάτων in v. οὗτος

οὗτος τοι Διομήδης.

XX. id. in v. ληιτουργεῖν

λήιτον ἀμφεπένοντο.

XXI. Galenus in Hippocr. περὶ ἀγμῶν ii. 70

καὶ μέσον μὲν γὰρ ὁ ποιητὴς ἑνικῶς εἶπεν αὐτό·

περὶ ζώνην

βάλλεται ἰξύην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

cf. Ξ 181. corrupta fortasse varia lectio versuum ε 231 κ 544 sc.

περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

καλὴν χρυσείην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

XXII. Ammonius in Porph. isag. prooem. 4 r. 30 (ed. Busse, p. 9) καὶ ὁ ποιητὴς

ἐπεὶ σοφὸς ἤραρε τέκτων.

Clem. Alex. strom. i. 4. 1 Ὅμηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν καλεῖ.

eadem Nicomach. isag. init. Elias proleg. philosoph. c. 9 David id. c. 15, Eust. 1023. 14. cf. Ψ 712 τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων. Bywater J. Ph. vii. 66.

XXIII. Servius in Verg. Aen. xii. 691 striduntque hastilibus aurae] *Homerus*

σupίζουσα ΜΑΚΕΛΟΝ ICITITATE λόγχη

conicias μακεδνόν (auctori idem quod μακρόν) et ἵστατο vel ἵπτατο.

XXIV. Probus in Verg. Georg. ii. 506

Tyron enim Sarram appellatam Homerus docuit.

XXV. Suidas θωύσσοντες· ὑλακτοῦντες. Ὅμηρος

βαρύβρομα θωύσσοντες.

His versibus, quorum hi pro variis lectionibus Homericis habendi videntur esse, hi e cyclo vel hymnis orti, illi adiciendi sunt quos scriptor vitae Herodoteae nescio unde decerpsit.

96–100	αἰδεῖσθε ξενίων
120, 1	αἶψα πόδες
164	οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε
203, 4	Θεστορίδη
225–32	κλῦθι Ποσειδάων
239–41	πότνια γῆ
251–4	ναῦται ποντοπόροι
270–3	ἄλλη τίς σου πεύκη
292–5	Γλαῦκε βοτῶν
401–4	κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε
409–13	ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες
487, 8	τοίων γὰρ πατέρων

versus hexametricos anonymos quotquot exstant colligere non huius loci est: licet tamen adferre initium versus in vase inscriptum apud Kretschmerum *Vaseninschriften* p. 90 n. 64

ωδε ποτ εν τιρυνθι

quattuor pedes ab Hephaestione Ench. 1. 3. servatos

Τίρυνς οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε.

praebuit papyrus nonnullos qui supra Alexandrinam aetatem videntur ascendere, sed fragmenta tantum: cf. *Greek Papyri, Series II*, 1897, p. 13, *Hibeh Papyri* i. 1906, p. 41, *Oxyrhynchus Papyri* iii. n. 422 sqq., vi. n. 859, 864, *Berliner Klassikertexte* ii, p. 145 sqq., Pap. Mus. Brit. 121 in *Greek Papyri in the British Museum* 1893 f. 83 sqq. in hac cf. v. 42 τω νυν μηδε συ [τα]υτα τεη ειπησθα γυναικι.

III. LVSVS SIVE PAEGNIA

MARGITES

Testimonia

Plato Alcib. ii. 147 C (v. fr. 3).

Hyperides pro Lycophr. col. vi. 21 *καὶ ταῦ[τα δο]κεῖ ἂν ὑμῖν ἢ ['Ορέστης] ἐκεῖνος ὁ μαινόμενος ποιῆσαι ἢ Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελτερώτατος;*

Aeschines in Ctes. § 160 (v. Harpocrationem infra cit.).

Aristoteles Poet. c. 4. 1448 B 24 *διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμόττον ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον, διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωικῶν οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν, μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν, οὕτως καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγῳδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας.*

Polybius xii. 4 a *ἢ γὰρ δεῖ τὸν Ἔφορον ὑπερβεβηκέναι τῇ μωρίᾳ καὶ τὸν Κόροιβον καὶ τὸν Μαργίτην, εἰ μὴ δυνατὸς ἦν συλλογίσασθαι διότι τὰ τετταράκοντα καὶ δύο προτεθέντα τοῖς εἴκοσι καὶ τρισὶν ἑξήκοντα γίνεται καὶ*

πέντε· ἢ . . . φανερὸν ὅτι τὸ μὲν ἁμάρτημά ἐστι τοῦ γραφέως.

Polybius xii. 25 *ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον Τίμαιον εἰρηκέναι τις ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκεῖνον.*

Harpocration in v. *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος* ⟨160⟩· *ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο* (sc. *ὁ Δημοσθένης*) *καὶ Μαρσύας ἐν ε΄ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου* ⟨scr. rer. Alex. Magn. p. 43 fr. 8⟩ *ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος* ⟨74 a Schn.⟩ *θαυμάζειν ἔοικεν.*

Plutarch. Demosth. 23 *καὶ τὸ βῆμα κατεῖχεν ὁ Δημοσθένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγοὺς τοῦ βασιλέως ἔγραφε τὸν ἐκεῖθεν ἐπεγείρων πόλεμον Ἀλεξάνδρῳ, παῖδα καὶ Μαργίτην ἀποκαλῶν αὐτόν.*

Lucianus Hermot. 17 *ὁρᾷς ὅπως αὖθις ἐξαπατᾷς με καὶ οὐ λέγεις τἀληθές, ἀλλ' οἴει Μαργίτῃ διαλέγεσθαί τινι;* Philopseud. 3 *ὃς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα Κοροίβου τινὸς ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβὴς οὗτός γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν.*

Hephaest. Encheir. c. 17, p. 63 Westphal. *μετρικὰ δὲ ἄτακτα ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός ἐστιν ὁ Μαργίτης ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν ἰαμβικά, καὶ ταῦτα οὐ κατ' ἴσον σύστημα. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον ἐπίγραμμα* [188]

Ἴσθμια δίς, Νεμέᾳ δίς, Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος ἀλλὰ τέχνᾳ.
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλᾳ.

eiusdem περὶ ποιήματος c. 3, p. 66 Westphal. μετρικὰ δὲ ἄτακτά ἐστιν ἅπερ μέτρῳ μὲν γέγραπταί τινι, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Σιμωνίδου ἐπίγραμμα [188]· τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μαργίτης Ὁμήρου· οὐ γὰρ τεταγμένῳ ἀριθμῷ ἐπῶν τὸ ἰαμβικὸν ἐπιφέρεται. schol. ad loc. (p. 218 West.) μετὰ γὰρ δέκα στίχους ἐπιφέρει ἴαμβον, καὶ πάλιν μετὰ πέντε καὶ ὀκτώ.

Dio Prusaensis 53. 4 γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος ⟨fr. 274 Arn.⟩ εἴς τε τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὁμήρου γεγονέναι νεωτέρου καὶ ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποίησιν.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 (ap. Cramer. An. Ox. iv. 315 f. 38) ἕκτον κρίσις ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη· λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφῶντος (sc. Ἰοφῶντος) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης, Ἀράτου τὰ θυτικὰ καὶ τὰ περὶ ὀρνέων, Ἡσιόδου Ἀσπίς.

schol. in Aeschin. l. c. Μαργίτην φησὶν ἄνθρωπον γεγονέναι, ὃς ἐτῶν πολλῶν γενόμενος οὐκ ᾔδη ὅστις αὐτὸν ἔτεκεν, πότερον ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ, τῇ δὲ γαμετῇ οὐκ ἐχρῆτο. δεδιέναι γὰρ ἔλεγε μὴ διαβάλλοι αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα. cf. fr. 4.

Suidas Πίγρης· Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγειῶν, οὕτω γράψας·

μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.[1]

unde Eudocia 358.

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 37 βίβλους δὲ ταύτας ἐξεπονήσατο [ὁ Ὅμηρος], τήν τε Μυοβατραχομαχίαν, ἥν τινες Τίγρητος εἶναί φασι τοῦ Καρός, καὶ τὸν Μαργίτην, ᾧ ποιήματι οὐκ ἐνέτυχον.

saeculo igitur duodecimo p. Chr. n. non amplius exstitit.

Marius Victorinus artis grammaticae libri IIII. i. 68 Keil *nam cum superiorem versum plerumque chorius, sequentem iambus terminet, non absurde choriambicam clausulam idem adfectasse in eius modi modulatione dicitur, ea videlicet contemplatione qua viderit Homerum fontem atque originem metricae disciplinae non tantum in duobus corpusculis Iliados et Odysseae his versibus teliambis frequenter usum, sed et in eo carmine cui Margitae nomen est eundem herois hexametris trimetros iambicos tamquam pares numero miscuisse viderit, qua ratione id in opere suo Livius.*

id. ii. p. 79 Keil

hexametro dactylico trimeter iambicus comparatur, quem latine senarium nominamus, veluti hexametron: sex enim pedes iambus habet, ut ille dactylos, cum uterque purus ex se figuratur (trimetra autem appellatur a Graecis quia tribus percussionibus per dipodias caeditur): ideoque dicitur et Homerus in Margite suo miscuisse hos versus tamquam pares.

id. iii. p. 133 K. *hoc genere versuum ut supra diximus primus usus est Homerus in Margite suo, nec tamen totum carmen ita digestum perfecit. nam duobus pluribusve hexametris antepositis istum subiciens copulavit, quod postea Archilochus limatius interpolando composuit.*

Eustratius in Aristot. Eth. Nic. vi. 7. 1141 A 12 ed. Heylbut p. 320 παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὅλως σοφὸν ἕτερον παρὰ τόν τινα σοφὸν καί τινα ποίησιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὁμήρου. μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ

[1] Cf. et vit. Herod. c. 24, Plut. i. 5, Procul. p. 102. 5, v. 23, Suid. 45.

μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιητικῆς ⟨c. 4⟩ ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχος ⟨fr. 153⟩ καὶ Κρατῖνος ⟨fr. 332⟩ καὶ Καλλίμαχος ⟨fr. 74 a⟩ ἐν τῷ ἐπιγράμματι, καὶ μαρτυροῦσιν εἶναι Ὁμήρου τὸ ποίημα . . . ὁ δὲ Ὅμηρος λέγων ἐν τῷ Μαργίτῃ [eadem quae in fr. ii] περὶ σοφοῦ λέγει ὅλως ὄντος καὶ κυρίως σοφοῦ, καὶ οὐ κατά τι σοφοῦ.

I. Atilius Fortunatianus p. 286 Keil (Gram. Lat. vol. vi) *sequitur ut de iambico dicere debeamus, cuius auctorem alii Archilochum alii Hipponactem volunt. sed primus Homerus hoc usus est in Margite.*

ἦλθέ τις εἰς Κολοφῶνα γέρων καὶ θεῖος ἀοιδός,
Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
φίλην ἔχων ἐν χερσὶν εὔφθογγον λύραν. 3

frag. cod. Berol. 66 ib. p. 633
ideoque dicitur Homerus in Margite suo miscuisse hos versus tamquam pares [eadem] *quod exemplum posuissem si in animo esset latinum librum graecis complere versibus, cum hoc cognoscere volentibus liceat Homeri legere Margiten.*

hoc saeculo igitur iam exstabat.

schol. Ar. Av. 913 θεράποντες ὀτρηροί] ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται [v. 2].

II. Aristoteles Eth. Nic. vi. 7. 1141 A 12 εἶναι δέ τινας σοφοὺς οἰόμεθα ὅλως οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλο τι σοφούς, ὥσπερ Ὅμηρός φησιν ἐν τῷ Μαργίτῃ

τὸν δ' οὔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν οὔτ' ἀροτῆρα
οὔτ' ἄλλως τι σοφόν. πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης. 2

eadem in eundem loc. Eustratius p. 320, Heliodorus p. 121 Heylbut.

6 Ἀριστοφάνης Ruhnken: Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος Bergk, quo dramate commemorantur et Cercopes fr. 12. vulgatum tuetur Crusius Philol. 1895. 711.
I. v. 3 φίλης frag. Berol.
II. 2 πάσης . . . τέχνης om. Aristoteles, Eustratius, Heliodorus, add. Clemens.

Clemens Alex. Strom. i. 4. 1 Ὅμηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν ⟨cf. f. 150⟩ καλεῖ καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου εἰ δὴ αὐτοῦ ὧδέ πως γράφει· [eadem].

III. Plato Alcib. ii. 147 B ΣΩ. . . . ὥστε ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ φησιν ἠπίστατο πάντα. ΑΛ. καὶ τί δή ποτε ξυμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώκρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὁτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. ΣΩ. καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται ὦ βέλτιστε καὶ οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. . . . οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θειότατόν τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἷόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς. ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ φησι πάντα ἠπίστατο. ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι. γίγνεται οὖν συντεθὲν ἔξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δὲ ὅ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δὲ ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα.

IV. Tzetzes Chiliad. iv. 867

ἔχεις μοι καὶ τὸν Κόροιβον, ἄκουε τὸν Μαργίτην,
εἰς ὃν ὁ γέρων Ὅμηρος ἡρωιάμβους γράφει·
οὗτος ὢν γέρων νουνεχής, αὐτόχρημα νοῦς, φρένες,
ἐξανηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἆρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.

vi. 592

ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι τετάρτην ἱστορίαν
τὸ νῦν Μαργίτην εὕρῃς μοι· ἐπιγραφὴν δὲ φέρει
τοῦ Μελιτίδου πέρι τε καὶ μωραινόντων ἄλλων.
οὗτος πανφρονιμώτατος ὢν γέρων ὁ Μαργίτης
ἐξανηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἆρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.
Ὅμηρος βίβλον ἔγραψεν εἰς τοῦτον τὸν Μαργίτην.

Nicephorus Blemmides *ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα* c. xi (Mai Scriptt. vett. nova collectio ii. 641) . . . *μὴ παραπλησίους δὲ Κοροίβῳ, Μαργίτῃ τε καὶ τῷ Μελιτίδῃ. ὧν ὁ μὲν . . . ὁ δὲ διαπορῶν ἠρώτα ὁπότερος τῶν γονέων αὐτὸν ἐγέννησεν· ὁ δ' ἕτερος οὐκ ἠθέλησε συμμιγῆναι τῇ αὐτοῦ γυναικί, οὐ παρθενίαν τιμῶν οὐδὲ ἁγνεύειν βουλόμενος ἀλλὰ λέγων φοβεῖσθαι μή ποτε κόλασιν εὕρῃ παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ χάριν τῆς συνουσίας.*

Dio Prus. 67. 4 *εἰ οὖν τις εἴη τοιοῦτος ἄνθρωπος οἷος ζῆν πρὸς τὴν αὑτοῦ σκιὰν . . . πολύ γε ἂν εἴη τοῦ Μαργίτου σοφώτερος ἀγνοοῦντος ὅτι χρὴ γήμαντα χρῆσθαι τῇ γυναικί.*

Suidas in v. *Μαργίτης· ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος, ὅν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ε΄ δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἅψασθαι αὐτῆς ἀλλὰ φοβεῖσθαι, λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.*

Hesychius, *Μαργε[ί]της· μωρός τις, ἢ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός, κἂν γυνὴ προτρέπηται αὐτόν.* adde et *Μαργίτης· μωρός τις, μαινόμενος,* et *Μαργίτου· ἄφρονος μωροῦ.*

Eustathius 1669. 41 *σημειῶσαι δὲ ὅτι ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐδηλώθη ἐπὶ Θερσίτου, καὶ ἀφελῆ τινα πρόσωπα καὶ οὐ πάνυ σπουδαῖα εἰς Τροίαν ἐστρατεύσατο. οἷος δή τις καὶ ὁ Ἐλπήνωρ ἐνταῦθα* ⟨κ 552⟩ . . . *πολυμαθείας δὲ χάριν οἱ παλαιοὶ καὶ τοιαῦτα παρενείρουσιν οἷς γράφουσιν ἵνα καὶ τοιούτων εὐπορία τις γένοιτο τοῖς ἱστορεῖν ἐθέλουσιν. . . . οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν ὅ ἐστι μωραίνειν, ὃν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ὁμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται εὐπόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονέων φῦναι, γήμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ νύμφῃ ἕως ἀναπεισθεῖσα ἐκείνη* ⟨*ὑπὸ τῆς μητρὸς* Knaack Rh. Mus. 1904. 315⟩ *τετραυματίσθαι τὰ κάτω ἐσκήψατο,*

φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσειν ἔφη πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἐκεῖ ἐφαρμοσθείη. καὶ οὕτω θεραπείας χάριν ἐκεῖνος ἐπλησίασεν.

V. Zenobius v. 68 (Leutsch Paroem. gr. i. 147)

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα

μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ ⟨fr. 118⟩· γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον. huc rettulit Bergk.

Plut. de soll. anim. 16 τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων ἡ μὲν ὑπὲρ αὑτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεποίηκε [eadem]. versus exstat et apud Photium lex., Suid. in Πόλλ', schol. Ar. Eq. 1068.

VI. Theodorus Metochita, Miscellanea, ed. Müller-Kiessling 1821 f. 510 c. 76 καὶ ξυμβαίνει πολλάκις δυσπραγήματα, καὶ βιωτέον ἂν εἴη εἰ καὶ ὅλως εἴη κατὰ τὸν Ὁμήρου Μαργίτην μηδὲν πονοῦντα μηδενὸς ἐπαΐοντα.

CERCOPES

Testimonium

vit. Suid. 90.

I. Harpocration Κέρκωψ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ⟨40⟩. ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες. Ξεναγόρας δὲ ⟨F. H. G. iv. 528⟩ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί, καὶ τὰς Πιθηκούσσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχίνης δὲ ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις ⟨P. L. G. ii. 517 Αἰσχρίων Maussac⟩ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον (Κάνδουλος Suid.) καὶ Ἄτλαντον (Ἄτλος Suid.). vide Phot. in vv.

Suidas Κέρκωπες· δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν

VI attulit O. Immisch *Philol.* 1905. 633

Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκμων, ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. [cetera ex Harpocr.] οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ὠκεανοῦ. οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία κερκωπίζειν, ἣν ὁ Χρύσιππος ⟨fr. 8 p. 202 Arn.⟩ ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζῴων φησὶ μετενηνέχθαι.

Κέρκωπες· πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες οἳ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι

ψεύστας, ἠπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας
ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες
ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἤματα πάντα.

cf. Diotimus 2 (E. G. F. p. 213)

Κέρκωπες τοὶ πολλὰ κατὰ τρίποδας πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες
Ὦλός τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες.

EPICICHLIDES

Athen. epit. 65 A ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν ⟨scrr. rer. Alex. magn. 146 fr. 8⟩.

ib. 639 A Κλέαρχος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν ⟨F. H. G. ii. 316⟩ τὰ ἐρωτικά φησιν ᾄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφοῦς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὁμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεταί τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσωποδώρου περὶ τὸν Ἔρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν

I. 1 ἐάσαντας difficile

ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τινος διὰ λόγου ποιήσεως ἐστίν.[1]

BATRACHOMYOMACHIA

Murium ranarumque proelium qui edit pendeat necesse est ab Arthuri Ludwich curis egregiis,[2] quas nescio an magis mireris ob codicum ingens agmen familiis tamquam Menestheos arte dispositum, an ob doctrinae puteos unde pusillum poemation inrigaverit vir doctissimus. mihi ut qui in arto laborem illud maxime agendum erat ut copias illas amplissimas pro huiusce libelli modulo contraherem. plurima utique praeterii. ex quibus dubito tamen num omnia quae utilia sint receperim, nam nunquam ita miserum poema tanta lectionum multitudine obrutum est. copias ergo Ludwichianas licet cum pudore expilavi; si autem notationem qua familias codicesque insigniverat Ludwichius commutavi, veniam eo confidentius spero virum egregium concessurum esse quod ipse quodam modo viam ostentavit;[3] monendum autem est quotiens familiam per characterem citaverim ubi non omnes istius codices consentirent illud significatum esse addito deminutionis signo (–).

Augere supellectilem Ludwichianam non sum conatus, cum existimarem si non omnino rem magna ex parte ad finem perductam esse. attamen data occasione denuo contuli municipem meum Baroccianum 50, neque Scorialensem vetustiorem

[1] vixit Menaechmus Diadochorum aetate teste Suida in v., Clearchus Aristotelis fuit discipulus. cf. vit. Herod. c. 24, Suid. 45, 103.

[2] *Die Homerische Batrachomachie des karers Pigres nebst Scholien und Paraphrase*, 1896.

[3] Praef. p. 40 'einen Augenblick ging ich sogar mit dem kühnen Gedanken um, überhaupt auf eine neue und durchgreifende rationellere Bezeichnung der Codices Bedacht zu nehmen: aber die Gefahren, die aus einem solchen Umschreiben der Siglen für die Zuverlässigkeit der recht zahlreichen Collationen erwuchsen, schreckten mich wieder ab, um so mehr als der schliesslich zu erhoffende Nutzen gewiss in keinem richtigen Verhältnisse zur Grösse der Arbeit gestanden hätte'.

non perlegi: Holkhamicos duo abhinc ducentis annis a Michaele Maittaire adhibitos adnuente qua est humanitate Comite de Leicester examinavi: porro ne omnino nihil novi conferam manu duco unicum agnellum meum Scorialensem iuniorem (S[1]), qui cuinam ovili sit adnumerandus dubito, adeo ambiguus est; a stirpe tamen *c f* proxime videtur abesse. v. p. 166.

Hucusque editoris Batrachomyomachiae munus ut taedii plenum est ita diligentiam in primis postulat: qui vero formam poematis pristinam conatur eruere, vel qui id solum sibi proponit ut versus Graece scriptos typographis tradat, is ungues oportet diu demordeat. equidem perlectis Ludwichii prolegomenis, quibus in universum adsentio, satis duxi in re prosodica niti: etenim ubi de Homeri imitatione agitur et comica et puerili, paene omnis aetatis Graeci vocabula epica eligere et componere calluerunt: neque quod sciam superest recentioris poesis epicae vel seriae vel parodicae satis ut sermonem stilumve Panyasis vel Pigretis a recentioribus antiquis secernamus. Constantinopolitani autem ludorum magistri ut sciverint vocabula Homerica usurpare ita se produnt quotiens in numeros veterum ea cogant: exemplo sunt viri illi docti qui periochas sive metrica argumenta singularum Homeri rhapsodiarum dictitaverunt. periochis simillimi exstant in omnibus Batrachomyomachiae codicibus versus. hos ut a Musa Byzantina profectos seclusi, Ludwichium non hic secutus, qui magnis viribus haec monstra pluriens perpolit atque dedolat. satius ego duxi grammatistarum fetibus leporem patrium relinquere. familias ipsas optime distinguit Ludwich, neque meum foret insectari eius iudicium qui membranas pulcherrimas Bodleianas tam impense extulerit: tamen nonnumquam auxilium petii ab illo tam despecto Laurentiano xxxii. 3, cum ut ipse Ludwich dicit traditio omnis Batrachomyomachiae pessima sit.

BATRACHOMYOMACHIA

Testimonia

1. Plutarchus de Herodoti malignitate:

c. 43. 873 F *τέλος δέ, καθημένους ἐν Πλαταιαῖς ἀγνοῆσαι [φησι] μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ βατραχομυομαχίας γινομένης, ἣν Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν ἔγραψε, σιωπῇ διαγωνίσασθαι συνθεμένων, ἵνα λάθωσι τοὺς ἄλλους.*

2. idem vit. Agesilai 15. 604 *ὅπου γὰρ Ἀννίβας ἤδη κακῶς πράττων καὶ περιωθούμενος ἐκ τῆς Ἰταλίας μάλα μόλις ὑπήκουσε τοῖς ἐπὶ τὸν οἴκοι πόλεμον καλοῦσιν, Ἀλέξανδρος δὲ καὶ προσέσκωψε πυθόμενος τὴν πρὸς Ἆγιν Ἀντιπάτρου μάχην εἰπὼν ἔοικεν, ὦ ἄνδρες, ὅτε Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐνταῦθα ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία, πῶς οὐκ ἦν ἄξιον τὴν Σπάρτην μακαρίσαι τῆς Ἀγησιλάου τιμῆς πρὸς ταύτην καὶ πρὸς τοὺς νόμους τῆς εὐλαβείας;*

3. Suidas: *Πίγρης, Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·*

μῆνιν ἀειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.

4. Martialis xiv. 183 *Homeri Batrachomachia*

Perlege Maeonio cantatas carmine ranas
et frontem nugis solvere disce meis.

5. Statius Silv. i *ad Stellam: . . . sed et Culicem legimus et Batrachomachiam etiam agnoscimus nec quisquam est*

1. 3 *ἐν ἔπεσι*] *ἐνέπαισε* 'E': *ἐνέπεσε* 'B'
3. 5 *οὐλομένην* add. 'A B Med.' 7 *μαργαρίτην* codd. 'B Y E'
de nomine *Πίγρης* consulendus Kretschmer *Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache*, p. 295 sq.

illustrium poetarum qui non aliquid operibus suis stilo remissiore praeluserit.

6. Fulgentius Mythologiarum lib. I

quod cecinit pastorali
Maro silva Mantuae,
quod Maeonius ranarum
cacchinavit proelio.

Homero Batrachomyomachiam adscribi testantur vit. Herod. 24, Plut. i. 96, Proculus 62, vit. v. 20, 21, Tzetzes Exeg. Il. 37. 2, Suid. 39, 91. abiudicat Plutarchus vit. 93 ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν· ὡς δέ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγοντες γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνεκα καὶ Βατραχομυομαχίας καὶ Μαργίτην. In Homeri Apotheosi, marmore celeberrimo hodie in Museo Britannico adservato, ad pedes Homeri diu creditum est et murem et ranam adspici, alterum ad alteram libelli finem: cf. A. H. Smith, *Catalogue of Sculpture in the British Museum*, iii. 244 sqq., Hiller von Gaertringen, *Priene*, inscr. n. 573 al. hodie ut mus quodam modo appareat ita ranam omnino evanuisse affirmavit nobis G. F. Hill. inscriptiones vide C. Ital. et Sicil. 1295. saeculo et Philopatoris et imperii romani prioris adscribunt viri docti. codicum descriptiones dedimus Ludwichio plerumque auctore, supplentibus nonnulla recentioribus catalogis. Ludwichianam notam reddunt characteres italici.

Codices

1. A[1] (*M*[m]) Ambros. 89 B 39 sup. chart. s. xv, mm. 207 × 148, ff. 207. miscell. in quibus f. 3 catalogus navium, 13 v. Batrach. vv. 1–263, 139–182 Iliadis A B Γ. [nobis in Iliade M[2].]

2. A[2] (*M*[g]) Ambr. 92 B 52 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 116, s. xvi. misc. 46 v. Batr., 58 v. Musaei Hero et Leander, 72 v. Euripidis Hecuba.

3. A[3] (*M*[p]) Ambr. 120 B 98 sup. membr. mm. 251 × 178, ff. 227, s. xv. f. 1–126 Apoll. Rhod. Argonautica, 127–132 r. Batr., 145 Orphei Argonautica, 178 v. Hymni Homerici, 209 Hymni Callimachei. [nobis in Hymnis D.]

4. A[4] (*B*) Ambr. 295 E 81 sup. chart. mm. 220 × 142, ff. 318, s. xiv–xv. miscell. grammatica et rhetorica: f. 252 v. Batr.

5. A[5] (*M*[r]) Ambr. 337 F 40 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 208, s. xvi. f. 3 Batr., f. 19 Aristoph. comoed. IV.

6. A[6] (*U*) Ambr. 426 H 22 sup. chart. mm. 212 × 148, ff. 370, s. xv. misc. f. 52 Theocriti idyll. nonnulla, 84 Hesiodi Scutum, 96 Apollonii Arg. I, II, 148 Batr., 163 v. Iliados A B Γ, 227 v. epigrammata.

7. A[7] (*J*) Ambr. 450 I 4 sup. chart. mm. 175 × 122, ff. 232, a. 1276. Homeri Ilias: 227 v. Batr. [nobis in Iliade M[7].]

8 A[8] (*M*[s]) Ambr. 486 L 73 sup. chart. mm. 260 × 170, ff. 268, s. xiii. Homeri Ilias: 264 v. Batr. 1–255. [nobis in Iliade M[10].]

9. A[9] (*M*[c]) Ambr. 844 C 7 inf. membr. mm. 239 × 172, ff. 40, s. xv. f. 1 Hesiodi Opera et Dies, 21 v. Batr., 29 v. Theocriti idyll. nonnulla.

10. B^1 (*f*) Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. f. 3 Batr., 6 Homeri Iliados A–Z 356, 51 Odyssea. [nobis in Iliade W^5.]

11. B^2 (B^g) Vratislaviensis 30. chart. mm. 213 × 145, ff. 241, s. xiv–xv. f. 17 Batr., 26 Euripidis Hecuba Orestes Phoen., 160 Pindari Ol., 211 Hesiodi Opera.

12. Bm^1 (Λ^a) Harleianus 5601. chart. mm. 328 × 210, ff. 281, s. xv. Homeri Ilias: f. 1–6 v. Batr. [nobis in Iliade Bm^7.]

13. Bm^2 (Λ^b) Harleianus 5664. chart. mm. 222 × 165, ff. 14, s. xv.

14. Bm^3 (Λ^c) Harleianus 5693. chart. mm. 303 × 215, ff. 303, s. xiv–xv. Homeri Ilias: ff. 13–18 Batr. [nobis in Iliade Bm^2.]

15. Bm^4 (Λ^e) Harleianus 6301. chart. mm. 215 × 157, ff. 17, s. xv.

16. Bm^5 (Λ^d) Burneianus 276. chart. mm. 197 × 147, ff. 4, s. xv. Batr. 35–152.

17. C (*K*) Casanatensis 306 G iv. 16. chart. mm. 204 × 142, ff. 238, a. 1413. f. 9 Hesiodi Opera, 65 Oppianus, 185 Theocritus, 228 Batr.

18. E (E^m) Estensis 63 iii B 11. chart. mm. 213 × 145, ff. 234, s. xv–xvi. misc. f. 3 Dionys. perieg., Hes. Opera, Theognidis 1–1220, 213 Batr.

19. H^1 (*y*) Holkhamicus 263. membr. mm. 285 × 195, ff. 469, s. xv. cf. p. 188. f. 2–10 Batr., 16 r. Ilias.

20. H^2 (*b*) Holkhamicus 264. chart. mm. 215 × 145, ff. 188, s. xiv. ff. 1–8 prolegomena, 9 r. Iliados A–M, 182–188 Batr. f. 181 r. *μηνὶ μαίω ιθ ἐν ἔτει ϛ ω ν δ Ν ἴδ κατέπεσε | ὁ θεῖος καὶ ὀυνιοσ ναὸσ τῆς ἁγίασ καὶ μεγάλης | τοῦ θῦ ἐκκλησίας* (ss. *καθολικῆς*) *τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ | θυ σοφίας, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης*: sub quibus *μηνὶ ἀπρι* (ss. *λλ'*) *δευτέρα*. f. 181 v. *ποῦ ἡ* (in *ει* corr.) *ἄνε ὁ γράψας ταύτην τὴν βίβλον* vidit hunc codicem Bernardus de Montfaucon Romae in aedibus Leonis Strozzi, *Diar. Ital.* 248. f. 1 r. inscriptio litterarum uncialium sedulo erasa: ad finem in schedula *Bernardi Canisiani Alberti filii καὶ τῶν φίλων n°* 42.

21. J (*o*) Jenensis. chart. s. xv.

22. L^1 (*N*) Laurentianus xxxi. 20. chart. m. 4, ff. 65, s. xv. Hesiodi Theog. Scut., Phocyl., Theogn., f. 57 v. Batr.

23. L^2 (*O*) Laur. xxxii. 1. chart. mm. 380 × 265, ff. 630, s. xv. Homeri Ilias: ff. 1–13 Batr. [nobis in Iliade L^2.]

24. L^3 (*L*) Laur. xxxii. 3. membr. mm. 292 × 240, ff. 424, s. xi. Homeri Ilias: f. 419–424 Batr. [nobis in Iliade C.]

25. L^4 (F^h) Laur. xxxii. 4. chart. mm. 405 × 227, ff. 476, s. xv. Homeri Ilias et Odyssea: ff. 446 Batr., 450 v. Hymni. [nobis in Iliade L^3.]

26. L^5 (F^r) Laur. xxxii. 6. membr. mm. 327 × 202, ff. 402, a. 1465. Homeri Ilias et Odyssea: ff. 397 Batr.

27. L^6 (*P*) Laur. xxxii. 22. chart. mm. 302 × 227, ff. 238, a. 1459. Homeri Ilias: f. 234 Batr. [nobis in Iliade L^{10}.]

28. L^7 (F^i) Laur. xxxii. 50. membr. in 12, ff. 17, s. xvi. f. 1 Batr., 11 Pyth. carm. aurea, 13 epigrammata.

29. L^8 (*Q*) Laur. lix. 2. membr. in fol. maximo, ff. 203, s. xiv. Eustathii in Iliadis A–I, f. 202 v. Batr.

30. L^9 (F^s) Laur. Appendix 5 (Redianus 15). chart. mm. 211 × 155, ff. 205, s. xv. miscell. f. 181 Batr. cf. *Stud. Ital.* i, p. 219.

31. Li (*g*) Lipsiensis 1275. v. p. 188.

32. M[1] (*l*) Monacensis 111. chart. mm. 340 × 235, s. xv. f. 1–5 v. Batr., 11 v. Ilias. v. p. 188.

33. M[2] (*s*) Monacensis 519 B. bomb. mm. 245 × 160, ff. 253, s. xiv. f. 1 Odyssea, 250–253 Batr. 1–161. [nobis in Odyssea Mon.]

34. N (*D*) Neapolitanus iii E 37. membr. mm. 272 × 190, ff. 165, s. xiii. Iliadis N–Ω : f. 162 v. Batr. [nobis in Iliade N[1].]

35. O[1] (*O^a*) Baroccianus 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. Pind., Hes., f. 180 Batr.

36. O[2] (*Z*) Baroccianus 50. membr. mm. 202 × 148, s. x–xi. misc. f. 358 Batr.

37. O[3] (*O^g*) Baroccianus 64. chart. mm. 208 × 150, ff. 99, s. xv. misc. f. 1 Batr.

38. P[1] (Π^a) Parisiensis 1310. chart. in oct., ff. 344. miscell. f. 392 Batr.

39. P[2] (Π^h) Parisiensis 2008. chart. in oct., ff. 168, s. xvi. miscell. f. 5 Phocylides, 15 Theognis, 91 Batr.

40. P[3] (Π^a) Parisiensis 2571. chart. in oct., ff. 172, s. xv. miscell. f. 128 Batr.

41. P[4] (Π^u) Parisiensis 2707. bomb. in oct., ff. 112, a. 1301. Hesiodi Opera, f. 37 Batr., 39 Tzetzes allegoriae hom.

42. P[5] (*t*) Parisiensis 2723. membr. in fol., ff. 245, a. 1282. Lycophr. Cassandra, f. 77 Batr., 79 Oppianus, 98 Dionys. periegesis, al. philosophica.

43. P[6] (Π^b) Parisiensis 2802. bomb. in oct., ff. 164, s. xv–xvi. Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Theocriti idyllia xiv, f. 156 Batr.

44. P[7] (Π^o) Parisiensis 2853. chart. in fol., ff. 138, s. xvi. Dionysii perieg., f. 66 Batr.

45. P[8] (Π^q) Parisiensis suppl. 663. membr. in oct., ff. 77, s. xi. f. 1 Batr., f. 5 sqq. Iliadis epitomes et Hesiodi Theog. et Scut. fragmenta.

46. P[9] (Π) Parisiensis suppl. 690. membr. in oct., ff. 258, s. xii. miscell. Byzantina, f. 245 Batr.

47. P[10] (Π^y) Parisiensis suppl. 1095. chart. mm. 330 × 225, ff. 280, s. xv. f. 25 Homeri Ilias, 225 hymni, 245 Callimachi hymni, 258 Orphei hymni, 274 Procli hymni, 276 v. Batr. [nobis in Iliade P[21].]

48. Pal. (*Y*) Palatinus (Heidelberg.) 45. membr. mm. 222 × 160, ff. 234, a. 1201, 1202. f. 1–224 Odyssea, 225–9 Batr. [nobis in Odyssea Pal.]

49. Pe (*p*) Perusinus E 48. chart. mm. 290 × 202, ff. 359. f. 1–7 Batr., 15 Ilias. [nobis in Iliade Pe.]

50. R[1] (*R*) Riccardianus 213. membr. mm. 180 × 140, ff. 64, s. xv. f. 1–54 v. Plutarchi regum apophthegmata, 57–64 v. Batr.

51. R[2] (*S*) Riccardianus 3020 (3195). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. f. 1 Batr., 6 v. Homeri hymni ix, xii, xiii, 7 misc. gramm.

52. S[1] Scorialensis 471 Ψ iv. 1. chart. mm. 195 × 145, ff. 444, s. xvi. miscell. : ff. 346–358 Batr. (s. xv).[1]

[1] Locos ubi cum familia unaquaque consentit S[1] haec indicat tabella : **a** 8 **b** 16 **c** 28 **d** 12 **e** 16 **f** 31 **h** 3 **i** 4 **j** 4 **k** 7 **l** 5. cum singulis codicibus haec communia habet : A[2] *εὑρόντες* 116, A[7] *ἔπλασσ'* 74, P[8] *π'ἀρ* 154, P[10] *ἀθήνην* 173, U[5] titulum, ed. pr. (Leonici) om. 120, om. *ἐγὼ* 178, *δὴ πήτης* 184 : corrector codicis U[5] usus est S[1] 12, 173, 174, 232, 277.

53. S^2 (Ω) Scorialensis 509 Ω i. 12. membr. mm. 350 × 250, ff. 216, s. xi. Ilias : f. 5 r.–6 v. Batr.

54. U^1 (N^h) Ven. 456. membr. mm. 380 × 252, ff. 541, s. xv. Ilias, Quint. Smyrn, Odyssea, Hymni : f. 534 r.–538 r. Batr. [nobis in Iliade U^3, in Odyssea U^1.]

55. U^2 (M) Ven. 613. bomb. mm. 270 × 185, ff. 296, s. xiii. f. 4–7 Batr., 9 sqq. Odyssea. [nobis in Odyssea U^5.]

56. U^3 (N^x) Ven. ix. 14. s. xiv. ff. 151–158 Batr. 1–187.

57. U^4 (N^t) Ven. xi. 16. s. xv. ff. 83–92 v. Batr.

58. U^5 (N^3) Ven. xi. 32. s. xvi–xvii.

59. V^1 (C) Vaticanus 41. bomb., s. xiii. Batr. 1–31.

60. V^2 (P^t) Vaticanus 43. chart, s. xv. ff. 105 r.–114 v. Batr. 1–251.

61. V^3 (F) Vaticanus 915. bomb. mm. 260 × 165, ff. 258, s. xiii. miscell. f. 47 v. Ilias, 142 r. Odyssea, 217 et 249 Batr. [nobis in Iliade V^{11}.]

62. V^4 (V) Vaticanus 1314. chart., a. 1449. Batr. miscell. philosoph.

63. V^5 (E) Vaticanus 1363. chart., s. xv.

64. V^6 (P^3) Vaticanus 2222. s. xiv–xv. ff. 12 r.–21 v. Batr.

65. V^7 (P^o) Ottobonianus 150. chart. mm. 226 × 167, ff. 174, s. xvi. misc. Byzantina : f. 110 Batr.

66. V^8 (P^p) Palatinus 7. chart. mm. 275 × 195, ff. 200, a. 1436. f. 1 Batr., 4 Odyssea. [nobis in Odyssea R^8.]

67. V^9 (P^r) Palatinus 150.[1] chart. in 8, ff. 186, s. xvi. f. 1 Batr., 9 Iliadis A–Z 1–357. [nobis in Iliade V^{21}.]

68. V^{10} (P^u) Palatinus 151. chart. in 8. ff. 322, s. xv. f. 1 Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Sophoclis Ajax Electra, Hesiodi Opera, Aeschyli Persae, f. 314 Batr.

69. V^{11} (P^x) Palatinus 181. membr. mm. 270 × 175, ff. 207, s. xv. Odyssea : f. 202 Batr. [nobis in Odyssea R^9.]

70. V^{12} (P^q) Palatinus 363. chart., ff. 414, s. xv. miscell., f. 310 Batr.

71. Vi^1 (V^e) Vindobonensis 241. chart. in 4°, ff. 286, a. 1446 Oppianus, Iliados A–Δ : ff. 83–95 Batr.

72. Vi^2 (V^n) Vindobonensis 289. chart. in 4°, ff. 166, s. xvi. Aristophanes, &c., ff. 179–185 Batr.

73. Vi^3 (V^a) Vindobonensis 293. chart. in 4°, ff. 44, s. xv.

Familiae

a = A^2 O^2 P^5 P^8 P^9 Pal. (*Oxf.*)
b = A^1 A^3 A^4 A^6 P^6 (*Par.*^{2})
c = A^7 B^2 Bm^5 P^3 P^{10} U^4 V^4 V^6 V^{10} (*Röm.*)
d = H^2 R^1 (*Holkh.*)
e = L^9 Li V^5 V^9 V^{12} Vi^1 (*Leipz.*)
f = A^5 E L^5 L^6 P^2 U^3 (*Ven.*^{2}).
g = A^{10} B^1 Bm^2 Bm^4 O^1 O^3 P^7 V^2 Vi^3 (*Mail.*)
h = A^9 C M^2 N U^2 V^1 V^8 (*Ven.*^{1})
i = J L^1 L^7 P^1 P^4 V^{10} (*Par.*^{1})
j = R^2 U^5 V^7 (*Vulg.*)
k = Bm^1 Bm^3 H^1 L^2 L^8 M^1 Pe S^2 U^1 Vi^2 (*Span.*)
l = A^8 L^3 L^4 V^3 V^{11} (*Flor.*)

[1] 49 Ludwichius errore ut videtur.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

Ἀρχόμενος πρώτης σελίδος χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ λίχνον προσέθηκε γένειον,
ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεῖδε
λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·
Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠϊόνας; τίς ὁ φύσας;
πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω·
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·

Titulus: Ὁμήρου βατραχομυομαχία vulg. : μυοβατραχομαχία P^{9}: βατραχομαχία O^{2} : ἀρχὴ τῆς μυοβατραχομαχίας· αὕτη δέ ἐστι τίγρητος τοῦ καρός U^{2} V^{1} : ὁμήρου βατραχομυομαχία, ἐν δέ τισι τίγρητος τοῦ καρός S^{1} U^{3} V^{12} (γρητὸς) 1–8 litt. uncialibus scr O^{2} 1 πρώτης σελίδος O^{2} : πρῶτον μουσῶν cet. (πρώτως **k** : πρῶτος P^{8}, S^{2} ss.) 5 πάντα O^{2} 6 ἀριστήσαντες A^{10} B^{1} : ἀριστεύσοντες A^{8} P^{1} P^{4} V^{3} : -εύοντες **k**– ἔτευξαν P^{8}, γρ. P^{3} 8 λόγος] ἔπος **f g** ἔχον **l** B^{1} L^{2} R^{1} ἀρχή P^{9} 10 λίχνον O^{2} : πίνων **l**– L^{1} L^{2} L^{8} S^{2} : ἁπαλὸν cet. παρέθηκε **l** L^{2} L^{8} O^{2} S^{2} : προσέθηκε cet. 12 πολύφωνος **l** A^{10} B^{1} L^{1} P^{4} U^{3} τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε **b c f** al. 13 ἠιόνας **l** L^{8} O^{2} (ἠῶνας ex ἰ-) S^{2} : ἠόνα vulg. τίς ὁ φ. A^{8} O^{2} : τίς δὲ vel τίς δέ σ' cet. 18 ἐν βατράχοις **k l** (ἐν βατράχων L^{3} L^{4})

καί με πατὴρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, Ὑδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
καὶ σὲ δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν *δ' αὖ* Ψ*ιχάρπαξ ἀπαμείβετο φώνησέν τε·*
τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς; δῆλον δ' ἐν ἅπασιν
ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τ*ρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ*
Λειχομύλη, θυγάτηρ Π*τερνοτρώκτου βασιλῆος.*
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

19 *ποτ' ἐγείνατο* j L^1 L^7 20 *ὄχθαις* **g h** A^2 L^1 L^7 O^2 V^5 V^{11} : *ὄχθας* (ss. *ι*) S^2 *ὠκεανοῖο* L^1 L^7 L^8 S^2, cf. Π 151 21 *δ' ὁρῶ*] *βλέπω* **a – c d** A^4 L^5 L^6 P^1 P^4 V^7 Vi^1 *ἔξοχον ἄλκιμον* **a b – c d f** L^1 L^9 P^1 P^4 Vi^1 22, 23 om. **a b c** 23 *ἑὴν* sc. *tuam* ut Hes. Opp. 381 24 *ἠμείβετο* **h j k l i –** Li V^5 V^6
25 *δῆλον δ' ἐν ἅπασιν* vulg. : *δῆλόν τ' ἐν* **a –** A^1 L^6 P^1 P^4 Vi^1 : *γ' ἐν* Li : *φίλε δῆλον ἅπασιν* **h j k i – l –** : *τὸ δ' ἄσημον* O^2 26 om. **a b c** L^3 L^4 R^1 V^{10} *τε* alterum om. **f g h** A^2 J Li P^1 P^4 V^4 *ὀλυμπίοις* pro *οὐρανίοις* **g** A^2 A^5 L^9 P^2
27 *μὲν* om. A^2 S^1 U^3 *ἐγὼ* om. L^8 S^2 28 *ἡ δέ μοι* **h – l –** A^{10} J L^1 L^8 P^1 S^2 V^5 29 *λειχιμύλη* **c d f b –** A^{10} L^9 Li P^1 S^1 Vi^1 30 *ἔρριψε νέμεσθαι* O^2 *δόμοις* P^8 32 *ποιεῖς* **l** A^2 B^1 J O^2 P^1 34 *οὔτι* **h i –** O^2 V^5 35 ita **h j k l** J L^7 O^2 V^5 *δυσ(δισ)κοπάνιστος* cet. 36 *τανύπλεκτος* **h –** J V^3 V^5 *πολλὴν σισ(σησ)αμίδα* **g h i j k l** L^6 O^2 S^1 U^3
37 *εἵματα* pro *ἥπατα* **g h e** A^2 J 38 ante 37 hab. O^2 40 *θοίνην* **h j l** B^1 J L^1 L^2 L^7 L^8 S^2 V^5

οὐ τρώγω ῥαφάνους, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐ σεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
  Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνε λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν, ἐν ὕδασι σῶμα καλύψαι,
στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι εὐχερές ἐστι·
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με μήποτ' ὀλίσθῃς,

οὐδέποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον ἀϋτήν,
ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
ἄνθρωπον οὐ δέδια καί περ μέγα σῶμα φοροῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον δάκνω,
καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα,
νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥ τις ἀρίστη,
ἣ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.

42–52 om. **a b c d** : prosodia Byzantina   42 *ποτ' ἐκ πολέμοιο* codd. praeter **l** A^{10} B^{1} L^{6} P^{1} P^{4} *ἐξέφυγον* A^{10} L^{6} P^{1} P^{4} 44 *δείδια* **f g**– L^{9} : *οὐ δέδι' ἄνθρωπον* U^{5} edd. pr.   *σῶμα μέγα* **k h**– A^{10} J Li R^{1} V^{5} 45 *καταδάκνω* **f** L^{7} ss. ed. pr.   47 *ἀπέφευγεν* L^{5} 48 *τρία* A^{8} *πάντα τὰ*] *τὰ* om. **f**– A^{8} A^{10} B^{1} J L^{9} Li S^{1} : *πάντων* **g**– L^{5} P^{1} 50 *πέλει* **g**– Bm^{4} J V^{5} : *πέλετο* Vi^{1} 52 *τρωγλοδίτην* Vi^{1} *τρωγλῶν* L^{6} P^{1} 53 *ῥαφάνους* **a h k**– **l** A^{5} A^{7} A^{10} J L^{1} M^{2} P^{2} V^{5} : *-ας* cet.   *κράμβυας* **h k**– V^{5} *κολοκύνθας* **a** (–O^{2}) A^{1} A^{5} A^{8} A^{10} B^{1} Bm^{3} J L^{6} L^{9} Li P^{3} P^{4} 54 *οὐ* **j l i**– A^{1} A^{2} A^{10} L^{8} P^{9} Pal. S^{2} V^{3} V^{5} : *οὐδὲ* cet.   *σεύτλοις* L^{8} S^{2} : *τεύτλοις* **j l** L^{1} L^{7} V^{3} : *πράσ(σ)οις* cet.   *πράσων χλωρῶν . . . σελίνων* O^{2} 55 *ὑμῶν* **j l** L^{1} L^{7} L^{8} S^{2} V^{5} 56 *τάδε*] *ταῦτα* **c** A^{5} L^{6} L^{9} Li O^{2} P^{4} R^{1} Vi^{1} *ταῦτα δὲ μειδήσας* Vi^{3} marg.   *μειδιάσας* Li P^{3} U^{3} *ὁ φυσίγναθος* **g f**– Li Vi^{1} 57 *δέχ' ἡμῖν* O^{2} 58 *μάλ'*] *καὶ* **h k l** L^{1} O^{2} V^{5} *γὰρ* A^{1} A^{2} P^{8} Pal. R^{1} : *μὲν* P^{3} *ἐπὶ*] *ἐν* **l** L^{1} L^{7} L^{8} S^{2} 59 *νομὴν*] *ζωὴν* **b a** (–O^{2}) A^{10} B^{1} B^{2} J L^{6} P^{3} P^{4} V^{6} 60 *γῆν* **j** H^{2} : *γᾶν* A^{10} *καὶ ἐφ'* codd. praeter **k l**– A^{3} A^{4} H^{2} L^{1} L^{7} O^{2} V^{5} *ἐν* **a h k l** A^{1} L^{1} L^{6} P^{1} R^{1} V^{5} *ὕδατι* J H^{2} P^{5} P^{8} S^{1} U^{3} V^{6} 61 om. **l j**– A^{6} L^{1} L^{7} O^{2} S^{2} *διττοῖς*] *δυσὶν* Bm^{4} L^{5} Li O^{1} S^{1} Vi^{3} *σώματα* L^{8} P^{8} V^{5} 63 *βαῖνέ μοι*] *αἴρω σ'* **j** A^{1} A^{2} P^{9} Pal.   *ὄλῃαι* codd. praeter **l**

ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
  Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἅμματι κούφῳ.
καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,
νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο πολλὰ δακρύων
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἱκέσθαι·
δεινὰ δ' ὑπεστενάχιζε φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν ἠΰτε κώπην
σύρων, εὐχόμενος δὲ θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβώστρει·
καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν·
  Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην
ὡς μῦν ἁπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
  Ὕδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, πικρὸν ὅραμα

64 *γηθοσύνως* **c–** A^5 A^{10} L^5 L^7 P^1 P^7 U^3 *τὸν ἐμὸν* vulg. : *πρὸς ἐμὸν* **a–** A^1 A^2 H^2 : *εἰς* (*ἐς*) *ἐμὸν* A^3 A^4 A^7 B^2 Bm^5 P^3 P^8 P^{10} V^4 V^6 : *ἁμὸν* (*ἀμὸν*) sine praep. **c–f–** P^7 V^4 : *ἐμὸν* **c b– e–** A^5 J L^2 L^5 P^2 P^4 : *οἶκον* **k** V^5 66 *ἁπαλοῖο* **a j** A^1 A^{10} J P^4 R^2 : *τρυφεροῖο* cet. *δι'* A^2 A^{10} B^1 J P^4 P^9 Pal. *ἅμματι* **a– l–** L^8 P^4 S^2 V^5 : *ἅλματι* cet. *καλῷ* **l–** L^7 L^8 S^2 V^5 67 *πρῶτον μὲν* **j k l** O^2 : *τὸ πρῶτον* cet. *ὅρμους*] *λίμνας* **h** 68 *ὡς δέ μιν ἤδη* **l** 69 *πορφυρέοις ἐπεκλύζετο* **j l** L^1 L^7 O^2 *πολλὰ δ' ἐβώστρει* O^2, cf. 76 : *δάκρυα λείβων* P^1 P^4 72 om. **l** *ἰδέσθαι* **j** A^1 L^8 P^4 P^5 Pal. S^2 V^5 V^{10}, cf. α 21 β 152 ε 408 ρ 448 74–81 post 90 hab. **c f l g–** 74 *πρώτιστον* **l–** L^1 L^2 L^7 L^8 S^2 V^5 : *πρῶτον* P^8 P^9 *ἔπλασ'* **f g j c–** H^2 L^9 Li O^2 P^4 P^5 : *ἔπλησσεν* A^1 Pal. : *ἤπλωσεν* **h** A^2 Bm^1 Bm^3 H^1 L^3 P^3 P^5 U^1 V^8 Vi^2, cf. 10, 81, 106 : *ἤπλωσ'* Bm^5 J : *ἤπλασ'* A^3 A^4 *ἐν* **k l** L^1 L^7 R^1 V^5 *ὕδατι* **c f** A^3 L^9 O^1 S^1 V^8 76 *κύμασι* **k l** J L^1 L^7 V^5 *-οις ἐπεκλύζετο* O^2 *δ' ἐβώστρα* A^{10} B^1 : *δ' ἐβώστρει* γρ. P^9 : *δ' ἐβόα* **c f j g–** A^1 A^2 A^3 A^4 Bm^2 H^2 L^9 Li P^4 P^9 Pal. S^1 Vi^1 : *δακρύων* cet. 77 om. **l** L^7 *γ' ἐκ στόματος* O^2 80 *μῦν* **l** O^2 P^8 : *νῦν, νῦν μ', νῦν ἐμ', ἔμ'* cet. *ἁπλώσας* **a k l** A^1 A^9 A^{10} C N R^1 V^5 V^8 : *ἐπιπλώσας* cet. 81 *ὑψώσας* **j k l** J L^1 L^7 V^5 : *ἀπλώσας* **h a** (–O^2) A^1 P^1 P^4 : *ἀμπετάσας* cet. 82 *ὕλλος* O^2 *ἐξαπίνης* **l** A^8 L^1 L^7 O^2 R^2 U^5 : *ἐξαίφνης* cet. *πικρὸν* **l** L^1 L^7 : *δεινὸν* cet.

ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔ τι νοήσας
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν.
δῦ δὲ βάθος λίμνης καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ,
καὶ χεῖρας ἔσφιγγε καὶ ὀλλύμενος κατέτριζε.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ὑφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ·
ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
Οὐ λήσεις δολίως Φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε
παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδεν
Λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσιν·

ποινὴν ἀντέκτισίν τ' ὀρθὴν ὅς κ' ἀποδώσει 97 a
ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις 98
καί ῥα κραιπνότατος μοίρας μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν 100 a

---

83 ἀμφοτέροις **j k l** L^1 L^7 : πᾶσιν ὁμῶς cet. (ἁπλῶς O^2) 84 οὐχὶ **l** L^1 L^7 O^2 85 ἀπολλυμέναι **h j** : ἀπολλῦναι **l** L^1 L^7 V^3 κατὰ λίμνην **h j l** L^1 L^7 86 ἀλεύατο] ἔκφυγε **l** A^8 L^1 L^2 L^7 L^8 P^5 S^2 V^5 87 ἐς **j l** L^1 L^7 S^2 88 χέρας **h** L^5 V^6 : χεῖρας δ' **j k l** L^1 L^7 L^8 V^5 ἀπολλυμένους **j k l** H^1 L^1 L^7 O^2 R^2 V^5 91 πλεῖον **l** L^1 L^7 O^2 : πλεῖστον cet. εἷλκον **j** A^1 O^2 Pal. : ἔσχον **h** A^2 P^1 P^4 P^9 : φέρον **l**– : ἤγαγον A^8 L^1 L^7 : ἦσαν vulg. (ἦεν L^2 L^8 P^8 R^1 S^2) αὐτὸν **a h k** A^1 R^1 V^5 : αὐτῶν A^2 J 92 ὕδασι **j k l** Bm^5 L^1 L^7 O^2 V^5 : ὕδατι cet. μύθους . . . τοίους **l** L^1 L^7 O^2 93 δολίως] γε θεοὺς **j k l** A^{10} B^1 L^1 L^7 P^4 V^5 94 ναυηγὸν] ἐς λίμνην με **l i**– L^2 L^8 S^2 V^3 V^5 ὥστ' **c f** A^3 A^4 A^5 B^1 H^2 L^9 Li P^6 S^1 Vi^1 95 ἄν] γάρ **k** P^1 R^1 V^5 μοι **h**– V^3 96 ἀλλ' ἀπατήσας **k l** A^{10} L^7 O^2 V^5 Vi^1 97 a, 98 ut Byzantini sint ita inde satis probabiliter eruit versum Bernhardy

ποινήν θην τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις

97 a om. **j l** L^7 τ' om. **h** H^1 J P^1 U^4 V^5 V^6 ἀποτίσει J P^1 98 ποινὴν σὺ τίσεις **j l** L^7 O^2 P^1 : τοῖς τίσουσί σε (με, γε, τε) cet. (τοῖς δὴ τίσουσι A^7 Bm^4 L^5 L^6 P^{10} S^1 U^3 V^4) στρατῶ **j k l** A^{10} L^7 Li M^2 N P^3 P^7 P^8 U^2 V^8 : στρατὸν A^2 J : στρατὸς cet. 99 ὣς] ταῦτ' **j l** L^7 O^2 ἐν **j l** L^7 O^2 : ἐφ' cet. ὕδασι **j l** L^7 O^2 : ὕδατι cet. 100 a hab. codd. praeter **h j l** L^2 L^8 O^2 P^5 P^8 S^2 V^5

δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
 Ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βατράχων, ἡ πεῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
ἔχθιστος γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον εἷλξαν
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ὃ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλίζεσθε καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν. 117

---

101 om. O^{2} 103 *ἐκέλευον* **l** O^{2} S^{2} V^{5} *ἐπ'* H^{1} J P^{1} V^{3} 104 *ἀγορὴν* **a h k l i**- A^{1} A^{10} B^{1} Li P^{10} U^{4} V^{5} 106 *νεκρὸς* **c f** A^{6} Bm^{5} H^{2} L^{9} Li P^{5} P^{7} S^{1} Vi^{1} *ὄχθαις* **g**–**l**- A^{2} Bm^{2} Bm^{4} L^{7} O^{1} O^{2} O^{3} P^{7} U^{2} Vi^{2} : *ὄχθας* cet. 107 *ὑπενήχετο* **b c d f h g**–**i**- A^{2} Bm^{4} L^{9} Li P^{9} Pal. S^{1} 110 *πέπονθα* **a h j l i**- A^{10} L^{2} L^{7} L^{8} P^{1} P^{4} R^{1} S^{2} V^{5} V^{6} Vi^{1} : *-ειν* cet. 111 *ἡ* **a g j c**- H^{2} P^{5} : *ἀλλ' ἡ* cet. *πήρα* **c**- L^{5} L^{6} L^{9} P^{2} : *μοῖρα* **h i j k l** A^{2} A^{10} V^{5} *κακὴ* om. codd. praeter **g j l i**- B^{1} U^{3} V^{5} 112 *δ' ἐγὼ δύστηνος* **h j k l** L^{1} L^{7} O^{2} : *δὲ νῦν ἐλεεινὸς* cet. 113 *γε* om. praeter A^{8} L^{3} L^{4} L^{7} R^{2} codd. 114 *ἐχθίστη* **j k l i**- *ἔντοσθεν* A^{8} L^{7} Li P^{9} P^{10} U^{4} V^{7} *λαβοῦσα* **l** L^{2} L^{7} S^{2} pro 113, 114 *υἱέα μοι πρῶτον μυοφόρβος δορπήσατο* | *θὴρ μεγάλη κλονέοντα πτέρναν σιάλοιο τυχοῦσα* O^{2} quae Byzantium sapiunt 115 *εἷλξαν* **k** A^{8} L^{8} P^{1} V^{3} : *ἦξαν* **j** L^{1} L^{3} L^{4} L^{7} : *ἔκταν* cet. 116 *δόλον* **j k** A^{8} J L^{1} P^{1} V^{3} : *μόρον* cet. 117 *παγίδᾱ* damnat. e v. 50 sumptum 118 *ὃ* om. **k** P^{5} P^{8} P^{9} R^{1} *δ' ἦν* **k l**- L^{7} P^{1} P^{5} R^{1} V^{5} *ἐπεὶ μοῦνος ἐλέλειπτο* **l** L^{7} 119 *ἀπέκτεινε* **l** *βάτραχος κακὸς* **k l** *ἄγξας* **h**- : *ἔξοχος ἄλλων* **l** 120 *ὁπλίζεσθε* **h k l** L^{7} O^{2} : *ὁπλισόμεσθα* sim. cet. (*καθοπλισώμεθα* Bm^{4} O^{1} O^{3} Vi^{3}) 121 om. **a b c d e f** A^{8} S^{1} V^{10}

Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς·
κνημῖδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μηρούς,
ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ δ' ἀσκήσαντες,
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου.
Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἔνοπλοι· ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ῥάβδον μετὰ χερσίν,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοῖα·
Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα ὅν περ ἔπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε

122 om. V^2 Pal. A^{10} καθοπλισθῆναι **l** 123 om. **a b c d e f g** J P^4 S^1 V^{10} ῥ'] τ' Bm^3 H^1 L^8 S^2 corr. U^1 Vi^2: om. Bm^1 M^1 S^2 V^3 124 πρῶτα **j** A^3 A^4 B^1 Bm^5 J L^1 L^5 P^3 P^4 P^5 P^9 Pal. V^6 Vi^3 ἐφήρμοσαν ἐς δύο μηρούς **k l** O^2 περὶ κνήμησιν ἔθηκαν cet. (ἔθεντο **a** A^9 A^{10} C M^2 N P^1 P^4 R^1 U^2 V^5 V^8) μοίρας conj. Barnes cl. 265 125 εὖ δ' ἀσκήσαντες **j l** L^1 L^2 L^7 L^8 S^2: κνήμας ἐκάλυπτον cet. (καὶ κνήμας **h** P^1 P^5 P^8 R^1 V^5): καὶ περὶ κνήμισιν ἔθεντο O^2 ex 124: καὶ κνήκιας ἐκάλυπτον S^2 ss. m. r. 127, 128 post 131 hab. codd. praeter **j l** L^1 L^7 O^2 127 καλαμοστεφέων] καλῶν εὐτραφέων sim. **k i– l–** A^{10} B^1: καλαμοστεμφέων **h–** A^2 128 ἐφόρησαν **l** O^2 129 αὐτοῖς λύχνου **a h l** L^2 L^8 P^1 R^1 S^2 V^5 130 εὐμήκεις βελόναι codd. praeter O^2 P^1 P^3 131 κροτάφοισι καρύου **j k l** L^7: καρύων A^8 L^1 132 μὲν om. **l–** A^2 ἔστησαν P^1 P^5 P^8 R^1 V^5 V^8: ἔσταν M^2 corr. εὔοπλοι **h–**: ἐνόπλοις et ἐνόπλιοι Barnes, cf. 153 133 ἐφ' A^2 A^9 B^1 H^2 L^8 P^2 P^9 V^3 Vi^1 135 θρύλλος **h j k l i–** Bm^3 O^2 V^5: μῦθος cet. 136 σκῆπτρον **h j k l** L^7 137 τυροφάγου A^2 C 138 ἔριν **l** τοῖα] μῦθον **h j k l** L^7 140 εἶπον θ' A^{10} B^1: εἶπον **a** (–O^2) 141 κατέπεφνεν **j l** L^7 O^2

οἵ τινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὔατα πάντων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων·
μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
ζητήσωμεν ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
ἄκροις πὰρ χείλεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὣς εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,

143 *εἴ τινες* **a** (–O²) A¹⁰ B¹ P¹ P⁴ R¹ V⁵ V⁶ : *οἵ* cet. *γεγόνατε* **g**– : -*ειτε* A¹⁰ V⁸ 144 *οὔατα μυῶν* codd. praeter **k l** : *μυῶν* glossema est vocis *πάντων* quae sollemnis in re tali est, e. gr. H 92 146 *αὐτὸν* B¹ Bm¹ Bm² Bm⁴ C H¹ Li M¹ O¹ P⁵ P¹⁰ U¹ V⁶ V⁸ Vi¹ 148 *περὶ* **f h c**– L⁸ L⁹ Li P⁴ Vi¹ : *κατὰ* A² 149 *τῶν* **h k** P¹ P² 152 *νῦν γὰρ* **k l a**– P¹ R¹ 153 *ἔνοπλοι* **k l h** -**i**- A² A¹⁰ L⁶ O² P⁵ R¹ R² 154 *τείχεσσιν* **f**– **d g**– **c**– J L⁹ O² P⁴ P⁵ P⁸ S¹ 156 *ὅς τις*] *ὅππως* **a** (–O²) : *ὁπότε* J *ἀντίος ἔλθῃ*] *ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς* **b c d g f**– **a** (–O²) J L⁹ P⁴ S¹ V⁵ 157 *ἐκείνοις* A¹⁰ Bm² P⁴ V⁵ : *ἐκείνῳ* **a k** C N R¹ U² : *ἔντεσιν* (gloss.) **j l i**– 158 *ἐν ὕδασι*] *ἐν ἔντεσι* F : *ἐκείνους* **a b c d e f g** J P⁴ S¹ 160 *συνέπεισε* **a** P¹ P⁴ *ὣς ἄρα φωνήσας ὅπλοις κατέδησεν* **k l** (-*δυσεν* A⁸ L¹ L⁷ V³) : *ἐνέδυσεν* **j** 161 *μολόχων* M¹ ss. *ἑὰς* om. **a h l** L² L⁷ L⁸ R¹ S² *ἀμφὶ δὲ κνήμας ἐκάλυψαν* A⁸ (*τε*) A¹⁰ (*τὰς*) L¹. et pluralem (Hes. Opp. 378, h. Ven. 267, Pind. Pyth. iv. 187) et synizesin Pigreti permisimus 162 *χλωρῶν πλατέων* **h k l** L¹ (*χλυερῶν* **j**) *τεύτλων* **j l** S² 164 *μακρὸν* O² P⁵ Vi¹

καί ῥα κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλαῖσι
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητάς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠὲ Γιγάντων,
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·
Ὦ θύγατερ μυσὶν ἦ ῥα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σοῦ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες
κνίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
ὦ πάτερ οὐκ ἄν πώ ποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μοι λίην ἔδακε φρένας οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα μακρὸν ἔνησα,

ὡς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν εὖτε γιγάντων 170 a
καὶ μῦες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι 170 b

---

165 *καὶ κέρα* **b c e f g** B^1 Bm^1 Bm^3 H^1 H^2 J M^1 S^1 U^1 Vi^2 : *καί ῥα* **a** C L^8 N Pal. R^1 S^2 U^2 V^8. coniunxit Stadtmüller: *καὶ κόρυθες* **j l** L^1 L^7 P^4 *κοχλίαι κάρην ἀμφεκάλυπτον* **l** L^1 L^7 *κράατ' ἀμφεκάλυπτον* **j** 167 *ἔμπλητο* L^2 P^1, cf. Φ 607 : *ἔμπλησto* O^2 : *ἔπλητο* **j l** L^1 L^7 L^8 S^2 : *ἔπλησto* **k**– O^2 : *ἐπέπλητο* sim. cet. 170 a b hab. **g h k l i**– (170 a tantum P^1 S^2), post 171 Bm^4 O^1 O^3 : prosodia Byzantina. cf. h. Merc. 224 *οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενος ἔστιν ὁμοῖα* 170 b *μῦς* **k**– 173 *ἀθανάτων* **j k l** L^1 L^7 : *τειρομένοισ(ι)* cet. ex 178 (*τερπόμενοι* O^2) *καί γε* **h** *προσέειπεν ἀθήνη* **b c d e f g h** J P^5 P^8 : *ἀθήνην* P^{10} S^1 suspecta 174 *ἐπαλεξήσουσα* **l** L^1 L^7 R^2 U^5 : *ἐπαρρήξουσα* **k** (–S^2) 175 *τὸν νηὸν* **g**– H^2 Li Vi^1 *ἀεὶ* om. **b c e f g** A^8 S^1 176 *ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων* **j** : *θυσιάων ἐδέσμασιν* **h k l** L^1 L^4 L^7 P^1 179 *ἔλθοιμι* P^5 R^1 : -*μη* P^8. cf. *ἐθέλοιτο* h. Cer. 328, *φροντιούμεθα* Eur. I. T. 343 *ἀρ(ρ)ωγὸς* **l** L^1 L^7 L^8 S^2 180, 181 om. A^2 V^5 V^6 (ex homoeotel.) 181 *μοι* **h k l**– L^1 L^7 P^5 R^1 : *μου* cet. *οἷον* **j l**– A^5 L^1 L^7 O^2 S^2 Vi^3 : *οἷά μ'* cet. *ἔρεξαν* **j k l** L^1 L^7 O^2 : *ἔοργαν* cet. 183 *μακρὸν* O^2 : *λεπτὸν* cet. *ἔοργα* **l** L^1 L^7

τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.
χρησαμένη γὰρ ἔνησα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὧς βατράχοισιν ἀρηγέμεναι βουλήσω.
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρῴην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
ὕπνου δευομένην οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην·
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσαν, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
μή κέ τις ὑμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, εἰ καὶ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τῇ γε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι,
πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον.
καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

184 ita **j l** L^1 L^7 Thomas mag. 2. 16: *καὶ τρώγλας ἐτέλεσσαν* vulg.: *ἐτέλεσ(σ)α* **h**–: *καὶ τρώγλας ἐνέδησα φίλον δέ μου ἦτορ ἰάνθη* O^2 184 a *καὶ πολύ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι* hab. codd. praeter **i j l** A^{10} B^1 L^8 O^2 (*πράσσειν* **a**-**k** U^2 V^8) 185 post 186 hab. codd. praeter **j** O^2 *πράσσειν* H^1 P^9 Pal. *τόκους* **j** L^1 L^7: *τόκοις* **l** A^{10} B^1 P^1 P^4: *τόκος* J *τὸ δὲ ῥίγιον*] *τό γε ῥίπον* Vi^2: *γ' ἔριπον* A^2 P^5: *γ' ἐρίπονον* sim. **c d g h a** (–O^2) al. *τούτου χάριν ἐξώργισμαι* **j** (ex 184 a) 186 *ὕφηνα* N P^5 P^9 Pal. U^4 U^5 V^4: *ὕφανα* Li P^7 Vi^3 187 *ἀρηγέμεναι* A^8 (-*ω*-) V^6: -*μεν'* Bm^2: *ἀρηγέμεν* cet. *βουλήσω* L^2: *βουλήσομαι* **l** L^1 L^7 L^8 S^2: *οὐκ ἐθελήσω* cet., cf. Λ 319: praeter *καὶ ὧς* et *βουλήσω* nulla electio 188 *πρῶτον* **j l**– L^1 L^7 O^2 P^2 191 *καμ(μ)ῦσαι* **k** O^2 V^3 192 *ἀλγοῦσαν* Bm^2 Bm^3 H^2 J P^5 P^6 Pal.: *ἀλγοῦσα* cet. *φώνησεν* A^9: *ἐφώνησεν* **l** L^1 L^6 L^7 P^2 193 *ἀλλ' ἄγε νῦν* **c**– **g**– **b**– H^2 L^5 L^9 Li P^8 Vi^1: *δὴ* L^6 P^2 *θεοὶ* om. **h** P^5 P^8 R^1 *συναρήγειν* **h** 194 om. O^2 194 a *μή τις καὶ λόγχῃ τυπῇ δέμας ἠὲ μαχαίρῃ* **h i k l** O^2 (*μή κέ τις τρωθῇ λόγχῃ*) quae Byzantium spirant 195 *ἐγχέμαχοι* **k**– **l**– *καὶ εἰ* **j l** L^1 L^7 *εἰσὶ γὰρ ἀγέρωχοι ἄλκιμοι ἀγχιμαχηταί* O^2 197 ita O^2: *τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι* cet. (*οἱ θεοὶ* P^5) 198 *δ' αὖτ'* O^2: *ὁμῶς δ'* **j g**– S^1: *δ' ὁμῶς* cet. (*δ' ὁμοῦ* J P^1) *εἰσῆλθον ἀολλέες* **g** B^1 J O^2: *ἀολλέες ἦλθον* A^8 L^6 L^9 P^2: *ἤλυθον* **j** L^1 L^7: *ἤλθετον* **l**– 198 a *κὰδ δ' ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες* **j k l** L^1 L^7 *κήρυκε* **j** A^8 Bm^3 L^2 L^8 U^1: om. cet.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
ἑσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἧπαρ·
κὰδ δ' ἔπεσεν πρηνής, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνος,
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖον δ' ἄρ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρος,

Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψε·
ἤριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος τρῶσεν ἐπιφθὰς
πέτρῳ μυλοειδέϊ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε καὶ ἤλασεν ὀξέϊ σχοίνῳ
οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἧπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
Κοστοφάγον φεύγοντα βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
κάππεσε δ', οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠιόν' ἐξετανύσθη,
χορδῇσιν λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.

---

203 *γαστέρος* H^2 : *γαστρὸς* J P^1 *καθ' ἥπατος ἔγκατα χῦτ . .* A^8 205 om. **a b c d e j** L^2 Vi^3 206 *τρωγλήτης* **a** : *-ίτης* V^5 *πηλείωνος* L^1 L^3 L^4 : *πηλείωνα* cet. 207 om. L^9 P^5 *πεῖρε(ν)* H^2 V^6, J marg. 208 *θυμὸς* A^{10} B^1 *στόματος δ' ἐξέπτη* **g** Li : *δ' ἐκ στόματος ἔπτη* **b c d** L^5 L^6 L^9 O^2 P^2 P^5 P^8 V^5, cf. 236 209 *σευτλαῖος . . . ἐμβασίχυτρον* **h i j k** A^2 A^{10} P^7 V^8 210–222 eiecimus, nam 210, 213, 213 a, 217 plane Byzantini, ceteri cum eis videntur stare 210–212 om. **a l** 211 *ῥεθέων* L^5 V^4 : *δὲ λέων* **g** L^6 P^2 213 om. O^2 P^8 *τρωγλίτην* V^5, cf. 206 *κατ'* B^2 L^9 P^{10} U^4 V^{12} *ἤριπε δ' εὐθύς* **b c d e** A^2 B^1 L^1 Pal. V^{12} 213 a hab. **h i j k l** om. cet. *ἐν πέτρω* O^2 *αὐχένα πὰρ μέσσον* **j**– post hunc v. add. L^2 *τρωγλήτης δ' ἄρ' ἔπεφνε βρεκαίγιγα ἐσθλὸν ἀίξας* 214 om. **j l** L^7 P^4 : ante 213 hab. **a b c d e** L^1, ante 210 **g**, post 222 L^6 *ὀξυσχοίνῳ* U^5 marg. post hunc v. add. *ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθησαν δ' ἐπ' αὐτῷ* **h k** P^1 P^5 R^1 (*ἐφώρμησαν* R^1) 215 om. **j l** L^7 P^4 *ὅδ'* P^9 Pal. : *ὧδ'* A^2 *ἤριπε δ' εὐθύς* **h k** J P^1 216, 217 om. **a b c d e f g** L^1 S^1 (ex homoeotel.) 218 *κωστοφάγον* **c g** A^3 A^4 L^6 L^9 P^2 V^{12} : *κουστ-* **a**– : *κουστοφάγος* **k** P^5 Vi^2 : *κραμβοφάγος* **h j l** J L^7 P^4 V^2 : *κραμβοβάχος* L^3 L^4 *φεύγων* **i k l** P^5 P^8 R^1 *κραμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσι φεύγων* **j** 219 om. A^8 V^{11} *ἀπέφυγεν* J P^1 P^4 *μάχης*] *ἐν ὕδασιν* **a h i j l** L^2 L^8 R^1 S^2 *ἤλασε δ' αὐτόν* **a h i j l** Bm^3 L^8 R^1 S^2 U^1 221 *ἠιόνας* **h**– A^3 A^4 P^1 : *ἠϊόνος* Bm^1 M^1 V^5 222 om. **l** L^7 P^4 *ἐπορνυμένου* **h a**– R^1 : *-αις* P^1

Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξεν.
Πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Πρασσαῖος δὲ ἰδὼν ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα,
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρου περὶ τεθνειῶτος
καὶ βάλε Πρασσαῖον κατὰ νηδύος ἐς μέσον ἧπαρ,
πῖπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε βεβήκει.
Κραμβοβάτης δὲ ἰδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκεῖνος, ἑλὼν δ' ἄρα χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν δαπέδῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,

Ὑδρόχαρις δ' ἔπεφνεν Πτερνοφάγον βασιλῆα, 227

---

223 *τυρογλύφον* **h l i**- L^2 L^8 S^2 V^3 V^{11} *ἀκτῆσιν* V^5 V^9, cf. O 621 *ἐπ' ὄχθαις λιμνήσιος* **h k l** L^7 P^1 P^4 : *ἰδὼν λιμνήσιος* A^8 V^{11} 224 *δ' ἐσιδὼν* codd. praeter **j k l** L^2 L^7 P^4, cf. 232, h. Apoll. 341 *καλαμίνθης* **h** C L^3 L^4 P^4 *βυθὸν* P^8 : *βάθος* **h k** Bm^1 P^1 P^5 R^1 226 om. **j l** L^7 P^4 *λιστραῖον* **h** A^2 J P^1 : *φυτραῖον* **b** A^{10} B^1 Bm^1 Bm^2 L^1 Li M^1 O^3 P^7 R^1 U^1 : *φλιτραῖον* Bm^3 Vi^2 : *φιτραῖον* **c f** Bm^4 H^1 H^2 L^9 O^1 P^8 V^5 Vi^3 : *λιμναῖον* P^5 *βορβοροκοίτης* O^2 P^1 : *ἐμβασίχυτρος* cet. 227 om. **a b c d e f g** J L^1 *δέ τ' ἔπεφνεν* **j** 230 *λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν* **i j k l** : *λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν* cet. *ἀμύμονα βορβοροκοίτην* **i j k l** : *ἀμύμων βορβοροκοίτης* vulg. : *ἐμβασίχυτρος* O^2 231 a *δούπησεν δὲ πεσὼν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ* C 232 *πρασσοφάγος* **h i j k l** J L^2 P^1 *ἐπιδὼν* L^6 P^2 S^1 U^5 marg. : *ἐσιδὼν* cet. *νεκρὸν ἐόντα*] *κνισσοδιώκτην* **j** 233 *ἀπέθηκε* **k l** P^1 P^4 234 *λειχάρπαξ* V^3 *ἑτάρων . . . τεθνειώτων* codd. praeter O^2 235 *πηλούσιον* **i j l** *μήπω γαίης ἐπιβάντα* codd. praeter **i j l** O^2 (*καννηδύος* O^2) 236 *πρόσθεν* **i j l** L^2 L^8 O^2 S^2 : *προπάροιθε* cet. *ἦτορ* **k l** J L^7 P^4 : *ἧπαρ* A^1 *ἐκ στόματος ἔπτη* O^2 P^1, cf. 208 : *ἔκτοσθε βεβήκει* **k l** J L^7 P^4 237 *πηλοβάτης* **h i j k l** *ῥίψας* **h** J P^1 P^4 P^5 R^2 U^2 238 *ἔπληξε* O^2 : *ἔχρισε* cet. : *ἐξετύφλωσε* A^8 J L^3 L^4 L^7 P^4 P^8 239 *ὀργισθεὶς* **a h** R^1 : *θυμώθη* **j** L^1 L^7 : *μουνώθη* A^8 J P^4 V^3 : *γουνώθη* L^4 : *συνώθη* L^3 240 *δαπέδω* P^9 Pal. : *γαίῃ* **k l** Bm^1 L^7 O^2 P^1 P^4 : *πεδίῳ* cet.

τῷ βάλε Κραμβοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν,
τύψε δέ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
Τρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
ἥλατο δ' ἐς τάφρους, ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον.
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα, 252
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξύσχοινον·
οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή·
οὐδ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον·
ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν οὐχ ὑπέμεινεν.

ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσετο, τείρετο δ' αἰνῶς 251
ἥρωας κρατερούς, ἀλλ' ἔδυνε βένθεσι λίμνης 259

---

241 *πηλοβάτην* **ijkl**, cf. 237 *κατὰ* **k** : *παρ* O^{2} *ἐάγη* **cefg** H^{2} J L^{1} P^{5} S^{1} 242 om. A^{10} B^{1} 243 *κραμβανίδης* E *οὗτος* **k** 244 *δέ οἱ*] *τόν γε* A^{3} A^{4} *μέσην δ' αὐτὸν* **j** *πᾶσα* **bcdef** A^{10} B^{1} Bm^{2} Si^{2} Vi^{3} 246 *χειρὶ παχείῃ*] *χείρεσσι* **l**– P^{4} 247 *σιτοφάγος* **ijkl** : *πρασσοφάγος* A^{8} 249 *τάφρον* **ijkl** L^{7} O^{2} P^{8} Vi^{1} *εἴπως* **k**, cf. Ξ 163 250 *τρωξάρτην* V^{5} : *-τη* O^{2} *φυσίγναθος* Pal. *ποδὸς* O^{2} : *πόδας* P^{5} P^{6} R^{1} : *πόδα* cet. 251 om. L^{3} L^{4} *ὦκα δὲ λίμνην ἥλατο τειρόμενός περ δεινῶς* A^{8} L^{1} L^{7} V^{3} : *ὦκα δ' ἐς λίμνην εἰσᾶλτο τειρόμενον δ' αἰνῶς* J P^{4}: *ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων* **j** : *ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσετο τείρετο δ' αἰνῶς* cet. (δ' om. **h** L^{5} N P^{5} P^{8} P^{9}) *ἔσχατα* S^{1} Baumeister : *ἔσχατο* S^{2} 252 om. L^{3} L^{4}, post 252 a hab. **j** *τρωξάρτης* **ij** A^{8} O^{2} *προσεόντα* E L^{6} O^{1} P^{6} S^{1} 252 a *καί οἱ ἐπέδραμεν αὖθις ἀποκτάμεναι μενεαίνων* hab. **ijl** 253, 254 om. **l** L^{1} L^{7} P^{4} *ὀξύσχοινον* **a**–: *ὀξέι σχοίνῳ* cet. 255, 256 om. **jl** L^{1} L^{7} P^{4} 255 *τοῦδ'* vulg. : *οὐδ'* C N O^{2} P^{1} P^{5} P^{8} P^{9} Pal. U^{2} 256 *ὀρηγανίων* **k** O^{2} 257 post 261 a hab. **jl** L^{1} L^{7} P^{4}, et post 261 a et hic H^{2} J P^{1} V^{6} 258 om. **jl** L^{1} L^{7} P^{4} *ὥρμησαν* A^{2} L^{2} P^{3} 259 om. **jl** L^{1} L^{7} P^{4} P^{5} *κραταιοὺς* **k** *ἔδυνε* vulg. : *ἔνδυνε* H^{1} H^{2} J P^{3} P^{6} P^{8} V^{6} : *ἔδυν' ἐν* **k** A^{3} Bm^{1} S^{1} Vi^{2} : *ἔδυ* **h** A^{2} L^{2} P^{1} P^{9} Pal. V^{5} *βένθεα* B^{1} E L^{2}

Ἦν δέ τις ἐν μυσὶ παῖς Μεριδάρπαξ ἔξοχος ἄλλων,
Κναίσωνος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου·
οἴκαδ' ἴεν, πολέμου δὲ μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευεν·
οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
ἀγχοῦ δ' ἕστηκεν μενεαίνων ἶφι μάχεσθαι
καὶ ῥήξας καρύοιο μέσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκεν·
οἱ δὲ τάχος δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὢ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·

μεριδάρπαξ ὄρχαμος μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα 261 a
ὃς μόνος ἐν μύεσσιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον 261 b
αὐτὸς δ' ἑστήκει γαυρούμενος κατὰ λίμνην 262 a
οὐ μικρόν με πλήσσει μεριδάρπαξ ὃς κατὰ λίμνην 273

---

260 ita Ludw. *μύεσσι* **i j k l** V^6 : *μυσὶ δὴ* **f c**– P^7 *μεριδάρπαξ*] *νέος παῖς* **i j l** O^2 : *νέος* **k** S^1 : *πτεριδάρπαξ* A^1 261 *κναίσσωνος* P^9 : *κνέσωνος* P^8 : corr. Ludw. : *κραίσωνος* **h** A^1 O^2 Pal. : *κρείσωνος* A^3 A^5 : *κρείωνος* vulg. *ἐγχέμαχος* **k l** H^2 J P^1 P^4 : *ἀγχέμαχος* **j** L^1 L^7 S^2 V^3 V^6
261 a hab. **i j k l** H^2 V^6 *ὄρχαμος ὧν ἄλλων* H^2 V^6 : *μοιρωνάρπαξ ὄρχαμος αἰνῷ ἶσος ἄρηι* L^2 : *ὄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερὸς μεριδάρπαξ* **j** 261 b hab. **i j l** H^2 V^6 *ἀριστευέσκε* **j** L^7 *μάχεσθαι* **j** 262 om. **i j l** *ἰὼν* vulg. : *ἰδὼν* (ss. ε) O^2 : corr. Ludw. *πολέμοιο* vulg. : *πολέμου δὲ* O^2 262 a om. O^2 *αὐτοῦ* **l** L^1 L^7 P^4 *γαυριούμενος* **h k a**– A^1 : *μεγαλοφρονέων* L^2 *ὡς κατὰ* **f g** A^3 A^4 B^2 Bm^2 Bm^4 P^6 P^{10} R^1 U^4 V^4 V^5 : *ὃς κατὰ* B^1 V^6 : *οὐ κατὰ* Vi^2, ex 273 *στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος οἷος ἀπ' ἄλλων* **j** 262 b *στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων* hab. **j** L^1 L^7 263 om. **j l** E L^1 L^7 P^4 *γενεὴν* O^2 : *γένος* cet. *ἠπηπείλει* L^5 : *ἐπηπείλει* **k** P^5 P^8 S^1 264 hab. O^2 sol. 265 om. **j l** L^1 L^7 P^4 *καροῖο* O^2 : *καρύου* vulg. : corr. Ilgen
266 om. **j l** L^1 L^7 P^4 *κενώμασι* O^2 : *ἐν ὤμοις* vulg. : *καὶ ἐν ὤμοισι* **h** Bm^3 J L^8 P^1 S^2 : *καὶ ἐν ὄμμασι* **a** (–O^2) *χερσὶν* L^2 : *χείρεσ(σ)'* Bm^3 L^8 S^2 U^1 267 om. **j l** L^1 L^7 P^4, post 268 hab. H^2 P^9 Pal. 268 om. **l** L^1 L^7 P^4 *ἐξετέλεσσαν* **a k** C J N P^1 U^2 *οἱ σθένος*] *ὡς θεὸν* **a**– L^8 : *ὡς θεὸς* **h** J P^5 S^2 271 *κάρην* **a** (–O^2) S^2 : *κάρηνα* L^6 L^9 : *κάρηα* **c** *τοίηνδ'* **j l k**– J L^7 P^1 P^4 272 *θαῦμα τόδ'* **k l** J L^1 L^7 O^2 P^4 : *πένθος* L^2 : *ἔργον ἐν* cet. *ὁρῶμεν* A^4 B^1 O^2 P^5 P^6 R^1 273 *μικρόν με* vulg. : *με μικρὸν* L^5 : *μικρά με* B^1 V^6 : *μικρόν μ'* **j** : *με* om. A^2 Pal.
ἔπληξε **j** U^5 : *ἐκπλήσσει* V^6 *ὃς*] *οὐ* Vi^2 : om. **i j l**

Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἢ καὶ Ἄρηα, 275
οἵ μιν ἐπισχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος οὔτε Ἄρηος
ἰσχύει βατράχοισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον 280
κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται ὅς τις ἄριστος, 284
ὥς ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα 282
καὶ μέγαν Ἐγκελάδοντα καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων. 283
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δὲ βαλὼν ἀργῆτα κεραυνὸν 285
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. 286
πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε· 289
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 290
ἔλπετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,

κινείσθω τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν 281
ᾧ Τιτᾶνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων 281 a
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διὸς ὅπλον 287
ἧκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος 288

---

274 *ἅρπαξ*] *ἐν(ν)αίρειν* **j k** L^1 L^2 L^3 L^4 L^7 : *ἐναίρων* J : *αἴρειν* V^3 : *κτείνει* A^8 : *ἤλασε* O^2 *βατράχοισιν* om. *ἐν* **c f** B^1 L^9 P^7 Vi^1 : *βατράχους* **i j k l** O^2 *ἀμύνεται* L^5 : *βλεμεαίνει* **k** (*-ων* **i j l**) : *μενεαίνων* V^3 V^7 : *ἐπαπειλῶν* O^2, cf. 263   275 *ἠδὲ* **h i j l** L^2 L^8 S^2 : *ἢ* B^2 L^2 P^4 *ἄρην* **i j l** O^2 276 *κρατεροὶ . . . ἐόντες* **a** : *κρατερὼ . . . ἐόντε* **k** – 277 *μῦθον* **g** B^1 B^2 L^5 L^9 P^2 P^8 P^{10} R^1 U^4 V^4 Vi^1 278 *οὔτ' ἄρ'* **j** Bm^2 Bm^4 L^1 L^7 O^1 O^2 P^1 P^7 Vi^1 : *οὐ γὰρ* cet.   279 *ἀρηγέμεν* codd. praeter O^2 280 *ἀρήγειν* O^2 : *ἀμυνέμεν* **k** : *ἀρηγότες* O^3 281 hab. **h i j l** H^2 L^8 S^2 V^6 *μέγα τιτ.* R^2 U^5 281 a hab. **h i j k l** H^2 V^6 *ἔπεφνες* C N P^1 U^2 284 hic vulg., inter 282 et 283 pos. **h** : om. **i j l** H^2 L^8 S^2 V^6 282 om. **i j l** H^2 V^6 *ᾧ* **k**   *κατὰ νῆα* codd. praeter **h** O^2 Pal.   *κατέκτανες* **h k** P^6 P^8 P^9 Pal. : *-εν* cet.   283 om. P^1 Vi^1 : post 284 **h**   *εὐκελάδοντα* vulg. : *ἐγκ-* **a**   *καὶ κελάδοντα πέδησας* A^8 J L^2 L^3 L^4 L^8 P^4 S^2 : *ἐγκελάδοντ' ἐπέδησας* **j** H^2 L^1 L^7 : *εὐκελ. τε πέδησας* V^6 *καὶ*] *ἴδ'* **j l** – L^2 L^7 U^1 : *ἠδ'* **k** J P^4 V^3 V^6 *εὐρέα* H^2 V^6

285 *βαλὼν* O^2 : *βάλε* sim. cet.   *ἀργῆτα* O^2: *ψολόεντα* vulg. : *ψολόεντι κεραυνῷ* **h a** – A^8 286 *πρῶτον μὲν βρόντησε* **k**   *μέγα* A^8 B^1 P^1 P^4 P^5 V^5 *ἐξελέλιξεν* A^3 A^4 B^1 E P^2 P^8 V^4 287 om. **a h i l**   288 fort. servandus   289 *ἐπὶ τούσδε* vulg. : *ἐπὶ τούσδε τε μύας* **a h i k l** : *ἐπὶ τούσδε κεραυνός* O^1 : *βατράχους τε μύας τε* **j** : fort. *ἐπὶ τούς τε μύας τε*

291 *ἵετο* **i j k l** J L^1 L^3 L^4 L^7 *γένος βατράχων ἀγερώχων* **i l**

εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχεῖλαι,
λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαισοί, χειλοτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι, οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
τοὺς δὴ ὑπέδεισαν δειλοὶ μύες οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

292 *ὤκτειρε* codd. praeter **a h i j l** J L^1 L^2 L^8 P^1 P^4 P^8 P^9 S^2 293 *ὥς* B^1 C N P^8 U^2 : *ὅστις* **i k l** O^2 *ἐν* om. **j** B^1 Bm^2 Li P^3 P^6 P^8 P^9 P^{10} R^1 U^4 V^5 V^6 Vi^1 : *τοῖς βατρ.* O^2 : *τε βατρ.* **h**   *ῥα φθειρομένοισιν* **k l** J L^1 P^1 P^4 *αὐτὸς* **e** L^1 L^2 L S^2 294 *νωτάγμονες* L^8 S^2 : *νωτάκρονες* **b c e f g**   *ἀγχυλοχεῖλαι* **a h l** B^1 L^8 P^4 S^2 V^5 : *-ῆλαι* cet.   296 om. **l** L^8 P^1 P^4 S^2 *ὀστροφυεῖς* B^1 Vi^1 : *ὀστοφάγοι* **h**   297 *βλεσσοὶ* **b c d e f g** A^9 R^2 *χειροτένοντες* codd. praeter **l** L^1 L^7 O^2 P^1 P^4 *ὁρόωντες* **k** : *ὁρῶντες* **l**   298 *ἀχηρέες* Vi^1 : *ἀχερέες* P^4 301 *οὓς* **i j l** L^8 S^2 V^6 *δειλοὶ*] *πάντες* codd. praeter **i j l** O^2 302 *τράποντο* **b c d e**   *δύσατο* **b c d e f g** S^1 : *δύετο* A^2 P^9 : *ἐδύσετο* Barnes   forte Byzantinus   303 *μελέτη* P^1
τέλος σὺν θεῷ ὁμήρου μυοβατραχομαχίας. τινὲς δὲ λέγουσι τίγρητος τοῦ καρὸς εἶναι αὐτήν P^9 : *εν ημηα ἡμερα ἐπράχθη τελος* | *αμην* H^2 : ceteras subscriptiones videas apud Ludwichium

IV. VITAE

Demetrius Chalcondyles cum omnium princeps Homerum ederet vitam Herodoteam, libellos duo de Homero Plutarchi, Dionis Prusaensis or. ii praemisit Iliadi; certamen Homeri et Hesiodi luce ut ait donavit in libello miscellaneo a. 1573 Henricus Stephanus. qui a quonam codice exscripserit opusculum saltem non dixit; constat tamen codice illum usum esse unico qui exstat Florentiae Laur. lvi. 1; apographum quod inde fecerat in bibliothecam Leidensem inter codices Vossianos devectum est. et codex et apographum latuerunt ut videtur donec ille denuo velut repertus sit a Valentino Rose (*Anecdota Graeca et Graecolatina* 1864 ff. 15, 16, cf. F. Nietzsche Rh. Mus. 1873, 237 sqq.): utroque usus est Nietzsche in editione a. 1871: opusculum ediderunt et Friedel (N. Jahrbb. f. Phil. suppl. x. 1873, 235 sqq.) et ter quaterve Alois Rzach.

Vitam Proculeam atque illas quas numeris IV, V insignivit Westermannus primus edidit Leo Allatius in libro *de patria Homeri* a. 1640, repetito a Iacobo Gronovio in *Thesauro Graecarum antiquitatum* tom. xi. a. 1701. hanc supellectilem totam edidit Iosua Barnes regnante Anna nostra ab Homeri editionibus non ante Wolfium exulaturam. tandem e codice Matritensi vitam VI eruit Ioannes Iriarte in catalogo suo a. 1769. omnia denique adiecta vita Suidea composuit in libro utilissimo Antonius Westermann a. 1845: Westermanni copiis nihil novi licuit addere praeter papyrum Dublinensem, vitam Mureti scholiis praepositam, atque quae ex Alexandro Paphio Eustathius traxit.

Regredientibus super typorum inventionem Herodoteam vitam cum Musis Herodoti coniunctam raro praebent

codices; aut Homero praefixa aut inter opera rhetorica invenitur. Herodoti autem editores receperunt usque ad dimidium fere saeculum octavum decimum. separatim edidit unus quod sciam Reinoldus Lond. 1752. contra opus de Homero Plutarcheum et in moralibus Plutarchi manu scriptis et in praefationibus Homeri reperitur. vitae IV, V nisi Homero praemissae vix occurrunt, casu enim reperiuntur in binis codicibus miscellaneis Ma^2 P^7, quorum ille maximam partem homericus est. idem codex Ma^2 sextam continet vitam, eandem forma ampliore codex scholiorum Mureti. capitulum Suidae homericum in sede sua semper invenitur nisi quod in codicibus Vindobonensi 39 et Ottoboniano 58 praefigitur Iliadi. Alexandri historiolam unde traxerit Eustathius nescimus.

Librum Hercdoteum exhibent codices satis multi, qui cum minime cuncti collati sint inutile visum est per familias recensere: patebit tamen Herodotum legentibus Bm^2 M^2 P^2 P^{11} cohaerere, vetustissimum P^{10} duo libros Bm^4 P^{12} peperisse neque vinculo multo minus arto A^1 E^1 V^1 atque etiam Ma^1 Ma^4 amplecti. omnium vero maxime Byzantinis placuit vita quarta, fortasse propterea quod auctoribus caret: quot nitatur codicibus ignotum, adhibemus viginti sex. neque multo cedit quinta vita, in codicibus tradita undeviginti.

Equidem consilium horum monumentorum edendorum sero cepi, neque non piget quod dum Italiam viginti ante annis peragro aliis rebus intentus segetem illam opimam omiserim. attamen libros Britannos, Parisinos, Venetos, Mediolanenses, Hispanos plerosque, Monacenses, Vindobonenses pecunia ab Academia nostra adiutus excussi: Comiti quoque de Leicester quod Homeros avitos mihi usurpandos concessit gratias ago habeoque. Allatius sane quo codice Romano sit usus, quo Palatino Iungermannus, non patefeci: quos autem Parisinos in illius usum exscripserit Bourdelotius aperuit pro summa humanitate Henricus Omont.

quae nunc desiderantur fortasse aliquando praestabimus: sin minus, sciat lector has litteras parvum damnum inde accepisse.

Originem atque fontem harum biographiarum repetere huius quidem loci non est: pauca tamen praefanda videntur. Herodoteam vitam conscripserit homo Ionicae dialecti peritus, peritus et locorum et institutorum Asiae Minoris et qui Cumae causam ut Smyrnaeorum matris defenderit: licet de Gergithio historico Cephalione cogitare, licet fortasse et de ipso Ephoro, Cumano cive. Plutarchi duo libros maxima saltem e parte eosdem esse atque μελέτας illas a pluribus citatas vulgo creditur (vid. auctores p. 237 allatos): qui autem grammaticis biographica admiscuerit ignoratur.

Certaminis quod dicitur quale nunc est auctor grammaticum se prodit qui post Hadriani aetatem biographias Homericam et Hesiodeam cum Museo Alcidamantis composuerit (consulendus super hanc rem nuperrime A. Busse, Rh. Mus. 1909, 108 sqq.). satis autem doctus fuit qui tot auctores citaverit atque potissimum Callimachi tabulas in loco celeberrimo (256, 258) adierit. qui vero Antoniniano saeculo posteriores tale consilium potuerint capere, pauci se praebent: multi grammatici velut Epaphroditus, Phainus, Philoxenus temporis ratione prohibentur. Dyscolum Herodianumque talia lusisse nemo crediderit: rhetorum autem velut Philostrati, Libani et quantum licet conicere sophistarum, alia omnino scribendi ratio: sane de Cononibus Hephaestionibusve possis cogitare, res tamen nos potius ducit ad Porphyrium, qui philosophus historicus grammaticus non est cur vitas neglexerit, siquidem eiusdem academiae dux Proculus idem munus posterius gesserit. vitas omnes inter se conferre longum erat: illud tantum praevertendum videtur: biographos cum usque ad Stesimbrotum exsequamur, historiolas super Homerum a Pindaro, Simonide Ceo, Heraclito forte et Asio Samio narratas videamus, originem cuncti

generis licet conicere repetendam esse a filiis illis Homeri quos Graeci Ὁμηρίδας nuncupaverunt.

Vitarum Codices.

A^1 = codex bibl. Ambrosianae 74 A 181 sup. membr. mm. 316 × 218, ff. 104, s. xiv. cont. f. 2 r. vit. iv, v in unam factas: tum Iliadem. [nobis in Iliade M^1.]

A^2 = cod. bibl. Ambros. 120 B 98 sup. membr. s. xv, 251 × 178 mm., ff. 230. cont. f. 1 v. Ap. Rhod. Arg., f. 127 r. Batrachomyomachiam, f. 132 r. vitam Herodoti, f. 145 r. Orphei Argonautica, f. 178 v. Homeri hymnos, f. 209 v. Callimachi hymnos. [nobis in Hymnis D.]

A^3 = cod. bibl. Ambros. 450 I 4 sup. chart. 175 × 122 mm., ff. 232, a. 1276. f. 1 r. vit. v e qua verba *λητ̊ . ⁏ . δε κριθηΐδος* sola legi poterant, f. 16 r. Iliadem, 227 r. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M^7, in Batrachomyomachia A^9.]

A^4 = cod. bibl. Ambros. 486 L 73 sup. chart. 260 × 170, ff. ix + 268, s. xiii. cont. f. 1 r. Eustath. in Il. A–B 307, 87 r. vitas iv, v, 96 Iliadem, 264 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M^{10}, in Batrachomyomachia A^{10}.]

A^5 = cod. bibl. Ambros. 502 L 116 sup. chart. 288 × 207, ff. 317, s. xiii. f. 1 r. vit. iv, v: Iliadem. [nobis in Iliade M^{11}.]

A^6 = cod. bibl. Ambros. 532 M 86 sup. chart. 290 × 200, ff. 280, s. xv. cont. ff. 1–29 Moschopuli prolegom., 33 vitam v, 35 Iliadem. [nobis in Iliade M^{12}.]

A^7 = cod. bibl. Ambros. 1015 E 56 inf. membr. 242 × 168, ff. 111, s. xv. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r. vit. Proculi, 5 r. Iliadem. [nobis in Iliade M^{13}.]

Bm^1 = cod. Mus. Britannici King's 16. chart. 260 × 170 mm., ff. 281, a. 1431. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r.–281 Iliadem. f. 201 r. *ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ὁμηρικὴ δέλτος ἐν τῷ ͵α·ϛῶ ὑ·ϛῶ λ·ῷ α·ῳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ χ̅ῡ ἐνανθρωπήσεως* [A. D. 1431]. *θῦ̂ τὸ δῶρον πόνος δὲ χριστοφόρου.* [nobis in Iliade Bm^3.]

Bm^2 = cod. Mus. Brit. Harley 5600. membr. 335 × 215 mm., ff. 239, a. 1466. cont. ff. 1–6 v. vit. Herod., 6 v.–13 r. hypotheses, 13 v.–14 r. epigrammata, f. 16 Iliadem. f. 239 r. *ἐτελειώθη ἡ τοῦ ὁμήρου ἰλιὰς χειρὶ μοῦ ἰωάννου πρεσβυτέρου ῥώσου τοῦ κρητός· ἐν ͵α·ῶ υ·ῶ ζϛ·ῶ μηνὶ μαίω ιϛH′ ἐν φλωρεντῖα.* [nobis in Iliade Bm^4.]

Bm^3 = cod. Mus. Brit. Harley 5601. chart. 328 × 210 mm., ff. 281, s. xv. cont. ff. 1–6 r. Batrachomyomachiam, 6 v. vitt. iv, v, 7 v. vit. Procl., 8 r. Cypriorum enarrat., 9–11 r. proleg., 13 r. sqq. Iliadem. [nobis in Iliade Bm^7.]

$Bm.^4$ = cod. Mus. Brit. Harley 5635. chart. 220 × 140 mm., ff. 266, s. xv. cont. epistolas var.: ff. 234–247 Herodoti vit.

Ca^1 = cod. bibl. univ. Cant. 191, Dd. iv. 16. chart. mm. 210 × 140, ff. 327, a. 1441. cont. miscell. ff. 98 v., 99 r. vit. iv.

C^2 = cod. bibl. coll. ss. Trinitatis Cant. 983 R. 16. 35. chart. s. xv. f. 1 vit. v, 4 Iliad.

E^1 = cod. bibl. Scorialensis 83 Σ. ii. 7. chart. mm. 280 × 190, ff. 346, s. xv. cont. f. 1 sqq. misc. inter quae vit. iv et Herod., 8–243 Iliadem, 244–346 misc.

E^2 = cod. bibl. Scorialensis 509 Ω. i. 12. membr. mm. 350×250, ff. 216, s. xi. cont. f. 1 r. Tryphonis περὶ παθῶν λέξεων cet., 4 v. vitt. iv, v Procul., 4 v. Cyprior. enarrat., 5 r. Batrachom., 7 r. Iliadem.

G = cod. Guelferbytanus 695 (Gud. gr. 23) chart. in fol., saec. xv (sec. catal. Ebertianum, a. 1827): a Westermanno collatus. cont. 'Plut. εἰς τὸν βίον τοῦ Ὁμήρου graece.'

H = cod. bibl. Holkham. 263. membr. mm. 285×195, ff. 469, s. xv. cont. ff. 2–10 Batrachom., 11 r. vitt. iv, v, 12 r. vit. Procul. Cyprior. enarrat., 13, 14 prolegg., 16 r. Iliadem. [nobis in Iliade H^1.] f. 1 v. *hūc librum donavit venerabilis presbiter et eximius grāmatice latine grece hebraiceque doctor Dn̄s Petrus de montagnana congregationi canonicorum regularium lateran. sc̄i augustini. ita ut sit tantum ad usum dictorum canonicorum in monasterio sc̄i Iohānis in viridario padue com̄orantium.* post quae exstat rasura ubi fortasse stetit annus 1478 cl. Tomasini Bibl. Patavin. 1639, p. 21[2]. subscriptionem legit amicissime F. Madan. [nobis in Iliade H^1.]

L = cod. bibl. Laur. lvi. 1. chart. in folio, ff. 292, s. xiv. (cat. Bandiniani ii. 289 sq.) cont. f. 1 Menandri rhetorica, 11–26 alia rhetorica inter quae Certamen Homeri et Hesiodi, 27–42 Theophylacti opp., 43–51 Polemonis opp., 84 sq. Pollucis onomastici part., 166 sqq. Polyaeni strateg. Post Stephanum primus contulit F. Nietzsche, Acta soc. phil. Lips. 1871, 1 sqq. novissime A. Rzach. Hes. ed. mai. 1902, ed. min. alt. 1908.

Le = Leidensis Vossianus catalogi a. 1715 fol. 394, n. 64 'in charta': cont. Iliadem cum paraphrasi et scholiis unde nonnulla sumpsit Valckenaer in ed. Ammonii a. 1739, vitas iv, v contulit E. Wassenbergh in ed. Homeri libb. i et ii Francquerae 1783.

Li = cod. bibl. Lipsiensis 32 [olim 1275]: chart. mm. 335×230, ff. 339, s. xiv–xv. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 48 vit. Herod., 52 Iliadem. cf. cat. V. Gardthausen 1898.

M^1 = cod. bibl. Monacensis 111. chart. mm. 340—235, ff. 241, s. xv. cont. ff. 1–5 v. Batrach., 5 v. vit. iv, v, 6 v. vit. Proculi, Cypriorum enarrat. exegeses, 9 v. hypotheses, 11 v. Iliadem.

M^2 = cod. bibl. Monacensis 311. 'bomb. in octavo,' ff. 357, s. xiii. cont. f. 1 vit. v, f. 5 Iliadem. contulit G. Thomas in usum Westermanni.

M^3 = cod. bibl. Monacensis 333. membr. mm. 230×155, ff. 110, s. xv. cont. f. 1 Orph. Arg. Mus. hymnos, 69 Proculi hymnos, 72–85 v. h. Ap., h. Merc. 1–192, 91 vit. Herodot. [nobis in Hymnis Mon.]

Ma^1 = cod. bibl. publ. Matritensis 4568 (31 ap. Iriart.). chart. mm. 270×195, ff. 273, a. 1487. cont. f. 1 Herodoti historias, 265–272 vit. Herodot. 272 Dio Prus. or. f. 264 v. *κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐξέγραψε ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας πάλαι ποθήσας κτήσασθαι. οὔτε δὴ παπύρου κρείττονος ἐπιτυχὼν ἐν τῇ πόλει. ἐκγράψας δὲ τάχιστα ὅτι ὁ ἔχων τὰ ἀντίγραφα ξενὸς ὢν ἐβούλετο ἀποδημῆσαι. ἔτει ἀπο θεογονίας ᾱ͵ῡπ̄ζ μηνὸς αὐγούστου ἡμέρα λ̄.*

Ma^2 = cod. bibl. publ. Matritensis 4629 (67 ap. Iriart.). chart. mm. 205×160, ff. 212, s. xv, manu Lascaris. cont. f. 1 misc. in Homerum, f. 8 v. signa Aristarchea, 9 r. vitam vi sine titulo, 9 v. Hermogenis περὶ Ὁμήρου, 96 r.–97 r. vitt. iv, v.

Ma^3 = cod. bibl. publ. Matritensis 4692 (62 ap. Iriart.). chart.

mm. 225 × 160, ff. 135, a. 1460. cont. ff. 3–85 Plutarchi Apophthegmata, 86–134 r. de Homero, 134 v.–135 de Musica. duabus scriptus manibus, quarum altera Lascaris est alterius opus (ff. 48–98, 106–134 r.) adornat in marg. Lascaris. f. 134 r. + *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κτῆμα καὶ κόπος ἐν μεδιολάνῳ ἐκγραφὲν ἔτει ᾱ, ῡ ξ̄.*

Ma[4] = cod. bibl. publ. Matritensis 7210 (98 Iriart.). chart. mm. 200 × 130, ff. 146, s. xv. cont. f. 5 Gorgiae Helenae laudationem, 9 Herodoti vitam, 19–29 SS. Gregorii et Basilii opuscula, 30 Xenophontis Rempublicam Lacedaemoniorum, 46 Isocratis or. et epist., 107 Libanii opuscula, 137 Aristidis orationem.

N = cod. Neapolitanus olim gentis Taccone: nunc ut litteris certiorem me fecit vir doctissimus Aemidius Martini deperditus: contulit post Gargiullium Stark in usum Welckeri, *Ep. Cycl.* ii. 504 sq. ante quem forte viderat Bachmann, v. Lycophr. ed. 1830 praef. vi, adnott. ad vv. 202, 233. Starkii relationem adicimus: *acht klein aber deutlich beschriebene Blätter ohne viele Abkürzungen, also wohl aus dem* 12. *Jahrhundert, sind einem Ammonius, περὶ ὁμοίων, Ald.* 1497 *angeheftet und enthalten* (1) *γένος ὁμήρου, nach der Angabe des Besitzers gedruckt von Leo Allatius, nur* 8–12 *Zeilen und daher ohne Zweifel eins mit γένος Ὁμήρου unter δ′ in Westermanns Vitarum scriptores min.* p. 27, (2) *Πρόκλου περὶ ὁμήρου,* (3) *τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων,* (4) *ὑπόθεσις τῆς ἄλφα ὁμήρου ῥαψῳδίας und so fort bis τῆς ζ′.* de aetate dubitari potest.

O[1] = cod. Bodleian. Barocci 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. cont. f. 9 Pindari Ol. Pyth., 72 Hesiodi opp., 176 vitam v, 180 Batrachomyomachiam, 200 Musaei Her. et Leand.

O[2] = cod. Bodleian. Barocci 119. chart. mm. 235 × 163, ff. 143, s. xv–xvi. cont. misc. grammat.: 98 r.–108 v. vit. Herodoti, 109 Gorgiae encom. Helenae, 113 Arati Phaenom. part.

O[3] = cod. Bodleian. Barocci 203. chart. mm. 305 × 210, ff. 673, cont. Iliadem praefixa vit. v. [nobis in Iliade O[2].]

P[1] = cod. bibl. nat. Paris. 1671. membr. mm. 375 × 280, ff. 272 + 220, a. 1296. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 134 v. de Homero.

P[2] = cod. bibl. nat. Paris. 1672. membr. mm. 395 × 270, ff. 432, s. xiv. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 670 de Homero.

P[3] = cod. bibl. nat. Paris. 1732. chart. mm. 205 × 135, ff. 107, s. xv. cont. f. 1 Herodoti vitam, f. 13 Iuliani imperatoris opera.

P[4] = cod. bibl. nat. Paris. 1805. chart., ff. 298 × 205, ff. 318. cont. f. 1 Pythagorae aurea carmina, 2 v. Batrachomachiam, 9 v. vit. iv, 11 v. Iliadem. f. 1 erasum $\overline{\text{DCX}}$: usus est Allatius exscribente Bourdelotio. ib. *βίβλος μαμουνα ἣν ευτε τάδ' ἐγράφετο.* f. 308 r. *ἐτελειω* (ss. *θ*) *τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς ἱερέως γεωρ* (ss. *γ*) *τοῦ γρηγοροπούλου θῦ διδόντος.* [nobis in Iliade P[1].]

P[5] = cod. bibl. nat. Paris. 1868. chart. mm. 287 × 205, ff. 458, s. xv. cont. miscell. philosoph. et med., f. 111 Plutarchi de Homero.

P[6] = cod. bibl. nat. Paris. 2556. chart. mm. 208 × 145 ff. 88, s. xiv. cont. f. 1 Syncelli de orationis constructione, 29 vitt. iv, v, 30 misc. theologica. f. 1 $\overline{\text{DLIII}}$ eras. usus est Allatius exscribente Bourdelotio et Cramer An. Par. iii. 97 sqq.: f. 28 ad finem Syncelli: *ἐγὼ ἔγραψα ταῦτα νικόλαος.*

P[7] = cod. bibl. nat. Paris. 2681. chart. mm. 335 × 250 circ., ff. 231,

s. xiii. cont. f. 1 Choerobosc. περὶ ποιητικῶν τρόπων, 2 r. Tryphon. περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν, 2 v. vit. Proculi, 3 r. Iliadem. [nobis in Iliade P8.] [1]

P8 = cod. bibl. nat. Paris. 2697. membr. 330 x 230, ff. 484, s. xiii. cont. f. 1 Plutarchum de Homero, f. 12 Eustathium in Iliadem A–M una cum textu.

P9 = cod. bibl. nat. Paris. 2766. chart. mm. 250 x 160, ff. 350, s. xiv. cont. f. 1 v. vit. iv, 2 r. vit. Herod., 7 r. Iliadem. [nobis in Iliade P11.]

P10 = cod. bibl. nat. Paris. 2955. chart. mm. 285 x 215, ff. 253, s. xv. cont. f. 1 Luciani opera, f. 68 Xenophontis opera, 115 v. Gorgiae encom. Helen., 118 v. vit. Herodot., 129 v. Plutarchi opuscula, 229 Aristotelis Eth. Nic. lib. i, ii, 247 Philostr. imaginum part.

P11 = cod. bibl. nat. Paris. 3020. chart. mm. 215 x 155, ff. 122, s. xv. cont. f. 1 Iuliani imperatoris opera, 111 vit. Herodot.

P12 = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 144. chart. mm. 290 x 195, ff. 340, s. xv. cont. f. 2 vit. iv, 4 v. Iliadem. [nobis in Iliade P16.]

P13 = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 541. chart. mm. 215 x 145, ff. 353, s. xv. cont. misc. philosoph., f. 316 vit. Plutarchi.

P14 = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 1095. chart., ff. 280, s. xv. cont. f. 1 r. vit. Proculi, f. 1 v.–24 v. Plutarchi περὶ Ὁμήρου, 25 Iliadem, 225 r. Homeri Hymnos, 245 v. Callimachi hymnos, 258 v. Orphei hymnos, 274 Procli hymnos, 276 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade P21.]

Pa = cod. bibl. Com. Parmensis H. H. ii. 27. chart. mm. 330 x 231, ff. 222, s. xv–xvi. cont. f. 1 Batrachomyomach. 215–303, 2 vitt. iv, v, vit. Proculi, Cypriorum enarrat., proleg., Iliadem, cf. cat. Aem. Martini, 1893, 169–171. Cypria contulit B. Keil. Rh. Mus., 1848, vi. 141. [nobis in Iliade Pa.]

Pal.1 = codex Palatinus quo usus est Gothofredus Iungermann in ed. Herodoti Francofort. a. 1608, qui utrum Pal. 179 an 310 fuerit (vid. catalogum Henrici Stevenson a. 1885) non liquet.

Pal.2 = cod. bibl. Palatinae 40. chart. in quarto, ff. 252, s. xiv. cont. f. 20 Sophoclis Ai. El. O. T., 31 Pindari Ol. Pyth., 57 Dionys. Perieg. descr. orb., 65 Lycophr. Alex., 87 Oppiani Hal., 111 Arati Phaen., 128 Iliadis B, 146 vit. iv, v, Iliadem, 248 Choerobosc. de trop. poet. v. cat. bibl. Pal. Stevenson. 1885, 22 sq. vitas iv, v contulit L. Kayser ap. Westermann.

Pe = cod. Perusinus bibl. com. E. 48. chart. mm. 290 x 210, ff. 359, s. xv. cont. f. 1 Batrachomyomach., 8 vit. iv, v, 9 vit. Procul., 10 Cypriorum enarr., 15–351 Iliadem. Cypria contulit in usum nostrum J. R. Rigg. [nobis in Iliade Pe.]

S = cod. Leidensis Vossianus qu. gr. 18. chart., s. xvi. manu Henrici Stephani. cont. inter alia Certamen Homeri et Hesiodi. cf. Pauli Colomesii opera 1709, p. 854, no. 90, cat. libr. bibl. Lug.-Bat., 1716, 396, H. Omont, *Catalogue des manuscrits des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, 4. contulit primus F. Nietzsche in actis soc. phil. Lipsiensis, 1871, 1 sqq.

[1] cod. Paris. 2683 chart. s. xiv. mm. 335 x 230 ff. 222 habet f. 5 r. vit. iv usque ad τὴν μοῦσαν (lecto μάρωνος, ὀρνηθοῦς, κοιθηΐος).

U^1 = cod. bibl. Marc. Venet. 454. membr. mm. 393 × 278, ff. 327, s. x. cont. f. 1 Proculi Chrestomathiae lib. i: vitam Proculi: f. 4–8 Cycli enarrationem praeter Cypria (Chrestom. lib. ii). f. 12 Iliadem. [nobis in Iliade A.]

U^2 = cod. bibl. Marc. Venet. 455. chart. mm. 247 × 165, ff. 401, s. xiii–xiv. cont. f. 1 r. vit. iv: Iliadem. [nobis in Iliade U^2.]

U^3 = cod. bibl. Marc. Venet. 514. chart. mm. 215 × 152, ff. 448, s. xv. cont. misc. f. 352 vit. iv, v, Iliadis A, B. [nobis in Iliade U^7.]

U^4 = cod. bibl. Marc. Venet. 611. f. 1–45 Plutarchi de Hom.

U^5 = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 2. chart. mm. 293 × 220, ff. 375, s. xvi, duobus tomis constans. cont. Iliadem cuius ad finem vit. Proculi. [nobis in Iliade U^9.] f. 1 r. uniuscuiusque tomi in schedula impressum *colligebat Ascanius Varese Patavinus Abbas Generalis Congr. Lateranensis Canonicis suis & tibi*: cf. Tomasini cat., p. 21, plut. xvii. 3 et 4, ubi 'donum P. M.' sc. Petri de Montagnana: cf. H. eadem est manu qua cod. Odysseae Ven. ix. 29. [nobis in Iliade U^9.]

U^6 = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 33. chart. et membr., mm. 280 × 215, ff. 315, s. xv, cont. f. 2 r. vit. iv, v: Iliadem. ad init. *Anthoni Augustini liber*: ibidem impressum *Legato Nobile Girolamo Contarini* 1843. [nobis in Iliade U^{13}.]

V^1 = Vindob. phil. 5. chart. mm. 430 × 275, ff. 191, s. xv. cont. ff. 1, 2 vit. Herodot., 4 Iliadem, 84 Quintum Cal., 130 Odysseam. [nobis in Iliade Vi^1, olim L.]

V^2 = Vindob. phil. 39. chart., ff. 675, s. xv. cont. f. 1–3 r. vit. Suidae, 3 v. *προθεωρία τῆς ὅλης ποιήσεως*, 5 *περὶ διαιρέσεως ποιητῶν*, 5 v. *ἑπτὰ πόλεις*, 6 v. Iliadem. [nobis in Iliade Vi^2, olim G.]

V^3 = Vindob. phil. 117. bomb., ff. 251, s. xiii. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 2 Iliadem. [nobis in Iliade Vi^5, olim H.]

Ve = cod. bibl. Vict. Emanuel. Romae 6. membr., s. ix, mm. 227 × 152, ff. 167. cont. f. 3 anecdotum Osanni quod sequuntur scholia minora in Iliadis Α–Ζ: cf. Osann *Anecdotum Romanum*, Gissae, 1851. Sittl, *Szb. d. K. bayr. Ak. d. Wiss.*, 1888, 274 sqq., Piccolomini, *Hermes*, xxv.

Vrat. = Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. cont. f. 3 Batrach., 6 vit. iv, 6 v. Iliad., 51 r. Odysseam. contulit Kampmann in usum West.

VITA HERODOTEA

Testimonia

Tatianus *in graecos* ed. Otto c. 31 περὶ γὰρ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὁμήρου, γένους τε αὐτοῦ καὶ χρόνου καθ' ὃν ἤκμασεν, προηρεύνησαν οἱ πρεσβύτατοι, Θεαγένης τε ὁ Ῥηγῖνος κατὰ Καμβύσην γεγονώς, Στησίμβροτός τε ὁ Θάσιος καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ἡρόδοτός τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς καὶ Διονύσιος ὁ Ὀλύνθιος.

Eust. in Iliad. 4. 27 καὶ ὅτι ἔπνεε τὰ ἔπη Ὅμηρος· καὶ οὕτως εἶχε τῆς περιέργου καὶ ἐμμελοῦς μούσης ὡς οὐδὲ τοῦ ἐν ἁπλότητι πεζολογεῖν ἕτεροι, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν οἷς ἔγραψεν εἰς τὸν Ὅμηρον. quae quorsum spectent incertum.

Suidas in Ὅμηρος Bernh. ii. 1108 b 21 Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὁμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἁρμοδιώτερον. Cf. et ad vv. 30, 119, 135, 170, 345.

Codices: A^2, Bm^2, Bm^4, E^1, Li, M^2, Ma^1 Ma^2, O^2, P^3, P^9, P^{10}, P^{11}, Pal.^{1}, V^1, V^2: Amstelodamensis Schweighaeuseri quem attulit Westermann idem valet atque folia priora ed. principis: v. H. Omont, *Catalogue des mss. grecs des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, p. 11.

α'. Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς περὶ Ὁμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς

Titulus: ἡροδότου ἁλικαρνασσέως περὶ τῆς τοῦ ὁμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίας καὶ βιοτῆς Bm^4 P^3 (-σεως): ἡροδότου ἁλικαρνασῆος ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ ὁμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς Bm^2 M^2 P^{10} P^{11} (om. ἐξήγησις) Pal.^{1}: ἡροδότου εἰς τὸν βίον τοῦ ὁμήρου· ἡροδότου βίος ὁμήρου V^1: ἡροδότου περὶ ὁμήρου γενέσεως A^1 E^1 P^9: βίος ὁμήρου ἐξ ἡροδότου συγγραφείς Ma^1 βίος ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ καθ' ἡρόδοτον Ma^4 om. Li P^9

1 ὁ Bm^2 M^2 O^2 P^{10}: om. cet. γενέσεως Bm^4 P^3 Ma^4 (-ιος ss.)
2 ἐπελθεῖν Ma^4

τὸ ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο συνῆλθον ἐν ταὐτῷ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων. οὗτος δὲ ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ οὔνομα τίθεται Κρηθηΐδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ ᾧ ἐχρῆτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργείῳ.

β′. Χρόνου δὲ προϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν. ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηΐδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολιήτας· προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε· ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτίζοντες τότε τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν· κτιζομένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεύς, μνημεῖον ἐθέλων καταστῆσαι τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τοὔνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θησεὺς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθε-

3 *κύμη ἡ πάλαι αἰολιῶτις* A^1 (om. *κύμη*) E^1 P^3 P^{11} : *κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ αἰολέων* Bm^4 : *κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ αἰολέων* (ss. *αἰωλιῶτις*) Ma^1 : *αἰολιῶτις ὑπὸ αἰολεών* (ss. *ιωτῶν*) Ma^4 4 *ταυτῶ* A^2 Bm^2 M^2 O^2 P^{10} : *αὐτῇ* (ss. *ῶ*) Ma^4 : *αὐτῇ* cet. 5 *μαγνησίας* codd. praeter P^9 6 *κρίθωνος* codd. praeter P^9 *τοῦ βίου* om. Bm^4 M^1 Ma^4 (ss. Ma^1) 7 *δὲ* (ss. *δ*) P^4 8 *τὴν* om. Bm.^{4} P^3 P^{11} V^1 ita P^8 : *δμηρύτου* Ma^1 : *δμήρυτον* (ss. *υ, η, ου*) Ma^4 : *δμήρυτος* Bm^4 P^3 P^{11} 9 *ὄνομα* Bm^4 P^9 V^1 *κρηθηίς* Bm^4 Ma^4 P^3 P^{11} : *κριθ-* cet. a voce *κριθαὶ* ducit *Κριθηὶς* Tzetz. ex. Il. 12. 25 10 *ἐτελεύτησε* V^1 *τὴν θυγατέρα δὲ* Bm^4 Ma^1 Ma^4 P^3 12 *μιγεῖσαν ἀνδρὶ* om. Bm^4 Ma^1 Ma^2, add. marg. 15 *κριθηίδα* Ma^1 P^{10} *ὧν αἰτίην μεγάλην εἶχεν* Ma^4 17 *πολιήτας* Bm^4 P^9 P^{11} O^2 ss., *πολίτας* cet. *οὖν* (ss. *δὲ*) Bm^2 Bm^4 Ma^1 18 *τότε* om. codd. praeter P^9 *κόλπον* M^2 *κτιζομέ* Bm^4 : *κτιζομένην* Ma^1 Ma^4. Strabo 554 (*Σμύρναν*) *τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα*, cf. et 645 20 *ἐπώνυμον* codd. praeter Bm^4 P^9 P^{11} 21 *σμύρνα* Bm^4 P^9 V^1 22 *ἀμήλου* E^1 P^9 23 *εὐδμήτου* uv. P^{11} *κάρτα . . . βίου* om. Bm^4 Ma^1 Ma^4 *εὖ* om. P^3 *τὸν βίον* M^2 *ἐνταῦθα* A^1 Bm^4 M^2 O^2 P^3 P^9 V^1

ται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθηΐδα πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιώτιον τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἐὼν ἑταῖρος τὰ μάλιστα.

γʹ. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθηῒς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Μέλητα, ἤδη ἐπίτοκος οὖσα, τίκτει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλὸν ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεα, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθηῒς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε, καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὡρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα· καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἠδύνατο.

δʹ. Ἦν δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοὔνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθηΐδα, ὢν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔριά τινα ἃ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἠρέσκετο. τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἑωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδός, υἱὸν ποιούμενος· καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιος λόγου ἔσται· ἑώρα γὰρ τὸν

24 *κριθηίδα* A^2 Bm^2 P^{10} *ἰομηνίην* A^1 Bm^4 E^1 P^4 P^{12} : *ἰσμήνην* Ma^4 *τὸν βοιώτιον*] *βιότοιο* Bm^4 Ma^4 P^3 P^9 P^{11} : *βοιώτοιο* Ma^1 25 *ἔτυχεν* praeter Bm^4 P^3 P^{12} codd. 26 *ταμάλιστα* O^2 27 *δὲ* om. E^1 *κριθηὶς* Bm^2 29 sq. schol. in Lucian. Gall. 6 ed. Rabe 1906 *Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὁμήρου γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν αὐτὸν ἱστορεῖ ἀλλὰ πολλὴν πλανώμενον γῆν ἱστορίας χάριν γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν κἀκεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν* 29 *ἔουσα* Ma^1 30 *παιδίω* Bm^4 P^9 P^{10} : *παιδὶ* cet. *μελισσογενῆα* Ma^4 : *μελλισηγενέα* A^2 : *μελισιγενέα* P^9 : *μελησιγενέα* Bm^4 P^{10} *τῶ παιδίω οὔνομα μελιτογενῆα* Ma^1 32 *κριθηὶς* P^{10} *ἦν ἡ κρηθηὶς* A^2 Bm^2 Li M^2 O^2 *ἰσμηνίῃ* P^9 : *ἰομηνίῃ* Bm^4 E^1 P^3 P^{11} : *ἰμηνία* A^2 : *ἰσμήνῃ* Ma^4 33 *ἐργασίας* Ma^1 *ἐτρέφετο* P^{10} 35 *ἐπαίδευε* Bm^4 E^1 P^3 P^{11} V^1 *ἠδύνατο* Bm^4 P^9 : *ἐδύνατο* cet. 38 *κριθηίδα* A^2 Bm^2 O^2 P^{10} 39 *ἱεριουργῆσαι* V^1 *αὐτὴν* P^{11} *εἴρια* Bm^4 P^3 P^9 V^1 *μισθὸν* Bm^4 P^9 P^{11} : *μισθοὺς* cet. 41 *πολλῇ* om. Ma^1 Ma^2 45 *ὑπ'* Bm^4 P^9 P^{11} : *παρ'* cet. *ὥρα* Ma^1

παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυέα· ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα.

έ. Ὁ παῖς δὲ ἥν τε φύσιν ἔχων ἀγαθήν, ἐπιμελίης τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε. χρόνου δὲ ἐπιγενομένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον καὶ ἡ Κρηθηῒς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει· καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἑωρᾶτο. καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἵ τε ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεόμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας δαψιλέως κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν ξένοι, ὁκότε παύσοιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένει ἐγκαθίζοντες.

ϛ'. Ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυΐστωρ· ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησιγένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθόν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστί. καί μιν οἴομαι μάλιστα τούτοισι προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει ἤδη τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι. καταλύσας

46 ἐόντα Ma^1 ἂν ἔπεισεν A^1 Ma^2 P^3 P^9 P^{11} V^1 47 αὐτὴν] μιν Ma^1 49 προσγενομένης P^9: προσγιν- cet. 51 εὐφημίου E^1 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ὑποδεέστερος A^1 E^1 V^1 : ἐν τῇ διδ. om. Ma^1 Ma^2 μὲν P^9: om. cet. 53 ἡ Bm^2 Bm^4 Li O^2 P^8 P^{10} : om. cet. κριθηὶς A^2 Bm^2 O^2 P^{11} 54 μελιτογενὴς Ma^1 : -ησσογ- Ma^4 55 ὡρῶτο Ma^1 αὐτῶ Ma^1 P^3 56 ξένων εἰς ἑωυτὸν Ma^1 Ma^4 57 ἐσαπικνεύμενοι P^3 V^1 σμύρνα, om. ἡ P^3 V^1 58 αὐτόθεν Bm^4 P^9 P^{11} : αὐτόθι cet. ἐκ τῆς] αὐτῆς M^2 περικειμένης ed. pr 60 μελησιγενεῖ codd. (-ησογ- Ma^4) 62 τὴν λευκάδα Ma^1 64 μιν om. Ma^1 Ma^4 μελησιγενῆ Bm^2 E^1 O^2 P^{10} : -έα Ma^1 Ma^4 P^3 : μελισσ- Ma^4 καταλύσαντες E^1 P^{10} V^1 65 λαμβάνοντες E^1 V^1 66 ὅτι] ἔτι E^1 : ἔτι τε A^1 : ἔτι τὸ Bm^4 Ma^1 Ma^4 P^3 P^9 P^{11} V^1 : ὅτι τε Bm^2 O^2 χωρας (ss. ει) P^3 αὐτοῦ E^1 V^1 67 προσαχθῆναι P^3 P^9 : προαχθῆναι . . . 68 τότ' om. Ma^1 Ma^4 ἤδη P^9 : om. cet. ἐπιθήσασθαι P^3

δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω. καὶ ὅπου ἑκάστοτε ἀφίκοιτο πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο, καὶ ἱστορέων ἐπυνθάνετο. εἰκὸς δέ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι.

ζ΄. Ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης ἀπικνέονται εἰς Ἰθάκην. καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα, καταλιπεῖν ὁ Μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι τῷ Ἀλκίμου Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν· ἐπαναπλώσας δὲ ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνθαῦτα συνέβη τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσέως ἐξιστορῆσαι καὶ πυθέσθαι. οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφλωθῆναι· ὡς δὲ ἐγώ φημι τότε μὲν ὑγιῆ γενέσθαι, ὕστερον δὲ ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφώνιοι τούτοις.

η΄. Ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα· χρόνον τε ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δὲ ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνθαῦτα. ἐκ δὲ τῆς

69 τοῦ om. V^1 70 ἀφίκετο (ss. οι) M^2 71 ἦν om. add. ss. O^2 73 τῆς τυρσ. Ma^1 Ma^4 P^3 : τυρσηνίας A^1 Bm^2 O^2 74 εἰς τὴν ἰθάκην P^3 μελησιγενεῖ Bm^2 E^1 O^2 P^3 P^{10} : -ησσ- Ma^4 : -ισ- Ma^1 75 καὶ om. Ma^1 (add. ss.) Ma^4 76 ἕνεκα A^1 Bm^2 Li M^2 : ἕνεκεν Bm^4 : τε εἵνεκα Ma^1 λευκάδα] ἑλλάδα P^9 77 ὁ μέντης καταλιπεῖν Ma^1 μὲν τῆς Bm^2 ἑαυτοῦ P^3 78 ἐπιμελείην codd. 79 ἀπολήψεσθαι Bm^4 Ma^1 P^3 P^9 ἐνοσήλευεν Bm^2 Bm^4 M^2 Li P^3 Pal.^{1} 80 ἐκτενεῶς Bm^4 P^3 ἀρκέοντος Ma^1 Ma^4 P^3 81 φιλοξενίαν Bm^2 82 ἐν (ss. ἰ) P^3 83 μελησιγενεῖ codd. (σσ Ma^1) τὰ περὶ Ma^4 P^3 P^9 ἱστορῆσαι (ss. ἐξ) Bm^4 Ma^1 : ἱστορῆσαι P^{12} 84 ἑωυτοῦ E^1 M^2 P^3 P^9 P^{11} V^1 : ἑωυτῷ A^2 86 τυφλωθέντα Bm^4 Ma^1 Ma^4 P^3 P^{11} (-ῆναι ss. Bm.^{4} Ma^1 Ma^4) 88 ἀναπλώων Ma^1 προσέσχεν εἰς τὴν ἰθάκην V^1 : πρόσεχεν Bm^2 E^1 M^2 O^2 89 μελησιγένεα A^2 : -έα cet. (-ισσογ- Ma^1)

Κολοφῶνος τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ ποιήσει.

θʹ. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου διενοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην. πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἕρμου πεδίου, ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. ᾠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνθαῦτα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην ἐριώπιδα κούρην
ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

ἡ δὲ Σαρδήνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἕρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τείχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τυχίος· ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον. ἠλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλόν, καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξειν ἔφη τῶν παρεόντων, ὁ δὲ ἐσῆλθε. κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι.

93 *σμύρνην* Bm^2 95 *τὸν βίον* M^2 97 *ἕρμοῦ* Bm^2 Ma^1 P^3 *νέος τεῖχος* Ma^1 99 *ἐπὶ*] *ἐς* P^3 101–105 traduntur tanquam hymnus in C D E Π T hymnorum codicibus, cf. f. 92. 101 *αἰδεῖσθαι* Ma^2 P^9: v. om. Bm^2 102 *πόλου* Bm^4 E^1 Li Ma^1 Ma^4 P^3 P^9 P^{11} (*πόλιν* Ma^1 Ma^2 corr.) *Κύμης* Pauw *ἐριπιδα* P^9 *νύμφης ἐρατώπιδος ἥρης* hymn. 103 *σαρδόνης* M^2 *ναίετ' ἐς ἄδην ἧς πόδα* hymnorum codd. *Σαιδηνή· ὄρος Κύμης* Steph. Byz. 104 *θείου*] *ξανθοῦ* hymn. 105 *ἕρμοῦ* Ma^1 Ma^4: *ἕρμον* M^2 *ἕβρου καλὰ ῥέοντος* hymn. 107 *νέου* om. Ma^1 109 *αἰτέοντα* Bm^2 Bm^4 Li O^2 P^4 P^9 P^{11} Pal.^{1}: *καὶ τέοντα* M^2: *ἀλγέοντα* cet. *καὶ . . . ἐργαστήριον* hab. Bm^2 Li M O^2 P^4 P^9 P^{11} Pal.^{1}: om. cet. *μεθέξειν* A^2 Bm^2 Bm^4 E^1 Li Ma^1 O^2 P^4 P^{10} P^{11} P^{12} V^1 111 *καθήμενος* Bm^2 Bm^4 E^1 M^2 O^2 P^4 P^{10} P^{11} P^{12} V^1 112 *ἐπεδείκνυτο*] *ἐπῆδε* Ma^1 113 *τοὺς ὕμνους ἐπεκρότει* P^4 115 *παρεόντων καὶ ἄλλων* P^{10} e 20 116 *θαύματος* A^2 Bm^2 Li M^2 O^2

ι'. Τέως μὲν οὖν κατεῖχεν ὁ Μελησιγένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος, ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων. ἐδείκνυον δὲ οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χῶρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο, καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον. ἐν ᾧ καὶ αἴγειρος ἐπεφύκει ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι.

ια'. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα λέγει·

αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορευόμενος ἀπίκετο εἰς τὴν Κύμην διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον· καί, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίης βασιλῆϊ Μίδῃ τῷ Γορδίεω δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίεω ἐπιγέγραπται·

χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·

117 οὖν] δὴ Bm[4] P[4] P[10] P[12] κατῴκει Ma[1] μελισηγένης A[2] : -γενὴς Bm[2] O[2] : μελισσο- Ma[1] et 6 119 Steph. Byz. in Νέον Τεῖχος· . . . καὶ Νεοτειχεῖς ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὁμήρου βίῳ 122 μελησιγενὴς Bm[2] C[2] 124 εἴ τι Bm[2] Li M[2] O[2] P[9] P[11] Pal.[1] : ὅτι cet. 129 ἀφίκετο V[1] 130 ἦν δὲ Ma[1] om. γὰρ . . . καί add. ss. 131 οὕτως om. O[2] add. ss. εὐπορώτατος Bm[4] λέγουσι ὅτε συνέβη τῶ φρ. βασ. μίδ. τ. γορδ. ἀποθανεῖν Ma[1] 132 δεηθέντων (ss. οσ) πενθεροῦ V[1] : πενθῶς αὐτῶ Bm[4] P[4] P[11] : δεηθέντων δὲ αὐτῶν καὶ πενθούντων ποιεῖ Ma[1] : δεηθέντων καὶ πενθούντων (ex πενθως) αὐτοῦ ποιεῖ Ma[4] : δεηθέντων . . . γορδίεω om. P[9] 133 καὶ τὸ] τὸ Bm[2] Bm[4] Li M[2] O[2] Pal. P[11] : τὸ om. cet. 134 ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες Bm[4] E[1] Ma[1] (ἐπιγέγραπτο) Ma[4] P[3] P[9] P[11] V[1] : in Ma[1] Ma[4] verba linea obducta sunt 135–140 Cleobuli epigramma hab. Plat. Phaedr. 264 C εὑρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα ὃ Μίδᾳ τῷ Φρυγί φασίν τινες ἐπιγεγράφθαι, cf. P. L. G. iii. 202. 414. Dio Prus. xxxvii. 120 = 465 ὁ δὲ ποιητὴς ἄλλως ἐκόμπαζεν ὁ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ποιήσας ὅ φασιν ἐπὶ τῷ Μίδα σήματι γεγράφθαι. Diogenes Laert. i. 6 καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ τοῦτόν [sc. τὸν Κλεόβουλον] φασι ποιῆσαι· . . . φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου ᾆσμα ὅπου φησὶ [Simon. fr. 57 P. L. G. iii. p. 414] οὐ γὰρ εἶναι Ὁμήρου τὸ ἐπίγραμμα, πολλοῖς ἔτεσι προέχοντος, φασί, τοῦ Μίδα. Anth. Pal. vii. 153 (Ὁμήρου, οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Λινδίου). Io. Philoponus in

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ
ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ, λαμπρά τε σελήνη,
καὶ ποταμοί γε ῥέωσιν ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
ἀγγελέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

ιβ'. Κατίζων δὲ ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας· καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεσαν. γνοὺς δὲ ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἕλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε, λέγων ὡς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. τοῖς δὲ ἀκούουσι βουλομένοις τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ παρῄνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. ὁ δὲ ἐπείθετο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ

Ar. anal. post. 77 B Brandis: *κύκλον δέ φησι τὰ ἔπη ἤτοι τὰ ἐπιγράμματα τὰ οὕτω πεποιημένα, οὐχ ὡς τῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου λέξει ἀκολουθούσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτῳ τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὡς δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιεῖσθαι, οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο*

χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐνὶ σήματι κεῖμαι.

λέγει δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ὁμήρου Ὁμήρου εἶναι τὸ ἐπίγραμμα εἰς Μίδαν τῶν Φρυγῶν βασιλέα. Certamen 265–270. 135 om. Bm^{4} E^{1} Li Ma^{1} Ma^{4} P^{4} P^{9} P^{11} V^{1}, add. Ma^{1} Ma^{4} marg. *μίδου* Philop. Diog. Cert. Bm^{2} O^{2} Ma^{1} marg., *Μίδα* Plato *ἐνὶ* Philop. *σήματος ἧμαι* Cert. Dio Diog. Anthol. cf. Φ 122 σ 105. 136 hunc v. citant Sext. Emp. Hyp. Pyrrh. ii. 37 adv. Math. viii. 184. Longinus de subl. 36. 2. Libanius *Μον. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ* i. 519 R. *ὄφρ' ἂν* Plato Liban.: *εὖτ' ἂν* Anth. Plan. Σ *ῥέοι* A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} P^{10}: *ῥέει* Bm^{4} Ma^{4} P^{3} P^{9} P^{11} V^{1} *νάῃ* Plat. Diog. Cert. Sextus Hyp. Pyrrh. Liban. *τεθήλοι* A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} P^{10} Ma^{1} ss.: *τεθήλει* Bm^{4} E^{1} Ma^{1} Ma^{4} P^{9} V^{1}: *τεθήλυ* P^{3}: *τεθη* (ss. λ) P^{11}: 137, 138 om. Plat. Dio Anth. 138 tantum om. Anth. Pl^{E} Σ 137 *λάμποι* A^{2} Bm^{2} Li O^{2} P^{10} Ma^{1} ss.: *λάμπει* Ma^{1} Ma^{4} P^{3} P^{9} P^{11} *λαμπρὰ*] *μακρὰ* Bm^{4} Ma^{1} Ma^{4} P^{3} P^{11} 138 ante 137 hab. Cert. 138 *γε ῥέωσιν*] *πλήθωσιν* Cert. *περικλύζῃ* Cert. 139 *πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ* Dio. Cert.: *πολυκλαύστου* Ma^{1} Ma^{4} 140 *σημανέω* Cert. *μίδας* Plato Dio: *μίδης* (ss. *ας*) Ma^{4} 142 *μελισηγένης* A^{2}: *μελισσογ-* Ma^{1}: *-γενὴς* Bm^{2} O^{2} 143 *αὐτῶ* (ss. *ις*) Ma^{1}: *αὐτῶ* ex *αὐτοῦ* Ma^{4} 144 *καθειστήκεσαν* A^{1} (*-χεσαν*) P^{4} P^{10} P^{12}: *-εισαν* cet. *ἀποδέχονται* Bm^{2} Li M^{2} O^{2}: *ἀπεδέκοντο* Ma^{1} 146 *προήνεγκε* (ss. *οη*) O^{2} 150 *συμπράξειν* (ss. *η*) M^{2}

τὸ βουλεῖον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγε· καταστὰς δὲ ὁ Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν. ὡς δὲ εἶπεν ἐξελθὼν ἐκάθητο.

ιγʹ. Οἱ δὲ ἐβουλεύοντο ὅτι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυμουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα καὶ ὡς εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἕξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοὔνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένεος τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα Ὅμηρος.

ιδʹ. Καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν ὅτε μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δέ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δέ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων.
ἥν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,

153 αὐτὸν τὴν βουλὴν V^1 ἀπεδέξατο Ma^1 154 μελισσογ- Ma^1: -γενὴς Bm^2 O^2 P^{12} 155 καὶ om. P^{10} 158 τούτῳ P^4 P^{10} P^{12} ἀπαγαγόντος Bm^4 P^4 P^{10} P^{12}: ἀπάγοντος (ss. ε) P^{11} 160 τῶν βασιλέων Ma^1 P^3 P^9 V^1, cf. B 206 162 αὐτοὺς Ma^1 163 μελισηγ- A^1 ubique: μελισσογ- Ma^1: -γενεῖ Bm^2 O^2 164 ἐκ τῆς Ma^1 ὁμήρους] ὅμιλλοσ O^2 165 ὥστε . . . ὅμηρος om. Ma^1 -γενέος Bm^2 O^2 166 τούτω V^1 167 οὕτω καὶ Ma^1 αὐτῶν ex αὐτοῦ M^2 169 καὶ Bm^2 Bm^4 Li P^{10}: om. cet. 170 τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ cit. Suidas in Χρήμη (Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον ὁμήρου) 172 ἐσυμφόραινέ P^{12}: συμφόρηνέ V^1: ἐδυσφόραινέ Bm^4 Ma^1 ἔλεγε Ma^1 173 οἵῃ μαίτι Bm^4 Ma^1 uv., Ma^2 P^3 P^{12} (sc. ἄτῃ, cl. 262): μ' ἄλσῃ O^2, Ma^1 Ma^4 corr. 175 βουλὴν V^1, de re cf. 544, 545

ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα ποντοτίνακτον
ἥν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος·
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διός, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθελέτην κλῇσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν,
οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν, ἀοιδήν.
ἀφραδίῃ τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖθις,
ὅς σφιν ὀνείδεσσιν τὸν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
κῆρα δ' ἐγὼ τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ
τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον περ ἐόντα.

ιε'. Μετὰ τοῦτο *ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς* Κύμης *ἐς* Φωκαίην, Κυμαίοις *ἐπαρησάμενος μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι ὅστις* Κυμαίους *ἐπαγλαϊεῖ. ἀπικόμενος δὲ ἐς* Φωκαίην *τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν ταῖς λέσχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ* Φωκαίῃ *τοῦτον τὸν χρόνον* Θεστορίδης *τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήγυος· κατανοήσας δὲ τοῦ* Ὁμήρου *τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἕτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἅ γε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεί.*

177 *μαλεοῖο* Bm^4 Ma^1 Ma^4 178 *σμύρνην* (ss. *αν*) P^9 *ποτνιάνακτον* codd. (*τν* corr. Ma^1 : *πολυάνακτον* Li) : corr. Pierson 179 *ἥνπερ* V^1 : *τε* om. E^1 P^3 P^{10} : *ἥν δϊ* P^9 181, 182 om. E^1 P^9 V^1 182 *φῆμιν* P^{11} : *φήμην* Bm^4 Ma^1 Ma^4 : *φημὶ* cet. *ἀοιδῆς* Wolf 183 *ἀφραδίῃ* Li Ma^1 Ma^4 P^{11} : *-ίην* cet. *παθ[illegible]ῶν* A^2 *φράσσατο* V^1 : *-αντο* Ma^1 Ma^2 : *-ετο* P^3 *αὖτις* P^9 : *αὖθις* cet. 184 *ὀνείδεσιν* A^2 Bm^2 Li M^2 O^2 P^{10} : *-εσσιν* cet. *διεδμήσατο* Li : *διεδημήσατο* Bm^2 M^2 O^2 P^{10} 185 *ἔδωκε* V^1 186 *ἀκράαντον* codd. praeter P^{11} 189 *ἀλλοδαπὸν* codd. praeter Li P^9 191 *γενέσθαι ἐν τῆ χώρα* M^2 : *χώρη* V^1 192 *ὅτις* Bm^2 Li M^2 O^2 *ἐπαγλαεῖ* M^2 193 *ἐβιότευεν* A^2 Bm^4 Ma^1 P^4 P^{10} P^{12} V^1 *ἐνδεικνύμενος* om. P^{10} 196 *κρήγ̄υος* M^2, *γ* corr. : *κρήγιος* V^1 198 *ἐθέλει* Bm^4 O^2 P^3 P^9 P^{11} V^1 : *ἐθελοιέ γε* M^2 *αὐτῶ εἴη* V^1 199 *ἀναγράψαι* Bm^4 P^3 P^9 P^{11} : *-άσθαι* cet. *ἑαυτὸν* V^1

ιϛʹ. Τῷ δὲ Ὁμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην ἐΰπωλον,
ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος·

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ᾽ αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἆλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδης θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο· καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δὲ Ὅμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διῃτᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων.

ιζʹ. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χῖοι ἔμποροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὁμήρου ἃ πρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγελλον Ὁμήρῳ ὅτι ἐν τῇ Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον

201 ποιητέα . . . 203 παρὰ om. P[9] ἀκούσαντι ἃ ἔδοξε τῶ θεστοριδη ποιεῖ V[1] 202 ἦν] εἶναι A[2] Bm[2] Li M[2] O[2] P[10] Pal.[1] τῶν ἀναγκαίων πάντων Ma[1] 203 marg. sup. Ma[2] καὶ ἡ δοκοῦσα ἀρχαία ἰλιὰς ἐξ ἑλικῶνος μούσας ἀείδω καὶ ἀπόλλωνα κλυτότοξον v. Nicanorem et Cratetem ἐν Διορθωτικοῖς ap. cod. bibl. Vict. Em. 6 s. ix (Osann. Anecd. Rom. 1851. 5) ποιεῖν P[3] ἧς ἡ ἀρχὴ ποιά δε Ma[1] : ἧς ἐστιν ἀρχὴ P[10] V[1] : ἧς ἐστιν ἡ ἀρχὴ A[2] 204 ἐΰπωλον] ἄπολον Ma[4] 205 πόλλ᾽ ἔπαθον codd. praeter P[9] : πολλὰ ἔπαθον P[10] 206 φωκίδα Ma[1] : φωκιδα (ss. αἵ) M[2] 208 πάντα om. Ma[1] τὰ ὁμήρου V[1] ὁ θεστορίδης om. V[1] 212 θεστορίδη O[2] : -ης cet. ἀπροσδοκήτων ἢ ἀνυπονοήτων P[9] ss. θνηταῖσιν M[2] 213 νόον A[2] Bm[2] Li M[2] Ma[1] corr., O[2] 215 διδασκαλεῖον Ma[1] : τὴν διδασκαλίην P[10] 216 ἑαυτοῦ O[2] ὄντα M[2] ὠφελοῖτο M[2] 218 ποιήσεως V[1] 219 ἔμπειροι P[9] 222 ἐξήγγειλον Bm[4] ὁμήρῳ om. praeter Bm[4] codd. τῇ χίω A[2] Bm[2] M[2] : τῇ om. cet. 223 ὠφέλημα κάρτα πολλὸν O[2]

ἔχει. ὁ δὲ Ὅμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινες ἐπὶ ξύλου παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ὁμήρῳ δι' Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἐχρήϊζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλά τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὁ δὲ Ὅμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσέβη· καὶ ἐπεὶ ἕζετο· λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

κλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι,
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τραπέζην.

ιη'. Ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε μὲν Ὅμηρος τὴν αὖλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο· τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐχρήϊζε τῶν ναυτέων τινα ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν· οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῶν. πορευόμενος δὲ

227 *ἐρυθραίην* O^2 P^3 : *ἐρυθράν* Bm^4 P^4 : *-αίαν* cet. *ξύλα* Bm^4 Ma^1 P^4 P^{10} P^{12} V^1 : *ξύλον* M^2 228 *ἐρυθραίων* A^2 Bm^2 P^{11} V^1 : *δι' ἐρυθραίης* om. Ma^1 229 *παρὰ* om. Ma^1 V^1 230 *σύμπλουν . . .* 232 *αὐτόν* om. V^1 add. interlin. *αὐτὸν σύμπλουν ποιήσασθαι* Ma^1 Ma^4 (*πείσασθαι*) 233 *ἵζετο* A^2 Ma^1 P^9 P^{12} 235 *ποσείδαον* Bm^2 M^2 Ma^4 (ex *-ων*) P^{10} Suid. 120 *εἰνοσίγαιε* V^2 236 *ξανθοῦ*] *ζαθέου* Ruhnken 237 *καὶ*] *ἰδ'* V^2 *ἀρέσθαι* Suidas 122 : *ἰδέσθαι* (ss. *εὑρέ*) Ma^4, cf. *α* 21 240 *αἰδοῖον* codd. (P^9 corr.) *μετελθόντα* Ma^1, Ma^4 corr. Suidas 125 *τε* Li P^9 P^{11} : *γε* cet. 241 *ὑπεροπεύσας* A^2 Bm^4 Ma^4 P^3 P^9 P^{11} V^1 242 *ὠδίσατο* P^9 *τράπεζιν* ex *-αν* Ma^4 : *-αν* Li : *-ην* cet. *ξενίοιο διὸς σέβας ὑψιμέδοντος* Suidae codd. BE v. 127 243 *εὐπλοιήσαντες* V^1 : *εὐπλοῖσ-* Ma^1 244 *μὲν* om. praeter Bm^4 P^3 P^{10} P^{11} codd. *αὖλιν* Li M^2 O^2 P^9 P^{11} Pal. : *αὐλὴν* cet. *τὸ πλοῖον* Ma^1 245 *αὐτῶ* Bm^4 Ma^1 P^3 P^9 P^{11} : *αὐτῶν* cet. : *αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν* Ma^1

Ὅμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τραχείης καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

πότνια γῆ, πάνδωρε δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ᾽ οἷς ἐχολώθης.

ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καί τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν ἑωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου, ἐχρήϊζεν αὐτοῦ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίη.

ιθʹ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δὲ αὐτὸν ἔνθα τῶν ἁλιέων τὰ πλοῖα ὁρμίζεται. καί πως ἐντυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. οἱ δὲ οὐδένα λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο· ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτ᾽ ὄπις ξενίου Διός, ὅς κ᾽ ἀλίτηται.

ἀναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνηγάγοντο καὶ τὸν Ὅμηρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. μαθὼν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε·

247 *τρηχείης* Bm^4 P^{10} V^1 *τε καὶ* Bm^4 O^4 P^{11} 249 om. Bm^4 Ma^1 Ma^4 P^3 P^{11}, add. Ma^1 Ma^4 marg. 250 *τοῖο* pro *τοῖς* E^1 P^9 *φωτὸς* E^1 P^9 V^1 : om. Bm^4 Ma^4 P^3 P^{11} 253 *χίον* e *πεῖον* uv. V^1 254 *φώκῃ* A^1 P^9 : *φωκίδϊ* Bm^4 : *φωκίδῄ* P^4 : *φωκίδϊ*[illegible] P^{12} *ἀσπασάμενος* Ma^1 *αὐτὸν* P^9 255 *αὐτῷ* om. Ma^1 P^9 V^1 : *αὐτὸν* Bm^4 P^4 P^{10} P^{12} 257 *ἐπιτυχὼν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον* Suid. 128 262 *ἐναλίγκιον* M^2 *ἄτῃ*] *αἴσῃ* Suidas 131, cf. 173 263 *πτωχεῦσιν* E^1 P^9 V^1 : *πτωχάσιν* cet. : *πτωκάσιν* Suidas 132 *αἰθυίοισι* P^9 : *-είῃσι* M^2 Ma^4 corr., P^{10} : *-είυισι* V^1 : *-ίῃσι* A^2 *βίον* (ss. *ἢ ἰόν*) Ma : *ἰὸν* Suid. 132 264 *αἰδεῖσθαι* Bm^4 Suidae codd. praeter A C 265 *δεινός* (ss. *ή*) Ma^1 : *δεινὸς* Suidae O^3 Ma^4 corr. *μέτ᾽ ὄπις* Barnes : *μετ᾽ ὄπις* Bm^2 : *γὰρ μετ᾽ ὀπ ξενίου* Bm^4 : *μέτοπις* codd. cet. praeter Ma^1 Ma^4 Suidae O^3 qui *μετόπισθε* (*μετ᾽ ὄπισθε* Ma^4 corr.), *μετόπισθεν ὄπις* Suid. 134 267 *ἠγάγοντο* V^1 268 *ἐπικαθήμενον* P^9 : *ἐπιτήμενον* Bm^4 P^8 269 *-δραμηκότας* Bm^2 M^2 O^2 : *παλινδρομ. αὐτοὺς* Ma^1

Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. οἱ δ' ἁλιεῖς ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι ὅτι οὐ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν ἣν ἐθέλοι συμπλεῖν ἐκέλευον ἐσβαίνειν· καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς.

κ'. Οἱ μὲν δὴ ἁλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δὲ ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ὃ Πίτυς καλέεται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἴδῃ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.

κα'. Ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν τινα αἰγῶν νεμομένων. ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες ἀνέκραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, ἦν γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἶγας, ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τάς τε κύνας ἀνεκαλεῖτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου. ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν ὅκως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιούτους χώρους, καὶ ὅτι θέλων. προσελθών

271 ὑμῖν ὁ πλοῦς Ma^1 272 καὶ πρότερον Bm^4 P^3 P^9 P^{11} 273 ἐθέλη O^2 V^1 276 μὲν hab. P^4 P^8 P^{10} P^{12} fort. al. 277 μὲν om. praeter Bm^2 Bm^4 P^3 P^9 P^{11} codd. πολευόμενος A^2 Bm^2 Li M^2 O^2 P^{10} 278 τοῦτο om. praeter Bm^4 P^9 codd. 280 στρόβυλον Ma^1 281 καλοῦσιν Suid. 136 282 ἀνήσει Ma^1 : ἵησιν (ss. ἀν), marg. ἢ ἀνήσοι Ma^2 : ἀνήσοι Suid. 138 (-ει cod. E) 283 πολύπτυχον M^2 284 ἄρηος] ἄριστος Ma^1 Suidas 140: ἄρηος (ss. ιστος) Ma^2 287 σίδηρος πολὺς Bm^4 Ma^1 P^3 P^9 P^{11} V^1 288 ἐνθεῦτεν P^4 δ' om. praeter P^9 codd. 290 ὡς δὲ ἤκουσε ὁ γλαῦκος τῆς φωνῆς Ma^1 P^4 P^{12} 291 τούτῳ P^{10} 293 ὅπως Bm^4 V^1 : πῶς (ss. ὅκως) Ma^1 ὢν codd. praeter Bm^2 P^3 P^9 294 ἐς τοιούτους . . . 295 ἀπίκοιτο om. Ma^1 add. marg.

τέ μιν ἱστορέειν ὅστις τε ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. ὁ δὲ Ὅμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος εἰς οἶκτον προηγάγετο. ἦν γάρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν, πῦρ τ' ἀνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει, καὶ παραθεὶς δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος.

κβ'. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ ὑλακτούντων δειπνοῦντας καθάπερ εἰώθεσαν λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε·

Γλαῦκε πέπων, ἐπιών τοι ἔπος τι ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
δοῦναι· ὣς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἥσθη τῇ παραινέσει, καὶ ἐν θωύματι εἶχεν αὐτόν, δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἱστιῶντο. ἀπηγεομένου δὲ Ὁμήρου τήν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ καὶ τὰς πόλεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. καὶ τότε μὲν ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν ἀνεπαύετο.

κγ'. Τῇ δ' ὑστεραίῃ διενοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι, σημανέων τὰ περὶ Ὁμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἶγας τὸν Ὅμηρον καταλείπει ἔνδον, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δὲ ἐς Βολισσόν, ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου, καὶ συγ-

295 ἱστόρεον M^{2} 297 ἑαυτοῦ A^{2} Bm^{2} Ma^{1} O^{2} P^{11} V^{1} : αὐτοῦ Bm^{4} P^{3} P^{11} 300 τε Bm^{4} Li M^{2} O^{2} P^{4} P^{9} P^{11} Pal. : τὲ Bm^{2} : δὲ cett. 302 μὴ ἐσθιόντων] ἑστώτων Suid. 142 δειπνοῦντα codd. praeter Bm^{4} P^{3} P^{9} 305 πέπον A^{2} E^{1} Ma^{1} Ma^{2} O^{2} P^{4} V^{1} τοι Bm^{4} E^{1} Li Ma^{1} Ma^{2} P^{11} V^{1} : τὸ Bm^{2} O^{2} P^{9} : τι P^{3} P^{8} : ἔπος τὸ A^{1} M^{2} τι τοι Li P^{9} P^{11} : τι σοι Suid. ἐν V^{1} Suidas : ἐνὶ cet. ἢ γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα marg. Ma^{1} Ma^{2} : ita Suidas 144 : βοτῶν Kuester τί σοι ἐν φρεσὶ Suid. 131 306 αὐλείοισι Herod. codd. plerique 307 τὼς Suid. 146 πρόσθεν Suid. ib. 308 ἐόντος Ma^{2} P^{11} 312 ἀπίκοιτο M^{2} : ἐσαπίκετο Bm^{4} Ma^{1} P^{4} P^{12} V^{1} ἐσακούων Li M^{2} O^{2} Pal.^{1} P^{9} καὶ τότε μὲν om. P^{10} 313 ἀνέπαυε Li M^{2} O^{2} P^{8} Pal.^{1} 314 ὑστερέα Bm^{4} P^{4} καὶ διεν. P^{10} 315 περὶ] ὑπὲρ τοῦ Bm^{4} P^{3} P^{9}

γενόμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγέετο ὑπὲρ Ὁμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξιος ἐν θωύματι ποιεύμενος· ἠρώτεέ τε ὅ τι χρὴ ποιέειν περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ ὀλίγα μὲν προσίετο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος καὶ τοὺς ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δὲ ὅμως τὸν ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν.

κδʹ. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον διηγήσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τοῦτον· οὕτω γάρ εὖ πρήξειν· ὁ δὲ Ὅμηρος ἤθελε πορεύεσθαι. ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ Ὁμήρῳ ὁ Χῖος, εὑρίσκει ἐόντα δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον. ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιέεσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν. ὁ δὲ ἔπρησσε ταῦτα· καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχομυομαχίαν καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπικιχλίδας καὶ τἄλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου ἐνταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης, ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ᾤχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου.

κεʹ. Χρόνου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεῦσαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς

319 ἀπηγεῖτο Ma^1 P^4 P^{12} V^1 ὑπὲρ] περὶ Bm^4 P^9 P^{11} 320 ἀπίξεως P^9 V^1 : ἀφίξιος O^2 321 ἐρωτᾷ Bm^4 P^{10} : ἠρώτα Bm^2 M^2 O^2 : ἠρώτετε (ss. ἑ) P^{11} : ἐρώτεε cet. αὐτὸν P^4 P^8 323 καὶ om. P^9 καὶ . . . 326 γλαῦκος om. Li ἐκέλευε M^2 Ma^1 Pal.^{1} 324 ἄγειν τὸν ξεῖνον V^1 325 ὁ γλαῦκος διηγήσατο ταῦτα A^2 V^1 326 αὐτὸν πορεύεσθαι Bm^4 P^9 330 αὐτόθι μένειν Suid. 101 332 παρατίθεται P^9 ἔπρασσε Suid. 102 κέκωπας (ss. ρ) O^2 333 βατραχομαχίαν P^9 : τὴν μυοβατραχομαχίαν Suid. 102 καὶ ψαρ. καὶ ἑπτ. hab. Bm^4 Ma^1 Ma^4 P^9 P^{11} Suid. 102 (ἑπταπάκτιον) om. cett. ἢ ἑπτάκιον Ma^1 ss. (cf. Suid.) ἐν ἄλλῳ ἠθιέπακτον ἤτι ἴαμβον Ma^1 marg. ἐντεπάκτιον vit. Procul. 63 : ἑπταπάκτιον Suid. 103 : ἠθιέπακτος Suid. 45 334 ἐπικϋχλίδας A^2 : -κικλίδας Bm^4 P^3 P^{11} ἄλλα Suid. 104 πάντα om. Suid. 104 335 ἐνταῦθα om. Suid. 93 μολισσῷ (ss. βο) O^2 336 ἐν τῇ A^2 O^2 P^{10} : τῇ cet. ἐγίνετο Bm^4 339 περιϊόντος Ma^1 340 παρασκευασάμενος V^1

ἐδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις, καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκεσαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελεύτησε, τὴν δὲ συνῴκισεν ἀνδρὶ Χίῳ.

κϛʹ. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσήλευεν ἐκτενέως, τοὔνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποίησιν Ὀδυσσέως τε ἑταῖρον φὰς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσσέα ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς ἐόντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτόν, τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε ἐς λόγον τινι καθίσταιτο τῷ Μέντορι οἰκυίην ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διαδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ Ὀδυσσείῃ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι

κήρυξ δ᾽ ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ᾽ ἔθηκε
Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ πάλιν

αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

342 κατεδόκεεν Bm^4 P^9 V^1 : καταδόκεεν P^3 P^{11} αὐτοῦ θωυμασταὶ V^1 : αὐτὸν θ. Bm^4 343 marg. Ma^1 Ma^4 ἤγουν ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατρός. (hucusque Ma^4) ἐξ ἧς ἔσχε δύο υἱεῖς· Ἐριφῶντα καὶ Θεόλαον. καὶ μίαν θυγατέρα ἣν ἔγημε στασῖνος ὁ κύπριος. marg. sup. Ma^4 εὗρον ἀλλαχοῦ αὐτὸν γενῆσαι δύο υἱεῖς ἐρίφωντα καὶ θεόλαον καὶ μίαν θυγατέρα. e Suida 34, 35 desumpsit Lascaris 344 αὐτέων A^2 V^1 345 συνώκησαν V^1 ἀνδρὶ χίω (ss. ἤγουν στασίῳ τῷ κυπρίῳ) Ma^1 : ἢ στασίνω τῷ κυπρίω Ma^2 marg. 346 sqq. cit. Eusth. 1396. 13 ὅτι ὁ τῆς ἱστορίας Μέντης Ἀγχιάλοιο παῒς ἑταῖρος ἦν τῷ ποιητῇ, ὃν καὶ ἀμειβόμενος τῆς φιλίας ὁ ποιητὴς ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου γενέσεως τῇ ποιήσει τε τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐνέθετο καὶ τὴν Ἀθηνᾶν αὐτῷ εἴκασεν 348 ἐνοσήλευεν Li M^2 O^2 P^9 P^{11} Pal.^{1} : -ευσεν cet. ἐκτενῶς Bm^2 O^2 P^{10} 350 ἑταῖρος Bm^4 P^9 351 ἐπιτρέψας P^4 P^{12} ὡς om. praeter Bm^4 P^4 P^9 codd. 352 τῇ ποιήσει Ma^1 353 καθίσταται A^2 Bm^2 M^2 O^2 P^{10} : -ηται Bm^4 Ma^1 P^4 P^9 V^1 : corr. West. 354 οἰκυίην P^9 : εἰκυίην A^2 Bm^2 M^2 O^2 P^{10} : οἰκείαν Bm^4 Ma^1 : ἐοικυῖαν V^1 : εἰκεῖαν P^3 P^{11} 355 ὀδυσσείη Bm^2 Li M^2 P^{11} Pal.^{1} : -εία cet. 357, 358 = α 153, 154 ubi codices Φημίῳ ὅς ῥ᾽ ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ 358 ὅστε codd. praeter P^9 πολλῶν (ss. ον) P^3 360 = α 155 ubi codd. ἦτοι

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταζεύξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

κζ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκιμεῖ Ὅμηρος περί τε τὴν Ἰωνίην καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀναφέρετο· κατοικέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι.

κη'. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὔ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθέα μεγαλύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας ὡς πάντων εἴη

361 ἐμπεριέπλευσε A^{2} V^{1} : ἔπλευσε Ma^{1} 364, 365 = α 180, 181 364 εὔχομαι υἱὸς | εἶναι E^{1} 365 αὐτὰρ Bm^{2} M^{2} P^{10} 366 δὲ om. Bm^{2} Li M^{2} P^{10} 369–371 = H 219–221 371 ναίων] νέμων Ma^{1} 372 ποιήσιος P^{9} : ποιήσεως (ss. ϊος) V^{1} : -εως cet. εὐδοκίμει Ma^{1} : -ιμεῖ cet. ἤδη ὅμηρος Bm^{4} P^{3} P^{9} V^{1} 373 τὴν om. Bm^{4} P^{3} P^{9} P^{11} V^{1} ἰωνίαν A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} P^{10} 374 ἀναφέρεται praeter Bm^{4} P^{3} P^{9} P^{10} P^{11} codd. κατοικέων Bm^{4} P^{3} P^{9} P^{11} : καὶ οἰκ. cet. 375 ἀπικεομένων praeter Bm^{4} P^{3} P^{9} P^{11} codd. πρὸς αὐτὸν om. praeter Bm^{4} P^{9} codd. πολλῶν ἐς τὴν ἑλλάδα ἀπικεομένων συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ ὁμήρῳ P^{3} 376 αὐτῷ] τῶ ὁμήρω A^{1} Bm^{4} P^{11} V^{1} 380 τὴν ἰλιάδα P^{3} 382, 383 = B 547, 548 382 ἀθηναίη Ma^{1} : ἀθήνης P^{3} P^{11} 384 αὐτῶν] αὐτὸν L^{1} P^{3} P^{11} V^{1} τὸν μεν τὸν στρατηγὸν αὐτὸν V^{1} αἰνέσας om. praeter Bm^{4} P^{9} P^{11} codd.

ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας, ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν εἶπε·

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν καταλόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους, λέγων τάδε·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσείην τάδε ἐποίησεν, ὡς Ἀθηνᾶ ἐς λόγους ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεῖ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολλῷ μάλιστα

ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.

κθ'. Ἐμποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα καὶ παρασκευασάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν, προσίσχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δὲ οἱ ἐκεῖσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες ἑορτὴν Ἀπατούρια. καί τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὅμηρον ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ὀπωπὼς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς φράτορας διηγήσατο, ὡς ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιεύμενος αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δὲ ἐντυχὼν τῷ Ὁμήρῳ ἔλεξεν, ὦ ξένε Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος καλέουσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτάσοντα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν καὶ ᾔει μετὰ τοῦ καλέσαντος.

385 πεζῶν M^2 ἱππότα V^1 : ἱππότην Ma^1 P^{11} 386 εἴπας P^{11} V^1 387–389 = B 552–554 387 τῶνδ' V^1 ἡγεμόνευεν A^2 Bm^2 Li M^2 P^{10} V^1 υἱὸς om. E^1 Ma^1 Ma^2 P^3 P^9 P^{12} V^1 388 τῶνδ' V^1 : τῶν P^9 391 τάδε] ὧδε P^9 392, 393 = B 557, 558 394 ἀθηνὰ A^2 395 ἀφίκετο (ss. π) Bm^2 396 πολλῶ A^2 Bm^2 O^2 P^{11} : πόλεων Bm^4 P^9 P^{11} V^1 : πολλῶν cet. 397, 398 = η 80, 81 397 εὐρυάγυιαν Ἀθήνην Odyssea : εὐρυχώρους M^2 P^9 400 ποιήσασθαι βουλόμενος A^2 M^2 P^3 P^9 : ποιεῖσθαι codd. praeter A^2 Li M^2 P^3 P^9 P^{11} Pal.^{1} 403 ἀπιγμένον om. Ma^1 ὀπωπὼς Bm^4 P^3 P^9 P^{11} : ἐπιστάμενος cet. 404 ὡς add. Ma^1 406 ἔλεξεν αὐτῷ Bm^4 P^4 P^{12} : αὐτὸν P^{10} 408 ἴει A^2 : εἴη O^2 μετ' ἐκείνου τοῦ Ma^1

λ′. Πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτόν, δυσχεράνασα τῇ ὄψει, ἄνερ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐς θυμόν τε ἔβαλε τὸ ῥηθέν, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα τίς τε εἴη ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

κλῦθί μοι εὐχομένῳ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

λα′. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην καὶ τοῦ οἴκου ἔνθα δὴ ἐδαίνυντο ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δέ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν

ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι.
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

410 ἔχριπτε Ma[1] 414 θεῶ Ma[1] θύεται] θύουσιν Ma[1] 417-420 Athen. 592 A Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδιοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας· ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησὶν [417–420]· ταῦτα μέν ἐστιν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων. [P.L.G. ii. 248] 417 κλύε Ath. μευ εὐχομένου Ath. 418 μὲν ἀνήνασθαι] ἀπανήνασθαι Suid. 108: ἀναίνεσθαι Ath. 420 ὥρη] οὐραὶ Suid. 110: ἰσχὺς Ath.: ὧραι (ss. ἡ οὐρὴ) Ma[1], ὥρη corr. in αι (ss. οὐραὶ) marg.: ἡ οὐραί Ma[2] ἀπαμβλύνεται A[2] Bm[2] M[2] O[2] P[10]: ἀπήμβληται E[1] V[1]: ἀπήμβλυνται Li R[8] Ath. Suid. 110: ἀπάμβλυνται cet. Eust. 1968. 40 ἀλλαχοῦ δὲ καὶ οὐρὰ τὸ αὐτὸ ἐφάνη λέγεσθαι, δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων

οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ

421 ἦλθεν] ἦκεν Suid. 111 422 ἐδαίνυυντο Bm[2] M[2] O[2] P[10]: -ητο P[3]: -υτο (ss. ν) P[11] 425-429 Certamen 281–285 Suid. 113–117 425 παῖδες στέφανος Bm[4] E[1] Li Ma[1] Ma[4] P[3]: στέφανοι παῖδες Certamen: παῖδες στέφανος Suid. 113 (στέφανος codd. praeter A O[3]) δέ τε A[2] Bm[4] Li P[11] πόλιος A[2] Bm[4] 426 δ' αὖ πεδίου Certamen δ' ἐν θαλάσσῃ Ma[1] Ma[2] Suid. 114 (θαλάσσαις Suidae codd. A B C E) 427 αὔξοι E[1] v. om. Cert. 428 λαὸς δ' εἰν ἀγορῆσι καθήμενος εἰσοράασθαι Cert. post 429 add. ἤματι χειμερίῳ ὁπότ' ἂν νείφῃσι Κρονίων Cert. 429 om. V[2] Suidae

εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων· καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θωύματι εἶχον· καὶ τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος.

λβʹ. Τῇ δὲ εἰσαύριον ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινες κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου καὶ ὅ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀείδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλέεται Κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀείσω ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα,
φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,

430 ἐδαίνυυτο A^2 M^2 Ma^1 O^2 434 ἐγκαίοντες Li M^2 O^2 : -άοντες cet.: ἐκκάοντες Bm^4 435 σφιν] σφίσι Suid. 151 437 ᾄδει Suid. 152 τάδε τὰ ἔπεα V^1 καλεῖται Suid. 439–461 = Suid. 153–175 439 ἀειδήσω Bm^4 Li Ma^2 P^9 P^{11} : ἀοιδήσω E^1 P^3 P^{11} V^1 : ἀοιδῆς ὦ Ma^1 Ma^2 ss. Suid. 153 440 ἀγαθὴ γαίη Suid. 154 : ἢ δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη Ma^2 marg. ὑπέρεχε A^2 : ὑπερσχέ γε Bm^4 Li P^3 P^9 P^{11} V^1 : ὑπερσχέγει E^1 : ὑπέρεσχε γε Ma^1 Ma^2 : ὑπέρσχεθε Suid. 154 441 versum cit. Pollux x. 85 τοῖς δ' ἀγγείοις προσαριθμητέον . . . κάναστρα, μαζονομεῖα, τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὁλκάσι ⟨fr. 471 K⟩, τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμέας, οὕς τινες Ἡσιόδῳ προσνέμουσιν· λέγει γοῦν

εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα

441 μελανθοῖεν Bm^4 P^3 P^{11} : μελανθεῖεν (ss. αρ) Ma^2 : μαρανθεῖεν Suid. 155 (sc. *siccentur*) μάλ' ἱρὰ A^2 Ma^1 P^9 V^1 Suid. 155 : μάλ' ἱερὰ Bm^2 Bm^4 E^1 M^2 Ma^2 O^2 P^3 P^{10} P^{11} correximus : cf. Achaei fr. 50 et lexicogrr. μίγδα μάλευρον anon. ap. Zonar. 1334 b 5 κάναστρα Pollux, cf. hirundinis carmen P.L.G. iii. 671 442 τιμῆς ὦνον] τιμῇ ὄνειαρ Suid. 156 : τιμῆς ὄναρ A C : ὦνον (ss. ἢ ὄναρ) Ma^1 Ma^2 εὑρέσθαι Bm^4 Ma^1 Ma^2 P^3 P^{11} : ἑλέσθαι Ma^1 corr., Ma^2 ss., Suid. 156 443 πολλὰ δ' ἐν ἀγυιαῖς codd. : δ' ἀγυιαῖς Suid. 444 ἡμῖν δὲ δ' ἂν P^3 ὅσφιν Bm^4 P^3 : ὅσφιν P^{11} νοῆσαι] ἢ ἀεῖσαι Ma^1 : ἀεῖσαι ss. Ma^2 : ἀεῖσαι Suid. 158 445 ἂν δ' Bm^4 P^{11} ἀναιδείης Suidae O^3 P^4 στρεφθέντες Suid. 159 ψεύδη Bm^2 M^2 O^2 P^{10} Suidae O^3 P^4 : ψευδῆ A^1 Bm^4 Ma^1 P^3 P^9 P^{11} 446 καμίνων Ma^1 Ma^2 Suid. 160

Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδέ γ' Ἄβακτον,
Ὠμόδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι.
†πεῖθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ ἠελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη·
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κάμινον,
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ

447 *συντρίψαι σμάραγόν* Ma^1 Suidas 161 (*συντρίψω* Suidae O^3) : *σῦντριβ* (ss. *ψω*) Ma^2 *σύντριβ' ὁμοσμάραγόν* libri : *ὁμοσφάραγον* (ss. *ῶς*) Ma^2 *ἄσβεστον* libri, corr. Stephanus *γ' ἄβακτον* A^2 Bm^2 O^2 P^{10} V^1 : *γάβακτον* ex *βάγακτον* M^2 : *γ' ἄμακτον* Bm^4 E^1 P^3 P^9 P^{11} : *γ' ἄμοτον* (ss. *γρ. συμβάκτην*) *ἄβικτον* Ma^1 : cf. Hesych. *ἄβακτον καὶ ἄβυκτον· τὸ μὴ μακαριστόν* : *γ' ἄματον* (ss. *κ*) (*μ* corr. in *β*), marg. *σαβάκτην* Ma^2 ut Suid. 161 448 *ὠμοδαμόθ'* M^2 *θ' ὣς* V^1 Suidae E P^1 162 *πολλὰ* om. Bm^4 Ma^1 Ma^2 P^{12} *πολλὰ κακὰ* A^2 P^{10} : *πολὰ κακὰ* Bm^2 Li M^2 O^2 *πορίζοι* Li M^2 Suid. : *πορίξει* V^1 Suidae P^1 : *πορίζει* cet. Suidae O^3 P^4 449 *πεῖθε* codd. : *στεῖλαι* Ma^1 Ma^2 ut Suid. 163 : *πέρθε* Scaliger : *πρῆθε* Portus an *σεῖε, παῖε*? *πυρέθουσαν* Bm^4 Ma^2 P^3 (-*ε*-) (ss. *αι*) : *πυρήθουσαν* M^1 : -*αίθουσαν* cett. Suid. ib. pro foco vel parte fornacis recte habet Hermann, cl. *πυραιθεῖα* Strab. 733 450 *μέγα* om. Bm^4 P^{11} 451 *βρύκοι* om. Ma^1 : *βρύκοι* Ma^2 : *ἀρύκοι* M^2, cf. Suid. 165 452 *αὐτῇ* Bm^4 Ma^1 Ma^2 : *αὐτοῦ* A^2 E^1 Li P^3 V^1 *ποοῦσα* P^9 P^{11}, Suidae O^3 P^4 453 *θυγάτηρ* Bm^4 E^1 Li M^2 P^9 P^{10} P^{11} *πολυφάρμακος* A^2 E^1 Li Ma^1 Ma^2 P^3 P^{11} V^1 455 *πολλοὺς* Suid. 169 456 *ἡρακλῆος* Bm^4 E^1 Li Ma^1 Ma^2 P^3 P^9 P^{11} V^1 Suid. 170 *φύγον χεῖρας* Bm^4 Ma^1 Ma^2 P^3 P^{11} 457 *τύπτοι* (ss. *πι*) Ma^2 : *πίπτοι* P^9 Suidas 171 *κάμινος* Bm^4 Li Ma^1 P^3 P^9 P^{11} Suid. : *κάμινον* cett. 460 *ὑπερκύψει* libri, corr. Hermann (*ὑπερκύψη* Suidae O^3 174) *ταύτην* Bm^4 E^1 Ma^1 Ma^2 P^3 P^9 P^{11} V^1 : *ταῦτα* A^1 Bm^2 M^2 O^2 P^9 461 *φλεχθῇ ὅπως* Suid. 175 *ἐπίσταντ'* Bm^2 M^2 O^3 P^{10} V^1 : *ἐπίστωντ'* Bm^4 E^1 P^3 P^9 P^{11} : *ἐπίστωνται* Ma^1 Ma^2 Suidas 175 462 *ταῖς νουμηνίαις* om. Suid. 176 *νεομηνίαις* Ma^1 463 *τὰς εὐδαιμονεστάτας*] *τῶν ἐπιφανεστάτων* Suid. 177

τι ἀείδων τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, ὡδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν αἰεὶ τῶν παίδων τινες τῶν ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ᾽ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεί.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ᾽ ἀγαθή. ὅσα δ᾽ ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίη δ᾽ αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα,
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν,
ἡμίονοι δ᾽ ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
αὐτὴ δ᾽ ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ᾽ ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδὼν
ἕστηκ᾽ ἐν προθύροις·

καὶ

468 δύναται] ἀϋτεῖ Suidas 181 : δύναται (ss. γρ. ἀϋτεῖ) Ma^{1} Ma^{2} 469 αὐταὶ Li M^{2} P^{11} : αὐτὰρ cet. Suid. 182 (αὐτὰρ ss. αἰ Ma^{1} Ma^{2}) εἴσεισι Bm^{4} Ma^{2} O^{2} P^{10} Ma^{1} ss. : ἔσεισοϊ P^{3} : ἔπεισι Ma^{1} marg., Ma^{2} Suid. 182 470 πουλὺς Suidae V^{2} τεθαλῆος P^{10} : τεθαλεία Bm^{4} Ma^{1} Ma^{2} P^{3} : τεθηλυῖα A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} P^{10} 472 κυρβαίη (ss. κ) Ma^{1} Ma^{2} : κυρκαίη Suid. 185 κατὰ δόρπου Suid. 185 : δόπου (ss. ρ) Ma^{2} ἕρπεο Ma^{1} Ma^{2} Suid. 185 post h. v. hab. Suid. [186] versum νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν : hab. et Ma^{1} in textu, Ma^{2} in marg. (κριθαίη) 473 διφράδα A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} P^{10}: διφράδος Bm^{4} Ma^{2} P^{3} P^{11} V^{1} : δίφρα (ss. ον) E^{1} P^{3}: δίφρου (ss. α) Ma^{1} : δίφρακα Suidae P^{4} 187 : δίφρα cett. Suid. codd. βήσεται (ss. κατα) Ma^{2} : καταβοήσεται Suidae O^{3}: καταβήσεται Suidae codd. cet. ὔμμιν] ὑμνεῖν Ma^{1}, Ma^{2} corr. Suidas 187 474 κραταίποδας A^{2} Li M^{2} O^{2} 475 ὑφαίνοι ἱστὸν A^{2} Bm^{2} Bm^{4} E^{1} M^{2} Ma^{1} (ει) Ma^{2} (ει) O^{2} P^{3} P^{9} (ει) P^{10} P^{11} (ει) V^{1} : ὕφαιν᾽ ἱστὸν Suidas 189 ἐπὶ λέκτρω Bm^{4} Ma^{1} Ma^{2} : ἐπὶ λέκτρα Suid. 189 βεβαυῖα] βεβηκυῖα Suid. 189 476 τοι] σοι A^{2} Bm^{2} M^{2} O^{2} νεύματί τοι εὔμαιον ἐνιαύσιος ἔσται χελιδών Suid. 190 : νεύματι εὔμαιον ἐνιαύσιος (ss. η) ὥς τε (ss. ἔσται) χελιδών Ma^{1}, marg. νεῦμαι σοι νεῦμαι : νεῦμά (corr. in αι) τοι νεῦμα (ss. ον) Ma^{2} 476 sq. cf. carmen quod Athen. 360 B citat a Theognide ἐν β′ περὶ τῶν Ῥόδῳ θυσιῶν [F.H.G. iv. 514] 477 ἐν om. Suid. 191 post προθύροις pergit Suidas

ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ᾽ αἶψα
πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος

haec in textu add. Ma^{1} (πέρσαϊ), in marg. Ma^{2} (πέρσεϊ) 478 καὶ om. Ma^{1} καὶ . . . 480 ἤλθομεν in libris cum προθύροις continuata seiunxit Valckenaer

εἰ μέν τι δώσεις εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν,
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

ᾔδετο δὲ τάδε τὰ ἔπεα ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν παίδων ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος.

λδʹ. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὅμηρος εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετά τινων ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον· καὶ ὡρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὁμήρῳ κατὰ πολύ τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δὲ ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοΐην, καταβαίνοντες αἰεί τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ.

λεʹ. Τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ Ὁμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἁλιῆες τὸν τόπον, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς τάδε εἶπον· ἄγετε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν ἡμεῖς ἅσσα εἵλομεν κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν. οἱ δέ φασι μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς

ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν

479 εἰ μέν τι δώσεις. εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν Athen. 360 C (P.L.G. iii. 671) 480 συνοικήσοντε Li M^2 P^{10} 481 δὲ om. Bm^4 P^3 τὰ ἔπεα Bm^4 P^3 P^9 om. cet.: ταῦτα Bm^4 P^{11} Suid. 196 ὑπὸ] παρὰ Suid. ib. 484 ἐκ τῆς σάμου εἰς τὰς ἀθήνας V^1 487 δὲ P^9: δ' ἐκ cet. (δὲ ἐκ Bm^4 P^3 P^{10} P^{11}) 494 αὐτοῖς] πρὸς αὐτὸν Bm^4 Ma^1 P^3 P^9 P^{11} V^1 Suidas 200 495 ἀναγνῶναι Suid. 202 497 εἶπον Suid. 203 ἅττα Li M^2: ἅττα (ss. σσ Bm^2 O^2 ἂν ἕλωμεν Suid. 203 καταλείπομεν Ma^1 V^1 499 = vit. Proc. 100. 18 Plut. 67 iv. 22 v. 42 vi. 61 Suid. 206 Cert. 328, cf. Heracliti fr. 56 Diels 47 n. Byw. ἅσσ'] ἃς Bm^2 Li M^2 O^2 P^{10}: οὓς Proc.: ὅσσ' vit. iv, v λιπόμεσθ' οὓς Proc.: ὅσσ' Plut.: ὅσα δ' iv, v: ἅσσ' Cert.: λιπόμεσθα ὅσ' Cert. 500 παρόντων Suid. 207 λεχθέντα Suid. 502 τῇ γῇ Bm^4 P^3 P^9 P^{11}

φθειρῶν κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο ἐς οἴκους ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

λϛʹ. Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθέν, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. τελευτήσας δὲ ἐν τῇ Ἴῳ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπό τε τῶν συμπλόων καὶ τῶν πολιήτεων ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγένηντο αὐτῷ. καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἤδη ἥ τε ποίησις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὁμήρου ἐστίν·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύψεν
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

κζʹ. Ὅτι δὲ ἦν Αἰολεὺς Ὅμηρος καὶ οὔτε Ἴων οὔτε Δωριεύς, τοῖς τε εἰρημένοις δεδήλωταί μοι καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμαίρεσθαι παρέχει. ἄνδρα ποιητὴν τηλικοῦτον εἰκός ἐστι τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα ἐς τὴν ποίησιν ἤτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιέειν ἢ τὰ ἑωυτοῦ, πάτρια ἐόντα. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοὶ τῶν ἐπέων ἀκούοντες κρινεῖτε. ἱεροποιΐην γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν ἢ τὴν ἑωυτοῦ πατρίδι προσήκουσαν. λέγει γὰρ ὧδε·

503 κατέλιπον] ἀνεῖλον Suid. 210 οἶκον Suid. 504 ἔλεγε Bm^4 V^1 Suid. 211 505 ἐκγεγάασθε Bm^4 P^9 Suid. 213 : -άατε cet. 508 ἐν τῇ ἴω Bm^4 : ἐν ... ἰῷ V^1 509 λεχθὲν Suid. 217 ὡς] καθάπερ Suid. 217 510 ἐτάφη ἐν τῇ ἴω κτλ. A^2 Bm^4 V^1 511 σύμπλων Bm^4 P^3 P^9 P^{11} V^1 : συμπλεόντων Bm^2 M^2 O^2 P^{10} πολιτέων M^2 : πολιτῶν Bm^4 Ma^1 512 πολλῶ χρόνω V^1 514 παρὰ πάντων Ma^1 ὑπὸ πολλῶν Suid. 222 515, 516 = Anth. Pal. vii. 3 vit. Plut. 73, 74 Cert. 337, 338 vit. iv. 24, 25 v. 51, 52 vi. 63, 64 Suid. 54, 55, 220, 221, cf. et Kaibel *Ep. gr.* 48, 51, 272, 354, 416, 660, 661 515 ἱερὰν Bm^4 O^2 Suid. 54, 220 καλύπτει Ma^1 Ma^2 Suid. bis Anth. Plut. Cert. vitt. iv, v, vi γαῖ' ἐκάλυψεν Kaibel 51 517 ἦν] ὢν V^1 518 δὴ καὶ om. Ma^1 520 ποιεῦντα Bm^4 V^1 521 ἢ καὶ τὰ Ma^1 522 ὄντα Ma^1 αὐτοὶ] αὐτῶν Ma^1 523 ἀκούσαντες Bm P^4 (ον ss.) κράτιστον P^9 V^1 524 ἑαυτῶ πάτριον Bm^4 P^3 P^9 P^{11} V^1 : ἑαυτῶ om. πατρίδι Ma^1

αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται ἢ ἐς τὰ ἱερὰ χρέονται· μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὢν δικαίως τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχρῆτο·

καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε πέμπε.

λη'. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωταί μοι. περὶ δὲ ἡλικίης τῆς Ὁμήρου ἐκ τῶνδ' ἄν τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον στρατίης, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Λέσβος ᾠκίσθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ δὲ Λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἡ Αἰολιῶτις καὶ Φρικωνὶς καλεομένη ᾠκίσθη. μετὰ δὲ Κύμην ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατῳκίσθη· καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὅμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὅμηρος ἐγένετο ἔτεά ἐστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ δὲ

526–528 = A 459–461 B 422–424 526 *αὐέρυσαν* Bm^2 O^2: *ἀνέρυσαν* Ma^1 Ma^4: *αὖ ἔρ.* cet. *πρῶτα μὲν* P^3 529 *ἐν τούτοις γὰρ* P^3 P^9 P^{11} *ἢ ἐς*] *οἷς* Ma^1 *χρέωνται* Ma^2 ante corr., P^9 532 *δικαίως* add. Bm^4 P^3 P^9 P^{11} *τοῖς τούτων νόμοις* Bm^4 P^1 P^9 P^{11} 533, 534 = A 462, 463 γ 459, 460 534 *ἔχον* om. P^{10} V^1 *πεμπόμβολα* M^2 535 *μόνα* V^1 538 *γεννήσιος* V^1 539 *τοῦ ὁμήρου* P^3 541 *στρατίης* P^9: *-είης* Bm^4 P^3 P^{11}: *-είας* cet. 545 *φρικῶτις* plerique: *φρικώτης* M^2: *φιοκιῶτις* V^1: *Κύμη ἡ Φρικωνὶς καλεομένη* Herod. i. 149 Strab. 582: *Φρικωνῖτις* Steph. Byz. in *Κύμη*, quod tentat Barnes. eadem corruptio ap. Tzetzem in Hes. f. 143 Heins. corr. Wesseling ad Herod.

τούτου ῥηϊδίως ἐστὶ ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησι. τῶν δὲ Τρωϊκῶν
553 *ὕστερον γέγονεν Ὅμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ.*

CERTAMEN

subsidia

Dio Prusaensis or. ii. 11 = 20 M = 76 R citat Λ 67–71 tum *ταῦτα μέντοι ποιῶν Ὅμηρος ἡττᾶτο ὑπὸ Ἡσιόδου, ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἢ οὐκ ἀκήκοας τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν Ἑλικῶνι τὸ ἐπὶ τοῦ τρίποδος;*

> Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
> *ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.*

Plutarchus Septem Sap. convivium c. 10. 153 F *ἀκούομεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς Χαλκίδα τῶν τοτε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνῆλθον. ἦν δ' ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικός, καὶ πολλὰ πράγματα παρασχὼν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Ληλάντου μάχαις ἔπεσεν. ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὸν καὶ δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ' αἰδοῦς τοῖς κρίνουσι παρεῖχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας*
16 *ἐρωτήσεις, καὶ προὔβαλ' ὁ μέν, ὥς φησι Λέσχης*

> *Μοῦσά μοι ἔννεπε κεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε*
> *μήτ' ἔσται μετόπισθεν·*

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσίοδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος

> *ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι*
> *ἅρματα συντρίψουσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.*

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεὶς τοῦ τρίποδος τυχεῖν.

551 *τούτων* Ma[1] P[3] *ἰδίως* Ma[1] 552 *τῶν* ante *Ἀθήνησι* Bm[4] P[3] P[9] P[11] : om. cet. 553 *γεγένηται* Bm[4] P[3] V[1] *καὶ ἑξήκοντα* Ma[1] *ὀκτὼ* om. Bm[4] Ma[1] P[3] P[11] numeros absque auctore adfert Cyrillus in Iulian. l. vii. f. 225

16 Lesches, cf. p. 136.

Plut. Quaes. conv. v. 2. 674 F *ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἕωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι. καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρυλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν . . . εἶπον κτλ.*

Philostratus Heroicus xviii. 2 = 194 = 318 = 727 *γέγονε γὰρ ξένε γέγονε ποιητὴς Ὅμηρος καὶ ᾖδεν, ὡς μέν φασιν ἕτεροι, μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς τοῖς ἑκατόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν ἔστειλαν, οἱ δὲ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη γεγονέναι μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὅμηρόν τέ φασι καὶ Ἡσίοδον, ὅτε δὴ ᾆσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ ἔτη τὰ περὶ τοῖν Αἰάντοιν καὶ ὡς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυῖαί τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τόν δὲ τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἅπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ προσκεῖσθαι, ὡς μὴ δέοιτο ἑτέρων μηδὲ πεινῴη. καὶ ἀληθέστερα ξένε περὶ τῶν Ὁμήρου χρόνων ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον ποτε εἰπόντων ἐς αὐτὸν ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων ἤρετό με ὁ ἥρως ἀφικόμενος ὅτῳ αὐτῶν ψηφιζοίμην, ἐμοῦ δὲ τὸν φαυλότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ μᾶλλον ἔτυχέ με ᾐρηκώς, γελάσας ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Πανίδης ἔφη ἀμπελουργὲ ταὐτόν σοι πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ' Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὢν ἐκεῖνος Ἡσιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσατο καὶ ταῦτα τὸ γένειον μεῖζον ἔχων ἢ σύ.*

Themistius ed. Dindorf 1832 or. xxx. 348 c *δεῖ δὲ ἤδη καὶ ἡμᾶς Ἡσιόδῳ καὶ Μούσαις ἀκολουθοῦντας ἐπιδεῖξαι διὰ πλειόνων ὡς ἄρα οὐ μάτην Ἡσίοδος σοφὸς ἐνομίσθη, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐκλείας διὰ τοὺς εἰς γεωργίαν λόγους προῆλθεν ὥστε καὶ Ὁμήρῳ περὶ σοφίας καὶ μουσικῆς ἐν ταφαῖς Ἀμφιδάμαντος εἰς ἀγῶνα ἐλθὼν παρὰ τῶν κριτῶν τὸν στέφανον καὶ τὴν νίκην ἔχειν. ὁ μὲν γὰρ πολέμους καὶ*

μάχας καὶ τὸν συνασπισμὸν τοῖν Αἰάντοιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα προσῇδεν, ὁ δὲ γῆς τε ὕμνησεν ἔργα καὶ ἡμέρας ἐν αἷς τὰ ἔργα βελτίω γίνεται· καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.

A. Gellius iii. 11. 3 *M. autem Varro in primo de imaginibus uter prior sit natus parum constare dicit, sed non esse dubium quin aliquo tempore eodem vixerint, idque ex epigrammate ostendi quod in tripode scriptum est qui in monte Helicone ab Hesiodo positus traditur.*

Libanius Apologia Socratis p. 553 D Morell.

ἠγωνίσατό ποτε Ὁμήρῳ Ἡσίοδος, καὶ τοῦτο αὐτὸς Ἡσίοδος ἐν ἐπιγράμματι διδάσκει, φιλοτιμούμενος καὶ λέγων νενικηκέναι τὸν Ὅμηρον.

Eust. 4. 38 *εἰ δὲ καὶ ἤρισεν Ὅμηρος Ἡσιόδῳ τῷ Ἀσκραίῳ καὶ ἡττήθη, ὅπερ ὄκνος τοῖς Ὁμηρίδαις καὶ λέγειν, ζητητέον ἐν τοῖς εἰς τοῦτο γράψασιν, ἐν οἷς ἔκκεινται. καὶ τὰ ῥητὰ τῆς ἔριδος.*

Cf. et Tzetzes prooemium in Iliadis Alleg. 50 ed. Matranga, 1850, p. 3.

Post auctores praefigendam duximus vitae Hesiodeae eam quae ad Homerum spectat partem. et hanc quidem vitam quam Proculo attribuunt codices, a Tzetze conscriptam esse inde a Rankio (*de Hesiodi Op. et Di. commentatio* 1838) est creditum: cf. quos congessit Rzachius auctores l. c. et Eugenium Abel *Wiener Studien* xi. 88 sqq. attamen constat a Proculo Tzetzen sua hic sicut alias traxisse, atque ut vitam Homeri Proculeam quae tamen iam exstat in eam formam quae est in Chiliad. xiii. 626 Exeg. in Il. ff. 7–38 corruperit, ita Hesiodi Proculeam vitam et corrupisse et interemisse. vita ipsa duo species, alteram ampliorem, decurtatam alteram habet; superest et tertia longior in Tzetzae expositionem Operum et Dierum immissa, adhuc apud Gaisfordium Poett. min. graec. 1820 iii. 9 sqq. quae-

renda. vellem quidem vir clarissimus Aloisius Rzach cum cetera Hesiodea ederet et haec monumenta perpolita tradidisset: ipsi codices duo Matritenses unum Oxoniensem attulimus.

Codices vitae Hesiodeae

M = Monacensis 334. chart. in quarto, ff. 171, s. xv. cont. Sophoclem, Hesiodum, Dionysium periegetam, Theocritum. collatus a G. Thomas in usum Westermanni.

Ma[1] = Matritensis bibl. nat. 4607 (Iriart. 8). chart. mm. 322 × 230, ff. 133, s. xv, manu C. Lascaris. cont. f. 2 v. vitam Hesiodi Suideam, f. 3 vitam Tzetzae breviorem.

Ma[2] = Matritensis bibl. nat. 4642 (Iriart. 103). chart. mm. 200 × 140, ff. 136, s. xv. cont. f. 2 r.–4 r. vitam praebet eandem fere atque O, scilicet ex *Exegesi* amplificatam.

O = Oxoniensis Barocci 60. chart. mm. 205 × 145, ff. 143, s. xv. cont. Hesiodi O.D. et Theogoniae 1–520 cum Proculi commentario. vitam praebet multis partibus amplificatam.

P[1] = Parisiensis graecus 2708 (B Gaisfordii). chart., ff. 300, s. xv. cont. Hesiodi opera cum scholiis.

P[2] = Parisiensis graecus 2758. chart., ff. 69, s. xv. cont. Hesiodi Opera et Dies cum Moschopuli scholiis. contulit E. Miller in usum Westermanni.

P[3] = Parisiensis graecus 2763 (D Gaisfordii). chart., ff. 243, s. xv. cont. variorum hymnos, Hesiodi opera cum Proculi praefatione.

P[4] = Parisiensis graecus 2833 (C Gaisfordii). membr., ff. 214, s. xv. cont. Theocritum hymnos, Hesiodi opera.

T = Taurinensis 205 b, iii. 16. chart., ff. 83, s. xvi. cont. Proculum in Cratylum. contulit Göttling (vita Herodotea omissa est a Pasinio in cat.).

V = Vat. 1409. s. xiv. cont. Theogoniam. contulit Göttling.

Ex. = vita in Tzetzae exegesi ap. Gaisford. P. M. G., 1820, iii. 5 sqq. obvia. exegesis codices secundum proprios numeros citavimus.

[Cod. Palatinum 18, s. xiv, hodie Heidelbergae asservatum non citavimus: lectiones enim quas C. F. Neumann (*reliquiae Aristotelis rerum publicarum collegit C. F. N.*, 1827 = Aristotelis opp. ed. Bekker, Oxon., 1837, t. x. 329), ex margine ed. Heinsii quae publica in bibliotheca Heidelbergae extat exscripsit licet e codice illo depromptae sint ita id factum esse minime constat. vita carent Commelini binae editiones (aa. 1591, 1598). item codicem Neapolitanum a Lenneppio apud Boissonadium in ed. Hes. a. 1824 citatum praeterimus. non enim e catalogo Cyrilliano dignoveris qualis sit, neque cur numero 54 eum notaverit Rzach equidem perspexi.]

VITAE HESIODI PARTICVLA

[West. ii. c. 2, Hes. ed. Rzach, 1884, p. xii. 37]

συνηκμακέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὁμήρῳ φασίν, οἱ δὲ καὶ Ὁμήρου προγενέστερον εἶναι διισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὁμήρου διισχυριζόμενοι ἐν ἀρχαῖς εἶναί φασι τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὅμηρον δ' ἐν τῷ τέλει. ὁ δ' Ἄρχιππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκάστου, ἄρξας Ἀθηναίων ἔτη λε΄. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας φασὶν αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικηκέναι Ἡσίοδον ἀγωνοθετοῦντος καὶ κρίνοντος Πανήδου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιδάμαντος, Γανύκτορός τε καὶ τῶν λοιπῶν. ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φασὶ δι' ἐπῶν αὐτοσχεδίων καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ πᾶσι τὸν Ὅμηρον τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως Πανήδου εἰπόντος αὐτοῖς τὰ κάλλιστα τῶν ἑαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξαμένους εἰπεῖν, Ὅμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ χωρίον ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὄπισθεν·

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς κόρυν ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι,

καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσίοδος δὲ τῶν

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

2 εἶναι διισχυρίζονται om. Ma^1 καὶ οἱ μὲν] οἱ μὲν οὖν Ma^1 3 ὁμήρου τοῦτον O : τοῦτον om. Ma^2 τοῦτον ἐν ἀρχαῖς Ma^2 4 ἀρξίππου ἄρξιππος codd., corr. Göttling ἀρχῆς τὸν ἡσίοδον ἐν δὲ τῷ τέλει τὸν ὅμηρον O 6 εἶναι] γεγονέναι Ma^1 7 τοῦ prius om. Ma^2 O 8 καὶ αὐτοὺς φασὶν O νενικηκέναι Ma^1 Ma^2 O P^2 V : -κότα cet. 9 κρίνοντος τὰ μέτρα Ma^1 Ma^2 O *Ex.* πανίδου codd., cf. Cert. 69 10 γανέκτυρός O : γανΰήτορος Ma^1 11 ἠρωτ. O : ἠρωτηκέναι . . . 27 καὶ σφάγια om. Ma^1 add. mg. inf. 12 ἀποκρίνεσθαι O 14 γρ. ἀναλεξομένους O 15 τουτὶ O ὅμηρος μὲν ἦσεν ἄνωθεν ἀρξάμενος Ma^1 17–19 = N 131–133 18 κόρυθες καὶ τὰ ἑξῆς Ma^1 omissis ceteris 20 ἔλεγε δὲ καὶ περαιτέρω O τῶν] τοῦ M *Ex.* 21 = O.D. 383 ἀτλαγεννάων O : -γενάων *Ex.* Par. 2707 post 20 add. ἄρχεσθαι ἀμητοῦ καὶ τὰ λοιπὰ Ma^1

ἀπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὁμήρῳ προβαίνει μέχρι πολλοῦ τῶν ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες πάντες τῶν ἐλλογίμων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὅμηρον ἐστεφάνουν, ὁ δὲ Πανήδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσίοδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωργίαν διδάσκοντα, καὶ οὐ καθάπερ Ὅμηρος πολέμους καὶ σφάγια. ἀλλὰ ταῦτα μέν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ πλάσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ Ὁμήρου παρεκβεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου δῆθεν ῥηθέντων. Ὅμηρος γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγῷμαι, μᾶλλον δ' ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, πολύ τε παλαιότερος Ἡσιόδου ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς θρυλλουμένους ἐκείνους θεοὺς ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τούτων ἂν τὰ πρωτεῖα καὶ τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως ἕτερος Ὅμηρος ἦν ὁ τῷ Ἡσιόδῳ ἰσόχρονος, ὁ τοῦ Εὔφρονος παῖς ὁ Φωκεύς, ὁ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, κἂν τὰ ἔπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμωνυμίᾳ πεπλανημένοι λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. Ὅμηροι γὰρ πολλοὶ γεγόνασιν ἕτεροι ζήλῳ τοῦ παλαιοῦ τὴν κλῆσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ καὶ τοῦ Φωκέως Ὁμήρου τούτου ἕτερος ὑπάρχει νεώτερος Ὅμηρος. οὗτος ὁ νεώτερος Ὅμηρος ἦν παῖς Ἀνδρομάχου, τῷ γένει Βυζάντιος, ὁ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ' Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος ⟨F.H.G. ii. 10⟩ φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρχειν τῶν Θηβαικῶν στρατειῶν καὶ τῆς

22 *μέχρι πολλῶν ἐπῶν* vulg. : *πολλοῦ τῶν* M V *γρ.* O 23 *καὶ πάλιν καὶ* Ma² 24 *τῶν στρατιωτῶν* O : *στρατιῶται* *Ex.* : *καὶ στρατιωτῶν* Par. 2773 : *πάντων τῶν ἑλλήνων στρατιωτῶν* Par. 2774 25 *πανίδης* codd. 27 *ἀλλὰ . . . 46 προγενέστερον* om. Ma¹ *ληρήματα τῶν νέων εἰσὶ* Ma² O 29 *παρεκβεβλημένων* V : *παραβεβλ.* cet. *ἐκείνων* O 30 *ῥηθέντων*] *εἰρημένων* *Ex.* praeter Par. 2773, 2774 *πολὺς* (ss. *χρυσοῦς*) Ma² 31 *ἀκριβῶς* *Ex.* Par. 2773 32 *τεθρυλλημένους* Ma² *Ex.* Par. 2773, 2774 33 *ἔριν λόγων ἐστήσατο* Ma² O 34 *ὁ ἕτερος* V *Ex.* praeter Par. 2707, 2773 35 *τοῦ ἡσιόδου* *Ex.* praeter Par. 1310, 2707, 2774 36 *ἔπη* V : om. cet. 38 *ἐγεγόνασιν* Ma² 39 *παλαιοῦ* V : *πάλαι* cet. *τὴν κλῆσιν τούτου* Ma² : *τὴν τούτου* O *Ex.* 40 *ἕτερος ὅμηρος ὑπάρχει νεώτερος* O : *νεώτερος ὅμηρος ὁ τὴν εὐρυπύλειαν ποιήσας· ἦν δὲ οὗτος παῖς ἀνδρομάχου* *Ex.* 41 *οὗτος οὖν* O 42 *εὐρυκλίαν* *Ex.* Par. 2774 42 sqq. eadem Tzetzes Chiliad. xii. 183 sqq., 200 sqq., xiii. 644–647 44 *ἤγουν τῶν θηβ.* O

Ἰλίου ἁλώσεως. ἐκ τούτου οὖν λογίζομαι τοῦτον τοῦ Ἡσιόδου εἶναι ν′ ἐτῶν προγενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὁ τοὺς πέπλους συντάξας ⟨f. 1574 Ros.⟩ ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ ⟨fr. 100 Neumann 524 Ros.⟩, Στησίχορον τὸν μελοποιὸν εἶναί φησιν υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτιμένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως. ὁ δὲ Στησίχορος οὗτος σύγχρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντίνῳ Φαλάριδι· οἱ δ' Ὁμήρου υ′ ὑστερίζοντα ἔτεσι καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος. συνεγράψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσίοδος βίβλους ιϛ′, Ὅμηρος δ' ὁ παλαιὸς ιγ′.

45 γοῦν G *Ex.* τοῦ ἡσιόδου V : τὸν ἡσίοδον cet. 46 προγενέστερον Ma^2 O V : μεταγ. uv. cet. Ἀριστοτέλης . . . 48 πολιτείᾳ] φασὶ δέ τινες Ma^1 46 ἢ ὁ φιλόσοφος Ma^2 47 ἢ μᾶλλον O συνάξας marg. ed. Heinsii 48 πολιτείᾳ] πόλει O : στρατείᾳ P^3 P^4 49 μελῳδοποιὸν O φασὶν υἱὸν marg. ed. Heinsii 50 κλυμένης corr. ex κτιμ- Ma^1 : κτημένης *Ex.* : κτημένης Ma^2 : κεκτημένης O marg. ed. Heinsii, corr. Hermann opp. vi. 152 51 γαννήτορος Ma^1 ἀδελφοῦ V marg. ed. Heinsii ὀφηγέως om. δὲ Ma^2 : φηγέως Ma^1 : φυγέως T V : φυσέως marg. ed. Heinsii : φυγισέως P^1 : θησέως N : Φηγέως Cert. 227 52 ὁ δὲ στησ. . . . 56 ιγ′ om. Ma^1 53 (post φαλάριδι) ἀστυπαλιεὺς ἦν τῷ γένει ὁ φάλαρις, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν (om. Ma^2) ἐπιστολαῖς ταῖς αὐτοῦ ⟨ep. iv⟩, τύραννος δὲ ἀκραγαντίνων, ἐγὼ δὲ οὐκ ἠκριβωμένως (ἀκριβολογησάμενος Par. 2774) ἀκραγάντινον ἐκάλεσα τῇ κοινῇ χρώμενος συνηθείᾳ· ἡ δὲ ἀστυπάλη πόλις ἐστὶ τῆς σάμου Ma^2 O *Ex.* Par. 2707, 2774 τετρακοσίοις ἔτεσιν O 54 ὑστερίζοντα V : -ον cett. et *Ex.* (post ἡρόδοτος) ἀλλὰ καὶ τοὺς χρόνους εἰπόντες ἐν οἷς ἔφασαν ἀνηκμακέναι ἡσίοδον εἴπωμεν καὶ πόσας βίβλους ἐξεπονήσατο : + + + βίβλους μὲν οὖν οὗτος ἑξκαίδεκα συνεγράψατο· ὅμηρος δὲ ὁ παλαιὸς δεκατρεῖς Ma^2 O *Ex.*

CERTAMEN HOMERI ET HESIODI

A

Papyrus s. iii. A. C. *Flinders Petrie Papyri* ed. J. P. Mahaffy, Dublini 1891, p. 70, no. XXV.

τρο[πον
απαντων
των κριτων
π]ανηδου προε
παρελθον
[τα] ησιοδον ερω
ταιν κατα τοιαδε υιε
μελητος ομηρε θεων απο] μηδεα
ειδως ειπ αγε μοι παμπρω]τα τι
[φερτατον εστι βροτοισι]ν τον
σοιπ
επ]η αρ[χην
ε]πιχθονιοισι
φυντα δ] οπως ωκισ
τα πυλας αιδαο περησ]αι επιβα
[λομενος δ ο ησιοδ]ος ερωται το
[ειπ αγε μοι και το]υτο θε[οις
επιεικελ ομηρε τι θν]ητοις καλ[λι
στον ε]ιναι ο δ ομη
[ρος στιχους

δαιτ]υ[μονες δ
ανα δωματ ακουαζ]ων[τ]αι
θ[ωσι τραπεζαι σιτου και κρειων με]
θυ δ [εκ]οιν[οχο]
ος φορεη[σι κ]αι εκχε[ιηι δεπαεσσιν
τουτο μοι καλλιστ[ον ειδ]
εται ειναι ρηθεν[των δε του]
των των επων[
φασιν θαυμασθην[αι τους στι]
χοὺ υπο των ελλην[ων ωστε χρυ]
σους αυτους προσα[γορευθηναι
προ των δειπνων και[
δων προκατευχοντ[αι παντες]
αχθεσθεις δε ο ησιοδος ε
πι την απoριαν της [ερωτησεως]
ωρμησεν και λεγει τ[ους στιχους]
τουσδε μουσα γε μοι[τα τ εοντα]
τα τ εσσομενα προ τ εοντα
των μεν μηθεν αειδ[ε συ δ αλλης]
μνησαι αοιδης ο δ ομ[ηρος βουλο]
μενος λυσαι την απο[ριαν της ε]
ρωτησεως αποφε[τους]
στιχους τουσδε[αμφι]
διος τυμβον καν[αχηποδες ιπ]
ποι αρμα[τα ερι]
ζοντες [περι νικης
ομηρου [

B

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὔχονται λέγεσθαι. ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ⟨O.D. 639, 640⟩ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ

εἵσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

3 Themistius or. xxx. infra c. *πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.*
Codices L S 𝔭 (= pap. Dublin.) Titvlvs : *περὶ ὁμήρου καὶ ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν* L 2 *λέγεσθαι*] *γενέσθαι* Barnes
5 *νάσσατο* Hesiodus

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἔποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος νύμφης κεκλῆσθαί φασι πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισῴζεσθαί τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὁμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσίν ἐστιν. Ἑλλάνικος ⟨fr. 6⟩ μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης ⟨fr. 592 Arn.⟩ Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων ⟨F. H. G. ii. 16⟩ δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον ἱερογραμματέα, εἰσὶ δὲ οἳ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσέως· μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμίστην, οἱ δὲ Ὑρνηθώ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δέ τινές φασι Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι Ἄλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτόν φασί τινες Ὅμηρον διὰ τὸ

7 ἄποικοι Hermann   8 γε] τὲ L, corr. Steph.   10 κρηϊθίδος L S, corr. Nietzsche   μελησιγενῆ L S, cf. 28   17 μαργήτην S, corr. marg.   19 Κλεάνθης] de Neanthe cogitat Arnim (Stoic. fragg. 1905. 133)   20 Μαίονα] /// αίονα L : βίονα (ss. ω) S, corr. Sturz Hellanic. fr. 171   Εὐγαίων] εὐ///αίων L : εὐμαίων S, corr. Meineke Anal. Alex. 61 : Callicles Fabricio ignotus Salaminium Homerum habuit vit. vi. 17   21 μασαγόραν L S : μασσασώραν Tzetz. prooem. 62, corr. Barnes cl. vit. vii. 2, 10 : Μνασαγόραν Rohde Rh. Mus. 36. 417   Δημόκριτος] leg. Δημοκρίνης, cf. vit. vi. 28 κατὰ δὲ Δημοκρίνην Ἀλήμονος, schol. A B 744 : Δαήμονα et Tzetzes 62   22 θάμυριν Tzetzes 64   23 μενεμάχην | αἰγύπτιον τυγχάνοντα ἱερογραμματέα Tzetzes 60, 61   /////ρογραμματέα L S, marg. προγραμματέα S, corr. Nauck   25 θεμίτην L S   εὐγνηθώ L S, corr. Westermann, cf. vit. iv. 2   28 μελησιγενὴς L S   29 Ἄλτης] αὐλητὴν L S, corr. Welcker cl. Athenocr. ap. schol. T X 51

τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθησόμεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν Ὅμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

> *ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν*
> *ἀμβροσίου σειρῆνος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,*
> *Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη*
> *μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.*

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διά τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος.

ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. γενεαλογοῦσι δὲ οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θοώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πίερον, Πιέρου δὲ καὶ νύμφης Μεθώνης Οἴαγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Ὄρτην, τοῦ δὲ Ἁρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὔφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δῖον καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην· Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμόσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ῥαψῳδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

33 *ἀδιανοῦ* L S, corr. S marg. 39 *Πολυκάστη* γ 464, cf. 27 45 *δὲ* alterum] *τε* codd. corr. West. 46 *Θοώσης*] *Αἰθούσης* Charax in vit. Suidea 49 *Ὄρτην*] *Δρῆν* Charax *Ἁρμονίδην*] *Ἰδμονίδης* Char. vit. Proc. 100. 4 51 *Ἀπελλῆς* Charax 53 *καὶ θυγατρὸς* Nietzsche 55 *ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας* Nietzsche 56 *πόλιν* (ss. *εις*) S : *πόλεις* S marg.

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἓν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι. φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδὼς
εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;

Ὅμηρος·

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅμως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖς κάλλιστον οἴεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

ὁ δέ·

ὁππότ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ

59, 60 = Anth. Pal. xiv. 65, vit. Plut. 48 ubi v. 60 παίδων] ἀνδρῶν Plut. 67 τὴν om. S 69 πανοίδης L : γανοίδης S : πανίδης Philostr. Her. xvii. 2, corr. Rzach, cf. 𝔭[4] 72 ΠΑΡΕΛΘΟΝ[τ 𝔭[5]
78, 79 cit. Stobaeus cxx. 3 ut ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος μουσείου (χαλκιδάμαντος μουσίου cod.), cf. Theog. 425 πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου· φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι 79 ὅμως] ὅπως 𝔭 Stob. Theognis, cf. Simon. Amorg. i. 5
82 θνητοῖσιν ἄοιστον LS : θν]ΗΤΟΙΣ ΚΑΛ[𝔭 rest. Rzach 84–89 = ι 6–11

ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαυμασθῆναι τοὺς στίχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὁμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν καί φησι τούσδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνῆσαι ἀοιδῆς.

ὁ δὲ Ὅμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι φησίν·

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἅρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἠξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὅμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἑξῆς Ὁμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο βοῶν κρέα καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

89 *τί* om. 𝔭 91 *τοὺς στίχους*] *τὰ ἔπη* L S : . . . . . ΧΟΥ (ss. C) 𝔭 rest. Rzach 92 post *αὐτοὺς* add. *στίχους* S marg. 95 *ἀπήρων* L S, corr. S marg. 97–101 cf. Plut. l. c. f. 218 97 ΜΟΥϹΑ ΓЄ 𝔭, cf. 76, 81 Stesich. 44. 1 *ἄγε Μοῦσα λίγει' ἄρξον ἀοιδᾶς*, Alcman i. 1 *μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια*, xcv. 1, Sappho xlv. 1 : *μυῦσ' ἄγε* perperam Nietzsche 98 ΜΗΘЄΝ 𝔭 100 ΤΥΜΒΟΝ 𝔭 *καναχήποδες ἵπποι* om. L S : expleverat Barnes coll. Plut. l. c. f. 218, confirmat 𝔭[45] 101 *ἐρίζοντες*] *ἐπειγόμενοι* Plut. 107, 108 cf. Ar. Pac. 1282

ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν

108 *πτολέμου* L S : *πολέμοιο* ed. Steph.

καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
ἀνδράσι ληιστῆρσιν ἐπ᾽ ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.

Ἡρακλέης ἀπέλυσεν ἀπ᾽ ὤμων καμπύλα τόξα
χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ᾽ ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

οὔτ᾽ ἄρ σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ·
σῶμα τό γ᾽ ἐσπείραντο διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Καλλιστὼ κατέπεφνεν ἀπ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο.

ὣς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσσῃ
σύλλεγον ὀστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος
παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

ἡμεῖς δ᾽ ἂμ πεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως
ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἔχοντες
φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

δὴ τότ᾽ ἀριστῆες κοῦροι χείρεσσι θαλάσσης
ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

Κολχίδ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἠδ᾽ ἀθέμιστον.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης
ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

τοῖσιν δ᾽ Ἀτρεΐδης μεγάλ᾽ εὔχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέ ποτ᾽ ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
ἐσθίετ᾽ ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμῶν

111 post 112 leg. Nietzsche 112 *ἰοὺς* Nietzsche *ὅλλων* L: *οὔλων* Rzach: *ὠμῶν* Nietzsche cf. Soph. Aj. 1105 116 *τό γε σπείραντε* Boissonade *χρυσῆν* codd. 118 *ἀργυρίοιο* codd. 122 *Διὸς*] *βοὸς* Steph. 124 *οὕτως* codd. em. Barnes

οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

τοῦτό τι δή μοι μοῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

τοῦτο δὲ εὑρίσκεται πλῆθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐσῶν πεντήκοντα ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ͵ε . . . κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρ' εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρες,
λέξον μέτρον ἐναρμόζων ὅ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

ὁ δέ φησι·

Ἡσίοδ' ἔκγονε Δίου ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων.
ἄλλο δὲ πᾶν ὅ τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστὶν ἐρώτα.

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

137 *αὖθις* codd. 148 ita West. *͵εῦν̄* L : *ε̅υ̅ν̅* S *quum carnes sint* 125000, *milites autem* 112500000, *videtur scripsisse auctor κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'· Ἀχαιῶν δὲ ἐνδεκακισχιλίαι καὶ διακοσίαι καὶ ν' μυριάδες* Boissonade 153 *ἐναρμόζον* codd. corr. Boissonade 154 *τε* om. codd. ib. *θεω* L S, marg. *ἴσως ποθέω* 159 post h. v. versus *εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα* [165] posuit ed. Steph. om. L : **hic ponendus versus εὔνουν* marg. S

εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῷντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη.

εὔχεσθαι δὲ θεοῖς ὅ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον;
εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ⟨ἀεὶ⟩ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;
ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;
κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι.

πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;
οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.

ἡ δ' εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἡσθέντα τε πλεῖστα.

ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον

163 τιμοῖντο codd.: em. Rzach 165 εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα L: ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον S, marg. δεῖ, atque εὔνουν *versus ille refertur ad asteriscum* 166 ἔχειν σ' codd. corr. Hutchinson 173 ἔπι S marg.: ἔτι L S 175 τε om. codd. 177 πανοίδης codd., cf. 69 180 sqq. = Hes. O D. 383 sqq., cf. Philostr. Heroic. xviii. 2, Themist. or. xxx. 348 181 ἀμητοῖο S v. ad O.D. 384 Rz. 183 αὖθις codd. 186 δ' ἄγγεα codd.

ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείῃσι
μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπῄνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή-

189 *γυμνούς θ'* codd. 191 sqq. = N 126 sqq., 339 sqq. 196 *ἀσπὶς ἄρ'* Homerus 206 *ἐπείνουν* L 213, 214 = Anth. Pal. vii. 53, Dio Prus. ii. 11, Proc. 101. 10, 11, cf. Paus. ix. 31. 3 213 *ἀνέθηκα* Anth.

σων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην τὴν προφῆτίν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσιν·
τοῦ δ᾽ ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσην τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ᾽ Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ᾽ αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπάσαντες ἁλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ἐν †ἐνηπόδω† Κτίμενον καὶ Ἄντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελόντας σφαγιασθῆναι θεοῖς τοῖς

219–223 = vit. Hes. 96–100 Rz. 220 *μούσαις τετιμημένος* vit. Hes. 221 *ὅσην* L Aristarchus ad H 451 222 *προφυλάξω* (ss. *πε*) S *κάλλιστον* S : *κάλλιμον* ex *στον* L : *μ, πάγσκιον* S marg. 223 *καὶ* (*᾽κεῖ* P²) *γάρ τοι* vit. Hes. 226 *ἐν οἰώνῃ* P² vit. Hes. 230 *οἰνῶσιν* L : corr. Friedel 232 *εὐβοίας* L S vit. Hes. : *Ἀχαίας* Westermann : *Βοιωτίας* Nietzsche 241 *ἐν ἐνηπόδω* L S : *ἐν Ἡσιόδῳ* Göttling : *ἐν Ἀνδραπόδῳ* Barnes : *ἐν Ἠριγόνῳ* Holsten : *ἐν Οἰνόης πόλει* K. Müller : *ἐν ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι* Bernhardy, cf. Hiller *Eratosthen. carm. rel.* 1872. p. 82 sq., Friedel l. c. p. 237 242 *ἀνελόντας* L : *ἀνελθόντας* S ed. Steph. : *ἐναλόντας* Friedel *θεοῖς* L : *θ* (ss. *θεοι*) *μοῖς* S : *θεσμοῖς* ed. Steph.

ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δὲ ὑπό τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσίοδου Δημώδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιος, ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυὰς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα ἔπη ,ζ ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες·

εἶτα Ἐπιγόνους ἔπη ,ζ ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι. ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες Ξάνθος καὶ Γόργος παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως·

χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἧμαι.
ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιος δ' ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρά τε σελήνη,

246 δημώδους L   τρωίλου ὄνομα Nietzsche   250–253 = Anth. Pal. vii. 54 (Μνασάλκου) Paus. ix. 38. 4 (ib. 9 τούτου δὲ τοῦ Χερσίου καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ μνημονεύουσιν) vit. Hes. 112–115 Rz.   251 hab. Aristotelis Peplos 19. 2   πληξίππων L S Paus. Pepl. Anth. : πληξίππου vit. Hes.   μινυῶν Paus. Anth.   252 ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Paus.   253 βασάνοις vit. Hes.   256 ξ̄ codd., ut et 258, em. Hermann   258 Ἐπιγόνους] ἐπειγομένου codd. em. Barnes   265–270 inf. = vit. Herod. 135–140 ubi v. auctores

αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας

Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἔπη μ͵β', πεποιηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ͵εφ'. παραγενόμενον δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·

ἀνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι.
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ ὁπότ' ἂν νείφῃσι Κρονίων.

ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραψῴδει τὰ ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν' Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδεΐδης οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνεΐδαο,

273, 274 = Tzetzes prol. in Lycophr. f. 3. vv. 21–23 Scheer 273 *ἑλὼν δ' Ὅμηρος ἔδωκα* Tzetzes 274 *ἧσιν ἐπ' εὐφροσύναις* Tzetzes 275 *μ β φ* L, *β* ex *ι* ut vid. correcta : em. Nietzsche 276 *με* L : *μ ἴσως μυριάδας* S marg. : *μ͵εφ'* Nietzsche *παραγενόμενος* codd. em. Westermann 281–5 = vit. Herod. 425–429 ubi v. auctores, Suid. 113 sqq. 289 sqq. = B 559–568 290 *ἑρμιόνην τ'* codd. *ἀσί[illegible]ην* L idem V1 et E. M. B 560 292 *αἰγινάν τε* L S *οἵ τ' ἔχον αἴγιναν* marg. S ut B 562 : lectionem Certaminis habent Hes. fr. 96. 7, Strabo 375 (*γράφουσί τινες*) 294 *hic versus non est apud homerum in vulg. edit.* S marg.

καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο
Ἀργέιοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὁμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ⟨καὶ⟩ ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ

θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστὶν ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
ἤρειψαν ποινὴν ἠυκόμου Ἑλένης.
οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχή

μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο, Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κἀκεῖ

296 Εὐρύαλος B 565 praeter V 27   297 Μηκιστέος B 566 (μηκιστεω p 38)   298 συμπάντων B 567   300, 301 om. Homerus : versus fortasse Hesiodei   307 καὶ add. Westermann   309 μεγαλαύχην codd. em. Barnes   310 καλλιεπίηι σοφίηι τε codd., corr. S marg.   312 ποινῆς . . . . L em. Barnes   313 μεγαλόπολις L, corr. S ss.   316 κερατίνον L   322 κρεόφυλον L

χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἁλείας ἐρχομένων ὥς φασι πυθόμενος

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

εἰπόντων δὲ ἐκείνων

ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα,

οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ δέ φασιν ἐν ἁλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἥκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθὼν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἴῳ. ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

PLVTARCHI DE HOMERO LIBRORVM PARS

Plutarchi curas homericas testantur hi auctores;

Galenus v. 300 K δέον γὰρ ὡς ἄνθρωπον ἀνεγνωκότα τοσούτους ποιητὰς καὶ γινώσκοντα σαφῶς ἅπασι τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ μαρτυροῦντας ἄλλοις κατ' ἄλλα τῶν ἐπῶν, ὥσπερ καὶ Πλούταρχος ἐπέδειξεν ἐν τοῖς τῶν Ὁμηρικῶν μελετῶν . . .

Gellius ii. 8 *Plutarchus secundo librorum quos de Homero composuit, imperfecte atque praepostere atque inscite syllogismo esse usum Epicurum dicit cet.*

326 Proc. 100. 16, vit. iv. 20, v. 40, Tzetzes Ex. Il. 37. 22 : ἁλιήτορες vit. iv, v Tzetzes ἆρ' Proc. 328 = vit. Herod. 499 ubi v. auctores ὃς L S 337, 338 = vit. Herod. 515, 516 ubi v. auctores

ib. 9 *in eodem libro idem Plutarchus eundem Epicurum reprehendit quod verbo usus sit parum proprio et alienae significationis cet.*

iv. 11 *Plutarchus quoque, homo in disciplinis gravi auctoritate, in primo librorum quos de Homero composuit, Aristotelem philosophum scripsit eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse quod non abstinuerint edundis animalibus nisi pauca carne quadam. verba ipsa Plutarchi quoniam res inopinata est subscripsi:* Ἀριστοτέλης δὲ μήτρας καὶ καρδίας καὶ ἀκαλήφης καὶ τοιούτων τινῶν ἄλλων ἀπέχεσθαί φησι τοὺς Πυθαγορικούς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις.

schol. A in O 625, E. M. in Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα· . . . οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις Ὁμηρικαῖς.

schol. Eur. Alc. 1128 ψυχαγωγοὶ τινὲς γόητες ἐν Θετταλίᾳ οὕτω καλούμενοι . . . οὓς καὶ Λάκωνες μετεπέμψαντο ἡνίκα τὸ Παυσανίου εἴδωλον ἐξετάραξε τοὺς προσιόντας τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος ἐν ταῖς Ὁμηρικαῖς μελέταις.

plurima citat et Stobaeus quae non adhibenda duximus. consulas Diels Doxograph. f. 88 sqq., Baedorf, *de Plutarchi quae fertur vita Homeri* 1891, J. Mehler *de Plutarchi quae vulgo fertur Vita Homeri* 1896, H. Schrader, *de Plutarchi Chaeronensis* ΟΜΗΡΙΚΑΙΣ ΜΕΛΕΤΑΙΣ *et de eiusdem quae fertur vita Homeri* 1899. Westermannum secuti biographica tantum dedimus.

1. Περιττὸν μὲν ἂν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὁμήρου, ποίων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μηδ᾽ αὐτὸς

Codices: G Ma^3 P^2 P^3 P^6 P^8 P^{13} P^{14} U^4: Vind. suppl. 88 advocavit Mehler (ed. 1896). TITVLVS: *πλουτάρχου εἰς τὸν βίον τοῦ ὁμήρου* P^6 U^4: *πλουτάρχου βίος ὁμήρου* P^{13}: *πλουτάρχου περὶ ὁμήρου* Ma^3: *περὶ ὁμήρου* P^1 P^3 P^{14} $\overline{\text{ΝΘ}}$ add. P^1 P^2 caret titulo P^8 1 *περισσὸν* G P^1 P^2 P^5 P^8 P^{13} *μὲν ἴσως ἂν* P^{13}: *μὲν ἴσως* om. *ἂν* P^2 P^3 P^6 P^{14}: *μὲν ἂν* om. Ma^3

ἠξίωσεν εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἡ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστόρηται τοῖς παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ.

2. Ἔφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ ⟨fr. 164⟩ Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενος φησὶν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δῖος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δῖος μὲν διὰ χρέα μετῴκησεν εἰς Ἄσκρην κώμην τῆς Βοιωτίας κἀκεῖ γήμας Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοὔνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα· ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατάγνωσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ τῷ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλύνους οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλητι ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ' Ὅμηρος ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἵ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὁμηρευόντων, ὅ ἐστι τῶν ἡγουμένων. καὶ ταῦτα μὲν Ἔφορος.

3. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ⟨fr. 66 Ros.⟩ ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρός,

3 εἰπεῖν τὰ G P^5 P^{13} : τὰ, om. εἰπεῖν, Ma^3 5 χρήσιμα ἐν πολυπειρία P^8 6 πειρασώμεθα P^1 P^5 P^{13} U^4 7 πάλαι G P^8 U^4 8 οὖν P^{14} 9 ἐπιχορίω P^{14} 10 ἀτελλῆς P^5 P^{13} U^4, fort. P^8 12 ἄκρην (ss. σ) Ma^3 : ἄκρην G   πόλιν P^8 μυκιμήδην G P^5 P^{13} U^4 : κιμήδον P^8 13 ἀτελλῆς P^5 P^{13} U^4 15 αὐτῆς P^1 P^2 P^{14} μαίωνα P^5 εἰρημένην P^8 17 φημία P^{14} τῷ om. G Ma^3 P^1 P^2 P^3 P^4 P^5 P^8 18 χρημάτων pro γραμμάτων P^8 19 τὸν ποταμὸν P^5 P^{13} 20 μελησογενὴς Ma^3 21 δὴ corr. ex δ' P^{14} 25 δὲ om. P^8 26 Ἴ[illegible] (ss. ω), ι in ras., P^8 28 ταῖς om. P^5 P^{13}

ἐλθεῖν εἴς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἴγιναν· εἰς ὃ καταδραμόντας λῃστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοὔνομα Μαίονι χαρίσασθαι· τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἣν διατρίβουσαν παρὰ τῷ Μέλητι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδῖνος ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγένους Ὅμηρος προσηγορεύθη.

4. γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἴη γονέων καὶ πόθεν· ὁ δ' ἀνεῖλεν οὕτως·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

φέρεται δὲ καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος·

ὄλβιε καὶ δύσδαιμον· ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι·
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι
μητρόπολις ἐν νήσῳ ὑπὸ Κρήτης εὐρείης,

32 μύρναν G U^4 33 μαίωνι P^{14} P^8 (ω corr. in ο) 35 περὶ Ma^3, marg. παρὰ καὶ om. P^8 36 ἔτυχεν om. P^8 37 κρηθηίδος (ss. ϊ) P^2 μετὰ τὴν κύησιν om. P^5 38 οὐ om. G Ma^3 P^1 P^2 (add. m. al.) U^4 41 καὶ κηρυξάντων P^5 P^{13} : κηρυξάντων δὲ Ma^3 P^1 P^2 P^{14} : τὲ P^8 43 βούλομαι P^8 44 ἐκλήθη P^8 46 εἴη] ἦν P^2 P^{14} 48 ἥσε] ἥδε G P^{13} U^4 48, 49 = Anth. Pal. xiv. 65, Paus. x. 24. 2 (v. ad 48) v. Proc. 100. 9, Cert 59, orac. ap. Steph. Byz. in Ἴος 49 ἀνδρῶν] παίδων Paus. Cert. Stephanus 50 om. P^2 P^5 51–60 = Anth. Pal. xiv. 66. vv. 48, 55–57 hab. Euseb. praef. evan. v. 33 Giff. 48, 49 sequentibus 45, 46 vidit Paus. x. 24. 2 Delphis in basi statuae Homeri 52 δίζεαι G P^5 P^{13} μητρὶς . . . πατρὶς P^8 Eus. τοι om. P^8 : τι (ss. ο) P^{13}

Μίνωος γαίης οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
ἐν τῇ σῇ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιότοιο
εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐπακούσας
δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
ἠελίων δισσῶν, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον
ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρως.

μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια· ἀγὼν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός· ἦλθεν εἰς Ἴον· ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἐθεάσατο ἁλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μηδὲν φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρίναντο·

ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα,

αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες κατέλιπον· οὓς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῆτι φέροιεν. ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

εἰσὶ μέντοι οἳ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται,

54 δ' ἀπὸ γῆς Eus. ἀπὸ τηλοῦ Ma^3 P^1 P^2 P^{13} Eus. 55 σῇ] σοι Ma^3 P^1 P^2 Eus. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστίν σε Anth.: ἐν τοῖσι μόρσιμόν Eusebii codd. A H 56 γλώττης P^5 P^8 ἐσακούσας Anth. 57 δυσξύνελον U^4: ἀξύνετον Eus. σκολιοῖσι] πολλοῖσι Eus. 58 δισσῶν Anth. uv. σοὶ ζωὴ δοιὰς μοίρας λάχεν ἡ μὲν ἀμαυρῶν Eus. 59 ἠελίδων P^{13} U^4 δ' ὅσσων P^2 P^3 P^{14}: ὅσσων Ma^3 P^5 P^{12} U^4: ἠελίωδισσων P^8 ἣν] τὴν Anthol. ἀθάνατος Eusebii A H ἰσόμοιρος P^{13} U^4 Eus.: ἰσόμοιρος (ss. ν) P^5 (ἰσόμοιρον Euseb. A H): ἰσόμηρον P^8 60 καὶ ζῶν καὶ φθίμενος P^5 P^{13} (φθίμενος om. P^5) τε] δὲ Anth. πολλὰ Anth. om. ἀγήρως 64 ἐπυνθάνετο P^{13} τὸ G P^{13} θηράσειν G P^5 P^{13} U^4 οὐδὲν P^5 65 φθειρίσασθαι P^8 ἀπειρίαν (ss. ο) P^5: ἀπειρίαν G 67 λιπόμεθα G U^4 70 συλλαβεῖν G P^5 P^{13} U^4 72 αὐτῷ τῷ τάφῳ G P^5 P^{13} U^4 73, 74 = Anth. Pal. vii. 3, vit. Herod. 515 75 εἰσὶ μὲν U^4

μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δ' οὕτως·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
  καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἴδιον·
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας
  δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον
  ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

ἄξιον δὲ μηδὲ τὸ ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δ' οὕτως·

οἱ μέν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν Ὅμηρε,
  οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον·
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἐύκλαρον Σαλαμῖνα,
  οἱ δέ νυ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν·
ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοίβου
  χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,
πάτρα τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
  οὐ θνατᾶς ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

5. γενέσθαι δ' αὐτὸν τοῖς χρόνοις οἱ μέν φασι κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν·

77 ἀνδρίαντι P^8 78–83 = Anth. Plan. iv. 292 81 δισσὰς ἐξ P^1 P^{14} : δισσὰς ἐκ στηθέων Anth. 82 πολύπλακτον P^5 P^{13} U^4 83 τῶν λιακῶν P^8, marg. ἰλιακῶν δαρδανίων Anth. 84 τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ om. P^5 P^{13} 85 ἀσμ/ (ss. ος) U^4 : ἀσμένος G : ἀσμένως cet. corr. Xylander 87–94 = Anth. Plan. iv. 296 87 τιθήνην τεῖναν G P^5 P^{13} U^4 88 οἱ δ' ἐνέπ. . . . 89 ἴον om. P^8 add. marg. 89 οἱ δ' ἴον om. P^{13} U^4 add. marg. 90 τᾶν P^5 P^{13} : τῶν Anth. λαπιθέων Anth. θεσσαλίην Anth. P^8 91 ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν Anth. 92 πινυτὰς . . . μαντοσύνας Anth. ἀμφαδα P^5 P^{13} U^4 : ἀμφάδα Ma^3 : ἄμφαδα P^5 corr. : ἀμφὶ σὲ P^8 93 σοι Anth. : τοι om. P^8 τελέθοι ex τελέθει P^5 τεκούσης Anth. 95 αυτὸν ∧ τοῖς χρόνοις οἱ μὲν κατὰ P^5 marg. ∧ φασιν : αὐτόν φασι P^{13} : αὐτὸν οἱ μέν φασι τοῖς χρόνοις P^8

ὡς δέ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνεκα καὶ Βατραχομυομαχίαν προσθεὶς καὶ Μαργίτην.

cc. 6-8 omisimus.

II [1]

1. Ὅμηρον τὸν ποιητὴν χρόνῳ μὲν τῶν πλείστων δυνάμει δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶτον, ὠφελούμενοι τὰ μέγιστα εἴς τε τὴν φωνὴν καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν δὲ περὶ τῆς τούτου ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ.

2. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος ⟨fr. 264⟩ μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης ⟨fr. 85⟩ δὲ Χῖον, Ἀντίμαχος δὲ καὶ Νίκανδρος ⟨fr. 14 Schn.⟩ Κολοφώνιον, Ἀριστοτέλης ⟨cf. i. 3⟩ δ' ὁ φιλόσοφος Ἰήτην, Ἔφορος ⟨cf. i. 7⟩ δ' ὁ ἱστορικὸς Κυμαῖον. οὐκ ὤκνησαν δέ τινες Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δ' Ἀργεῖον, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ Ἀθηναῖον. υἱὸς δ' ὑπ' ἐνίων λέγεται Μαίονος καὶ Κριθηίδος, ὑπὸ δέ τινων Μέλητος τοῦ ποταμοῦ.

3. Ὥσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτῷ διαπορεῖται, οὕτω καὶ περὶ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ Ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἑξήκοντα, τὰ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κράτητα καὶ πρὸ

[1] haec prioribus continuant Ma^3 P^8 P^{14} : litteram initialem ampliorem hab. P^2 : ἄλλως P^1 marg. ἔτι περὶ τοῦ γένους καὶ τῆς ποιήσεως ὁμήρου P^6 P^{13} U^4

99 παιδείασ P^2
1 ὅμηρον δὲ Ma^3 marg. 2 πρῶτον πάντων P^8 4 λέγομεν P^8 5 ποιήσεως τούτου P^8 6 περὶ τοῦ γένους P^8 8 Ἀντίμαχος] . . . //// μανδρ̊ (ss. κείμενον) P^9 in loco attrito 11 τινες] sc. Callicles vit. vi. 17 12 καὶ σαλαμίνιον P^8 16 τὰ περὶ P^6 P^8 U^4 17 τὸν χρόνον P^6 19 τῆς om. Ma^3 καθόλου Ma^3

τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὡς οὐδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν Τρωικῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωικῶν γεγονέναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται. *cetera omisimus.*

VITA IV

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς ἦν κατὰ μέν τινας Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἐνίους Μέλητος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μελησιγένη ἢ Μελησιάνακτα κεκλῆσθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιιὼν δὲ τὰς πόλεις ᾖδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ·

22 *λέγουσιν . . . ὡς* om. P^{8} 23 *ἀπέχειν ὀγδοήκοντα* P^{8} *ἀπέχον* Ma^{3} 26 *τὰς ὀλυμπιάδας* P^{8}

IV. *Codices* A^{1} A^{4} A^{5} A^{7} Bm^{1} Bm^{3} Ca^{1} E^{1} E^{2} H Le Li M^{1} Ma^{2} N P^{4} P^{6} P^{9} P^{12} Pa Pal.^{2} Pe U^{2} U^{3} U^{6} V^{3} Vrat. Titvlvs: *βίος ὁμήρου* P^{4} : *γένος ὁμήρου* vulg. : *ὁμήρου γένεσις* E^{1} P^{9} (*-ησις*) om. Bm^{1} P^{6} : *περὶ τοῦ γένους τοῦ ποιητοῦ* Ma^{2} 1 *μὲν ἦν* E^{1} Li P^{9} : *μὲν* sine *ἦν* M^{1} *τινας μὲν* P^{9} *μαίωνος* A^{4} Bm^{1} E^{2} U^{2} U^{3} U^{6} : *μάιμωνος* P^{5} P^{12} : *μάρωνος* Ca^{1} E^{1} H M^{1} Ma^{2} P^{6} P^{9} : *μάρωνα* Bm^{3} : *μάρενος* A^{3}, cf Proc. 99. 15 : *μαραθῶνος* Li om. V^{3} 2 *ὑρνιθοῦς* U^{3} : *ὀρνιθοῦς* E^{1} P^{5} P^{9} P^{12} : *ὀρνηθοῦς* P^{6} (*γρ'. μυρνηθούς*) : *ὄρνιθους* Ma^{2} : *ἡνηθοῦς* V^{3} : *εὐγνηθώ* Cert. 25 *μέλιτος* A^{5} Ca^{1} E^{1} Li P^{12} U^{6} V^{3} : *εὖτε Μέλης ἐγάμει* Asius P. L. G. ii. 23 *τοῦ* om. Bm^{3} H M^{1} Pal. Vrat. 4 *ἀναφέρουσιν ἑρμοῦ λέγοντος καὶ καλλιόπης τοῦτον εἶναι. φασὶ δὲ αὐτὸν* E^{1} P^{9}, *γρ'. οι μὲν ἱ . . . .* (subters. *καλλιο* (ss. *π*) . . . .) marg. P^{6} abscisso folio *μελισσογενῆ* A^{5} Bm^{1} Ca^{1} E^{1} E^{2} H (*-νν-*) Ma^{2} P^{4} P^{6} P^{9} P^{12} U^{2} U^{6} : *μελεσσογ-* M^{1} : *μελῆσσογ-* Bm^{3} : *μελητογενῆ* Pal. *ἢ καὶ* P^{4} P^{12} V^{3} *μελισσιάνακτα* Bm^{1} Ca^{1} E^{2} : *μελισιάν-* E^{1} P^{9} : *μελησσ-* Bm^{3} : *μελισσῖνα* Ma^{2} : *μελισσίαν* P^{4} P^{12} : *μελίσσινα* (ss. *γρ'. ἢ μελισσιάνακτα*) P^{4} 5 *πρότερον κεκλῆσθαι* Ma^{2} *αὐτὸν κεκλῆσθαι* E^{1} P^{9} *κατακεκλῆσθαι* P^{6} *ὕστερον δὲ τυφλ.* Ma^{2} 6 *κληθῆναι*] *κεκλῆσθαι* P^{4} P^{12} : *κεκλησθῆναι* Ma^{2} *ἐκάλουν* A^{4} Bm^{1} U^{2} U^{6} V^{3} 8 *Ἀθήνας εἶναι* Bm^{3} Ca^{1} H M^{1} : *ἀθηναῖον* P^{4} P^{11} *δὲ εἰς τὰς* A^{1} Bm^{1} Bm^{3} Ca^{1} H^{1} M^{1} P^{1} P^{3} P^{4} U^{1} U^{2} U^{3} V *λέγουσιν* om. A^{7} Bm^{1} Bm^{3} H M^{1} P^{4} P^{12} U^{2} U^{3} *φασὶν* E^{1} P^{9} U^{6} V^{3} 9 *τὰ ποιήματα αὐτοῦ* Ma^{2} *δὲ αὐτὰ πεισίστρατος* A^{7} Bm^{3} Ca^{1} E^{2} H M^{1} P^{4} P^{12} U^{3} 10 *τὸ* om. Ca^{1} *τούτου* Bm^{1} Bm^{3} Ca^{1} H U^{2} U^{6} V^{3}

τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος Ἐρεχθῆος καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης
εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν.

φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἁλιέων αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστὰς ἤρετο·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

οἱ δ' ἀπεκρίναντο·

ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

11–16 = Anth. Pal. xi. 442, vit. v. 29   11 τρὶς μὲν Bm^3 M^1 ἐξεδίωκε M^1 : ἐξεκύλισε A^1 E^1 P^9 12 ἐρεχθειδῶν codd. forsan omnes : ἐρεχθῆος Anth. Tzetzes Ex. in Il. 8. 13   ἐπήγαγε P^9 : τρὶς δ' ἐπανηγάγετο Tzetzes Ex. Il. 8. 13 : ἐπεσπάσατο A^4 A^5 A^7 Bm^1 Bm^3 Ca^1 H P^4 P^6 P^{12} U^3 U^6 V^3 : -αντο U^2 13 μέγαν] μὲν γὰρ Bm^3 H M^1 14 ἤθροισαν A^7 : ἤθροισε A^1 A^4 A^5 Bm^3 E^1 H P^9 U^6 : ἤθροισ (ss. ε, α) P^6 τὸ (ss. ν) V^3 15 ἁμέτερος U^3 ἐκεῖνος Bm^3 Ca^1 E^1 E^2 H M^1 Ma^2 P^4 P^6 P^9 P^{12} U^1 U^2 V^3 Tzetzes l. c.   πολίτης A^4 A^7 Bm^3 Ca^1 E^2 H U^3 ἦν (ss. γὲ) πολίτης V^3 ἦν ἐκεῖνος ὁ χρ. πολ. Bm^1 : γὰρ ἦν ἐκεῖνος· ὃς χρύσεος ἦν πολίτης U^2 U^6 16 σμύρναν om. A^1 P^9 ἀπῳκίσαμεν P^4 P^{12} Anth. Tzetzes l. c.   17 φασὶ . . . vit. v. 34 ἐπῳκίσαμεν om. A^1 E^1 Pal.^{2} ita ut sermo continuetur   17 δ' om. A^7 ἴδω U^3 καρτερήσαντα Bm^3 19 προστεθὲν Bm^3 H M^1 20 cf. Certamen 326 ann.   ἁλίτορες E^2: θηρήτορες Cert. vit. Proc. Tzetzes Ex. Il.   ἦ ῥ'] ἆρ' vit. Proc.   22 cf. Vit. Herod. 494 et ann.   οὖσ Bm^3 Ca^1 λιπόμεθα Bm^1 ὅσσ' (ὅσ') οὐχ A^1 A^4 A^7 Bm^1 E^2 P^5 P^{12} U^2 U^3 U^6 V^3 : οὖσ δ' Bm^3 H M^1 φερόμεθα Bm^1 Li M^1 post φερόμεσθα haec Bm^3 Ca^1 H M^1 Vrat. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν ἔχοντες τότ' ἐξ ἁλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν φονεύσαντες οὐκ εἶχον, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῆτι περιέφερον. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον σύννους γεγονὼς καὶ οὕτως ὀλισθήσας καὶ λίθῳ προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ Ἰῆται θάψαντες (θάψοντες H M^1) αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε. cf. vit. v. 43   23 δ'] γὰρ Bm^1 αὐτοῦ οὕτως E^2 24, 25 = Anth. Pal. vii. 3 vit. Herod. 515, 516 ubi v.   24 ἱερὰν A^4 Bm^1 Ma^2 γαῖαν M^1 U^6 : γ////αῖ (ss. α) P^4 P^{12} κάλυπτε A^4 25 post ὅμηρον haec Bm^3 H M^1 : θανὼν ὅμηρος ἄγεται (ἄγετε M^1 : αὖτε Bm^3) πρὸς τὸν

VITA V

῞Ομηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ Κριθηΐδος, το δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον ⟨fr. 264⟩ Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην ⟨fr. 85⟩ Χῖος, κατὰ δ' Ἀντίμαχον ⟨F. H. G. ii. 58 fr. 18⟩ καὶ Νίκανδρον ⟨fr. 14 Schn.⟩ Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Βαγχυλίδην ⟨fr. 48 Bl.⟩ καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον ⟨fr. 66 R.⟩ Ἰήτης, κατὰ δ' Ἔφορον ⟨fr. 164⟩ καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυμαῖος, κατὰ δ' Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκα Ἀθηναῖος. τινὲς δὲ καὶ Σαλαμίνιον αὐτὸν εἶναί φασιν, ἄλλοι δ' Ἀργεῖον, ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μέν τινας πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου, ὥστε ἕνεκεν

τάφον· προστιθέασιν (τιθέασιν codd.) αὐτῷ καὶ παίγνια τινά· μαργίτην (μαγνήτην M¹) καὶ βατραχομυομαχίαν: Vrat. autem ποιήματα δ' αὐτοῦ φασιν εἶναι ἰλιάδα καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, μαργίτην καὶ βατραχομυομαχίαν. cf. vit. Procul. fin. haec autem U²: τὸ δ' ἀληθὲς σμύρναν ὅμηρος ᾤκει· εὑρήσεις γὰρ ἐκεῖ πλησίον τῆς μ̅ροπόλεως θρόνον μέγιστον ἐκ μαρμάρου, εὐφυῶς κατεσκευασμένον, ἔχοντα ε's τὸ ὄπισθεν μέρος γράμματα ἐγκεκολαμμένα λέγοντα οὕτως·

εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις
οὔ ποτε μῶν τινα χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός· ἐκ ῥοθίων γὰρ
τέρπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστει θῆκεν ὁμήρου.

ὥστε οἱ λέγοντες ἀλλαχόθεν εἶναι τὸν ὅμηρον οὐ καλῶς φρονοῦσιν. epigramma exstat Anth. Pal. ix. 672: agi videtur de Ioanne Duca cl. Mich. Ducae hist. 7 a Fr. Jacobs allato

V. *Codices*: A¹ A⁴ A⁵ A⁶ A⁷ Bm¹ Bm³ E² H Le M¹ M² Ma² O¹ O³ P⁶ Pal.² U³ U⁶ V³ Titvlvs: ἕτερος M¹: καὶ ἕτερος H: ἕτερον γένος ὁμήρου U³ ἄλλως vulg.: ἄλλως περὶ αὐτοῦ Ma² καὶ ἄλλως E² V³ βίος ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ A⁴ O³ om. Bm¹ O¹ U⁶ 1 υἱὸς pro πατρὸς V³: υἱὸς in ras. A⁴ μέλιτος A⁴ O¹ U⁶ V³ 2 δὲ om. praeter Pal. codd. καὶ τὸ γένος O¹ O³ κατὰ πίνδαρον μὲν O¹ O³ 3 ἦν σμυρναῖος O¹ σμυρναῖος . . . 4 νίκανδρον om. A⁷ E² U³ κατὰ σιμωνίδην δὲ O¹ O³ σιμωνίδην] σμυρνίδην A⁶ M² 4 καὶ κατὰ νίκανδρον O¹ O³ 5 βαρχυλίδην A⁷ κατὰ ἀριστοτέλην O¹ O³ 6 τὸν μέγαν φιλόσοφον O¹ O³ 7 εὔφορον V³: εὔφορβον A⁷ E² U³: εὔφορκον A⁴ U⁶: ἔφορβον Bm³ καὶ κατὰ τοὺς O¹ O³ 8 τὸν ἀρίσταρχον U³ καὶ κατὰ διονύσιον O¹ O³ τινὲς] sc. Callicles, vit. vi. 17 τινὲς δὲ φασὶν εἶναι αὐτὸν σαλαμίνιον O¹ O³ δὲ om. A⁴ 9 καὶ om. A⁷ σαλαμήνιον (ss ι) P⁶ ἄλλοι δ' Ἀργ.] sc. Philochorus vit. vi. 16 ἄλλοι δὲ αὐτὸν M¹ ἀργεῖον] σάρδιον A⁶ M² 10 post θηβῶν add. ἑκατομπυλῶν O¹ O³ 11 πρὸς M¹ πρὸ τῆς καθόδου τῶν ἡρακλειδῶν O¹ O³ ἕνεκεν ἐκ τούτου Bm¹ Bm³ M¹

τούτου γιγνώσκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπ' Ἴλιον στρατεύσαντας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀποδείκνυσι λέγων

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν.

τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι ἔτεσιν ρν'. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τήν τε Βατραχομυομαχίαν καὶ τὸν Μαργίτην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ σποράδην πρότερον ᾀδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξεν, ὡς δηλοῖ τὸ φερόμενον ἐπίγραμμα Ἀθήνησιν ἐπιγε-

12 γιγνώσκεσθαι] γίνεσθαι A^7 E^2 : γενέσθαι U^3 αὐτὸν Bm^3 τοὺς στρατεύσαντας ἐπὶ τὸ ἴλιον O^1 O^3 ἰλίου A^6 M^2 13 ἀπὸ] ἐπὶ A^4 Bm^1 Bm^3 H M^1 U^6 V^3 14 ἔτη ὀγδοήκοντα A^4 Bm^1 Bm^3 H M^1 U^6 V^3 ὀγδοήκοντα γὰρ τὰ (om. O^2) ἔτη (ἦσαν add. O^2) μέχρι τῆς καθόδου add. O^1 O^3 ἀλλὰ τοῦτο O^1 O^3 δ'] γὰρ A^4 U^6 V^3 καὶ γὰρ] ὅτι O^1 O^3 καὶ γὰρ . . . 17 ἴδμεν om. Bm^1 15 ἑαυτὸν πολλοῖς χρόνοις U^3 ἀποδείκνυσιν ἑαυτὸν ὕστερον τῶν τρωικῶν. φησὶ γὰρ O^1 O^3 ὑποδείκνυσι M^1 17 = B 486 18 ἄλλοι δὲ O^1 O^3 αὐτὸν om. A^4 Bm^1 H M^1 U^6 V^3 τῆς om. A^4 Bm^1 Bm^3 H U^6 ἀπολείπεσθαι τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας O^1 O^3 ἀπολίπεσθαι E^2 19 post ρν' ita O^1 O^3 ἴδια δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ τῆς ἰλιάδος καὶ τὰ τῆς ὀδυσσείας (εἰσίν add. rubr. O^1) : φασὶ δέ τινες εἶναι αὐτοῦ τήν (ἥ O^3) τε βατραχομυομαχίαν (-ία O^3) καὶ τὸν (ὁ O^3) μαργίτην (-ης O^3). ταῦτα δὲ αὐτοῦ τἀληθῆ ποιήματα καὶ om. A^6 A^7 E^2 M^2 U^3 21 ἀλλότριον U^6 φύσεως αὐτῆς U^3 22 φασὶν αὐτοῦ A^6 23 συγγράμματα A^4 A^7 Bm^3 E^2 H M^1 U^3 U^6 μυοβατραχομαχίαν A^5 A^7 Bm^3 E^2 H Li M^1 Ma^2 U^3 : μυοβατραχίαν A^4 V^3 24 μαργήτην Ma^2 P^6 : μαργαρίτην M^2 ἀληθῆ αὐτοῦ ποιήματα Bm^2 E^2 H M^1 U^3 25 ὁ ἀθηναῖος O^1 O^3 συνέλεξεν A^4 Bm^1 U^6 : συνέλαυεν V^3 : προσέταξεν A^7 post συνέλεξεν haec Bm^1 καὶ τὰ ἑξῆς· τὸ δὲ ἀληθὲς περὶ τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου οὕτως ἔχει· ἀπερχόμενος ἐν τινι οἰκίᾳ καὶ λυπούμενος ἀμετρήτως διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι τὸ ἐρώτημα τῶν ἁλιέων νοῆσαι· καὶ πηλοῦ ὄντος ὤλισθε καὶ κεκρουκὼς ἐς πέτραν τὴν δεξιὰν ἐκλάσθη πλευράν· καὶ τριταῖος ἐτελεύτησε [finitur vita] 26 ἐπιφέρομενον Bm^3 E^2 M^1 U^3 : περιφερόμενον A^4 U^6 : ἤγουν τὸ ἐπιγεγραμμένον O^1 O^3 ἀθήνησιν ἐπίγραμμα E^2

γραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὧδε·

τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος Ἐρεχθῆος καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος καὶ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης
εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν.

πλανηθέντα δὲ τὸν Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολύν φασι διατρῖψαι χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ τελευτῆσαι ἐκ τοιᾶσδε αἰτίας. καθημένου γάρ ποτε τοῦ Ὁμήρου ἐν αἰγιαλῷ τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθέσθαι ἁλιεῖς παρερχομένους. πρὸς οὓς εἶπεν

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἰπεῖν

ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν

27 ἐν τῇ εἰκόνι O^1 O^3 τοῦ πεισιστράτου ἐκείνου O^1 O^3 28 οὕτως U^2 U^6 29–34 = Anth. xi. 442, vit. iv. 11 29 ἐξεκύλισε A^4 A^5 A^7 Bm^3 E^2 H M^1 Ma^2 P^6 Pal.^{2} U^3 U^6 : ἐξεκάλεσε Li 30 ἐρεχθειδῶν A^6 M^2 marg. P^6 ἐπήγαγε Ma^2 P^6 Pal. : ἐπεσπάσατο A^6 31 ὃς . . . 34 ἀειδόμενον om. V^3 add. marg. 32 ἤθροισε Li M^1 : ἤθροισε (ss. α) P^6 : ἤθροισαι A^7 τὸν Bm^3 M^1 τὸ πρὶν om. U^6 33 ἐκεῖνος A^1 A^5 A^7 Bm^3 E^2 Li M^1 M^2 O^1 O^3 U^6 χρύσϊος U^3 ὁ χρύσεος ἐκεῖνος Ma^2 P^6 πολίτης A^4 A^7 Bm^3 E^2 H U^6 V^3 : πολϊίτης A^6 : πολητίτης U^3 34 σμύρνα M^1 ἐπωκήσαμεν Bm^3 E^2 (corr. ex ϊ) M^2 Ma^2 O^1 O^3 P^6 Pal.^{2} 35 δὲ om. A^6 P^9 διατρίψας Bm^3 H M^1 φασὶ διατρίψαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ O^1 O^3 36 διαμείψαντα M^1: διελθόντα A^6 E^1 : περιελθόντα P^9 : πλανηθέντα Li τόπους καὶ χώρας O^1 O^3 37 λέγουσι τελευτῆσαι τοῦτον ὕστερον ἐν ἴῳ O^1 O^3 τοιᾶσδε Li M^1 P^2 : τοίας τῆς cet. αἰτίας ἧς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν· περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἁλιέων U^3 [qui hic finitur, om. ceteris] τοῦ om. U^6 ποτε τοῦ ὁμήρου et τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος om. A^6 καθήμενον et τυφλὸν αὐτὸν ὄντα A^6 M^2 om. τοῦ ὁμήρου : καθημένου (ss. ον) . . . τυφλοῦ (ss. ον) ὄντος (ss. α) Ma^2 38 ὄντος αὐτοῦ V^3 : ὁμήρου τυφλοῦ ὄντος λέγουσιν αἰσθέσθαι O^1 O^3 αἰσθέσθαι φασὶν Ma^2 ἁλιέων παρερχομένων A^7 Bm^3 E^2 H M^1 39 καὶ εἶπεν A^6 E^1 P^9 40 v. Certam. 326 ann. 42 cf. vit. Herod. 499 ann. λιπόμεσθα ὅσ' M^1 ὅσσ' (ὅσ') οὐχ A^4 A^5 A^7 Bm^3 E^1 E^2 H Ma^2 P^9 U^6 V^3 43 ἐπεὶ γὰρ A^4 U^6 : γὰρ om. A^6 E^1 P^9 οἱ ἁλιεῖς οὐδὲν ἔχοντες O^1 O^3

ἔχοντες τότ' ἐξ ἁλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον ἐκ τῶν φθειρῶν φονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῆτι περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ θλίψεως ἐτελεύτησεν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἰῆται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο παρ' αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς αὐτόν·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

VITA VI

Βίος Ὁμήρου

Τὸ μὲν ἄντικρυς εἰπεῖν διισχυρισάμενον τήνδε τινὰ σαφῶς εἶναι τὴν Ὁμήρου γένεσιν ἢ πόλιν χαλεπόν, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον εἶναι νομίζω· ἀναγκαῖον δὲ καταριθμῆσαι τὰς ἀντιποιουμένας τῆς γενέσεως αὐτοῦ πόλεις, τό τε γένος ἐξειπεῖν τὸ ἀμφισβητήσιμον τοῦ ποιητοῦ. Ἀναξιμένης ⟨Scrr. rer. Alex. magn. p. 39 fr. 20⟩ μὲν οὖν καὶ Δαμάστης ⟨F. H. G. ii. 66 fr. 10⟩ καὶ Πίνδαρος ὁ μελοιποιὸς ⟨fr. 264⟩ Χῖον αὐτὸν ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου

44 τωτότε A^{4} U^{6} : τ̃ωτότε V^{3} ἐξ] ἐκ τῆς O^{3} ἃσ μὲν . . . ἃσ δ' A^{7} Bm^{2} E^{1} H O^{1} O^{3} 45 ἐκ τῶν] τῶν E^{1} P^{9} φθειρῶν λαμβάνοντες O^{1} O^{3} ἐφόνευον καὶ φονεύοντες οὐκ εἶχον ἔτι O^{1} O^{3} 46 ἐν ταῖς ἐσθῆσι αὐτῶν ἦν ἀνάγκη περιφέρειν O^{1} O^{3} ὁ δὲ ὅμηρος οὐ νοήσας τὸ τῆς ἀποκρίσεως τῶν ἁλιέων O^{1} O^{3} τὸ λεχθὲν A^{6} E^{1} P^{9} 47 ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῆς θλίψεως ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ καὶ ἔθαψαν O^{1} O^{3} ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ om. A^{6} E^{1} P^{9} 48 ἰῶται A^{6} : ἶται (ss. ῶ) M^{2} : ἰτῖται A^{7} : ἰῆσαι Bm^{3} τοῦ τάφου V^{3} αὐτοῦ add. A^{4} E^{1} P^{9} U^{6} 49 ἐπιγεγραμμένον om. ἔτι A^{3} A^{4} A^{5} A^{6} E^{1} P^{6} P^{9} U^{6} V^{3} : ἔτι ἐπιγεγραμμένον M^{1} corr. Westermann

51, 52 = Anth. Pal. vii. 3, vit. Herod. 515 ann. 51 γαῖαν Bm^{3} M^{1} 52 add. θανὼν ὅμηρος ἄγεται πρὸς τὸν τάφον Bm^{3} H M^{1}

VI. *Codices* : Ma^{2} Ve 1 τὸ μὲν . . . 5 ποιητοῦ om. Ma^{2} 6 μὲν οὖν om. Ma^{2} 7 ὁ μελοποιὸς om. Ma^{2} 8 αὐτὸν] τὸν ὅμηρον Ma^{2} ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν om. Ma^{2} cf. Theocr. Idyll. vii. 47 xxii. 218 (Χῖος ἀοιδός). προσέτι δὲ Θεόκριτος φάσκων οὕτως [citatis vii. 47, 48] Tzetzes Exeg. in Il. 7. 16

φησὶ γεγονέναι· Ἱππίας δ' αὖ ⟨F. H. G. ii. 62 fr. 8⟩ *καὶ* Ἔφορος ⟨fr. 164⟩ Κυμαῖον· *ὁ δ' Ἔφορος καὶ εἰς* Χαρίφημον *ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ, ὁ δὲ* Χαρίφημος *οὗτος* Κύμην *ᾤκησε·* Τιμόμαχος ⟨F. H. G. iv. 522⟩ *δὲ καὶ* Ἀριστοτέλης ⟨fr. 66 R.⟩ *ἐξ* Ἴου *τῆς νήσου. κατὰ δ'* Ἀντίμαχον ⟨F. H. G. ii. 58 fr. 18⟩ Κολοφώνιος, *κατὰ δὲ* Στησίμβροτον *τὸν* Θάσιον ⟨F. H. G. ii. 58 fr. 18⟩ Σμυρναῖος, *κατὰ* Φιλόχορον ⟨fr. 54 C⟩ *δ'* Ἀργεῖος, *κατὰ* Καλλικλέα *δὲ τῆς ἐν* Κύπρῳ Σαλαμῖνος. Ἀριστόδημος *δ' ὁ* Νυσαεὺς ⟨F. H. G. iii. 307⟩ Ῥωμαῖον *αὐτὸν ἀποδείκνυσιν ἔκ τινων ἐθῶν παρὰ* Ῥωμαίοις *μόνον γινομένων, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν πεσσῶν παιδιᾶς, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἐπανίστασθαι τῶν θάκων τοὺς ἥσσονας τῶν βελτίστων ἑκόντας, ἃ καὶ νῦν ἔτι φυλάσσεται παρὰ* Ῥωμαίοις *ἔθη. ἄλλοι δ'* Αἰγύπτιον *αὐτὸν εἶπον διὰ τὸ* †*τὴ*† *παράγειν τοὺς ἥρωας ἐκ στόματος ἀλλήλους φιλοῦντας, ὅπερ ἐστὶν ἔθος τοῖς* Αἰγυπτίοις *ποιεῖν. πατρὸς δὲ κατὰ μὲν* Στησίμβροτόν ⟨deest F. H. G. ii. 58⟩ *ἐστι* Μαίονος *τοῦ* Ἀπέλλιδος *καὶ μητρὸς* Ὑρνηθοῦς *ἢ* Κρηθηΐδος, *κατὰ δὲ* Δείναρχον Κρήθωνος, *κατὰ δὲ* Δημοκρίνην Ἀλήμονος, *κατὰ δὲ τοὺς πλείστους* Μέλητος *τοῦ κατὰ* Σμύρναν *ποταμοῦ, ὃς ἐπ' ὀλίγον ῥέων εὐθέως εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐκδίδωσιν.* Ἀριστοτέλης ⟨fr. 66 R.⟩ *δὲ ἱστορεῖν φησιν* †*λητὰς ἔκ τινος δαίμονος γεγενῆσθαι τὸν* Ὅμηρον *ταῖς* Μούσαις

14 *Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Σμυρναῖον, Φιλόχορος δ' Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμίνιον, Ἀριστόδημος κτλ.* Ma[2] 17 Callicles (D)masagoran patrem Homeri habuit Cert. 21 18 *νυσσαεὺς* ex *νι-* Ma[2] 19–34 inf. *ἐθῶν ῥωμαικῶν. ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον. καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν.* *Ἡρακλείδης* Ma[2] om. cet. 27 *Δείναρχον*] cf. Demetrius Magnes ap. Dion. Hal. de Din. 1 fr. 52 Scheuber *Δεινάρχοις δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν . . . τέταρτος δ' ὁ περὶ Ὁμήρου λόγον συντεθεικώς* 28 *καὶ ῥήθωνος* Ve: *Καιρήθωνος* Sittl: *Κρήθωνος* Piccolomini *Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον* Cert. 21 ubi v. 31 *Ἰήτας* Sittl: *λῃστὰς* Piccolomini: possis *φιλητάς*, cf. vit. Plut. i. 3 *Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἴῳ φησι τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς ἐλθεῖν εἴς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἴγιναν· εἰς ὃ καταδραμόντας λῃστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην, κτλ.* 32 *ἐκ τηνος* Ve

συγχορεύσαντος. περὶ δὲ τῶν χρόνων καθ' οὓς ⟨ ⟩ ἤκουεν ὧδε λέγεται. Ἡρακλείδης ⟨F. H. G. ii. 197⟩ *μὲν οὖν αὐτὸν ἀποδείκνυσι πρεσβύτερον Ἡσιόδου, Πύρανδρος* ⟨F. H. G. iv. 486 fr. 3⟩ *δὲ καὶ Ὑψικράτης* ⟨F. H. G. iii. 493, 4⟩ *ὁ Ἀμισηνὸς ἡλικιώτην. Κράτης δ' ὁ Μαλλώτης* ⟨fr. ed. Wachs. p. 40⟩ *μεθ' ἑξήκοντα ἔτη τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου φησὶν ἀκμάσαι, Ἐρατοσθένης δὲ μεθ' ἑκατὸν τῆς Ἰώνων ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος* ⟨fr. 74⟩ *δὲ μετ' ὀγδοήκοντα. ἐκαλεῖτο δ' ἐκ γενετῆς Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, αὖθις δ' Ὅμηρος ἐλέχθη κατὰ τὴν Λεσβίων διάλεκτον, ἕνεκεν τῆς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς συμφορᾶς, οὗτοι γὰρ τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν, ἢ διότι παῖς ὢν ὅμηρον ἐδόθη βασιλεῖ, ὅ ἐστιν ἐνέχυρον. τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν οὕτω πως λέγουσιν· ἐλθόντα γὰρ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον εὔξασθαι θεάσασθαι τὸν ἥρωα τοιοῦτον ὁποῖος προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην τοῖς δευτέροις ὅπλοις κεκοσμημένος· ὀφθέντος δ' αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλέως τυφλωθῆναι τὸν Ὅμηρον ὑπὸ τῆς τῶν ὅπλων αὐγῆς, ἐλεηθέντα δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν τιμηθῆναι πρὸς αὐτῶν τῇ ποιητικῇ. ἄλλοι δέ φασι τοῦτο αὐτὸν πεπονθέναι διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ διότι εἶπεν αὐτὴν καταλελοιπέναι μὲν τὸν πρότερον ἄνδρα, ἠκολουθηκέναι δ' Ἀλεξάνδρῳ· οὕτως γοῦν ὅτι καὶ παρέστη αὐτῷ φασὶν νυκτὸς ἡ ψυχὴ τῆς ἡρωίνης παραινοῦσα καῦσαι τὰς*

33 *συγχωρήσαντος* Ve em. Sittl cl. Plut. *ἤκμαζεν* Sittl : *ἤκμασεν* Piccolomini : an ⟨*ποιητὴς*⟩ *ἤκουεν*? 34 *μὲν πρεσβύτερον ἡσίοδον λέγει* Ma^{2} 35 *ὕρανδρος* Ma^{2} : *ζι* [= *ζήτει*] *ὕρανδρος* Ve em. ut videtur Westermann 37 *ὁ Ἀμισηνὸς* om. Ma^{2} : *ἀμισινὸς* Ve *ὁ Μαλλώτης* om. Ma^{2} 39 *φησὶν ἀκμάσαι*] *γεγονέναι φησὶν αὐτόν* Ma^{2} 41 *ἐκ γενετῆς* om. Ma^{2} *μελησιγένης* om. Ve : *μελισσογενὴς* Ma^{2} *μελισαγόρας* Ma^{2} 43-44 *ἔπειτα Ὅμηρος ἐξ ὅτου ἐτυφλώθη ἢ ὅτι παῖς* Ma^{2} 44 *τῷ βασιλεῖ* Ma^{2} 45 *ὅ ἐστιν ἐνέχυρον* om. Ma^{2} *τυφλωθῆναι* sqq.] ita Ma^{2} : *τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ εἰπόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλαον* [*μενε* (ss. *λ*)] *καὶ ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως εὔξασθαι αὐτὸν ἰδεῖν ἔνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς τῶν ὅπλων τυφλωθῆναι, ἐλεηθῆναι δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν. ἀποθανεῖν κτλ.* 51 sqq. cf. Stesich. fr. 32, Isocr. Helen. 65, *λέγουσι δέ τινες τῶν Ὁμηριδῶν ὡς ἐπιστᾶσα τῆς νυκτὸς Ὁμήρῳ κτλ.* 55 *φησιν* Ve

ποιήσεις αὐτοῦ . . . εἰ τοῦτο ποιήσοι πρόσχοι. τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ποιῆσαι τοῦτο. ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν λέγουσιν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ ἀμηχανίᾳ περιπεσόντα ἐπειδήπερ τῶν παίδων τῶν ἁλιέων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο αἴνιγμα λῦσαι· ἔστι δὲ τοῦτο·

ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ' ἅσσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγέγραπται ἐπίγραμμα τοῦτο·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

VITA VII

Eustathius[1] in Od. 1713. 17.

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πάφιος ἱστορεῖ τὸν Ὅμηρον υἱὸν Αἰγυπτίων Δμασαγόρου καὶ Αἴθρας· τροφὸν δὲ αὐτοῦ προφῆτίν τινα θυγατέρα Ὥρου ἱερέως Ἴσιδος, ἧς ἐκ τῶν μαστῶν μέλι ῥεῦσαί ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδίου. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα προέσθαι· χελιδόνος, ταῶνος, περιστερᾶς, κορώνης, πέρδικος, πορφυρίωνος, ψαρός, ἀηδόνος καὶ κοττύφου. εὑρεθῆναί τε τὸ παιδίον μετὰ περιστερῶν ἐννέα παῖζον ἐπὶ τῆς κλίνης, εὐωχουμένην δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς τὴν Σίβυλλαν ἐμμανῆ γεγονυῖαν ἔπη σχεδιάσαι, ὧν ἀρχὴ

Δμασαγόρα πολύνικε,

ἐν οἷς καὶ μεγακλεῆ καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσειπεῖν, καὶ ναὸν κτίσαι κελεῦσαι ἐννέα Πιερίδων· ἐδήλου δὲ τὰς μούσας. τὸν δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξειπεῖν τὸ πρᾶγμα. καὶ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνῦναι τὰ

56 'lacuna septem circiter litterarum' Piccolomini: [τὴν ὄψιν ἂν αὐτῷ] παράσχοι Piccolomini 57 λέγουσιν] φασιν Ma[2]: sq. Ma[2] νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ τῷ τῶν ἁλιέων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε· 63 ἱεράν (ss. η) Ma[2] 63, 64 = Anth. Pal. vii. 3, v. ad vit. Herod. 515

[1] Paphium Alexandrum non invenimus: mirum ni idem sit atque Myndius, cuius θαυμασίων συναγωγή legit Photius bibl. 188. v. Wellmann, *Hermes* xxvi (1891). Eustathiana exscripserunt Allatius *de patria Homeri* c. 4, Barnes ad μ 63

2 cf. Cert. 21 12 πεγρίδων editio

ζῷα οἷς βρέφος ὢν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὰ τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν κομίζοντα.

Ioannes Tzetzes cum binas Homeri vitas reliquerit quae novi aliquid adferant, visum est alteram ceteris subiungere sine lectionis varietate:

(1) Chil. xiii. 626 sqq. ed. Kiessling.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος ἡ θάλασσα τῶν λόγων
πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων,
ἑπτὰ πατρίδων λέγεται τυγχάνειν ἀμφιβόλων.
ἑπτὰ πατέρων γέννημα καὶ τούτων ἀμφιβόλων.
σὺ δὲ Σμυρναῖον γίνωσκε τὸν Ὅμηρον ὑπάρχειν,
υἱὸν δὲ δὴ τοῦ Μέλητος ὄντα καὶ Κριθηίδος
ἐῶ τὰ μυθωδέστερα γονῆς τῆς τούτου λέγειν.
διδάσκαλον Ὁμήρου δὲ τὸν Πορναπίδην νόει.
σύνευνος ἦν Ὁμήρου δὲ τὴν κλῆσιν Εὐρυδίκη,
Γνώστορος εἴτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου.
Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου·
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασῖνος,
Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὁμήρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνῳ
Ἀρκτῖνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὁμήρου,
καὶ δοῦλος δὲ τῷ ποιητῇ κλῆσιν ὑπῆρχε Βύκκων
ὃν βίκωνα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.
βιβλία τοῦ Ὁμήρου δὲ τρία εἰσὶ καὶ δέκα.
ὁ χρόνος τούτου σύγχρονος ἦν ἐκστρατείας δύο,
Θηβαικῇ καὶ Τρωικῇ κατὰ πολλοὺς ἑτέρους.
ὁ δ' Ἀπολλόδωρος αὐτὸς ὁ χρονογράφος λέγει
τελεῖν μετ' ὀγδοήκοντα ἔτη τῆς Τρώων μάχης.
Ἡσίοδος δὲ ἤκμαζεν ὡς εὗρον ἐν ἑτέροις,
κατὰ τὴν ἑνδεκάτην μὲν αὐτὴν Ὀλυμπιάδα.

633 Pronapiden praebebat Diod. iii. 66, cf. Exeg. in Iliad. 14. 12 634, 635 Eurydice, Pastor, nova 636 Σερίφων audit Ἐρίφων Suid. 37 637 Aresiphonen uxorem fert Suid. 34 642 Byccon novum

τοιάδε τῷ Ὁμήρῳ δὲ ἡ τελευτὴ συνέβη.
ἦν προχρησθὲν θανεῖν αὐτὸν ὅταν ἠρωτημένος
οὐ δυνηθῇ τὸ αἴνιγμα ἐκεῖνο ἐπιλῦσαι.
πένης τελῶν δὲ ὁ ἀνὴρ καί γε τυφλὸς ἐκ γήρως·
τὰ μυθικὰ ληρήματα τίς γὰρ φρονῶν ἐγγράφοι;
ἁπανταχοῦ διήρχετο τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος
λέγων αὐτοῦ ποιήματα δεχόμενος ἐντίμως
εἰς δ' Ἀρκαδίαν ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ Κρεωφύλου
περιπατήσων ἔρχεται ἐπὶ τὴν παραλίαν.
ὡς δ' εἶπεν ἄνδρες ἁλιεῖς Ἀρκάδες ἔχομέν τι;
οἱ δ' ἀπεκρίθησαν αὐτῷ περὶ φθειρῶν λαλοῦντες
ὡς οὓς εἷλον οὐκ ἔχουσιν, ἔχουσι δ' οὓς περ εἷλον,
ὑπέστρεφε λυπούμενος ὡς μὴ νοήσας τοῦτο.
πηλοῦ δ' ὄντος ὠλίσθησε καὶ κεκρουκὼς εἰς πέτραν
κλᾶται πλευρὰν τὴν δεξιὰν καὶ τελευτᾷ τριταῖος.

Cf. et xii. 183-205.

(2) Exeges. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 7. 12-38 9 cum paucissima tantum proferat nova, satis duximus in adnotationibus ceterarum vitarum adscribere si quando opus esset.

Eustathius in Iliadem 4. 17

Ὁμήρου δὲ γένος οὐδ' αὐτὸ περιεργασόμεθα. εἴρηται γὰρ πολλοῖς ἑτέροις ὡς οὐκ ἂν ἡμεῖς κρειττόνως εἴπωμεν. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο καὶ μόνον ῥητέον κατὰ τὸ ἐπιτρέχον, ὅτι ἐπικρύψας ἑαυτὸν ὁ ποιητὴς καὶ σιγήσας ὅστίς ποτε καὶ ὅθεν ἦν, περιμάχητος μᾶλλον ἐγένετο καὶ πολύπατρις. ἔστι γὰρ κατὰ τὴν τῶν ποθούντων ἔφεσιν καὶ Ἰήτης καὶ Σμυρναῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Αἰγύπτιος, ἤδη δὲ καὶ Ἰταλός. ἀμφισβητοῦσι δ' αὐτοῦ καὶ Χῖοι μαρτύριον προχειριζόμενοι τοὺς καλουμένους Ὁμηρίδας ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται. καὶ ἕτεροι δὲ πολλοὶ Ὁμήρου μεταποιοῦνται σφετεριζόμενοι καὶ ἁβρυνόμενοι αὐτὸν ἔχειν πολίτην ἢ ἑτέροις ἀγαθοῖς σεμνύνεσθαι.

658 cf. Exeg. in Iliad. 37. 17 sqq. ubi *ἐν Ἴφ τῆς Ἀρκαδίας.*

Capitulum super Homerum Suidae cum e vita aliqua peculiari, excerptis e Dioscuridis libro de legibus, vita Herodotea in artius redacta, constet, visum est integrum edere. codices post Gaisfordium novos nemo adhuc attulit: Anglos atque Parisinos contulimus nos, Bruxellensem summa humanitate J. Bidez. adiecimus Bm O^2 R^1 R^2 V^2. ceterum collationes Gaisfordianas satis accuratas esse comperimus.

Bm = cod. Mus. Brit. add. MSS. 11892, 11893. chart. mm. 290 × 210, ff. 296 et 367. f. 366 v. *ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἡ σου^δ διὰ χειρὸς ἐμοῦ γεωργ^ι τοῦ βαϊοφόρου ἐν ἔτει ϛ^ω ϡ^ω δεκάτ^ω· ν·^{ος} δεκάτ^{ης} μηνὶ ἰου^{νϊ} ιεη·* [= a. D. 1402]. fuit olim Benedictinorum B. Mariae Florentiae, quorum inscriptiones in utroque tomo erasae sunt. v. Montfaucon Pal. Gr. p. 76.

E = cod. Bruxellensis 59 (11281). chart. mm. 300 × 204, ff. 633, a. 1475. scripsit Ioannes *ἐν τῇ κορώνῃ* (v. cat. Omontii, p. 21).

F = cod. Laur. lv. 1. chart. in fol. ff. 331, a. 1422 (*χειρὶ πέτρου κρητικοῦ τοῦ ἐκ ῥεθέμνου πόλεως ἐγράφη ἐν πόλει μαντούᾳ*): v. cat. Bandinianum t. ii. 213.

O^1 = cod. Bodl. Auct. v. 52 a, b [Gaisfordii D]. chart. mm. 310 × 200, ff. 404, 365, s. xv.

O^2 = cod. Bodl. Auct. v. 53. chart. mm. 285 × 200, ff. 288, s. xiv (est autem epitome).

O^3 = cod. coll. Corporis Christi Oxon. 76, 77 [Gaisfordii C]. chart. mm. 390 × 275, ff. 280, 328, s. xv–xvi.

P^1 = cod. Paris. graec. 2622. chart. mm. 275 × 185, ff. 600, s. xiii [Gaisfordii B] fuit Antonii Eparchi.

P^2 = cod. Paris. graec. 2623 [Gaisfordii G]. chart. mm. 400 × 275, ff. 284, s. xv. fuit Francisci Philelphi manu autem Caesaris Strategi.

P^3 = cod. Paris. graec. 2624 [Gaisfordii H]. chart. mm. 310 × 210, ff. 396, s. xv.

P^4 = cod. Paris. graec. 2625, 2626 [Gaisfordii A]. tomus alter: membr. mm. 480 × 345, ff. 291, s. xii.

R^1 = Vat. Ottobon. 58 chart. mm. 275 × 200, ff. 403. cont. f. 26–389 Iliad., 390–393 vit. Suideam, cuius imaginem photographicam praebuit Pompeius Sansaini annuente Francisco Ehrle.

R^2 = Vat. graec. 4 s. xv, capituli homerici imaginem praeb. Sansaini.

V Gaisfordii, scilicet cod. Leid. Voss. cat. p. 391, omisimus, cum ex O^3 fere a Stephano exscriptus sit.

V^2 = cod. Vindobonensis 39: capitulum Suidae Homero praefigit. v. f. 191.

Bm O^3 R^2 genuit P^4. Vat. 881 Urb. 161 pauca tantum praebere adfirmaverunt F. Ehrle, J. Bidez.

1093. 17 Bernh.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἦν υἱὸς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηΐδος νύμφης ὥς φησι Καστρίκιος ὁ Νικαεύς, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης, ὡς δὲ Χάραξ φησιν ὁ ἱστορικὸς ⟨F. H. G. iii.

1 *ἦν υἱὸς* V^2 sol. 2 *κριϊθ-* (ss. *η*) O^2: *κριϊθ- ϊ* corr. ex *η* O^3 *νύμφης*] om. E F O^3 R^1 V^2: *γράφης*, *γρα* in ras. m.p. P^1 *ὥς . . . νικαεύς* V^2 sol. de Castricio Firmo v. Porph. vit. Plotin. 7, Damasc. vit. Isidor. 275 Did. 3 *ἄλλη* O^3 *φησιν* V^2: om. R^1 4 *φησιν* om. R^1

641 fr. 20⟩ Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ δ' ἄλλους ἦν υἱὸς Τηλεμάχου τοῦ υἱοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θρᾴσσης Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἴαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ δὲ Δρής, τοῦ δ' Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δ' Εὔφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δ' Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δ' Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις

5 *μάρονος* $O^1 P^1 P^2 P^3$: *μάρωνος* $E R^1 V^2$, cf. iv. 1, Proc. 99. 15, 100. 1 *μιτίου* $E F O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 R^1$: *ἢ μητίου* om. V^2 *εὐμήτιδος υἱός* P^2 6 *ἦν υιὸς* et *υἱοῦ* V^2 sol. 7 *τῆς θυγατρὸς νέστορος* V^2 *ἔστι* . . . 14 *ὅμηρον* om. V^2 8 *χάρακα*] *χάρωνα* P^3 *αἰσθούσης* O^3 : *Θοώσης* Cert. 49 *θράσης* (ss. *σ*) O^3 10 *Δρής*] *Ὄρτην* Cert. 49 *ἰδμονίκης* O^1 : *ἰδμονίδου* Bm : *ἰαμυνίδης* $E R^1$: *Ἁρμονίδην* Cert. 49 11 *ἔφημος* P^2 12 *ἀπελλής* $O^1 P^1 P^2 P^3$ 13 *ἐν σμύρνῃ*] *ἐς σμύρνη* O^1 : *ἐν σμύρνην* P^3 : *ἐς σμύρνην* $E F P^1 P^2 R^1$ *εὐέπη* O^3 *εὐεποῦς* $E P^2 R^1$ 14 *ὅμηρος* O^1 *κατὰ* V^2 sol. 15 *ὅλον ὡς* Bm 16 *γενέσθαι*] *εἶναι τοῦτον* V^2 17 *οἱ δ' ἰήτην* om. $R^1 V^2$ 18 *ἀπὸ . . . κεγχρεῶν* om. V^2 *χώρας* praeter $P^4 R^2$ codd. *κεγχρεῶν* Bernhardy : *κεγχρεὼν* Bm O^3 : *κεγχρέων* cet. 19 *οἱ δ' ἀθηναῖον οἱ δ' αἰγύπτιον* Bm $P^4 R^2$ *οἱ δὲ κύπριον οἱ δὲ κνώσσιον* Bm $P^4 R^2$ 21 *λεύκανον* $P^1 P^2 P^3$ 22 *γρύνιον* Bm $P^4 R^2$: *γρύϊον* R^1 : *γρύινον* cet. *καὶ ῥωμαῖον* $P^4 R^2$ *καὶ* ante *προσηγ.* om. V^2 23 *μελησιγενὴς* Bm $E O^1 O^3 P^2 P^3 R^1$ corr. R^2 *καὶ γὰρ*] *διότι* V^2 : *ἐν γὰρ* R^1 ss. *καὶ* *τῷ* om. P^2 24 *μέλιτι* O^1 *κατὰ . . . γενεαλ.*] *ὡς οἱ ἀξιόπιστοι τῶν ἱστορικῶν φασίν* V^2 25 *ἐκλήθη δ' ὕστερον* V^2 *διὰ τὸ* sqq.] *διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν πρὸς κολοφωνίους ὅμηρον ὑπὸ σμυρναίων πολέμου συμβάντος* V^2 *διὰ τοῦ* O^3 *σμυρναίας* $P^1 P^2 P^3$

πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινι ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ΄. Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ ⟨fr. ii. p. 5 Nauck⟩ πρὸ ρλβ΄ φησιν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ΄. τινὲς δὲ μετὰ ρξ΄ μόνους ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοέ. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα μίαν, ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος. οἱ δ' υἱεῖς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δ' αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς ὥσπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινα ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιὰς μικρά, Νόστοι,

26 ὅμηρος O^3 ἢ τὸ . . . 28 πολέμου om. V^2 ἢ τὸ E F P^1 P^2 P^3 : ἢ διὰ τὸ O^1 : ἢ ὅτι Bm O^3 P^4 R^2 βουλομένων R^1 27 φθέγξασθαι om. O^3 καὶ om. E O^1 P^1 P^2 P^3 28 τοῦ om. O^3 καὶ γέγονε δὲ Bm O^3 P^4 R^2 29 τοῦ om. O^3 πεντηκονταεπτά R^2 30 sqq. ἱστοροῦσι δὲ αὐτὸν τεχθῆναι μετὰ ρξ ἐνιαυτοὺς κατὰ δὲ τὸν πορφύριον μετὰ σόε ἐνιαυτοῖς τῆς ἁλώσεως ἰλίου om. cet. V^2 31 ρλ΄ E F O^1 R^1 τρώασ O^3 32 νξ΄ R^1 μόνους om. praeter Bm P^4 codd. 33 τετάχθαι O^3 P^3 34 $\overline{\sigma o \epsilon}$, σ in ras., O^1 ἐν χίῳ om. V^2 35 cf. Tzetz. Chil. xiii. 634 σύνευνος ἦν Ὁμήρου δὲ τὴν κλῆσιν Εὐρυδίκη | Γνώστορος εἴτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου. θυγατεράς O^3 : τὴν θυγατέρα γνώτορος V^2 36 μίαν V^2 sol. ὁ κύπριος] ὁ ὕπατος κυπρίων V^2 υἱεῖς αὐτοῦ ὠνομάζοντο V^2 37 Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου | θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασῖνος Tzetzes l. c. 636. Euryphontis Homeri patris genealogia in voce Τέρπανδρος. εἰσὶ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα ἔγραψε δὲ τὴν ἰλιάδα V^2 ἀναφίλεκτα P^3 39 καθάπερ αὐτὸς μὲν περινοστῶν τὰς πόλεις ἔγραφεν ἑκάστην ῥαψῳδίαν V^2, om. γράψας . . . 41 πόλεις V^2 40 ἑκάστης ῥαψωδίας O^3, om. γράψας ἐπιδείξας E F P^1 P^2 P^3 R^1 41 ἀπέλιπε τοῖς πολίταις V^2 συνετέχθη καὶ συνετάχθη Bm. (om. καὶ) P^2 42 καὶ συνετάχθη om. O^2 43 τοῦ om. P^4 τῶν om. Bm R^2 44 νόστοι om. V^2

Ἐπικιχλίδες, Ἠθιέπακτος ἤτοι Ἴαμβοι, Μυοβατραχομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμίς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας ἅλωσις, Ἐπιθαλάμια, κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἴῳ τέθαπται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς, τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας ἢ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται καὶ παρὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ πολλῷ ὥς φησι Καλλίμαχος·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

φησὶ δὲ Διοσκουρίδης ⟨F. H. G. ii. 193⟩ ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ νόμοις ὅτι ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ

45 ἠθιέπακτος ἤτοι ἴαμβοι om. O^2 V^2 βατραχομαχία· μυοβατραχομαχία Bm O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2 : βρατραχομυομαχία· ἀραχνομαχία· βατραχομαχία E : μῦοβατραχομαχία sol. O^2 (μῦο fort. add.) : βατραχομυομ. R^1 46 ἀραχνομαχία καὶ ἕτερα O^2 : ἀραχνομαχία om. P^1 κεραμίς . . . παίγνια om. V^2 κεραμεῖς O^3 ἐξέλευσις E F P^2 P^3 R^1 47 πυθαλύμια P^2 48 τέθαπται . . . 51 τυφλός om. V^2 49 τυφλὸς δὲ O^3 50 παρὰ] διὰ E F O^1 O^2 O^3 P^1 P^3 R^1 R^2 τὸν (ss. ω) ὀφθαλμὸν (ss. ω) R^1 ἔρχεται Davis in Cic. Tusc. v. 39, cl. Hesych. Miles.   παρὰ alt.] διὰ R^1 51 ἐκλήθη O^3 52 αὐτῶν R^1 τότε E   ἐπίγραμμα V^2 ἰητῶν] ποιητῶν O^3 χρόνῳ codd. : πολλῷ add. vit. Herod. 513   53 ὡς . . . Καλλίμαχος V^2 sol., cf. Callim. fr. 74 a et 390 Schn. Homerum ipsum epigramma scripsisse affirmat Tzetzes Exeg. Il. 37. 29, negat vit. Herod. 514.   54, 55 = Anth. Pal. vii. 3   54 ἱερὴν O^3 56 φησὶ δὲ ὅμηρος· ὅτι διοσκ. P^3 ὅτι διοσκ. . . . νόμοις φησὶν R^1 R^2 om. cet.   διοσκορίδης Bm E (ο ss. υ) P^4 R^2 56 sqq. = Athen. 8 E–9 C cum titulo περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου. cf. R. Weber, *Leipziger Studien* xi. 1. 89 sqq. (1888)   56 φησὶ . . . Ὁμήρῳ om. Ath.   ὡς R^1 R^2 57 ὁμήρου O^3 ὁρῶν ὁ ποιητὴς V^2 : ὅτι ὅμηρος ὁρῶν Ath. : οἰκειότατα O^3 : οἰκειότητα E   58 ἀρετὴν O^3 P^4 Ath. : ἀρετῶν cet.   τοῖς νέοις καὶ πρώτην Ath.   πρώτην et ἔτι δὲ om. Ath.   ἁρμόζουσαν (ss. α) O^3 59 καὶ καλῶν . . . 62 ἀλλήλους om. O^3 59 καλὸν E   πάντων τῶν καλῶν Ath.   ἐμφυτεῦσαι R^2 ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν Ath.   60 ἵνα om. R^1 τὸν om. R^1

κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις λέγων

παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,

καὶ τούτων ὀπτῶν καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν· καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενέλαόν τε τοὺς Ἑρμιόνης γάμους ποιοῦντα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός· καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου

νῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας
ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλὼν τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.

οὐ γὰρ θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς

62 *κοινοὶ* Bm P^4 Ath. : *κοινωνοὶ* cet. *ἀτελῆ* P^3 *πᾶσι* om. O^3 63 *τὰς* alterum om. R^1 63 sqq. *ἐπιθυμίας ἐμφύτους εἶναι περὶ ἐδωδὴν*, cet. om., O^3 64 *καὶ πρώτας . . . οὔσας* om. Ath. *καὶ* om. Bm P^4 *ἐμφύτοις* R^1 65 *περὶ* om. R^1 *ἐδωδὴν*] *ἡδονὴν* Bm P^4 R^2 *τοὺς δὲ . . .* 67 *ἐγκρατεῖς* om. O^3 *διαμενηκότας* O^1 *ἐν εὐτελείᾳ* Ath. 66 *γενομένους* P^2 : *γίνεσθαι* Ath. 67 *εὐκρατεῖς* O^1 P^1 P^2 *ἐφ' ᾧ καὶ* om. Bm P^4 R^2 Ath. *ἀπέδωκε* O^3 *ἁπλῆν οὖν ἀπέδωκε* Ath. 68 *πᾶσι* om. O^3 *τὴν* ex *τὸν* O^1 *αὐτὸν* O^1 *ὁμοίως*] *πᾶσι* O^3 *βασιλεῦσιν ἰδιώταις, νέοις πρεσβύταις* Ath. 69-80 *αὐτῷ* om. Ath. 70–72 = α 138–141 (om. 140) al. 70 *ξῦστὴν* F O^1 P^1 P^2 P^3 R^1 72 *κρεῶν* Bm *πίνα καὶ* O^1 74 *οὔτε* prius sqq.] *οὐδὲν ἕτερον παρατίθησιν* O^3 *οὔτε ἐν ἑορταῖς* om. O^1 *ἐν ἑορτῇ* Bm P^4 R^2 76 *μενέλαός τε* Bm E O^1 P^1 P^2 P^3 P^4 R^1 R^2 *τοὺς*] *τῆς* Bm O^3 77 *ποιεῖται* Bm E O^1 P^2 P^3 P^4 R^1 R^2 79 = α 141 al. *νῶτα βοός φησι παραθεῖναι· οὐ γὰρ* O^3 80 = δ 66 al. *γέρα* om. codd. praeter Bm P^4 R^2 81 *καὶ οὐ θρῖα* Ath. : *θρύα* E F O^1 P^1 P^2 P^3 R^1 *κάνδἄλον* (ss. ῠ), ᾰ fort. ex υ, O^3 : *ἀμήδυλον* P^1 : *ἆ μήδυλον* P^2 : *ἆ μηδῦλον* E : *κανδύλην* Athen. *τοῖς βασιλεῦσιν . . . ὅμηρος* om. O^3

βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τῷ Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι καὶ Ἀλκίνῳ δὲ τρυφερὸν ᾑρημένῳ βίον, σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινα θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον·

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω

καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ Ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἑστιῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον πείθει αὐτὸν

82 βασιλεῦσιν ἐξαίλον R^1 παρατίθησιν . . . ἔμελλον om. R^1 83 ἕξειν καὶ τὸ σῶμα O^3 αἴαντα οὖν Ath. 84 νώτοις R^1 τῷ om. O^3 Ath. τῶν ἴστορι γηραιῶν ὄντι O^1 85 νέστορι δ' Ath. γηραιῷ ὄντι om. O^3 δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ καὶ Φοίνικι Ath. βοὸς om. Ath. δίδωσι ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν Ath. καὶ Ἀλκίνους δὲ ὁ τὸν τρυφερὸν (-ώτατον O^3) ᾑρημένος βίον (haec et O^3) καὶ Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν Τηλεμάχῳ (= δ 65, 66) Ath. 86 σπουδάζων . . . 91 ἀλκίνους δὲ om. O^3 Ath. 87 καὶ νέστωρ δὲ βοῦς θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάττῃ διὰ τῶν φιλτάτων καὶ οἰκειοτάτων τέκνων βασιλεὺς ὢν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους· ὁσιωτέρα γὰρ αὕτη ἡ θυσία θεοῖς καὶ προσφιλεστέρα ἡ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων ἀνδρῶν Ath. 90 ἀλλ' αἴ το μὲν, R^1 91 ἀλκίνοος E ss. ἑστιῶν φαίακας καὶ τὸν ὀδυσσέα post κατασκευὴν transp. Bm O^3 P^4 R^2 (καὶ τὸν ὀδυσσέα et καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον om. O^3) 92 αὐτοῖς Bm O^3 93 κύπου P^3 94 καὶ τοὺς ὑβριστὰς μνηστῆρας O^3: καὶ κυμνηστῆρασ R^1 καὶ om. O^3 καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ Ath. 96 περιελὼν . . . μαγγανείας om. O^3 97 μαγκανείας E O^1 P^2 P^3 R^1 † περὶ ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ † in versu P^4 R^2. ad sqq. cf. passim vit. Herod. 98 πονηρὸς E O^1 O^3 P^1 P^3: πονήρως ἔχων τὰς ὄψεις P^2, cf. Simon. Amorg. 7. 22 πρὸς R^1 99 αὐτὸν ἤγαγεν] ἀπήγαγεν O^3

αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἔπρασσε ταῦτα καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον καὶ Ἐπικιχλίδας καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου ἐποιήσε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὗρε γυναῖκα Κουροτρόφῳ θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

κλῦθί μοι εὐχομένῳ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων ἀπανήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ἐπεὶ δὲ ἧκεν εἰς τὴν φρήτραν ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δ' Ὅμηρος εἶπεν·

ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι,
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα·

κλῦθι Ποσείδαον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι
ναύταις οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασιν.

102 *τοὺς* om. R^1 *κέκρωπας* P^3 : *κέρκοπας* P^2 104 *ὁμήρῳ* Bm E O^1 P^1 P^2 P^3 R^1 R^2 : *ὁμήρου ἐστιν* O^3 105 *ἐμβολισσῷ* E F O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 106 *καροτρόφον* P^3 107 *καὶ κουροτρόφε* O^1 108 *ἀπανήσασθαι* E : *μὲν ἀπανήνασθαι* Bm P^4 R^2 : *μὲν ἀνήνασθαι* cet. : *ἀπαρνήσασθαι* R^1 110 *οὔρην*, ss. *αἱ* R^1 *ἀπήμβληνται* P^2 *μενηνᾷ* E 111 *φρύτραν* P^2 *πῦραν ἔκαυσαν* O^1 : *ἀνέκαυσεν* R^1 113 *στέφανος* Bm O^3 P^4 V^2 : *στέφανοι* cet. 114 *δ' ἐν θαλάσσαις* codd. (*θαλάσσῃ* V^2) 115 *δ'* om. Bm E O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^1 R^2 *γερανοὶ* O^1 116 *ἐν* E P^1 P^3 : om. Bm O^3 P^4 R^2 117 vers. om. V^2 *γερανώτερος* O^1 118 *ὅμηρος πλέ πλεῖν* Bm *καὶ τῶν . . . αὐτὸν* om. O^3 120 *ποσειδάων* E *εἰνοσίγαιε* V^2 122 *καὶ*] *ἠδὲ* V^2 *ἐπήμονα* O^1 *αἱρέσθαι* O^3 123 *ναύταις ἢ* O^1 : *ἢ* O^3 : *νῶτ' ἢ* P^1 (*ἢ* corr. in *οἳ*) P^2 P^3 : *νώτην* E

δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

ὁ αὐτὸς ἐπιτυχὼν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ λέγει τὰ ἔπη ταῦτα·

ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι αἴσῃ
πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξενίου Διὸς ὅς κ' ἀλίτηται.

τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι. καὶ λέγει τάδε·

ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης·
ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων καὶ ὑλακτούντων καὶ δειπνησάντων λέγει τάδε·

Γλαῦκε *βροτῶν ἐπιόπτα ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω·*
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι

124 *δὸς δ' οἱ ὑπώρειαν* O^1 *ὑψικρήμνοις* O^3 125 *αἰδοῖον* Bm P^4 R^2 *μετελθόντα* codd. *κηρῦσαι* O^3 126 *λιτισαίμην* O^3 *ὑπεροπεύσας* E P^2: *ἠπεροπτεύσας* O^3 127 *ὠδύσατο δὲ* Bm P^4 *ὠδύσατο ξενίοιο διὸς σέβας ὑψιμέδοντος* ex 133 E P^1 P^2 P^3 (*ξένιον* P^2 P^3) 128 *ὅτι ὁ αὐτὸς* P^3 *ὁ* om. E O^1 P^1 *ἐπιτυχόντι* P^3 *τισι*] *τι* O^1 P^1 (*σι* ss. m. rec.) *ἐδεῖτο αὐτὸν λαβεῖν*, om. *αὐτῶν* O^3 128–133 om. P^2 130 *τάδε τὰ ἔπη* O^3 : *τάδε* R^1 131 *ποντιπόροι* O^3 *στυγεροὶ* E F R^1 132 *πτωκᾶσιν* O^1 P^1 P^3 *αἰθύῃσιν* Bm P^4 133 *αἰδεῖσθε* Bm O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2 : *-σθαι* cet. 134 *δεινὸς* O^3 *ὄπις ξενίου*, om. *Διός*, E (*ξενίων*) O^1 P^1 P^2 P^3 : *ξενίων* om. *διὸς* R^1 *μετόπισθε ξενίου διὸς* Bm O^3 P^4 R^2 135 *ἀναπαυσαμένῳ* O^3 *κατὰ νύκτα* O^3 *ἐπιπίπτει αὐτῷ* Bm P^4 R^2 136 *στόβιλον*, *ρ* add., P^4 : *στρόβϋλον* E P^2 *κόνον* O^3 138 *ἀνίσοι* O^3 : *ἀνήσει* E 139 *κορυφοῖσι* O^3 140 *ἄριστος* om. Bm R^2 143 *λέγει τάδε* om. E P^1 P^3 : *φησὶ* P^2 144 *βοτῶν* Küster *τί τοι* Bm O^3 R^2 *εν ἐν φρεσὶ* O^3 145 *αὐλίῃσι* Bm O^3 P^4 R^2 : *-οίῃσι* P^3 : *-είοισι* cet.

δοῦναι· τῶς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμέες κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευον σφίσι ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δ' Ὅμηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆες
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου·
εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα
φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῇ ὄνειαρ ἑλέσθαι.
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας
συντρίψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβεστον ἠδὲ Σαβάκτην
Ὠμόδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι.
† στεῖλαι πυραίθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.

146 δῆναι P^1 : δῦναι E τῶς Bm P^4: πῶς O^3 148 ὅτι τὸν αὐτὸν P^3 καὶ κεραμέες P^2 αὐτὸς εἴς τινας κεραμεῖς κάμινον ἐκκάοντας ᾄδει ταῦτα τὰ ἔπη ἃ καλεῖται κάμινος· εἰ μὲν κτλ. O^3 149 ἐγκάοντες Bm O^1 P^3 P^4 R^2 κέραμος P^3 152 αὐτοῖς om. O^3 καλοῦνται E R^1 154 δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη codd. (-θῇ -ῃ R^1) ὑπέρσχελε P^3 : ὑπέρχεσθε O^3 R^1 155 μαρανθεῖαν O^1 : μαραθ- R^1 : μαραθοῖεν E μάλ' ἱερὰ E O^1 P^1 P^2 P^3 R^1 : ἱρὰ cet. correximus 156 ita E P^1 P^2 : τιμὴ ὄνειαν P^3 : τιμῆς ὄνειαρ O^1 : τιμῆς ὄναρ Bm O^3 P^4 R^2 157, 158 πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα πολλὰ δ' ἀγυιαῖς πολλὰ δὲ κερδῆναι R^1 157 πολλὰ γὰρ O^3 εἰς ἀγορῇ P^3 πωλεύμενα Bm O^1 O^3 P^4 : -ούμενα cet. 158 κερδῆσαι R^2 δὴ om. O^3 159 ἐπαναιδίην P^1 P^3 : ἀναιδίην P^2 : ἐπαραιδίην O^1 : ἀναιδίης O^3 : -είῃισ P^4 : -είῃσι Bm R^2 τρεφθέντες O^3 ψεύδη Bm E O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^1 in ψεύδη explic. R^1 161 συντρίψω Bm O^3 P^4 R^2 σμαράγων τε E P^1 P^3 162 ὡς E F O^1 P^2 P^3 R^2 πολλὰ om. O^3 πορίζει Bm O^1 P^4 R^2 : πορίξει P^1 P^3 : παρέξει E 165 βρύκει om. E F O^1 P^1 P^2 P^3 βρύκοι om. Bm O^3 P^4 R^2 166 πάντα ἔντοσθεν Bm E O^1 O^3 P^2 P^3 P^4 R^2 αὐτοῖς E πο[illegible]οῦσα P^4 : ποοῦσα Bm O^3

δεῦρο καὶ Ἠελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολλοὺς Κενταύρους
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἵ τ' ἀπόλοντο.
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθῇ ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν.

ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων ἐλάμβανέ τι ἀείδων τὰ ἔπεα ταῦτα ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη. ὡδήγουν δ' αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν ἀΰτεῖ μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί·
αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλοῦτος γὰρ ἔπεισι
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἴη,
κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπου ἕρπεο μάζα.
νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν,
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὑμνεῖν.
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,

167 ἠελίοιο Bm E O^3 P^4 : ἠλίοιο O^1 : ἡλίοιο E P^1 P^2 P^3 κύρκη P^3 168 βάλης O^1 : βάλε (ss. λ) κάκκου Bm 169 δὴ Bm P^4 R^2 πολλέας E : πολέας R^2 170 φύσαν O^3 P^4 R^2 οἴθ' O^3 R^2 ἄπωλλον P^2 : ἀπώλον E P^3 171 πίπτει O^1 172 οἰμώζοντο P^1 P^2 P^3 ἑρώατο O^1 P^1 P^3 : ἐρώατο E P^2 : ὡράοτο Bm 173 ὁράων B O^1 O^3 P^2 P^3 P^4 R^2 : ἐράων E P^1 174 ὑπερκύψοι Bm O^1 P^4 R^2 : -κύψη (ss. οι) O^3 : -ψει E P^1 P^2 P^3 175 ἐπίστανται E O^1 P^1 P^2 P^3 177 πρὸς P^4 : εἰς cet. τῶν . . . 179 ἐγχωρίων] ἧδε τὰ ἔπη ταῦτα ἃ καλεῖται εἰρεσιώνη. ὡδήγουν δὲ αὐτὸν ἀεὶ παῖδες O^3 178 δ' om. E F O^3 δὲ ἀεὶ om. αὐτὸν P^2 αὐτῶ E 179 συμπαρῆσαν τινες τῶν ἐγχωρίων παίδων P^2 180 δυναμένου O^3 182 ἀνακλίνασθαι (ss. ε) O^1 183 πουλύς V^2 : πολύς Bm E O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2 καὶ om. E O^1 P^1 P^2 P^3 P^4 184 τ'] δ' P^4 185, 186 om. V^2 185 κυρκέη O^3 186 σαμόεσσαν E P^1 P^2 P^3 187 ita P^4 : καταδίφρα καβήσεται Bm : καταβήσεται E O^1 P^1 P^2 P^3 : καταβοήσεται O^3 188 δ' αὔξουσι Bm E O^1 O^3 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2

αὐτὴ δ' ὕφαιν' ἱστὸν ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα
νευμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ἔστε χελιδὼν
ἑστήκῃ προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
†πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος†

καὶ

εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ οὐχ ἑστήξομεν,
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

ᾔδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήρχετο δ' εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς, καὶ ἐκβαίνοντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον ἄγετε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἢν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπον· ἡμεῖς ἅσσ' ἂν ἕλωμεν κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν. οἱ δέ φασι μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς·

ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

189 δ' om. E P^1 P^2 P^3 ἐπὶ] ὡς E O^1 P^1 P^2 P^3 βεβακυῖα O^3 189–195 om. V^2 190 ita vit. Herod. 476 νεύματι codd. τυ (ss. οι) O^1 P^2 P^3 : τῦδσ P^2 : τοι cet. εὐμαὶ Bm P^4 R^2 : εὔμαιον cet. ἔστε] ἔσται codd. : ὥστε vit. Herod. 191 ἕστηκε codd. correximus προθύροις Bm P^4 : πρὸ θύρης cet. ψιλὴ πόδας *gracilis pedibus* bene vertit Ilgen, nam εὔπτερα μὲν κακόποδα δ' ἐστίν, οἷον χελιδὼν καὶ δρεπανίς . . . φαίνεται δ' ὁ μὲν ἄπους πᾶσαν ὥραν Arist. 487 b 25 192 περσάϊ O^3 γυάτιδος Bm P^4 R^2 an πέρσει' Ἀπόλλωνος λιγυαστάδου coll. Clearch. ap. Athen. 647 D, Solon 20. 3 ubi eadem fere corruptio (ἀγυιὰς ταδί). ἀγυιεύς, ἀγυιάτης sim. vetare videntur numeri 193 continuata haec omnia distinxit Valckenaer 194 τῒσ δώσεις P^2 ἑστίξομεν O^3 : ἑλήξομεν E (ελ-) P^2 P^3 : ἐξήξομεν F O^1 : οὐκ ἐάσομεν carmen P. L. G. iii. 671 196 ᾔδετο . . . σάμῳ om. O^3 ἐν γῇ σάμω P^2 P^3 198 ἀνεπαύσατο P^3 199–212 post ἡμέρας ita O^3 : ὅτε καὶ τὸ τῶν ἁλιέων ἐλέχθη· ἃς ἕλομεν κτλ. ὧν ἀκούσας ὅμηρος εἶπε τοίων κτλ. 199 κυματώδους γῆς Bm O^3 P^4 R^2 κατέπλωσαν Bm O^1 O^3 P^4 : κατέπλευσαν cet. 200 ἐκβάντες R^2 201 εἶπον om. O^1 ἄγε Bm E F O^1 O^2 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2 202 ἀναγνῶναι ἡμεῖς Bm 203 εἶπαν Bm E F O^2 P^1 P^2 P^3 P^4 R^2 ἂν R^2 : ἃς O^3 204 κατελείπομεν (ss. ϊ) O^2 : κατελείπομεν Bm P^4 R^2 206 ἃς O^3 : ἅσσ' ἂν R^2 εἵλομεν R^2 λειπόμεσθα O^1 O^3 R^2 : λειπόμεθα Bm E P^1 P^2 P^3 P^4 ἃ δ' οὐχ om. O^3 εἵλομεν Bm O^3 P^4 R^2

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δ' Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη ταῦτα·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν κάθαπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πολλῶν.

O[2] f. 191 post *νύμφης* (v. 2) hanc epitomen habet:

σμυρναῖος· ἢ χῖοσ: ἢ κῦμαῖοσ ἐκλ^η δὲ ὅμηροσ διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου σμυρναίοις πρὸς κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι· τινὲς δὲ φ^π μετὰ ῤξ ἔτη τῆς ἰλίου ἁλώσεως τεχθῆναι τὸν ὅμηρον· ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα ἰλιὰς καὶ ὀδύσσεια· ἔγρ^αε δὲ τὴν ἰλιάδα οὐχ ἅμα οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς καθάπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῶ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκα ἀπέλιπεν· ὕστερον δὲ συνετέθη ὑπὸ πολλῶν· καὶ μάλιστα ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τῶν ἀθηναίων τυρα'νν ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα ἀμαζονία· ἰλιὰς μικρὰ· νόστοι· ἐπικιχλίδες· μῦοβατραχομαχία· (*μῦο* fort. add. m. p.) *ἀραχνομαχία· καὶ ἕτερα ἐτελεύτ^η δὲ γηραιὸσ· τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς· τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας· ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται διὰ τοῦ ἱστορήθη τυφλὸς·* [f. 291 v.] *ἐπιγέγρα^πτ δὲ ἐν τῶ τάφω αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον ὃ ὑπὸ τῶν ἰητῶν ἐποιήθη χρόνω· ἐν τῆ νήσω γὰρ τῆ ἴω τέθαπται· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγρ^α τόδε· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει*

208 *διηγήσαντό* (ss. *οἱ*) *οἱ* R[2] *ἔλθειν*, *θ* expunct. accent. add. m. al., P[1]: *εὑρεῖν* P[2] 210 *ἀνῄρουν* Bm P[4] R[2] *καὶ ὅσους* P[1]: *ὁ δὲ μὴ ἠδ.* O[1] *μὴ* om. Bm *ἐδύναντο* Bm O[2] R[2] 211 *ἀκούσας* om. E *τὰ* om. P[3] *τά δε* R[2] 215 *ταύτης* om. O[3] *συνέ τὸν* O[3] *τελευτῆσαι* sqq.] *ἀποθανεῖν οὐχὶ ὥς τινες λέγουσι παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἁλιέων· οἱ δὲ ὁδηγοῦντες αὐτὸν παῖδες ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔψαλον* (ss. *λ*) *του* (ss. *τ'*) *ἐν τῇ σάμω τὰ ἔπη ταῦτα* [fin.] 216 *οὐ*] *καὶ* Bm P[4] 218 *τὸ προρρηθὲν ἐπίγραμμα* P[2] [om. epigrammate] 220 *ἱερὴν* P[1] P[3]: *ἱεραν* (ss. *ἠ*) P[4] 222 *πάντων* R[2]

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον. τού ἐντυχόντες ἁλιεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἂν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι ἅσσ᾽ ἂν ὑμῖν εἴπωμεν· καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπον· ἡμεῖς ἅσσ᾽ ἂν εἵλομεν κατελείπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα διηγήστ οἱ παῖδες. ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἠδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο εἰς οἶκον ἀπεφέροντο· ὁ δὲ ὅμηροσ ἀκούσας ταυτ᾽ ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε· τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε· οὔτε βαθυκλήρων οὔτε ἄσπετα μῆλα νεμόντων· ἐτελεύ(σ) γοῦν ὅμηρος μαλακισθεὶς· οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ π τῶν παίδων λεχθέν· καθάπερ οἴονταί τινες· ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ :—[fin.]

INDEX NOMINVM HYMNORVM

INDEX NOMINVM HYMNORVM

INDEX NOMINVM CYCLI EPICI ET FRAGMENTORVM HOMERICORVM

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

NOMINA PROPRIA VITARVM

3 0081 007 967 775